

KRVAVÁ ŽEŇ SMUTNÝCH DNŮ

1938–1945

V ŘADÁCH ZAMĚSTNANCŮ
ŠKOLSKÉ A OSVĚTOVÉ SPRÁVY

KRVAVÁ ŽEŇ
SMUTNÝCH DNŮ
1938–1945
V ŘADÁCH ZAMĚSTNANCŮ
ŠKOLSKÉ A OSVĚTOVÉ SPRÁVY

Edice nevydaného pamětního seznamu
obětí z resortu školství

Jan Šimek (ed.)

Národní pedagogické muzeum a knihovna
J. A. Komenského, Praha, 2026

Katalogizace v knize - Národní knihovna ČR

Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 v řadách zaměstnanců školské a osvětové správy : edice nevydaného pamětního seznamu obětí z resortu školství / Jan Šimek (ed.). -- Praha : Národní pedagogické muzeum a knihovna J.A. Komenského, 2026. -- 277 stran
Anglické resumé
Obsahuje bibliografii a bibliografické odkazy

ISBN 978-80-86935-70-6 (brožováno)

* 323.28:329.19 * [323.28:329.17]-058.6 * 37.09 * 37.011.3-051 * 316.7-057.1 *
(=411.16) * 323.28 * (437.3) * (437.6) * (083.8) * (093)
- nacistická perzekuce -- Česko -- 1938-1945
- nacistická perzekuce -- Slovensko -- 1938-1945
- oběti nacismu -- Česko -- 1938-1945
- oběti nacismu -- Slovensko -- 1938-1945
- školství -- Česko -- 1938-1945
- školství -- Slovensko -- 1938-1945
- pedagogové -- perzekuce -- 1938-1945
- pracovníci v kultuře -- perzekuce -- 1938-1945
- Židé -- perzekuce -- 1938-1945
- seznamy
- prameny

323 - Vnitropolitický vývoj, politický život [15]

Lektorovali: Mgr. Magdaléna Šustová, Mgr. Jakub Seiner
© Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského, 2026
© Jan Šimek (ed.), 2026

Tištěné vydání
ISBN 978-80-86935-70-6
Elektronické vydání
ISBN 978-80-86935-68-3

OBSAH

7	Úvod
23	Ediční poznámka
26	Summary
30	Seznam zkratk
31	Seznam obětí z českých zemí
249	Seznam obětí ze Slovenska
277	Seznam pramenů a literatury

ÚVOD

Předkládaná edice pamětního seznamu *Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 v řadách zaměstnanců školské a osvětové správy*¹ je splátkou historického dluhu starého téměř osm desetiletí. Vydání seznamu začalo ministerstvo školství připravovat již v únoru 1948, po shromáždění záznamů a provedení redakčních prací na evidenčních kartách ovšem k vydání nakonec nedošlo. Koincidence práce na seznamu s komunistickým pučem svádí k domněnce, že vydání zmařily převratné politické události roku 1948, skutečnost je ale složitější. Z rukopisných poznámek na kartách vyplývá, že s nimi úředníci ministerstva pracovali a doplňovali je ještě v letech 1949 a 1950. Jakkoliv je pravděpodobné, že (ne)vydání seznamu bylo politickým rozhodnutím, nebylo učiněno bezprostředně roku 1948. Na základě torzovitě dochovaného aktového materiálu nelze bohužel jednoznačně určit, proč bylo vydání zastaveno. Je ale možné alespoň v hrubých rysech ukázat, jak vznikala myšlenka na uctění památky pedagogů zahynuvších během nacistické okupace formou pamětního seznamu a následný postup prací na něm. Před vlastní charakteristikou pramene a jeho vzniku je však třeba vymezit účel této edice.

Přestože má vydávaný seznam nesporný význam pro historické bádání, chápeme jej v první řadě jako akt pietní. Z toho důvodu ponecháváme dokument v podobě, v jaké jej v roce 1948 připravili pracovníci tehdejšího ministerstva školství; texty záznamů nijak neupravujeme – zůstávají v podobě, jak byly připraveny k původnímu vydání.

1 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury (NAD 994), [1918]–1967, kart. 1714 a 1715.

Rozhodli jsme se nicméně zasáhnout do původně plánované struktury celého seznamu. Jeho součástí byla i jména židovských učitelů, ale nikoliv všech, které se podařilo dohledat. Kritériem výběru byla národnost, ke které se oběti hlásily: česká národnost znamenala zařazení do seznamu, národnost německá či židovská vedla k vyřazení.² Tento přístup odráží poválečnou mentalitu ovlivněnou nacionalismem a snahou o budování etnicky homogenního státu. Z dnešního pohledu je však takové selektivní vnímání utrpení obtížně přijatelné. Do edice jsme proto zařadili i ta jména židovských obětí, která byla původní redakcí vyřazena. K původnímu seznamu obětí z českých zemí přidáváme i záznamy o učitelích a rabínech ze Slovenska: tento soubor 174 jmen zařazujeme jako samostatný blok za hlavní seznam, což bylo pravděpodobně i záměrem původních vydavatelů.

Seznam jmen se zachoval v podobě abecedně seřazených kartotéčních lístků, chybí ovšem jakýkoliv doprovodný úvodní text. Okolnosti vydání musíme rekonstruovat na základě přípravného materiálu, který je uložen ve dvou samostatných kartonech a není nijak archivně utříděn.³

Klíčovým dokumentem, který chronologicky ukotvuje vznik seznamu a objasňuje i jeho koncepci, je

2 Na kartách židovských obětí se poznámky o národnosti objevují v pravém dolním rohu, někdy je zápis složitější, jako je tomu např. u Jindřicha Schulsingera, kde stojí poznámka „*Při sčítání lidu hlásil se k národnosti židovské. MAV v Hodoníně doporučuje jeho uvedení ve Věstníku*“. Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1714, karta Schulsiger, Jindřich.

3 V kartonech s aktovým materiálem (kart. 1713 a 1716) se nachází vždy několik dobově nadepsaných papírových desek, které obsahují tematicky příbuzné dokumenty, ty ale nejsou nijak číslovány, ani jinak seřazeny. Odkazy na materiál proto obsahují jen číslo kartonu a dobové označení příslušné složky. Některé složky jsou nadepsány „Krvavá žeň smutných let“ (namísto správného „dnů“).

výnos Ministerstva školství a osvěty z 12. února 1948.⁴ Dokument nadepsaný *Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 v řadách zaměstnanců školské a osvětové správy* sděloval formou oběžníku školám, že ministerstvo „*hodlá uctít památku zaměstnanců školské a osvětové správy, kteří položili v době nesvobody své životy na oltář vlasti*“, a to ve formě slavnostního čísla Věstníku ministerstva školství a osvěty (v jiných dokumentech nacházíme i označení *smuteční číslo* Věstníku). Mělo se jednat o jmenný seznam všech obětí se stručným vylíčením jejich života a profesního působení. Podle dochovaných podkladů byl plánován mimořádně vysoký náklad 30 000 výtisků, z nichž většina měla být distribuována školám a přibližně 2 000 výtisků bylo určeno pozůstalým.⁵

Kritéria pro zařazení do seznamu byla nastavena velmi široce: seznam měl zahrnovat oběti poprav a věznění v koncentračních táborech, zemřelé na následky mučení, osoby, které zvolily dobrovolnou smrt ve snaze ochránit své blízké či spolupracovníky; součástí měla být i jména padlých v partyzánském odboji i v rámci jednotek zahraničních armád, rovněž oběti revolučních dnů roku 1945, stejně jako oběti náletů.

Oběžník precizně definoval strukturu požadovaných údajů, rozdělenou do několika tematických okruhů (v původním dokumentu vymezených body a–i). Kromě základních nacionálií (jméno, datum a místo narození

4 Propozice ministerského výnosu se zachovaly v podobě oběžníku zemské školní rady pro střední školy a učitelské ústavy z 16. února 1948, kde je uveden odkaz na výnos ministerstva ze dne 12. února 1948, č. A-29952/48-III/2. Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob., oběžník zemské školní rady z 16. února 1948, č. III B-591.

5 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob., nedatovaný rukopisný záznam z redakční porady. Poznámky z redakčních porad dokládají, že plánovaný počet výtisků se výrazně měnil, a to z původně plánovaných 18 000 až na 30 000 (součástí poznámek je i finanční kalkulace).

i úmrtí) měla dokumentace podrobně mapovat profesní dráhu oběti včetně všech jejích působišť a vedlejších aktivit – ať už vědeckých, pedagogických, osvětových či v rámci samosprávy. Zvláštní pozornost byla věnována historické kontinuitě odboje v podobě dotazu na legionářskou minulost z první světové války. Perzekuční fázi osudu mělo osvětlit datum a důvod zatčení spolu s názvy věznic, kterými oběť prošla, byly-li tyto detaily známy. Záznamy pamatovaly i na symbolickou rovinu: uvádět se měla udělená vyznamenání, formy poválečného uctění památky (pomníky, pamětní desky či názvy ulic) a specifická praxe posmrtného povyšování *in memoriam* o jeden služební stupeň (např. z řadového učitele na ředitele). Celý záznam pak měla uzavřít stručná informace o případné perzekuci rodinných příslušníků.

Přestože jednotlivé body byly formulovány naprosto jasně, pro jistotu byl v oběžníku otištěn i vzorový záznam (zde se objevuje jako základní předtištěná formulace způsobu smrti vězňených „*kde dotrpěl*“, v závorce jsou uvedeny další alternativy „*byl zastřelen / umučen*“). Ředitelství škol měla požadované záznamy dodat „*s největším urychlením*“ (přesné datum ale nebylo uvedeno) zpracované ve dvou vyhotoveních na čtvrtce papíru.⁶ Školy měly zaslat odpověď na dotazník i v případě, že nikdo z jejich zaměstnanců obětí perzekuce nebyl.

Při pohledu na dochované záznamy můžeme konstatovat, že jejich struktura odpovídá výše uvedeným požadavkům. Jelikož pamětní seznam obsahuje množství záznamů o učitelích národních škol, lze předpokládat, že stejně jako tento citovaný oběžník, určený středním školám a učitelským ústavům, vyšel podobný oběžník adresovaný školám nižšího stupně. Vysoké školy oslovoval adresně vysokoškolský odbor ministerstva, který pak výsledky svého šetření

6 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob., oběžník zemské školní rady z 16. února 1948, č. III B–591.

předal redakci Věstníku (k průvodnímu dopisu, který omlouvá opožděné dodání nutností vysoké školy vícekrát urgovat, je přiložen přesný seznam oslovených rektorátů škol i děkanátů jednotlivých fakult s barevným označením, zda na výzvu reagovaly a s jakým výsledkem).⁷ Záznamy vysokoškolských obětí měly podobu rukopisných karet požadovaného formátu, záznamy pravděpodobně jednotným způsobem zpracoval některý z úředníků ministerstva (původní rukopisné karty jsou mezi aktovým materiálem, ve vlastní kartotéce jsou lístky přepsané strojopisně).⁸

Oběžník z února 1948 však nebyl začátkem práce na uctění zmařených životů pracovníků resortu školství, ale spíše jejím vyvrcholením. Myšlenka na uctění těch, kteří nepřežili nacistickou perzekuci, formou zvláštního čísla Věstníku se totiž poprvé objevila už 30. května 1945. Svědčí o tom opis nařízení podepsaného Dr. Jaroslavem Kudrnovským, vládním radou, který po osvobození dočasně úřad vedl (do příchodu ministra Zdeňka Nejedlého). Ten nařídil, aby všechny ministerenské odbory začaly pracovat na shromažďování informací o obětech z řad zaměstnanců resortu (už v tomto prvotním dokumentu je naznačena struktura, jakou by měl požadovaný záznam mít). Tento dokument apeluje, stejně jako oběžník z roku 1948, aby záznamy byly dodány v co nejkratším termínu – nacházíme zde dokonce konkrétní datum, a sice 20. června 1945.⁹

7 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných let 1938–1945 A-V., dopis odboru A-V. z 5. března 1948 adresovaný redakci Věstníku.

8 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných let 1938–1945 A-V., obálka s rukopisnými kartami.

9 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Věstník – smuteční číslo, pokyn Dr. Kudrnovského všem odborům ministerstva z 30. května 1945 s názvem Uctění památky padlých příslušníků školského života.

Je zjevné, že tento termín nebyl dodržen, alespoň co se týče přípravy seznamu k vydání. Nicméně výzva ministerstva ke shromažďování informací o obětech zcela jistě podnítila aktivitu školských úřadů v tomto směru. V září 1946 totiž ministerstvo školství vydalo oběžník, kterým vyhlášovalo záměr udělit obětem nacistické perzekuce čestný titul *hrdina české školy*.¹⁰ Už začátkem října předložila zemská školní rada seznam obětí navržených na tento titul označený jako *Seznam učitelů, kteří ztratili život z důvodů politických za německé okupace*.¹¹ Seznam je uspořádán dle jednotlivých školních okresů a struktura záznamů odpovídá požadavkům výnosu z května 1945.

Na předložený seznam kandidátů na čestné ocenění ministerstvo reagovalo dopisem ze 7. října 1946, ve kterém zemské školní radě sdělovalo svoji představu o návrhu na udělení titulu. V dopise se výslovně uvádí, že titul *hrdina české školy* by měl být – stejně jako jiné čestné tituly, např. národní umělec – udělován vládou na návrh ministra, a to vynikajícím jedincům ve zvlášť zdůvodněných případech.¹² Hromadné udělení na základě předloženého seznamu tedy bylo zamítnuto. Z hlediska naší edice je podstatná informace, že již v říjnu 1946 existoval seznam jmen, která se poté objevují v rámci pamětního

10 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1716, složka Seznam učitelů a profesorů popravených za protektorátu, oběžník ministra školství č. 167/47 z 27. října 1947 – tento oběžník odkazuje na oběžník z 23. září 1946, který ukládal shromažďování jmen za účelem udělení titulu „hrdina české školy“.

11 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1716, složka Seznam učitelů a profesorů popravených za protektorátu.

12 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1716, složka Seznam učitelů a profesorů popravených za protektorátu, sdělení ministra zemské školní radě z 7. října 1946 – „*Toto nejvyšší vyznamenání má být udělováno in memoriam těm slavným mučedníkům našich škol, jichž sláva a utrpení se stalo skutečně symbolem celého kraje jejich dřívějšího působení. V takových obecně známých případech budiž předložen podrobně vypracovaný návrh...*“.

seznamu. Pro úplnost ohledně titulu *hrdina české školy* dodejme, že od jeho udělení nakonec ministerstvo vůbec ustoupilo: Nacházíme sice podrobně zdůvodněné návrhy na ocenění obecně známých vynikajících pedagogických osobností,¹³ v říjnu 1947 ale ministr Jaroslav Stránský vydal oběžník s oznámením, že Svaz zaměstnanců školství a osvěty a Svaz osvobozených politických vězňů a pozůstalých po obětech nacismu zaujaly zamítavé stanovisko vůči tomuto čestnému titulu a ministerstvo proto odstupuje od jeho zavedení.¹⁴ V několika odstavcích tohoto dokumentu se uvádí, že odčinění křivd vdovám a pozůstalým bylo provedeno podle platných předpisů¹⁵ a památka obětí byla již uctěna školskými úřady nižších stupňů i samotnými školami, což lze považovat za dostačující.

Žádná zmínka o připravovaném pamětním seznamu se v tomto oběžníku z října 1947 neobjevuje. Je ale zřejmé, že záměr na vydání seznamu tehdy již existoval a konkrétní obrysy získal nejpozději v ministerském oběžníku z 18. listopadu 1947. Samotný oběžník sice není v aktovém materiálu k dispozici, odkazuje na něj ale

13 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1716, složka Seznam učitelů a profesorů popravených za protektorátu, návrh zemských školních inspektorů na udělení titulu „hrdina české školy“ adresovaný ministerstvu školství z 11. února 1947. Konkrétně se jednalo o návrhy na vyznamenání Josefa Peška, Františky Plamínkové, Ladislava Hanuse, Miloslava Skořepy, Jana Týmla, Václava Šprysla a Karla Vokáče, kupodivu chybí jméno možná nejnámějšího učitele-odbojáře Jana Zelenky-Hajského.

14 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1716, složka Seznam učitelů a profesorů popravených za protektorátu, oběžník ministra školství č. 167/47 z 27. října 1947 – tímto oběžníkem ministr Dr. Stránský zrušil svůj oběžník z 23. září 1946, kterým ukládal shromažďování jmen za účelem udělení titulu „hrdina české školy“.

15 Ministr měl zřejmě na mysli Zákon č. 255/1946 Sb. o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození z 31. 12. 1946.

prof. Jaromír Linhart z 1. oddělení prezidia ministerstva školství ve svém dopise z 27. listopadu 1947 adresovaném Dr. E. Daumannovi, vedoucímu redakce Věstníku. Linhart informuje o záměru ministerstva sestavit seznam obětí, který by vyšel jako zvláštní číslo Věstníku a rovněž uvádí návrh struktury záznamu (přesně v podobě, jak byl nakonec publikován v oběžníku z února 1948). Rovněž sděluje, že do seznamu mají být zařazeny všechny oběti německé zločiny – tedy vedle aktivních odbojářů, účastníků povstání a vězňů také pracovníci, kteří zahynuli v důsledku válečných událostí (zejména náletů). Všechny tyto informace se následně objevily v únorovém oběžníku. Oproti nakonec zveřejněnému oběžníku obsahuje Linhartův dopis z listopadu 1947 informaci o předpokládaném rozčlenění seznamu, a to jednak na základě teritoriálním (první kapitola Čechy, druhá Morava a Slezsko), jednak dle služebního poměru obětí (nejprve pragmatikální a smluvní zaměstnanci, poté duchovní a externí učitelé, nakonec výpomocné síly). Od tohoto původně zamýšleného dělení se však v konečné redakci seznamu upustilo. V rukopisném zápisu z redakční porady je výslovně uvedeno, že seznam bude jednotný pro české země, řazený abecedně bez ohledu na služební zařazení a také bez pořadových čísel (karty byly původně číslovány, při redakčních úpravách byla čísla přeškrtnuta). V první fázi příprav se rovněž neuvažovalo o zařazení obětí ze Slovenska, záznamy o nich byly doplněny až dodatečně na podzim 1948.¹⁶

16 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Slovensko, rukopisná poznámka vedoucího redaktora Dr. Daumanna datovaná 4. 10. 1948 – plán práce na zredigování karet dodaných ze Slovenska. Karty měly být dle tohoto dokumentu upraveny do konce roku 1948 (jsou zde i uvedeny návrhy úprav a změn, které bude třeba na kartách provést). Vlastní karty ze Slovenska – uloženy v kartonu 1714 – jsou od ostatních karet jasně odděleny a na obalu je bez bližšího určení uvedeno datum „3. 1. 50“. Je ale zřejmé, že záznamy na těchto kartách neprošly redakční úpravou – nejsou na nich rukopisné škrty a doplňky, jako je tomu na kartách z českých zemí.

Viděli jsme, že přípravy na sestavení seznamu začaly již koncem května 1945, rozhodující impuls však přinesl až oběžník z února 1948. Pro chronologickou rekonstrukci postupu práce v roce 1948 a v dalších letech chybí jednoznačné doklady, jsme tedy odkázáni na nahodile zachované datované zprávy a poznámky. Důležitá je zpráva oddělení P-6 ze 4. února 1949, která redakci Věstníku oznamuje předání záznamů o nově zpracovaném seznamu „*příslušníků židovského náboženství, kteří byli popraveni, nebo zemřeli na následky okupace*“.¹⁷ Postup prací dokládá i poznámka vedoucího redaktora Daumanna na obalu těchto lístků: „*ještě porovnat s hlavním seznamem*“ ze září 1949.¹⁸ Posledním datovaným dokladem práce na seznamu je pak přípis na složce s oběťmi ze Slovenska s datem „3. 1. 50“.¹⁹

Osud podkladů k seznamu obětí po roce 1948 lze také částečně rekonstruovat z jejich nynějšího uložení. Dokumenty jsou součástí archivního fondu Ministerstva školství a kultury, což naznačuje, že spis zůstal na úřadu v aktivní evidenci minimálně do poloviny 50. let (název Ministerstvo školství a kultury nesl úřad v letech 1956–1967). Zda se o jeho publikaci ještě reálně uvažovalo, však nelze z dochovaných materiálů doložit. Je nicméně patrné, že v proměněné politické atmosféře 50. let, která přinesla zcela jiná společenská témata, již pro vydání pamětního seznamu nebylo místo.

Myšlenka na vydání seznamu byla spojena s atmosférou poválečných let, což dokládá jednak důraz na

17 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných let 1938–1945, dopis odboru P-6 ze 4. února 1948 adresovaný redakci Věstníku.

18 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1714, soubor evidenčních kartiček s rukopisným lístkem „*Ještě porovnat s hlavním seznamem*“, 24. 9. 49“.

19 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1714, soubor evidenčních kartiček nadepsaný „*Věstník MŠVU*“, 3. 1. 50“.

legionářskou minulost obětí, jednak snaha o zařazení obětí židovských (byť docházelo k jejich rozlišování na základě deklarované národnosti). Ideově je pamětní seznam zaměstnanců resortu školství spojen s dalšími podobnými seznamy, jichž záhy po válce vyšlo hned několik. Reprezentativním příkladem je soupis padlých poštovních zaměstnanců, který připravilo a v roce 1946 vydalo Ministerstvo pošt.²⁰ Jedná se o prostý soupis 513 obětí v pietní grafické úpravě, který kromě jména obsahuje jen data a místa narození i úmrtí a informaci o služebním zařazení. Zcela odlišnou koncepci má pamětní seznam členů sociální demokracie, vydaný roku 1947 pod názvem *Padlým hrdinům*.²¹ Tato velkoryse pojatá publikace je opatřena rozsáhlou úvodní studií a jednotlivé záznamy netvoří jen prostá jména a data, nýbrž souvislé biogramy zahynuvších, v mnoha případech doplněné i o portrétní fotografii. Seznam zamýšlený ministerstvem školství se měl pohybovat na pomezí obou těchto přístupů: záměrem bylo překročit strohost pouhého výčtu jmen, ale zároveň – vzhledem k značnému počtu záznamů – udržet text v úspornější rovině.

Nejbližším metodickým vzorem při práci na seznamu ministerstva školství se bezesporu stala publikace *Daň krve moravskoslezských škol 1939–1945*, věnovaná památce pracovníků ve školství z Moravy a Slezska. Roku 1947 tento svazek v Brně vydal zemský výbor Svazu zaměstnanců ve školství.²² Existence výtisku uvedeného

20 Památce padlých poštovních zaměstnanců. Listina poštovních zaměstnanců, kteří položili své životy za osvobození vlasti, Praha: Ministerstvo pošt, 1946.

21 DUNDR, Vojtěch; FILIPÍNSKÝ, Jan (eds.). *Padlým hrdinům. Památník obětí československé sociální demokracie v osvobozené boji 1939–1945*, Brno: Zář, 1947.

22 GÁLA, Antonín (ed.). *Daň krve moravskoslezských škol 1939–1945. Památník popravených a zahynulých příslušníků Svazu zaměstnanců školství a osvěty v zemi Moravskoslezské*, Brno: Krajský a zemský výbor Svazu zaměstnanců školství a osvěty v Komeniu, učitelském nakladatelství, 1947.

díla přímo v aktovém materiálu ministerstva a výslovné odkazy v rukopisných poznámkách Dr. Daumanna potvrzují, že *Daň krve* sloužila jako primární komparativní materiál. Lze se proto právem domnívat, že i samotný metaforicky vznosný název *Krvavá žeň smutných dnů* byl přímo inspirován tímto moravskoslezským titulem. Do té doby se totiž v přípravných úředních dokumentech hovořilo pouze o seznamu, který měl vyjít jako součást *slavnostního* či *smutečního* čísla Věstníku. Ostatně v rukopisné poznámce z 12. 2. 1948²³ je naznačena i struktura *Krvavé žně*, která se velmi podobá uspořádání *Daně krve*: po předmluvě ministra měla být zařazena báseň a vhodná umělecká ilustrace, poté měl následovat úvod a samotný seznam. Zatímco *Daň krve* uváděly *Dvě básně z vězení* od profesora pedagogiky Jana Uhra, jedné z obětí nacistického teroru, pro *Krvavou žeň* byla připravena báseň *České jaro* od Viléma Závady; výtvarně měla seznam doplnit grafika *Mrtvi* od Kolomana Sokola.²⁴

23 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka *Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob.*, rukopisný záznam Dr. Daumanna z redakční porady datovaný 12. 2. 1948. Mezi aktovým materiálem se zachovalo několik rukou popsaných listů, které obsahují více či méně souvislé poznámky týkající se vydání *Krvavé žně*. Papíry nejsou pohromadě, jsou od sebe odděleny různými strojopisnými záznamy či popsanými kartami se jmény. Citovaný dokument je jediným, který je v pravém horním rohu datován (12. 2. 1948).

24 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka *Židé*. Ve složce je uložen opis básně *České jaro* ze sbírky *Povstání z mrtvých* (1946) od Viléma Závady (1905–1982), která je dodnes považována za jeden z nejnámennějších literárních ohlasů konce války. Vedle Zavadovy básně je i výtisk básně slovenského básníka Janko Jesenského (1874–1945) *Mrtvi vedú*, která měla být pravděpodobně zařazena v případě doplnění seznamu o záznamy slovenských obětí. Jako umělecké dílo plánovala redakce použít grafiku *Mrtvi* od Kolomana Sokola (1902–2003) – fotografie grafiky je uložena v samostatné obálce.

Všechna jména obsažená v *Dani krve* najdeme i mezi záznamy pro *Krvavou žeň*. Nejde však o pouhý přepis z již vydaného seznamu, záznamy byly doplněny o další údaje. Vydavatelé moravskoslezského seznamu totiž – podobně jako editoři seznamu poštovních úředníků – uváděli pouze jméno oběti, data a místa narození i úmrtí a informaci o služebním místě. Byli si přitom vědomi, že za mnohými z uvedených jmen se skrývá pozoruhodná činnost pedagogická i vědecká, doplňování seznamu o tyto údaje se ale vědomě zřekli – šlo jim pouze o uctění památky obětí prostým uvedením jména a základních životních dat. Z toho důvodu také rezignovali na uvádění různých vyznamenání a poct udělených obětím *in memoriam*.²⁵ Naproti tomu struktura záznamů v *Krvavé žni* právě s těmito údaji počítala: vedle vyznamenání měla být zmíněna i místa paměti (odhalené pamětní desky, pomníky, pojmenování ulic), a rovněž i služební postup *in memoriam*. Pedagogové byli posmrtně povyšováni o služební stupeň (učitelé na ředitele, ředitele na inspektory), povýšení se ale dočkali i nepedagogičtí zaměstnanci (proto nacházíme informace o povýšení *in memoriam* třeba i u školníků).²⁶

Jak již bylo uvedeno, kritériem pro zařazení jména do seznamu byla profesní příslušnost oběti do působnosti resortu školství. Vedle univerzitních profesorů zde proto nacházíme i jména školníků, vedle aktivních odbojářů oběti náletů, vedle katolických farářů vyučujících nábo-

25 „Rovněž jsme nevedli různá posmrtná jmenování a vyznamenání, poněvadž tato akce nebyla v čase sdělování památníku skončena, a hlavně proto, že v obětování, v odhodlání pro věc spravedlivou a ve smrti si byli všichni rovni. Neumírali za tituly, za výhody nebo přednostní právo, za nároky na odškodné, ale za myšlenky celého národa. Zůstanou takovými, jak jsme je znali, když tu byli mezi námi, když jsme s nimi rozprávěli, diskutovali a kuli plány do budoucna.“ GÁLA, Antonín (ed.). *Daň krve moravskoslezských škol 1939–1945*, Brno 1947, s. 79.

26 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1714, karta Cirmon, Bohumil.

ženství figurují židovští rabíni. Seznam sestavovalo ministerstvo školství, které získávalo většinu informací z moci úřední od škol (případně jiných organizací), které spadaly do jeho působnosti. Z dochovaného materiálu však není možné zjistit, jaký skutečný ohlas měla ve školách ministerská nařízení publikovaná formou oběžníků. Pouze v případě vysokých škol se dochoval úplný seznam oslovených rektorátů a děkanátů, u kterého úředníci zaznamenávali odeslání pozitivní či negativní odpovědi. V případě tisíců škol nižších stupňů neměl ministerský aparát možnost provádět kontrolu a musel se spoléhat na to, že ředitelé úkol skutečně splní a informace zašlou. Mnoho zachovaných lístků je opatřeno razítkem školy, takže ohlas ministerská výzva bezpochyby měla značný. Negativní odpovědi, které byly ministerstvem rovněž vyžadovány, se ale nezachovaly, nemůžeme tedy úspěšnost sběru dat exaktně vyčíslit. Víme však, že úředníci ministerstva byli v kontaktu i přímo s pozůstalými, většinou vdovami. Úředníci se na ně nejčastěji obraceli formou předtištěného formuláře, zachováno je ale i několik osobních dopisů (odpovědi na ně pak obsahují podrobné líčení života a odbojové činnosti zesnulých, v některých případech je přiložena i fotografie).²⁷ Na sběru materiálu se aktivně podílela i redakce *Věstníku*, jak dosvědčuje dopis z 31. března 1948 – redakce v něm žádá příslušný ministerský odbor o doplnění dodaných záznamů, neboť z různých zdrojů zjistila mezery v dodaném materiálu.²⁸ Pro kontrolu úplnosti měli k dispozici jednak starší seznamy uložené na ministerstvu, jednak používali různě

27 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka *Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob.*, dopis vdově Boženě Kozlové z 30. září 1948 a následná odpověď B. Kozlové podávající informace o Hynku Kozlovi.

28 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka *Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob.*, sdělení redakce *Věstníku* z 31. března 1948.

ných veřejně dostupných zdrojů. Vedle již zmiňovaného seznamu *Daň krve moravskoslezských škol 1939–1945*, který oběti evidoval skutečně důkladně, to byly i různé dílčí seznamy vydávané především vysokými školami – tisky jsou opět uloženy mezi aktovým materiálem.²⁹

Do seznamu se nakonec podařilo získat celkem 1465 jmen (1291 z českých zemí, 174 ze Slovenska), což je zajisté úctyhodný počet, byť nejspíš ani přes veškeré úsilí ministerstva není úplný. Další otázkou je spolehlivost údajů, které byly ministerstvu sdělovány. Zatímco o službě či mimoškolních aktivitách svých zaměstnanců školy jistě podávaly věrohodná svědectví, záznamy o zatčení, věznění a úmrtí nemusí být vždy spolehlivé. Ředitelé při jejich vyplňování často vycházeli z hlášení rodin nebo jen ze zprostředkovaných zpráv známých dotyčného (např. v hlášení o učiteli Janu Adamovi ředitel školy uvádí, že vychází z dopisu zasláného do školy mužem, který byl totálně nasazen spolu s učitelem Adamem).³⁰ Právě tato faktografická neukotvenost některých záznamů, založených na ústním svědectví či zprostředkovaných dopisech, činí z dokumentu spíše pramen o stavu poválečného poznání a prožívání tragických událostí okupace nežli definitivní soupis.

Předkládaná edice není jen rekonstrukcí jednoho ambiciózního, leč nedokončeného úředního projektu. Vedle svého pietního rozměru představuje tento soupis také významný historický pramen, který nebyl v odborné literatuře dosud evidován. O jeho existenci neměl tušení ani Jiří Štraus, archivář Pedagogického muzea, který se v 60. letech 20. století v rámci sběru materiálů pro *Archiv*

29 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob., pamětní tisk „Vysoká škola zemědělská v Brně 1939–1945.“

30 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob., sdělení ředitelství zemědělské školy v Postupicích z 1. prosince 1948.

dějin učitelstva pokoušel sestavit vlastní soupis obětí nacismu. Přestože tehdy za pomoci odborové organizace a při rozsáhlém pátrání v archivech i v evidenci správy důchodového zabezpečení shromáždil značné množství údajů, tento ministerský soupis zůstal jeho pozornosti utajen.³¹ Pramen zůstal neznámý i nejnovějšímu bádání, nezmiňují ho ani editoři *Biografického slovníku obětí nacistické perzekuce z řad vědecké obce*, přestože by v něm našli záznamy o 79 vysokoškolských pedagogích (jejichž jména ale dohledali z jiných zdrojů).³² Zpřístupnění seznamu tak otevírá nové možnosti studia nacistické perzekuce v prostředí školství. Současně dokumentuje rozsah zapojení učitelů do odboje i šíři represivních zásahů, které byly proti této profesní skupině vedeny. V obecném kontextu jej lze chápat jako doklad systematické snahy nacistického režimu oslabit české vzdělanostní elity.

Vydávaný pamětní seznam ale především zůstává opožděným naplněním závazku, který si učitelský stav předsevzal bezprostředně po skončení války. Etický rozměr této povinnosti – uchovat památku na každého jednotlivého kolegu bez ohledu na jeho společenský věhlas – snad nejpůsobivěji zazněl v úvodu k moravskoslezskému soupisu *Daň krve*, jehož slova mohou posloužit jako nejvhodnější epilog i pro tento, po mnoha desetiletích zpřístupněný seznam: „*Z velikých obětí poslední války, zná veřejnost jen osoby stojící v popředí společnosti a na význačných místech. Ohromná většina obětí ostatních zůstává odká-*

31 Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského, podsbírka Písemnosti a tisky, fond 35 P. Zde jsou uloženy jak výsledky bádání samotného J. Štrause, tak různé seznamy a korespondence od jiných učitelů, kteří evidovali učitelské oběti nacistických represí. Nejedná se pouze o seznamy zavražděných, ale i vězňů. Při pokusu o vyčíslení zahynuvších Štraus dochází k číslu 600 v koncentračních táborech a 392 popravených, sám přitom uvádí, že data nejsou úplná a statisticky přesná.

32 ŠIMŮNEK, Michal; KOSTLÁN, Antonín. Biografický slovník obětí nacistické perzekuce z řad vědecké obce v českých zemích 1939–1945. Svazek I, (A–K). Praha: Karolinum, 2019.

zána na poměrně úzký okruh svých blízkých a příbuzných, takže jen ti vzpomínají na ně a truchlí po nich. [...] Na jména všech těch učitelů a profesorů, kteří položili svůj nadějný život za vlast a národ, učitelské generace nezapomenou. Nesmí na ně zapomenout ani národ, ani stát, za něž se obětovali. Zavřel se nad nimi čas, ale oni se neproměnili ve tmou, nýbrž ve světlo neuhasínající. Neumřeli v tichém zapomnění. Svou smrtí způsobili více, než si dovedeme dnes představit. [...] To je věčně živý odkaz učitelským generacím, odkaz zavazující, neboť je posvěcen krví těch nejlepších z nejlepších.“³³

33 GÁLA, Antonín (ed.). Daň krve moravskoslezských škol 1939–1945, Brno 1947, s. 15.

EDIČNÍ POZNÁMKA

Předmětem edice je kartotéka obsahující záznamy o obětech nacistické perzekuce v řadách zaměstnanců školské a osvětové správy z let 1938–1945. Tento seznam byl od roku 1948 připravován k vydání v podobě zvláštního čísla Věstníku ministerstva školství a osvěty pod názvem *Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 v řadách zaměstnanců školské a osvětové správy*, ale nakonec zůstal nevydán. V edici je zachován text poslední redakce tak, jak je zaznamenaný na lístcích uložených v kartonech 1714 a 1715 fondu Ministerstvo školství a kultury v Národním archivu.

Jedná se o lístky formátu A5, na nichž jsou uvedeny záznamy o obětech podle stanovené struktury.³⁴ Záznamy dodávaly školy všech stupňů a typů, zpravidla ve dvou vyhotoveních (nyní jsou lístky většinou spojeny dohromady sponkou). Část lístků je zachována v podobě, v jaké je zaslaly školy: na kartě je razítko příslušné instituce a redakce činila úpravy textu přímo do lístku (většina těchto karet je opatřena škrty a korektorskými značkami). Druhá část lístků byla pravděpodobně přepsána úředníky ministerstva z původních rukopisných záznamů. Strojopisný záznam na těchto kartách je na užším pruhu papíru nalepeném na kartě formátu A5. Tyto záznamy obsahují menší množství úprav; některé jsou zcela bez zásahů do textu a je na nich pouze škrtnuto pořadové číslo (v průběhu prací se redakce rozhodla seznam nečíslovat). Zcela výjimečně se v kartotéce objevují čistě rukopisné karty (řada rukopisných lístků je uložena v kartonu 1713, který obsahuje přípravný aktový materiál). Soudě dle různých rukopisů se na úpravách

34 Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob., oběžník zemské školní rady z 16. února 1948, č. III B–591.

podílelo možná až pět redaktorů, z toho vyplývají určité nejednotnosti a omyly.³⁵

Jelikož jsou karty dochovány v obou paré, je možné sledovat změny učiněné redaktory. V původních záznamech byla často uváděna plná data narození, která však dobová redakce pro účely tisku zkrátila pouze na rok; jinde se nacházejí podrobnější záznamy o pedagogických působících či vědecké činnosti oběti. Propozice přitom výslovně uváděly, že podrobnosti se zmiňovat nemají, redaktori proto nadbytečné údaje v kartách vyškrtávali. V této edici respektujeme poslední redakční úpravu pramene a otiskujeme podobu schválenou tehdejší redakcí.

Původním záměrem bylo vydání abecedně řazeného seznamu pro české země, v průběhu roku 1948 však přibyly ještě záznamy ze Slovenska. Chybí doklady o tom, jakým způsobem měly být do seznamu začleněny, nejspíše se však počítalo se samostatným oddílem. Tímto způsobem jsou publikovány i zde. Do seznamu obětí z českých zemí jsou zařazeny i oběti židovské, u nichž se v roce 1948 jasně neprokázala česká národnost, a v seznamu tak původně figurovat neměly. V této edici jsou židovské oběti označeny symbolem * (jména původní redakcí zařazená) a ** (jména původní redakcí vyřazená).

Z textu edice byly eliminovány zjevné duplicity, jejichž mechanické opakování by působilo matoucím dojmem. Jedná se o pouhé dva případy. V prvním z nich bylo jméno Josefa Sahánka uvedeno jak v seznamu pro české země, tak pro Slovensko. Ve druhém, týkajícím se

Jozuy Löba Schilla, se ve slovenské části nacházela za sebou dvě hesla s mírně modifikovanými údaji (poprvé jako Jozua Schill, podruhé jako Jozua Löb Schill, v obou případech s identickou funkcí hlavního rabína v Pezinku). U obou takto dotčených osob proto otiskujeme pouze jeden záznam. Rodilého Čecha Josefa Sahánka, který část své pedagogické kariéry strávil na Slovensku, ponecháváme v sekci českých zemí. V případě Jozuy Löba Schilla jsme zvolili faktograficky úplnější verzi záznamu obsahující rok narození.

Místní jména jsou sjednocena na současnou podobu těchto toponym. Zachováváme rozlišení Mauthausen-Gusen a Gusen. Pravopisné varianty u Osvětimi sjednocujeme na současný úzus (Osvětimi). Ve slovenské části však ponecháváme dobový, specifický tvar Oswieczimi, který sice neodpovídá tehdejší ani dnešním normám, původní redakce jej ale důsledně dodržovala. Řadu zkratk rozvádíme, z ponechaných upozorňujeme na „i. m.“ (in memoriam). Tato zkratka se v běžné úřední agendě obvykle tímto způsobem nepoužívá, původní redakce ji však zavedla a na kartách systematicky uplatňovala, proto ji v souladu s pramenem ponecháváme.

35 Například ze zápisu jedné redakční porady vyplývá záměr identifikovat místa věznění pouze názvem města (namísto „vězněn v Kounicových kolejích v Brně“ ponechat jen „vězněn v Brně“). V záznamu o Josefu Jílkovi je však postup opačný a údaj „vězněn na Borech v Plzni“ byl redakčně upraven na „vězněn na Borech“. Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury, [1918]–1967, kart. 1713, složka Krvavá žeň smutných dnů 1938–1945 všeob., rukopisný záznam Dr. Daumanna z redakční porady (nedatováno) – zápis o způsobu uvádění míst věznění, sv. záznam na kartě Josefa Jílka.

SUMMARY

This publication presents a previously unpublished memorial register of victims of Nazi persecution from among employees of the Czechoslovak educational administration and school system. The register, entitled *Bloody Harvest of the Sorrowful Days 1938–1945 among Employees of the Educational and Cultural Administration*, was prepared by the Ministry of Education between 1948 and 1950. Although intended for publication as a special issue of the Ministry's official bulletin, the project was never completed and the card catalogue remained preserved only in archival collections.

The introductory study reconstructs the history of the project from the first post-war initiatives in 1945 through the ministry's editorial work up to the final revisions carried out in 1948–1950. Drawing on surviving circulars, internal correspondence, and editorial notes, it analyses the conception of the register, its intended structure, and the broader context of post-war politics of memory. The study also demonstrates that the publication project was not terminated immediately after the Communist coup of February 1948; editorial work in fact continued for several subsequent years.

The edition itself contains 1,291 records of victims from the Czech lands and 174 records concerning teachers and rabbis from Slovakia. Besides teachers of all educational levels, the register also includes other employees of the educational administration. Inclusion was determined by professional affiliation with the Ministry of Education rather than by the specific form of resistance activity or cause of death. Alongside active resistance fighters, the register therefore also documents victims of imprisonment, concentration camps,

wartime repression, air raids, and the revolutionary events of 1945.

The editors preserve the wording of the entries in the form established by the final surviving editorial revision from 1948–1950 and refrain from factual intervention in individual records. At the same time, the edition revises the original nationalist selection principle by including Jewish educators who had previously been excluded from the register on the basis of declared nationality.

The edition thus represents not only a commemorative tribute to the victims of Nazi occupation, but also an important historical source for the study of education, resistance activities, and the persecution of Czech intellectual elites under Nazi rule.

KRVAVÁ ŽEŇ
SMUTNÝCH DNŮ
1938–1945
V ŘADÁCH ZAMĚSTNANCŮ
ŠKOLSKÉ A OSVĚTOVÉ SPRÁVY

Edice nevydaného pamětního seznamu
obětí z resortu školství

SEZNAM ZKRATEK

* - židovská oběť původní redakcí (1948-1950) vybraná k publikaci
** - židovská oběť původní redakcí vyřazená (nebyla prokázána česká národnost)
adm. - administrativní
aut. - autonómna (autonomní)
býv. - bývalý
C. - candidatus (kandidát)
CPO - Civilná protiletecká ochrana (Civilní protiletecká ochrana)
čs. - československý
ČA - Červená armáda (Rudá armáda)
děl. - dělostřelectva
ev. a. v. - evanjelický augsburského vyznania (evanjelický augsburského vyznání)
ext. - externí
gen. - generál
gymn. - gymnázium
h. c. - honoris causa
hl. - hlavní
i. m. - in memoriam
kpt. - kapitán
KSČ - Komunistická strana Československa
MNO - Ministerstvo národní obrany
MŠNO - Ministerstvo školství a národní osvěty
MŠVU - Ministerstvo školství, věd a umění
náb. - náboženství, náboženské
nar. - narozen (ý/á)
nár. - národné (národní)
okr. - okres
orth. - orthodoxná (ortodoxní)
OSA - Ordo Sancti Augustini (Řád svatého Augustina)
provd. - provdaná
r. - rok(u)
rk. - římskokatolícka (římskokatolická)

SEM - Sdruzenie evanjelickej mládeže (Sdružení evanjelické mládeže)
slov. - slovenský/á/é
št. - štátná (státní)
v. v. - ve výslužbě
vel. - velitel
veř. - veřejný
všeob. - všeobecný/á/é
žid. - židovský/á

SEZNAM OBĚTÍ Z ČESKÝCH ZEMÍ

ACS Emerich,

nar. 1912, učitel na židovské škole v Praze. Byl odvečen do Terezína 5. 7. 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul. **

ADAM Jan,

nar. 1913 v Mladé Boleslavi, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Postupicích. 12. 9. 1944 byl nasazen na práce v Německu. 23. 12. 1944 byl zasypan při výbuchu pumy na západní frontě u Prümü, kde pracoval na kopání zákopů.

ADAMECKI Josef,

nar. 1912 v Dolních Marklovicích, okr. Fryštát, kaplan v Jablunkově. Byl zatčen 16. 3. 1943, vězněn v Těšíně, Myslovicích a Osvětimi a tam 26. 5. 1944 oběšen.

ADAMUS Vilém,

nar. 1903 v Horních Datyních, řídicí učitel Obecné školy ve Václavovicích, okr. Místek. Byl zatčen 22. 7. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Ostravě, v Olomouci a ve Vratislavi. Zemřel 19. 4. 1942 doma po návratu z vězení.

ADLER Šimon PhDr.,

nar. 1884, učitel náboženství na středních školách v Praze. Byl deportován do Terezína 6. 3. 1943 a dále na východ, kde zahynul. **

ALEXANDER Jiří,

nar. 1897 v Ledči nad Sázavou, učitel 2. obecné školy chlapecké ve Vyškově. Byl zatčen jako rukojmí 21. 3. 1942, propuštěn a znovu zatčen 1. 5. 1942 a opět propuštěn. Potřetí byl zatčen 26. 7. 1944 pro činnost v odboji, vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde prý zešlel a zemřel v únoru 1945.

ALTYNSKI Josef,

nar. 1895 v Plzni, ředitel měšťanské školy chlapecké a učitel učňovské školy tamže, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 30. 6. 1944 pro účast na domácím odboji a vězněn v Plzni a v Terezíně, kde zemřel 30. 12. 1944.

ANTOŠ František,

nar. 1888 v Chyjicích, okr. Jičín, řídící učitel Obecné školy v Hořátku, okr. Nymburk. Byl zatčen na udání r. 1942 v Chyjicích a vězněn v Osvětimi, kde zemřel 7. 3. 1943.

ARBEIT Vilém,

nar. 1906 v Brně, kapitán útočné vozby, učitel průmyslových škol na bývalé Automobilní škole v Uherském Hradišti. Byl zatčen pro odbojovou činnost 9. 1. 1940, zemřel 16. 4. 1945 v koncentračním táboře někde v Německu.

ARON Gerhard MUDr.,

nar. 1906 v Pelhřimově, asistent 1. interní kliniky Lékařské fakulty Karlovy univerzity, vědecky činný v oboru cirkulačních chorob. Byl vězněn pro svůj původ v Terezíně, kde zahynul spolu se dvěma svými bratry.

ASTEL Jáchym PhDr.,

nar. 1901 v Přemyšlu, rabín a učitel náboženství na Státním reálném gymnáziu, Státní reálce v Kroměříži, Státním reálném gymnáziu v Holešově a na obecných a měšťanských školách v Kroměříži a v Holešově, spisovatel několika studií o židovských dějinách. Byl zatčen proto, že konal přes zákaz dále různé náboženské funkce, vězněn v Kroměříži, Brně, Osvětimi, kde byl umučen. **

AUERHAN Jan JUDr.,

nar. 1880 v Leštině, okr. Humpolec, soukromý docent antropogeografie Čechů a Slováků při Karlově univerzitě v Praze, prezident Státního úřadu statistického, předseda Československého zahraničního ústavu, spisovatel cenných děl svého oboru, řádný profesor Karlovy univerzity i. m. Byl zatčen 9. 6. 1942 pro úřední činnost a téhož dne zastřelen v Kobylisích.

BABULA Rudolf,

nar. 1906 v Pitíně, okr. Uherský Brod, farář československé církve a učitel náboženství na školách v Uherském Brodě. Byl zatčen pro organizování odboje stykem s partyzány a pro přechovávání parašutistů 13. 2. 1945. Vězněn byl v Uherském Hradišti, v Brně a Mauthausenu, kde byl popraven v plynové komoře 10. 4. 1945.

BADURA Josef,

nar. 1903 v Karviné, okr. Fryštát, profesor Spolkového reálného gymnázia s vyučovacím jazykem polským v Orlové, významný osvětový pracovník a stoupenec myšlenky česko-polské spolupráce. Byl zatčen v listopadu 1942 v Krakově pro členství v tajné organizaci, vězněn v Osvětimi, kde dočtrpěl v březnu 1943.

BAJER František,

nar. 1898 v Studňanech, okr. Jičín, řídící učitel Obecné školy v Dalovicích, okr. Mladá Boleslav. Byl zatčen 3. 12. 1940 pro činnost v odboji a vězněn v Mladé Boleslavi, na Pankráci, v Budyšíně a v Ulmu. 24. 2. 1943 byl odsouzen v Litoměřicích a převezen do Griebu u Magdeburgu, kde 19. 12. 1943 zemřel.

BALÁČEK František V.,

nar. 1884 v Cerhenicích, okr. Kolín, zemský referent Státní osvětové služby v Praze, řídící učitel v. v., zemský osvětový inspektor i. m. Byl zatčen 27. 10. 1944 pro velezradu, uvězněn v Terezíně a dočtrpěl po návratu z vězení 20. 5. 1945.

BALATKA František,

nar. 1910 v Hrubé Horce, učitel Obecné školy chlapecké v Železném Brodě, okr. Semily. Byl zatčen 4. 7. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Kartouzích. 27. 9. 1941 se vrátil z vazby, byl však 23. 8. 1944 znovu zatčen a vězněn v Kartouzích, na Pankráci, v Terezíně, ve Flossenbürgu a v Litoměřicích, kde zemřel 17. 2. 1945 na skvrnitý tyfus.

BALCAR Karel,

nar. 1899 v Ostravě-Nové Bělé, učitel Obecné školy chlapecké v Ostravě-Hulvákách a na Učňovské škole v Ostravě-Mariánských Horách. Byl zatčen 1. 9. 1941 pro členství v odboji čs. důstojnictva a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde utýrán zemřel 25. 6. 1942.

BALCAR Miloš,

nar. 1909 v Horní Čermné, okr. Lanškroun, pomocný duchovní českokobratrské církve evangelické, učitel náboženství z duchovní správy v Kladně. Byl zatčen 11. 3. 1941 pro odbojovou činnost a vězněn na Pankráci, v Drážďanech, v Gollnowě a v Berlíně, kde byl popraven 8. 9. 1943.

BALEK Karel,

nar. 1887, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Benešově, legionář. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí pro činnost ve vojenském odboji a vězněn do 13. 4. 1945 na různých místech, nejdéle v Buchenwaldu. Zemřel 11. 4. 1946 na následky vězeňského týrání.

BALLON Bohumil,

nar. 1907 ve Veleboři, okr. Zábřeh, odborný učitel Měšťanské školy ve Výprachticích, okr. Lanškroun. Byl zatčen 18. 4. 1944 v nemocnici v Praze pro vůdčí činnost v odboji a v partyzánském hnutí, převezen do Šumperka a tam v pravém slova smyslu ubit zemřel 20. 4. 1944.

BALVÍN Josef,

nar. 1889 v Onomyšli, řídící učitel Obecné školy v Uhlířských Janovicích, kde působil též na lidové škole zemědělské a na učňovské škole, okr. Kutná Hora. Byl zatčen 24. 2. 1943 pro významnou vůdčí činnost v odboji jako předseda revolučního okresního národního výboru, vězněn v Čáslavi, v Kolíně, v Terezíně a v Drážďanech, kde byl umučen 2. 8. 1944.

BANĎOUC Bořivoj,

nar. 1889 v Nevojcích, řídící učitel Obecné školy a učitel Učňovské školy v Křenovicích, okr. Vyškov. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 26. 3. 1942.

BANÝR Jan,

nar. 1906 v Dlouhé Lhotě, okr. Jičín, učitel obecné školy tamže. Byl zatčen 21. 12. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a rozšiřování zpráv. Byl vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně, v Drážďanech. Zemřel 15. 3. 1943 v Osvětimi.

BARÁK Ladislav,

nar. 1884 ve Velkém Meziříčí, externí učitel Učňovské školy v Brně. Byl zatčen 29. 6. 1942 a popraven zastřelením v době Heydrichovy akce 1. 7. 1942.

BARBAŠOVÁ Arnoštka,

nar. 1899 ve Vyškově, profesorka Státního reálného gymnázia v Brně-Žabovřeskách v. v. Byla odvedena pro svůj původ do koncentračního tábora a je neznámá.

BARTÁK Ferdinand,

nar. 1895 v Budětsku, okr. Litovel, řídící učitel 1. obecné školy chlapecké v Prostějově. Byl zatčen 22. 10. 1941 pro významnou činnost v odboji a vězněn v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde byl 7. 5. 1942 zastřelen. Byla po něm pojmenována ulice v Rýmařově.

BARTÁK Miloslav,

nar. 1906 v Písnici, okr. Jílové, učitel 1. obecné školy v Praze-Krči, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 14. 10. 1941 pro činnost v odboji, vězněn v Praze a v Mauthausenu, kde zemřel 31. 12. 1941.

BARTÁK Oldřich,

nar. 1910 v Ústí nad Orlicí, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XI. Byl začátkem r. 1943 nasazen na práci do Německa, později uvězněn v Buchenwaldu, kde zahynul při náletu v únoru 1945.

BARTONÍK Ladislav,

nar. 1907 ve Velkých Těšanech, okr. Kroměříž, učitel Obecné školy v Ratiboři, okr. Vsetín, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen jako sokolský činovník 8. 10. 1941, vězněn na Vsetíně, v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 27. 3. 1942.

BASS Arnošt Dr.,

nar. 1885, rabín v Ostravě a výpomocný učitel náboženství v Ostravě a Českém Těšíně. Byl deportován do Terezína 26. 9. 1942 a vězněn v Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byli odvečeni a umučeni jeho manželka a syn. *

BAŠTA Karel,

nar. 1913 ve Vémyslicích, učitel Obecné školy v Skryjích, okr. Moravský Krumlov, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 18. 6. 1941 pro přípravu národního odboje a vězněn v Brně a na různých místech v Německu. Byl umučen plynem 19. 3. 1942 v Osvětimi.

BAXA Bohumil JUDr. a PhDr.,

nar. 1874 v Sedlčanech, řádný profesor dějin českého práva při Masarykově univerzitě v Brně, bývalý člen Národního shromáždění. Byl zatčen asi 4. 6. 1942 pro činnost v odboji a 5. 6. 1942 popraven v Praze.

BAYER August PhDr.,

nar. 1882 v Jičíně, řádný profesor dendrologie, fytopatologie a lesnické bakteriologie Vysoké školy zemědělské v Brně, docent Vysoké školy obchodní v Praze, doktor technických věd h. c. i. m. Byl zatčen 23. 12. 1941 pro činnost v odboji a uvězněn v Mauthausenu, kde byl utýrán 23. 2. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Brně, arboretum školního lesního statku Masarykův les ve Křtinách, okr. Brno-venkov a kolej pro posluchače Vysoké školy zemědělské v Brně.

BAYER Florián,

nar. 1902 v Kopřivnici, okr. Nový Jičín, řídící učitel Pomocné školy v Slezské Ostravě, vynikající pracovník svého oboru, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen pro přechovávání parašutisty 1. 11. 1941 a vězněn v Ostravě, v Brně a v Mauthausenu, kde byl popraven 7. 5. 1942.

BEČKA Jan PhDr. a MUDr.,

nar. 1889 v Praze, řádný profesor chemie Vysoké školy veterinární v Brně. Byl zatčen 24. 11. 1941 a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen 25. 2. 1942. Na Vysoké škole veterinární v Brně byl založen fond prof. Dr. Bečky.

BEDNÁŘ František,

nar. 1904 v Chrlcích, učitel obecné školy tamže, okr. Brno-venkov. V r. 1939 opustil rodinu a oddal se cele boji proti okupantům. Za účasti kolegů převáděl četné význačné osobnosti vojenské a politické za hranice. Byl členem všech odbojových organizací a měl přímý styk s hlavními středisky zahraničního odboje. Zahynul snad v Mauthausenu 10. 4. 1945.

BEDNÁŘ Ludvík,

nar. 1892, řídící učitel Obecné školy v Řevnově, okr. Tábor. Byl zatčen 8. 9. 1944. Zemřel 7. 3. 1945 v Dachau.

BEDÖ Zikmund,

nar. 1879, profesor gymnázia v Brně. Byl deportován do Terezína 23. 3. 1942, a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byly odvečeny a umučeny jeho manželka a tři děti. **

BEDRNÍK Antonín,

nar. 1907 v Martinicích, odborný učitel Měšťanské školy v Roztokách, okr. Jilemnice. Byl zatčen 28. 2. 1940 pro účast v odboji a vězněn v Ebrachu a v Gollnowě, kde zemřel 29. 4. 1943.

BĚGUS František,

nar. 1900 v Kateřinicích, řídící učitel Obecné školy v Trnávce, okr. Nový Jičín. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník, vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 23. 3. 1942.

BEKR Václav,

nar. 1909 v Lázních Bělohradě, okr. Jičín, odborný učitel Pomocné školy a externí učitel Pomocné učňovské školy v Praze-Žižkově, okresní školní inspektor i. m. Padl 7. 5. 1945 v Praze v boji o kasárna Jiřího z Poděbrad.

BENDA Antonín,

nar. 5. 6. 1892 v Praze, profesor na Státním reálném gymnáziu v Praze XII, kapitán československé armády v záloze. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako člen náčelnictva a předsednictva Československé obce sokolské ve svém bytě v Praze, uvězněn na Pankráci a převezen do Terezína, 14. 1. 1942 převezen do Osvětimi, kde byl umučen 27. 3. 1942.

BENDL Jaroslav,

nar. 1913 ve Vídni, duchovní československé církve, učitel náboženství na škole v Sázavě a v Praze XIII. Byl zatčen pro odbojovou činnost 14. 1. 1943 a vězněn na Pankráci a v Osvětimi, kde zemřel 16. 10. 1943.

BENEŠ Bohumil,

nar. 1889 v Lípnicích nad Sázavou, řídící učitel Obecné školy v Květinově, okr. Havlíčkův Brod. Byl zatčen 1. 9. 1939 a vězněn na různých místech (ve Výmaru). Smrtelně nemocen byl propuštěn 9. 11. 1939 na svobodu a 11. 12. 1939 zemřel.

BENEŠ Florián,

nar. 1884 v Blažovicích, okr. Vyškov, ředitel Státního reálného gymnázia v Hranicích v. v., významný pracovník osvětový a sokolský. Byl zatčen 25. 10. 1941 pro sokolskou činnost a vězněn v Hranicích a v Brně, odkud byl převezen do Osvětimi, kde dočrpěl 9. 2. 1942.

BENEŠ Milan,

nar. 1916 v Bzenci, učitel Měšťanské školy v Starém Městě, okr. Uherští Hradiště. Byl zatčen 7. 7. 1941 pro práci v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde 7. 3. 1942 zemřel.

BENEŠ Vojtěch Ing. Dr.,

nar. 1892 v Letovicích, okr. Boskovice, ředitel Městských vodáren v Brně, docent Vysoké školy technické Dr. Edvarda Beneše v Brně a člen zkušební komise pro 2. státní zkoušky inženýrského stavitelství v Brně, doktor technických věd i. m. Byl zatčen 4. 9. 1939 pro účast v odboji a vězněn v Brně, v Buchenwaldu, na Mírově, ve Vratislavi a v Ludwigsburgu, kde dočrpěl 11. 11. 1943.

BENEŠOVÁ Marie,

nar. 1899 v Hradci Králové, učitelka Obecné školy chlapecké v Chrasti, okr. Chrudim. Byla zatčena pro činnost v odboji a v Sokole 19. 11. 1940 a vězněna v Pardubicích, v Drážďanech, v Lipsku, na Pankráci, v Terezíně a v Osvětimi, kde byla umučena 2. 11. 1942.

BERAN Otakar,

nar. 1900 v Lounech, učitel 1. obecné školy chlapecké tamže. Byl zatčen jako rukojmí 11. 2. 1942 a vězněn v Terezíně, kde zemřel 5. 5. 1942.

BERÁNEK Josef,

nar. 1897 v Třeboni, učitel obecné školy a bývalý starosta obce v Rožnově, okr. České Budějovice. 4. 6. 1942 byl zatčen v Českých Budějovicích pro schvalování trestu nad Heydrichem a 5. 6. 1942 popraven v Táboře. Byla po něm pojmenována ulice v Rožnově.

BERGAUER Vladimír MUDr.,

nar. 1898 v Písku, asistent a soukromý docent pro obecnou biologii Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze, ředitel Ústavu pro národní eugeniku. Byl zatčen pro antinacistické smýšlení 30. 6. 1942, odsouzen k smrti 3. 7. 1942 a zastřelen.

BERGER Karel,

nar. 1902 v Praze, učitel Obecné školy v Kobylí, okr. Hustopeče. Byl od 5. 8. 1941 do 22. 4. 1942 vězněn v Brně pro protiněmecké výroky ve škole. Zemřel 16. 6. 1945 v nemocnici v Brně po zranění při službě v Rudé armádě. Byl vyznamenán Zlatým křížem Československého junáka i. m.

BERKA Eduard,

nar. 1909 v Nedvědici pod Perštejnem, okr. Tišnov, učitel Obecné školy dívčí v Brně-Králově Poli, místopředseda Léčebného fondu veřejných zaměstnanců a jednatel Svazu učitelstva. Vynikající organizační pracovník, školní rada i. m. Byl zatčen 3. 10. 1941 jako významný spolupracovník prof. Grni a vězněn na Pankráci, v Brně a ve Vratislavi. Po strašném mučení byl zastřelen 24. 1. 1945 v poslední den vyklizení města. Byla po něm pojmenována ulice v Brně-Králově Poli.

BERKOVIČ Benjamin,

nar. 1898, učitel náboženství ve Slavkově u Brna. Byl odvezen do Terezína 4. 4. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním zahynula jeho manželka a dítě. **

BERNARD Josef,

nar. 1891 v Jilemnici, profesor Státního reálného gymnázia v Jilemnici a Státního reálného gymnázia v Nové Pace, překladatel z jazyka francouzského a autor učebnic francouzštiny pro střední školy, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 20. 6. 1940 pro odbojovou činnost, vězněn v Terezíně, Litoměřicích, Drážďanech a v Osvětimi, kde byl 11. 11. 1941 ubit.

BEZDĚK František,

nar. 1896 v Třebešově, okr. Rychnov nad Kněžnou, profesor Pelclova státního reálného gymnázia v Rychnově nad Kněžnou, významný pracovník školský a osvětový, starosta tělovýchovné jednoty Sokol v Rychnově nad Kněžnou, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 2. 2. 1943 pro protinacistické smýšlení a vězněn v Hradci Králové, Terezíně a Osvětimi, kde zahynul 15. 3. 1943.

BEZDĚK Petr,

nar. 1899 v Bludově, řídící učitel Obecné školy v Hrabenově, okr. Šumperk, legionář. Byl zatčen 12. 4. 1944 pro činnost v odboji, vězněn v Šumperku, v Krnově a v Terezíně. Zemřel 10. 8. 1945 v Bludově po útrapách ve vězení.

BÍLEK Vítězslav,

nar. 1906 v Metylovicích, okr. Místek, řídící učitel Obecné školy v Černčíně, okr. Vyškov. Byl zatčen 30. 6. 1943 jako člen odboje Obrana národa, vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde byl 2. 11. 1944 popraven.

BITTNER Jindřich,

nar. 1905 v Chrtníkách, okr. Pardubice, profesor Státního reálného gymnázia v Táboře, Riegrovo náměstí, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen jako rukojmí 1. 9. 1939 a vězněn na Pankráci, v Dachau a v Buchenwaldu, kde 6. 1. 1940 dotrpěl.

BLÁHA Jaroslav,

nar. 1894 v Ostravě-Michálkovicích, ředitel měšťanské školy chlapecké a správce hornické školy tamže. Byl zatčen 13. 1. 1943 pro činnost v odboji a vězněn v Osvětimi, kde byl umučen 8. 3. 1943.

BLÁHA Václav,

nar. 1885 v Lišanech, okr. Rakovník, ředitel 1. měšťanské školy chlapecké v Lounech v. v. Byl zatčen jako sokolský činovník 8. 10. 1941, vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel po útrapách 3. 3. 1942.

BLÁN Rudolf,

nar. 1884 ve Zbislavi, okr. Milevsko, rabín a výpomocný učitel náboženství státního reálného gymnázia a národních a měšťanských škol v Benešově. Byl vězněn v koncentračním táboře někde v Německu, kde zahynul v r. 1940. *

BLAU Erich,

nar. 1910, profesor Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně, spisovatel. Byl odvezen do Terezína 23. 3. 1942 a odtud dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvezena jeho manželka a dítě. **

BLAVIC Ferdinand Ing.,

nar. 1888 v Bělidlech, okr. Olomouc, profesor Státní průmyslové školy v Praze XVI, vynikající strojní inženýr a školský pracovník, ředitel průmyslových škol i. m. Byl zatčen 6. 7. 1944 pro svůj neohrožený postoj, vězněn v různých koncentračních táborech, naposled v Litoměřicích, kde 9. 1. 1945 zemřel.

BLAŽEJ Josef,

nar. 1903 ve Velké Polomi, okr. Bílovec, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské ve Fryčovicích, okr. Místek, sokolský a kulturní pracovník, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a dotržel 5. 3. 1942 v Osvětimi.

BLAŽEK Bohuslav,

nar. 1885 v Poděbradech, učitel obecné školy dívčí tamže. Byl zatčen 15. 12. 1942 pro podporování rodin popravených členů odboje, vězněn v Kutné Hoře, v Kolíně, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 7. 3. 1943 tyfem.

BLAŽEK Oldřich,

nar. 1903 ve Vavřinci, odborný učitel Měšťanské školy v Rájci nad Svitavou, okr. Boskovice. Vynikající organizační a pedagogický pracovník a spisovatel, vrchní školní rada i. m. Byl zatčen 20. 9. 1939 pro činnost v odboji a vězněn v Brně, ve Vratislavi, na Mírově a v Berlíně, kde byl popraven 16. 11. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Rájci nad Svitavou

BLECHA Jaroslav,

nar. 1910 v Chrástanech, okr. Týn nad Vltavou, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké a učitel Lidové školy zemědělské v Milevsku. Byl zatčen 27. 10. 1942 pro činnost v sokolském odboji, vězněn v Táboře, na Pankráci, v Gollnowě a po rozsudku odvezen do Straubingu. Na cestě domů zemřel 29. 5. 1945 v Bechyni. Byla po něm pojmenována ulice v Milevsku.

BLEIER Otto,

nar. 1914 v Jaroměřicích u Jevíčka, okr. Moravská Třebová, učitel Židovské obecné školy v Praze V. Byl zatčen pro svůj původ 9. 7. 1943, vězněn v Terezíně, v Osvětimi a v Dachau, kde dotržel 17. 1. 1945. *

BLOCHOVÁ Terezie,

nar. 1910 v Prostějově, profesorka Palackého státního reálného gymnázia ve Valašském Meziříčí. Zahynula pravděpodobně i se svými příbuznými jako oběť rasové perzekuce.

BLUDSKÝ Jan,

nar. 1917 v Skrbeni, okr. Olomouc, učitel Obecné školy chlapecké v Uherském Brodě. Byl zabit granátem 24. 4. 1945 v Uherském Brodě v osvobozovacím boji.

BLUM Pavel Dr.,

nar. 1884, profesor reálky v Brně v. v. Byl odvezen do Terezína 2. 12. 1941 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byli odvezeni a umučeni jeho manželka a syn. **

BOCK Filip Dr.,

nar. 1899, profesor Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně, odborný spisovatel. Byl odvezen do Terezína 8. 4. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvezena a umučena jeho manželka a dítě. **

BOHÁČEK Josef,

nar. 1887 v Německém, okr. Nové Město na Moravě, rolník a učitel lidové školy zemědělské tamže, legionář, význačný pracovník hasičský, v samosprávě, zemědělském družstevnictví a v Sokole. Byl zatčen 16. 12. 1941 údajně pro zásobovací přestupek, ale pravou příčinou zatčení byla jeho veřejná činnost. Byl vězněn v Pardubicích, na Pankráci, v Bayreuthu, Dortmundu, Bochumi a Düsseldorfu, kde zemřel 29. 9. 1943.

BOLELOUCKÝ František Ing. Dr.

ředitel Zimní rolnické školy v Židlochovicích, nar. 6. ledna 1896 v Lovčičkách, okr. Vyškov. Spisovatel děl odborných i beletristických, Dr. h. c. Vysoké školy zemědělské v Brně. Byl zatčen 13. 4. 1942 pro členství v ilegální organizaci záložníků a aktivních důstojníků a vězněn v Brně, kde 21. června 1942 zastřelen.

BONDYOVÁ Emilie PhDr.,

nar. 1902 v Praze, profesorka Městského státního dívčího reálného gymnázia v Plzni, ředitelka střední školy i. m. 28. 10. 1941 odešla s prvními židovskými transporty do Lodže, kde byla až do června 1942. V tu dobu začaly odcházet první transporty k zničení do Majdanku, zahynula pravděpodobně v plynové komoře. Její bratr, JUDr. Karel Bondy, byl jeden z vedoucích pracovníků odbojové skupiny Petičního výboru Věrní zůstaneme a pro svou činnost vězněn od října 1941 do ledna 1945 na Pankráci, v Gollnowě, Drážďanech, Berlíně-Plötzenze a v Brandenburgu, kde byl 22. 1. 1945 popraven.

BONEŠ František,

nar. 1913 v Stříteži u Rožné, kaplan, učitel římskokatolického náboženství na národních školách v Žďánicích, okr. Kyjov. Byl zatčen 21. 6. 1942, že ukrýval parašutistu, a popraven 1. 7. 1942 v Brně.

BOROVÍČKA Jan,

nar. 1913 v Klimkovicích, okr. Bílovec, učitel Obecné školy v Lískovci, okr. Místek. Byl zatčen 22. 9. 1941 pro činnost v odboji, vězněn v Ostřavě, v Brně a v Mauthausenu, kde byl 11. 12. 1941 popraven.

BOUZ Václav Aleš,

nar. 1898 v Praze XI, kaplan v Třeboni, učitel náboženství na školách v přífařených obcích u Třeboně. Byl zatčen pro obsah kázání a vězněn v Osvětimi, kde zemřel 2. 4. 1943.

BRADA Josef,

nar. 1887 v Hulíně, okr. Kroměříž, ředitel Měšťanské školy chlapecké a správce Učňovské školy v Bystřici pod Hostýnem, okr. Holešov. Byl zatčen 1. 3. 1945 pro činnost v odboji a vězněn v Brně. Zemřel asi 10. 4. 1945 v Mauthausenu, umučen plynem.

BRICH Josef,

nar. 1881 v Soběslavi, řídící učitel Obecné školy v. v. v Mladé Vožici, okr. Tábor. Byl zatčen 18. 2. 1943 pro významnou účast v odboji a vězněn v Táboře, kde ubit zemřel 23. 2. 1943.

BRKL Vladislav,

nar. 1896 v Kameničné, okr. Žamberk, odborný učitel Měšťanské školy v Brušperku, okr. Místek, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 7. 1. 1944 pro činnost v odboji a popraven 10. 10. 1944 ve Vratislavi.

BROFT Miloslav,

nar. 1894 v Jevíněvsi, okr. Roudnice nad Labem, profesor na Státním reálném gymnáziu v Roudnici nad Labem, významný pracovník osvětový a sokolský, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro sokolskou činnost, vězněn na Kladně, v Terezíně a v Osvětimi, kde byl umučen 16. 2. 1942.

BROM Rudolf,

nar. 14. 4. 1908 ve Vídni v Rakousku, působil jako učitel průmyslových škol na Učňovské škole ve Velkém Meziříčí. Byl zatčen dne 6. 5. 1945 pro účast na ozbrojeném povstání proti Němcům a zastřelen dne 7. 5. 1945. Vyznamenán Československým válečným křížem 1939 i. m.

BROŽ Hynek,

nar. 1880 v Čáslavi, řídící učitel obecné školy v. v. tamže. Poprvé byl zatčen v červnu 1942 a pro nemoc propuštěn. 15. 9. 1942 byl zatčen znovu, poněvadž měl syna v Anglii, vězněn v Svatobořicích, ve Veverí u Brna a v Osvětimi, kde 23. 2. 1943 zemřel.

BROŽ Jaromír,

nar. 1914, odborný učitel Měšťanské školy v Lázních Bělohradě, okr. Nová Paka. V srpnu 1939 uprchl za hranice přes Polsko, Rusko, Turecko, Egypt, Indii a okolo jižní Afriky do Anglie, kde vstoupil do československé armády jako letec. Zahynul 18. 1. 1942 při náletu na Brémy. Je pochován v Tilburgu v Holandsku.

BROŽ Josef,

nar. 1888 v Železnici, okr. Jičín, ředitel měšťanské školy a správce lidové školy zemědělské tamže. Poprvé byl zatčen 1. 9. 1939 a vězněn do 6. 9. 1939 v Žitavě. Podruhé byl zatčen 9. 4. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a odvezen do Kartouz, potom do Terezína a dále do Osvětimi, kde zemřel 15. 10. 1942.

BRUMLÍKOVÁ Zdeňka PhDr.,

nar. 1901 v Plzni, profesorka Drtinova městského dívčího reálného gymnázia v Praze XVI, Husova. Byla vězněna pro svůj původ od 3. 8. 1942 v Terezíně a v Osvětimi, kde byla umučena v plynové komoře.

BRUNNER Leopold Dr.,

nar. 1877, rabín a učitel náboženství v Lounech. Byl deportován do Terezína 22. 2. 1942 a dále do Piasky v Polsku, kde zahynul. Zároveň s ním zahynula i jeho rodina. *

BRYCHOVÁ Marie,

nar. 1914 v Praze, demonstrátorka Ústavu užité botaniky Vysoké školy chemicko-technologického inženýrství při Českém vysokém učení technickém v Praze. Byla zatčena 23. 6. 1942 pro přechovávání tajné vysílačky, kterou sestavili její bratři a spolu se svou matkou Marií, bratry Janem a Josefem, švagrovou Boženou a snoubenkou bratra Jana Helenou Vejvodovou vězněna na Pankráci a pak v Mauthausenu. Byla popravena 24. 10. 1942 v plynové komoře v Mauthausenu. Spolu s ní byli popraveni všichni jmenovaní rodinní příslušníci.

BRYNYCH Karel,

nar. 1898 v Hlízově, řídící učitel Obecné školy v Onomyšli, okr. Kutná Hora. Byl zatčen 24. 2. 1943 jako člen revolučního okresního národního výboru a pro přechovávání účastníka odboje, vězněn v Časlavi, v Kolíně, v Terezíně a v Drážďanech, kde byl popraven 13. 9. 1944.

BŘENEK František,

nar. 1901 v Brně, učitel Obecné školy v Brně-Veverí, jednatel Zemského učitelského spolku na Moravě. Vynikající organizační pracovník, vrchní školní rada i. m. Byl zatčen 30. 9. 1941 jako rukojmí a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 18. 2. 1942 zemřel.

BŘEZINA František,

nar. 1908 v Kojetíně, zatímní státní profesor Obchodní akademie v Ostravě, státní profesor obchodních učilišť i. m. Byl zatčen 10. 4. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu, vězněn v Ostravě, Osvětimi a Buchenwaldu, kde 19. 2. 1945 při náletu na tábor zahynul.

BŘEZINA Jan Dipl. agr.,

nar. 1897 ve Velké Chýšce, okr. Pacov, profesor na Zemské vyšší rolnické škole v Roudnici nad Labem, vynikající odborník pěstování a aklimatizování cizokrajných rostlin, ředitel zemských zemědělských škol i. m. Zatčen byl 7. 6. 1941, pravděpodobně na udání pro ilegální činnost ve vojenské skupině generála Kraváka, vězněn na Kladně, v Terezíně a v Osvětimi, kde 23. 12. 1941 dotrpěl.

BUDÍK Bedřich,

nar. 1909 v Uhřetěchách, okr. Vyškov, učitel Obecné a Lidové školy zemědělské v Dambořicích, okr. Kyjov. Za bojů o Dambořice byl 23. 4. 1945 zabit ve škole granátem.

BUDLOVSKÝ František Ing.,

nar. 9. 3. 1896 na Kladně, státní profesor při Veřejné obchodní škole v Příbrami. Byl zatčen z důvodů rasové perzekuce dne 7. 10. 1941, vězněn v Osvětimi, tam zemřel dne 29. 5. 1942. Byl jmenován ředitelem obchodní školy i. m. Byl vyznamenán Válečným křížem i. m. 1939, medailí 2. odboje Svazu osvobozených politických vězňů a pozůstalých.

BUCHAR Josef,

nar. 1899 v Železnici, okr. Jičín, školník tamže. Byl zatčen 22. 4. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a zemřel ve vězení 22. 10. 1942.

BULÍŘ Karel,

nar. 1916 ve Valdicích, učitel Měšťanské školy v Železnici, okr. Jičín. Byl zatčen 22. 4. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a vězněn v Kartouzích, v Jičíně, na Pankráci a v Sasku, kde zemřel vysílením 5. 4. 1945.

BUMBA Václav,

nar. 1905 v Lovčicích, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Ždánicích, okr. Kyjov, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 28. 4. 1942 pro činnost v odboji a vězněn v Brně. 18. 6. 1942 byl zastřelen.

BUREŠ Bohuslav,

nar. 1913 v Pavlíkově, okr. Rakovník, učitel Měšťanské školy a Lidové školy zemědělské v Plánici, okr. Klatovy. Byl zatčen 11. 6. 1942 při perzekuci za Heydricha a zastřelen v Klatovech 18. 6. 1942. Jeho manželka Jarmila byla z téhož důvodu zatčena 3. 6. 1942 a 11. 6. 1942 zastřelena.

BUREŠ Václav Ing.,

nar. 1898 v Chrástu, okr. Mladá Boleslav, profesor 1. státní obchodní akademie v Brně, ředitel obchodní akademie a odborný inspektor obchodních učilišť i. m. Byl zatčen pro organizování odbojové činnosti na Moravě 30. 9. 1941 v Brně, kde byl uvězněn a 8. 10. 1941 ubit k smrti. Na jeho počest a památku byla ulice Otevřená přejmenována na Burešovu.

BURIAN Viktor,

nar. 1899 v Dětmarovicích, okr. Fryštát, profesor Spolkového reálného gymnázia s vyučovacím jazykem polským v Orlové, významný osvětový pracovník. Byl zatčen v dubnu 1940 z národnostních důvodů a vězněn v Dachau a Mauthausenu-Gusenu, kde byl zastřelen 23. 6. 1940.

BURSA Josef,

nar. 1900 v Blansku, okr. Boskovice, učitel Obecné školy ve Vrahovicích, okr. Prostějov, kam byl přeložen z trestu pro politickou činnost z místa řídícího učitele v Hrochově, okr. Litovel. Poprvé byl zatčen 1. 8. 1939 a propuštěn. Podruhé byl zatčen 31. 12. 1940 pro veřejnou kritiku Hitlera, vězněn v Prostějově, v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen 4. 2. 1942.

BUŘIL Václav RNDr.,

nar. 1883 v Chotči, okr. Nová Paka, ředitel Obchodní akademie v Hořicích v Podkrkonoší. Byl zatčen 20. 10. 1944 pro účast v národním odboji (ve skupině Velký Josef) a vězněn v Terezíně, kde 29. 11. 1944 zemřel.

BUŠ Ludvík,

nar. 1913 v Krhové, odborný učitel Měšťanské školy v Horní Bečvě, okr. Valašské Meziříčí, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 29. 3. 1940 pro převádění českých lidí přes hranice a vězněn v Uherském Hradišti, v Ostravě, ve Vratislavi a v Straubingu. Zemřel začátkem května 1945 na cestě domů.

BYDŽOVSKÝ František,

nar. 1905 v Lužci nad Cidlinou, okr. Nový Bydžov, profesor na veřejném jednoročním kurzu České obchodní banky v Praze II. Zahynul při náletu 14. 2. 1945 na Karlově náměstí v Praze.

BYSTRONĚ Ferdinand,

nar. 1910, učitel v Horní Lutyni. Byl zatčen 22. 4. 1940 a vězněn v Českém Těšíně, v Dachau a v Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 13. 11. 1941.

CALÁBEK Zdeněk JUC.,

nar. 1912 v Přerově, výpomocný učitel obchodní akademie Ústředního svazu obchodu tamže. Byl zatčen 10. 10. 1941 pro činnost v odbojovém sokolském hnutí, uvězněn v Osvětimi, kde byl 22. 1. 1942 ubit.

CEJP Emil,

nar. 1889 v Miřeticích, okr. Chrudim, odborný učitel přidělený Okresnímu školnímu výboru v Kyjově, legionář, ředitel měšťanské školy i. m. V roce 1941 byl 2 měsíce vězněn v Uherském Hradišti jako náměstek starosty obce. Znovu byl zatčen 22. 6. 1942 jako účastník kyjovského odboje, vězněn v Brně a tam 2. 7. 1942 zastřelen.

CENEK Emil,

nar. 1887 v Ždánicích, okr. Kyjov, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Uherském Hradišti. Byl zatčen 26. 7. 1940 pro činnost v odboji a vězněn ve Vratislavi a v Gollnowě, kde byl umučen 28. 5. 1943.

CENEK Karel,

nar. 1912 v Lazích, okr. Fryštát, odborný učitel Měšťanské školy v Ostravě-Zábřehu. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde zemřel umučen 31. 3. 1942.

CEPENDA Alois,

nar. 1903 v Slezské Ostravě, odborný učitel měšťanské školy chlapecké tamže – na Hladnově. Byl zatčen jako sokolský činovník a vězněn v Osvětimi, kde byl umučen 15. 3. 1942.

CIBIEN Viktor,

nar. 1912 v Lazích, okr. Fryštát, učitel průmyslových škol na Učňovské škole ve Frenštátě pod Radhoštěm, poručík československé armády. Byl zatčen z neznámých důvodů 21. 10. 1940, vězněn na několika místech a zemřel byv utýrán před vykonáním popravu 26. 2. 1942 ve Wohlau.

CÍLEK Jan,

nar. 1910 v Klenovicích, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Soběslavi, okr. Tábor. Byl zatčen 12. 6. 1942, 16. 6. 1942 odsouzen k smrti a zastřelen pro schvalování trestu nad Heydrichem.

CIRMON Bohumil,

nar. 1909 v Praze, školník v Praze XI Na Pražačce. Padl v revolučních bojích 5. 5. 1945. Byl povýšen i. m.

COCHLAR Otakar,

nar. 1909 ve Valašském Meziříčí, učitel 2. obecné školy chlapecké na Vsetíně, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 15. 1. 1940 pro účast v odboji Národní obrana, vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi, v Mírově a ve Wolfenbüttelu. 27. 5. 1943 byl popraven ve Vratislavi.

COUFAL Alois,

nar. 1892 v Štětovicích, řídící učitel 4. obecné školy chlapecké v Prostějově. Zatčen byl 3. 12. 1942 a vězněn v Olomouci. S podlomeným zdravím byl koncem ledna 1943 propuštěn a 28. 12. 1944 zemřel.

CRHOUNEK František,

nar. 1904 v Babicích, okr. Brno-venkov, řídící učitel obecné školy v Zarazicích, okr. Uherské Hradiště. Zatčen byl 12. 6. 1942 pro činnost v národním odboji, vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 23. 10. 1942 zemřel.

CVEK Stanislav,

nar. 1905 v Brušperku, okr. Místek, profesor Slovanského státního reálného gymnázia v Olomouci, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 12. 1. 1944 pro účast v odboji, vězněn v Olomouci, Ostravě a Vratislavi, kde byl popraven 10. 10. 1944.

ČAJKA František,

nar. 1890 v Černotíně, okr. Hranice, ředitel Měšťanské školy chlapecké a správce Učňovské školy v Hranicích. Byl zatčen 30. 1. 1945 pro přípravu národních výborů, vězněn v Brně a snad v Mauthausenu. Je neznámý.

ČÁP Jan,

nar. 1906, učitel Obecné školy v Starém Postřekově, okr. Domažlice. Byl zatčen 10. 9. 1944 pro účast v odboji. Při zatčení se pokusil o útěk, byl však postřelen a ubit.

ČAPEK Josef,

nar. 1904 v Hoříčkách, řídící učitel Obecné školy a učitel Lidové školy zemědělské v Červené Hoře, okr. Náchod. Byl zatčen 15. 12. 1944 pro účast v hasičském odboji, vězněn v Hradci Králové a v Terezíně, kde zemřel 16. 5. 1945 na skvrnitý tyfus.

ČAPEK Norbert PhDr. a ThDr.,

nar. 1870 v Radomyšli, okr. Strakonice, přednosta duchovní správy Náboženské společnosti československých unitářů a profesor náboženství na Akademickém gymnáziu v Praze, významný vědecký pracovník v oboru náboženství a náboženské hymnologie. Byl zatčen pro odbojovou činnost 29. 3. 1941, vězněn na Pankráci, v Českých Budějovicích, Drážďanech, Dachau a tam usmrčen injekcí 30. 10. 1942.

ČAPKA Jan Ing.,

nar. 1909 v Brně, asistent Ústavu stavby strojů při Vysoké škole technické Dr. Edvarda Beneše v Brně a na Státní průmyslové škole v Brně, inženýr i. m. Byl zatčen v říjnu 1941 pro činnost v odboji skupiny generála Všetického a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen 10. 4. 1942.

ČECH Leopold,

nar. 1917 ve Zvolenovicích, okr. Telč, učitel Měšťanské a Učňovské školy v Studené, okr. Dačice. Zatčen byl 28. 11. 1941 pro účast v sokolském odboji, vězněn v Jihlavě, v Brně a v Osvětimi, kde byl umučen 13. 12. 1942.

ČERMÁK Blahoslav Ing. Dr.,

nar. 1896 v Židlochovicích, okr. Hustopeče, vrchní komisař vědeckých ústavů Vysoké školy zemědělské v Brně a správce školního závodu zemědělského v Žabčicích, okr. Hustopeče, rada vědeckých ústavů a doktor technických věd h. c. i. m. Byl zatčen 14. 4. 1942 jako velitel skupiny odboje Obrana národa a uvězněn v Brně, kde byl zastřelen 23. 6. 1942.

ČERMÁK Josef PhDr.,

nar. 1908 v Křenovicích, okr. Vyškov, profesor Státního reálného gymnázia v Prostějově, významný sokolský pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen pro účast na národním odboji 4. 12. 1939, vězněn v Olomouci, Přerově, Vratislavi, na Mírově a v Kasselu, kde zahynul při bombardování 22. 9. 1944.

ČERMÁK Vladimír,

nar. 1901 v Tupesích, okr. Uherské Hradiště, farář ve Vlachovicích, učitel náboženství na školách ve farnosti Vlachovice. Byl zatčen 19. 11. 1941 pro podporování rodin zatčených a pro odbojovou činnost, vězněn v Brně, Mauthausenu, Dachau, kde zemřel 7. 10. 1942.

ČERNOHORSKÝ Edvard,

nar. 1906 v Ústí nad Orlicí, řídicí učitel pomocné školy a správce lidové školy zemědělské tamže. Zatčen byl 8. 3. 1943 pro činnost v odboji, vězněn v Pardubicích, v Terezíně a v Drážďanech, kde byl 18. 10. 1944 popraven.

ČERNOHOUT Emil,

nar. 1907 v Turnově, externí učitel Učňovské školy v Praze. Byl 5. 5. 1945 zastřelen v Praze v Pařížské třídě německým důstojníkem při jeho odzbrojování a zatýkání.

ČERNOŠEK Zdeněk Ing.,

nar. 1908 v Přerově, profesor Státní zimní rolnické školy v Uherském Brodě. Byl zatčen 3. 10. 1941 a vězněn v Uherském Hradišti a v Osvětimi, kde zemřel asi 16. 3. 1942.

ČERNÝ Antonín,

nar. 1902 v Pardubicích, profesor Masarykovy obchodní akademie v Rakovníku. Byl zatčen 21. 11. 1944 pro odbojovou činnost a vězněn v Kladně, na Pankráci a v Terezíně, kde zemřel 7. 5. 1945.

ČERNÝ František,

nar. 1906 v Malešově, okr. Kutná Hora, učitel Obecné školy chlapecké v Táboře. Byl zatčen jako sokolský pracovník 5. 11. 1942 a zemřel 15. 3. 1943 v Osvětimi.

ČERNÝ Jan Msgre.,

nar. 1871 ve Vlkově, okr. Hradec Králové, infulovaný děkan katedrální kapituly, papežský prelát, docent pedagogiky, metodiky a katechetiky v Biskupském kněžském semináři v Hradci Králové. Byl zatčen pro odbojovou činnost 2. 5. 1941, ale pro nemoc opět propuštěn. Po vyhlášení stanného práva byl znovu zatčen 30. 9. 1941, vězněn v Mauthausenu a v Ebrachu. Zemřel v nemocnici ve Würzburgu 12. 2. 1944.

ČERNÝ Jindřich,

nar. 1899 v Rakovníku, školník Masarykovy obchodní akademie tamže. Byl zatčen 30. 9. 1944 pro odbojovou činnost a vězněn v Kladně a v Terezíně, kde zemřel počátkem května 1945.

ČERNÝ Karel,

nar. 1889 ve Svatém Mikuláši, okr. Kutná Hora, řídicí učitel Obecné školy a učitel Lidové školy zemědělské v Lanžhotě, okr. Hodonín, legionář. Zatčen byl 7. 11. 1940 pro rozšiřování letáků. Byl uvězněn na Mírově a pro zlomeninu stehenní kosti léčen v Zemské nemocnici v Brně. Po vyléčení byl dále vězněn v Brně a v Osvětimi, kde byl 7. 7. 1942 zastřelen při pokusu o útěk.

ČERNÝ Otakar,

nar. 1895 v Praze, řídicí učitel Obecné školy chlapecké v Praze-Libni. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 15. 6. 1942.

ČERNÝ Václav,

nar. 1902 v Ledvicích, okr. Duchcov, vrchní aktuárský tajemník při Státní hudební a dramatické konzervatoři v Brně, štábní kapitán. Byl zatčen 7. 12. 1939 a popraven v Berlíně asi v roce 1943.

ČERNÝ Vojtěch,

nar. 1903 v Plzni, odborný učitel a správce Soukromé pokusné anglické školy obecné v Praze I, administrativní ředitel i. m. Byl zatčen 24. 1. 1945 jako význačný účastník odboje, vězněn na Pankráci a v Terezíně, kde byl zastřelen 2. 5. 1945.

ČERVENKA Antonín JUDr.,

nar. 1894 v Němčovicích, okr. Rokycany, ředitel Obchodní akademie Dr. Edvarda Beneše v Táboře, inspektor obchodních učilišť i. m. Byl zatčen pro domnělé schvalování trestu nad Heydrichem 1. 6. 1942, uvězněn v Táboře a zastřelen tamže 3. 6. 1942.

ČERVENKA Václav,

nar. 1897 v Slapech, řídicí učitel Obecné školy dívčí v Soběslavi, okr. Tábor. Byl zatčen 12. 6. 1942 a zastřelen 16. 6. 1942 v Táboře pro schvalování trestu nad Heydrichem.

ČÍHAL Jan,

nar. 1894 v Křižanovicích, okr. Vyškov, kaplan v Bučovicích, učitel náboženství na školách v Černčíně, Kloboučkách a Mouřínově. Byl zatčen pro odbojovou činnost 14. 2. 1941, vězněn v Brně a Osvětimi, kde zemřel v březnu 1942.

ČÍHALÍK Karel,

nar. 1916 v Přerově, učitel Měšťanské školy v Slezské Ostravě. Byl zatčen a vězněn v Osvětimi, kde dočkal 25. 6. 1942.

ČIKL Václav Alois,

nar. 1900 ve Slavětíně, okr. Litovel, farář pravoslavného chrámu v Praze, učitel náboženství na školách v Praze. Byl zatčen pro ukrývání parašutistů, kteří provedli atentát na Heydricha a popraven v Praze 4. 9. 1942. Jeho jméno je uvedeno na pamětní desce v Praze II. Zároveň s ním byla zatčena jeho manželka Marie, vězněna v Mauthausenu a tam popravena plynem v říjnu 1942.

ČÍŽEK Matouš,

nar. 1889 v Loučeji, okr. Český Krumlov, řídicí učitel Obecné školy v Lišově, okr. České Budějovice. Byl zatčen 6. 3. 1944, vězněn v Českých Budějovicích a v Terezíně, kde zemřel úplným vysilením 15. 3. 1945.

ČÍŽEK Vojtěch PhDr.,

nar. 1884 v Kolíně, profesor Státní československé reálky Jana Nerudy v Praze III, významný pracovník pedagogický, spoluredaktor Střední školy, spoluzakladatel Ústavu skandinávsko-nizozemského, PhDr. i. m. Byl zatčen 18. 1. 1940 jako hlava ilegální skupiny Petiční výbor Věrní zůstaneme, vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Mnichově, kde dotrpěl ve vězeňské nemocnici 26. 6. 1942.

ČULÍKOVÁ Marie,

nar. 1902 v Lipníku nad Bečvou, okr. Hranice, profesorka Státního reálného gymnázia ve Strážnici. Byla zabita střepinou granátu při osvobození Strážnice 13. 4. 1945.

ČUMPELÍK Jaroslav,

nar. 1917 na Mělníce, výpomocný učitel Státního reálného gymnázia v Turnově, osvětový pracovník pro mládež, vynikající ochotník a divadelní režisér. Byl zatčen 10. 6. 1942 pro schvalování trestu nad Heydrichem, uvězněn na Pankráci a popraven 26. 6. 1942.

ČUPA Bohumil,

nar. 1909 v Metylovicích, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Místku, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 9. 4. 1941 pro odboj a popraven 10. 12. 1942 ve Vratislavi.

ČURDA Jaroslav,

nar. 1905 v Dolní Sytové, okr. Semily, řídící učitel obecné školy tamže. Byl zatčen 12. 9. 1940 pro vůdčí činnost v odboji, vězněn ve Vrchlabí, v Jičíně, v Žitavě, v Budyšíně, v Gollnowě a v Berlíně, kde byl popraven 6. 11. 1942.

DADÁK Karel,

nar. 1905 v Krásně nad Bečvou, okr. Valašské Meziříčí, učitel a zástupce ředitele Učňovské školy v Prostějově. Byl usmrcen bombou v dubnu 1945 v Brně-Židenicích.

DADOK Josef,

nar. 1889 v Dětmarovicích, okr. Fryštát, vedlejší učitel Spolkového reálného gymnázia s vyučovacím jazykem polským v Orlově, významný pracovník osvětový. Byl zatčen 12. 4. 1940 z národnostních důvodů a vězněn v Dachau, kde dotrpěl 1. 11. 1940.

DANIHELKA Václav,

nar. 1911 v Přelouči, učitel Obecné školy v Rohovládově Bělé, okr. Pardubice. Byl zatčen 7. 10. 1941 pro činnost v zahraničí a pro spolupráci s parašutisty, vězněn v Pardubicích, na Pankráci, v Norimberku a v Mnichově, kde byl popraven 29. 9. 1942.

DAVID Bernard Václav,

nar. 1915 ve Svěpravicích, okr. Pelhřimov, kapitulár řádu premonstrátského v Želivě, kaplan v Humpolci a učitel náboženství na školách v Humpolci. Byl zatčen pro odbojovou činnost v únoru 1945 a vězněn v Terezíně, kde zemřel na tyfus 22. 4. 1945.

DĚDA Josef,

nar. 1896 ve Zdicích, okr. Hořovice, profesor Státní konzervatoře hudby v Praze, člen České filharmonie. Zahynul 14. 2. 1945 při náletu na Prahu se svou manželkou Klementinou a mladším synem Jaromírem.

DIEPOLT František,

nar. 1889 v Rakovníku, profesor státního reálného gymnázia tamže, významný sokolský pracovník a starosta města Rakovníka, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 9. 10. 1941 jako župní starosta Sokolské župy rakovnické a vězněn na Kladně, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 23. 6. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Rakovníku.

DLABAČ Augustin,

nar. 1899 v Příbrami, řídící učitel obecné školy chlapecké tamže. Byl zatčen pro činnost v odboji 16. 11. 1943, vězněn v Písku, v Táboře a v Terezíně. Osvobozen byl 12. 5. 1945, avšak těžce nemocen tyfem podlehl 27. 5. 1945.

DLOUHÝ Bohumil,

nar. 1908 v Němčicích, okr. Strakonice, učitel Obecné školy a Lidové školy zemědělské v Chrástu, okr. Plzeň. Byl zatčen 14. 11. 1943 pro přípravu vojenského odboje a vězněn v Plzni, na Pankráci, v Drážďanech, v Norimberku a v Mnichově, kde byl 3. 10. 1944 popraven.

DOBROVOLNÝ Oldřich,

nar. 1908 v Jihlavě, profesor Státního reálného gymnázia v Prostějově, významný sokolský pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole, vězněn v Olomouci, Brně a Osvětimi, kde zemřel 28. 3. 1942.

DOBROVOLSKÝ Jaroslav,

nar. 1895 v Lužicích, okr. Hodonín, okresní školní inspektor v Ostravě, uznávaný grafik. Byl zatčen 11. 9. 1940 pro činnost v odboji a vězněn v Mauthausenu, kde byl umučen 29. 4. 1942.

DOHALSKÝ Antonín Bořek Msgre. ThDr.,

nar. 1889 v Přívozci, okr. Horšovský Týn, metropolitní kanovník u sv. Víta v Praze, kancléř arcibiskupské konsistoře a inspektor náboženství v Praze. Byl zatčen pro své vztahy k vlivným osobnostem ČSR a pro smýšlení i jednání okupantům nepohodlné 5. 6. 1942, vězněn na Pankráci, v Terezíně a Osvětimi, kde zemřel 3. 9. 1942.

DOLÁK František,

nar. 1898 v Dolním Újezdě, okr. Hranice, štábní rotmistr-zbrojiř, vrchní kancelářský oficiál Učňovské školy v Hodoníně. Byl zatčen pro přechovávání zbraní a zemřel ve vězení.

DOLANSKÁ Marie,

nar. 1895 ve Všemíně, okr. Zlín, řádová sestra, řídicí učitelka Obecné školy ve Vlaštovičkách, okr. Opava. Byla zatčena pro vlasteneckou činnost proti okupantům 10. 5. 1941, vězněna v Opavě a v Ravensbrücku, kde byla umučena 8. 12. 1943.

DOLEČEK Karel,

nar. 1907 v Jaroměři, externí učitel Učňovské školy v Hořicích. Byl zatčen pro činnost v národním odboji 23. 4. 1942 a popraven v Poznani 25. 5. 1943.

DOLEJŠEK Václav PhDr.,

nar. 1895 v Praze, řádný profesor experimentální fyziky Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity v Praze. Byl zatčen na začátku října 1944 pro činnost v odboji a vězněn v Terezíně, kde dotrpěl 3. 1. 1945.

DOMANSKÝ Karel,

nar. 1915 v Kyjově, učitel Obecné školy v Sobůlkách, okr. Kyjov. V lednu 1945 vstoupil do partyzánského odboje, před ústupem Němců byl chycen a 19. 4. 1945 v Kyjově bestialním způsobem umučen.

DONNEBAUM Walter,

nar. 1906, řídicí učitel Židovské obecné školy v Brně. Byl odvezen do Terezína 23. 3. 1942 a odtud do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byly odvečeny jeho manželka a dvě děti. **

DOSTÁL Emil,

nar. 1916 v Ostravě-Heřmanicích, učitel Obecné školy v Ostravě-Muglinově. Zatčen byl 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně. V druhé polovici března 1942 byl z vazby propuštěn v beznadějném stavu s těžkou tuberkulózou a zemřel 26. 3. 1942.

ĎOUBALÍK Josef,

nar. 1879 ve Vysokém nad Jizerou, okr. Jilemnice, učitel obecné školy v. v. tamže. Byl zatčen 3. 3. 1943 pro pomoc účastníkům odboje a vězněn v Terezíně. Po útrapách zemřel doma 19. 7. 1943.

DOUŠA Jaroslav,

nar. 1897 v Netřebicích, okr. Nymburk, učitel Obecné školy chlapecké v Nymburce, legionář. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí, vězněn v Drážďanech, v Sachsenhausenu a znovu v Drážďanech, ve Waldheimu, v Zeithainu a v Pegau. Zemřel v Saské Kamenici 14. 11. 1944 utrápen vysilujícími pracemi.

DRÁB František,

nar. 1911 v Žabovřeskách, okr. České Budějovice, učitel Učňovské školy v Přerově. Byl zatčen pro odbojovou činnost 30. 10. 1941 a vězněn v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde zemřel utýrán 16. 4. 1942.

DRAHORÁD Jaroslav,

nar. 1910 v Slavětíně, řídící učitel Obecné školy v Sněžném, okr. Nové Město nad Metují. Byl zatčen 3. 6. 1940 pro činnost v odboji, vězněn v Hradci Králové, v Budyšině, v Drážďanech, na Pankráci, v Terezíně a v Osvětimi, kde 8. 2. 1942 zemřel.

DRAHOŠ Josef,

nar. 1903 v Lucku v Polsku, řídící učitel Obecné školy v Perálcích, okr. Vysoké Mýto. Byl zatčen 1. 11. 1944 jako hasičský činovník a vězněn v Pardubicích a v Terezíně. Po osvobození byl převezen do nemocnice v Lounech, kde zemřel 20. 5. 1945.

DRAHOTSKÝ Josef,

nar. 1895 ve Všestarech, okr. Hradec Králové, okresní referent Veřejné osvětové služby v Pardubicích, major československé armády, podplukovník i. m. Byl zatčen 16. 10. 1940 z důvodů odbojových, vězněn v Pardubicích, na Pankráci a v Mauthausenu, kde dočrpěl 13. 12. 1941.

DRACHMANN Eduard Dr.,

nar. 1888 v Hrušově, ředitel Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně. Byl odvezen do Terezína 23. 3. 1942, kde zemřel 16. 7. 1944. Jeho rodiče zemřeli v Terezíně a sestra zahynula v Polsku.
**

DRÁPALA Vladimír,

nar. 1885 v Rožnově pod Radhoštěm, okr. Valašské Meziříčí, řídící učitel 2. obecné školy chlapecké ve Vsetíně, legionář. Zatčen byl 13. 12. 1939, protože vedl odboj Obrana národa. Byl vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi, v Mírově, ve Wolfenbüttelu a v Berlíně, kde byl 30. 4. 1943 popraven stětím.

DRBAL František,

nar. 1891 v Nových Dvorech, okr. Hranice, odborný učitel Dívčí měšťanské školy a správce Učňovské školy v Přerově, legionář. Zatčen byl 20. 10. 1941 pro spolupráci s parašutisty a v Brně 25. 10. 1941 zastřelen.

DROBNÝ František,

nar. 1884 v Novém Městě na Moravě, profesor 1. státní obchodní akademie v Brně, ředitel obchodní akademie i. m. Byl zatčen jako vedoucí politický činovník Československé strany lidové na Moravě 11. 10. 1941 a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde zemřel 6. 2. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Brně.

DŘÍMAL Karel,

nar. 1875 v Medlovicích, okr. Vyškov, farář, učitel náboženství na národních školách v Bludově, okr. Šumperk. Byl zatčen 3. 5. 1944 jako člen revolučního národního výboru a pro podporování partyzánů, vězněn v Šumperku a v Terezíně, kde dočrpěl 5. 5. 1945.

DUDOVÁ Milada,

nar. 1893 v Sobiňově, okr. Chotěboř, učitelka domácích nauk při Měšťanské škole dívčí v Hodoníně. Zahynula 20. 11. 1944 při náletu.

DURČÁK Rudolf,

nar. 1896 v Petřvaldě, okr. Fryštát, řídící učitel Obecné školy v Ostravě-Radvanicích, legionář. Zatčen byl 8. 10. 1941 při hromadném zatýkání sokolů a vězněn v Ostravě, v Brně a v Osvětimi, kde 11. 4. 1942 zemřel umučen.

DUŠEK Josef,

nar. 1886 ve Veřovicích, okr. Nový Jičín, ředitel Měšťanské školy dívčí, učitel Učňovské školy a odborné školy pro ženská povolání v Ostravě-Vítkovicích. Zatčen byl 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde zemřel po surovém zacházení 21. 1. 1942.

DUŠEK Rudolf,

nar. 1901 v Jilemnici, smluvní dílovedoucí státní odborné školy tkalcovské tamže. Byl totálně nasazen v tamní přádelně lnu, kde utrpěl smrtelný úraz; zemřel 24. 4. 1945.

DVORSKÝ Josef,

nar. 1884 v Brušperku, řídící učitel Obecné školy v. v. v Kunčicích pod Ondřejníkem, okr. Místek. Zatčen byl 31. 5. 1942 za Heydricha a 30. 6. 1942 popraven v Brně.

DVOŘÁČEK Karel,

nar. 1911 v Ivanovicích na Hané, učitel obecné školy tamže, okr. Vyškov, spisovatel, čestný člen Kola moravských spisovatelů a Sdružení moravských spisovatelů i. m. Poprvé byl zatčen 21. 11. 1941 pro podezření, že má styky s parašutisty a s generálem Svobodou, a vězněn v Olomouci, v Ostravě a v Brně. 23. 12. 1941 byl propuštěn. Podruhé byl zatčen pro týž důvod 18. 5. 1944 a vězněn v Brně, ve Vratislavi a ve Zwickau. Po osvobození dočpěl v Brně 20. 8. 1945. Byl vyznamenán čestnou cenou Akademie věd a umění v Praze i. m.

DVOŘÁK Jaroslav,

nar. 1905 v Hluboké nad Vltavou, okr. České Budějovice, externí učitel Učňovské školy. Byl zatčen 24. 9. 1944 jako přední odborářský pracovník budějovického kraje. Prošel několika koncentračními tábory a 12. 4. 1945 zemřel v Dachau.

DVOŘÁK Josef,

nar. 1898 v Malé Bělé, okr. Mnichovo Hradiště, řídící učitel Obecné školy chlapecké v Ostravě-Kunčičkách, akademický malíř. Zatčen byl 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 25. 3. 1942 po těžkém utrpení.

DVOŘÁK Josef PhDr.,

nar. 1888 v Pelhřimově, profesor Pelcova Státního reálného gymnázia v Rychnově nad Kněžnou, významný osvětový pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 2. 2. 1943 pro protinacistické smýšlení a vězněn v Hradci Králové, Terezíně a v Osvětimi, kde zahynul 28. 2. 1943.

DVOŘÁKOVÁ Věra,

nar. 1912 v Krásně nad Bečvou, okr. Valašské Meziříčí, učitelka Obecné školy v Klenovicích, okr. Přerov. Byla zatčena 30. 5. 1942 pro styky se zahraničním a s parašutisty a popravena v Brně 3. 6. 1942.

DZIK Teodor,

nar. 1906 v Dolní Suché, okr. Fryštát, profesor Spolkového reálného gymnázia s vyučovacím jazykem polským v Orlové, významný pracovník osvětový. Byl zatčen v květnu 1940, vězněn v Dachau a Gusenu, kde dočpěl 2. 12. 1940.

EIBENSCHÜTZ Martin,

nar. 1888 v Nagy [= Nagykároly], učitel náboženství v Ostravě. Byl deportován do Terezína 25. 9. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byly odvečeny a umučeny jeho manželka a dcera. *

EISINGER Walter,

nar. 1913, profesor Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně. Byl odvečen do Terezína 28. 1. 1942 a do Osvětimi, kde zahynul. *

EISNER Oskar,

nar. 1881, rabín a učitel náboženství na školách v Hradci Králové. Byl deportován do Terezína 21. 12. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. *

EISNEROVÁ Adéla,

státní profesorka obchodních učilišť. Byla zatčena pro svůj původ a vězněna v Osvětimi a Majdanku. Zemřela neznámo kdy. /+ 1713)

ELIÁŠOVÁ Líza,

nar. 1920, učitelka Židovské obecné školy v Praze V. Byla odvečena do Terezína 30. 4. 1942 a dále na východ, kde zahynula. Zároveň s ní zahynulo i její dítě. *

ENGELSTEIN Leiser Dr.,

nar. 1901, učitel náboženství v Brně. Byl odvečen do Terezína 28. 1. 1942 a pak dále na východ, kde zahynul. **

ENGLER Ladislav,

nar. 1907 v Prádle, okr. Přeštice, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Černovicích, okr. Kamenice nad Lipou. Byl zatčen 8. 11. 1942 pro podporu rodin zatčených osob a pro účast v odboji, vězněn v Táboře, na Pankráci a v Osvětimi, kde byl umučen 2. 4. 1943.

EPSTEIN Arnold,

nar. 1895, rabínský soudce v Praze. Byl deportován do Terezína 6. 3. 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul. **

ERBAN František,

nar. 1902 v Studenci, okr. Jilemnice, řídící učitel Obecné školy v Strání, okr. Uherský Brod. Byl zatčen 21. 10. 1940 pro přípravu ozbrojeného povstání a vězněn blíž francouzských hranic. Podlehl útrapám 17. 3. 1944 v Briegu.

FAIT Miloslav,

nar. 1901 v Rakovníku, profesor Zátkova státního reálného gymnázia v Českých Budějovicích, významný sokolský pracovník. Byl zatčen 24. 2. 1940 v Českých Budějovicích pro účast v odboji Obrana národa (ve skupině armádního generála Karla Klapálka) a v Drážďanech odsouzen na 10 let káznice. Po návratu do vlasti zemřel v Praze 29. 7. 1945 na následky vězeňských útrap.

FAJKUS Jaroslav,

nar. 1894 na Vsetíně, odborný učitel měšťanské školy chlapecké tamže, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 21. 8. 1941 pro činnost v odboji, vězněn na Vsetíně, v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 2. 1. 1942.

FALTA Jaroslav,

nar. 1903 v Batňovicích, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v České Skalici, okr. Náchod. Byl zatčen 3. 7. 1942 pro účast v odboji Bohdášinské skupiny (viz Schejbal) a vězněn v Hradci Králové, na Pankráci, v Terezíně a v Mauthausenu, kde byl popraven 24. 10. 1942.

FALTA Václav,

nar. 1888 v Libišanech, okr. Pardubice, farář československé církve v Holicích a učitel náboženství tamže. Byl zatčen pro neohrožené promluvy při bohoslužbách a vězněn v Terezíně, kde zemřel neznámo kdy (byl prohlášen za mrtvého 31. 12. 1945).

FÁRKA Josef,

nar. 1887 v Kojčicích, okr. Příbram, ředitel Státního reálného gymnázia v Benešově a učitel Zemské zimní rolnické školy v Benešově, významný pracovník osvětový a samosprávný. Byl zatčen 15. 6. 1942 pro činnost v odboji a uvězněn v Táboře, kde 2. 7. 1942 u zdi tábořských kasáren byl zastřelen. Jeho manželka následkem utrpených útrap těžce nervově onemocněla a v krátké době zemřela.

FARKAŠ Samuel,

nar. 1908 v Ize-Chustu, na Podkarpatské Ukrajině, učitel náboženství na obecných školách v Českých Budějovicích. Byl deportován do Terezína 18. 4. 1942 a dále na východ, kde zahynul. *

FEIN Norbert Dr.,

nar. 1884, profesor reálky v Brně. Byl deportován do Osvětimi, kde zahynul 15. 3. 1942. Jeho dcera Anna byla popravena v Brně. **

FELBER Viktor Ing. Dr.,

nar. 1880 ve Svitavách, okr. Moravská Třebová, řádný profesor technické mechaniky Vysoké školy strojního a elektrotechnického inženýrství při Českém vysokém učení technickém v Praze. Byl zatčen 11. 5. 1942 pro vedoucí činnost v odboji, uvězněn v Praze a popraven 1. 6. 1942. Byla po něm pojmenována jedna z největších poslucháren v hlavní budově Českého vysokého učení technického v Praze. Jeho syn Dr. Julius Felber byl také popraven.

FELIKS Petr,

nar. 1883 v Bierówce v Polsku, ředitel Spolkového reálného gymnázia s vyučovacím jazykem polským v Orlové, významný pracovník osvětový a kulturní. Byl zatčen v prosinci 1940 pro organizování pomoci pozůstalým po umučených v koncentračních táborech, vězněn v Krakově a Osvětimi, kde byl zastřelen 3. 7. 1941.

FELIX Gothard,

nar. 1880 v Kolovči, okr. Domažlice, děkan v Jistebnici, učitel náboženství na školách v Jistebnici a Božejovicích. Byl zatčen jako rukojmí, poněvadž byl náměstkem starosty obce, vězněn v Táboře, v Praze a Sachsenhausenu, odkud byl propuštěn pro těžkou tuberkulózu; zemřel v Praze 24. 10. 1940.

FERDA Rudolf Dr.,

nar. 1889 v Českých Budějovicích, rabín a učitel náboženství na středních školách v Českých Budějovicích. Byl deportován do Terezína 18. 3. 1942 a dále na východ, kde zahynul. *

FETTMANN Jakob,

nar. 1903 v Německém Kříži na Slovensku, učitel náboženství na školách ve Strážnici. Byl deportován do Osvětimi 14. 8. 1942, kde zahynul plynem 20. 9. 1942. Zároveň s ním byli umučeni jeho manželka, dva synové a dcera. **

FIGDOR Albert,

nar. 1884, učitel náboženství v Brně. Byl odvečen do Terezína 2. 12. 1941 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka a dítě. *

FILIP František,

nar. 1901 v Štipoklasech, okr. České Budějovice, odborný učitel Městské školy v Třeboni, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 10. 1. 1944 v Českých Budějovicích pro činnost v odboji, vězněn na Kladně, na Pankráci, v Terezíně, v Mauthausenu, v Bernau, v Postupimi, v Coswigu a v Bernburgu, kde zemřel 24. 2. 1945.

FILIPIEC Jan,

nar. 1914 ve Vyšních Lhotách, učitel Obecné školy v Bruzovicích, okr. Místek. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a zemřel 20. 2. 1942 v Osvětimi.

FIRLA Emanuel,

nar. 1903, odborný učitel Jubilejní měšťanské školy s vyučovacím jazykem polským v Horní Suché. Byl zatčen 12. 4. 1940 a vězněn v Dachau a Mauthausenu-Gusenu, kde byl umučen 17. 3. 1941. Také jeho nevlastní bratr Vladislav Tolka, učitel, zemřel v Mauthausenu-Gusenu.

FISCHER Josef PhDr.,

nar. 1891 v Kolíně nad Labem, profesor Jiráskova státního gymnázia v Praze II, soukromý docent Karlovy univerzity, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen pro účast na odboji a pro styky s čs. vládou v Londýně, vězněn v Brandenburgu a popraven 19. 2. 1945. Popravena byla též jeho manželka Milena, roz. Balcarová, 4. 3. 1945.

FISCHER Desiderius,

nar. 1888, rabín a učitel v Táboře. Byl deportován do Terezína 16. 11. 1942 a dále na východ, kde zahynul. *

FLORIÁN Jan MUDr.,

nar. 1897 v Brně, řádný profesor Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 1. 10. 1941 pro činnost v odboji a uvězněn v Mauthausenu, kde byl 7. 5. 1942 umučen plynem.

FOLPRECHT Václav,

nar. 1884, učitel obecné školy v Pardubicích v. v. Byl zatčen 24. 3. 1943 pro rozšiřování zpráv zahraničního rozhlasu a zemřel v Německu na pochodu smrti po věznění v Pardubicích, na Pankráci, v Gollnowě a v Hamburku.

FOLTÝN Hugo Ing. arch.,

nar. 1906 v Brně, profesor Vyšší průmyslové školy v Českých Budějovicích. Byl zatčen 16. 4. 1943 pro odbojovou činnost a uvězněn v Buchenwaldu, kde zahynul při náletu 24. 8. 1944.

FORMAN Antonín,

nar. 1901 v Třemošnici, okr. Čáslav, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Čáslavi, okresní školní inspektor i. m. Poprvé byl zatčen 4. 10. 1940 a vězněn měsíc v Terezíně. Podruhé byl zatčen 25. 3. 1942 pro styky se zahraničím a pro činnost v odboji a vězněn v Kutné Hoře, v Kolíně, v Terezíně, na Pankráci, v Gollnowě a v Drážďanech, kde byl 15. 10. 1943 popraven.

FORMAN Rudolf,

nar. 1890 v Praze, cvičný učitel Státního ústavu učitelského v Čáslavi, významný osvětový pracovník, profesor praxe i. m. Byl zatčen 4. 4. 1940 pro činnost v odbojové skupině Obrana národa a vězněn v Kolíně, České Lípě, na Pankráci, v Zhořelci, v Ulmu, podruhé na Pankráci, v Terezíně, Osvětimi, Buchenwaldu a v Doře, kde zemřel 10. 5. 1944 na skvrnitý tyfus. Jeho manželka byla zatčena 27. 8. 1942 pro účast na letákové akci a vězněna v Kolíně, na Pankráci a v Osvětimi, kde zemřela 1. 4. 1943 na tyfus. Byla po něm pojmenována ozdravovna Okresní péče o mládež v Čáslavi ve Zbýšově u Čáslavi.

FOUSEK František,

nar. 1905 v Rožnově, okr. České Budějovice, odborný učitel měšťanské školy tamže. Byl zatčen 4. 3. 1943 pro činnost v odboji a vězněn v Osvětimi, kde zemřel 26. 5. 1943.

FRANKL Bedřich Dr.,

nar. 1888, profesor Židovského reformovaného reálného v Brně. Byl deportován do Terezína 28. 1. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byly odvečeny a umučeny jeho manželka a dvě děti. **

FRANTA Jiří MUDr.,

nar. 1899 v Lipníku, okr. Hranice, docent Lékařské fakulty Karlovy univerzity, primář očního oddělení v. v. Okresní nemocnice v Hradci Králové, vědecký pracovník v oboru očního lékařství. Byl zatčen pro odbojovou činnost 27. 10. 1941 v Hradci Králové, vězněn v Hradci Králové, Terezíně, na Pankráci, v Drážďanech a v Berlíně, kde byl 7. 5. 1943 odsouzen k smrti, kterýžto trest mu byl změněn v trest 12 let káznice. Zahynul ve vězení 2. 2. 1945. Jeho manželka MUDr. Milada Reimová-Frantová byla popravena 24. 10. 1942 v Mauthausenu za ošetření parašutisty Kubiše.

FRČEK Jan PhDr.,

nar. 1896 v Praze, bývalý středoškolský profesor, od 30. 4. 1938 přidělen Slovanské knihovně v Praze, významný slovanský filolog, vládní rada i. m. Byl zatčen po atentátu na Heydricha 5. 6. 1942 a popraven 8. 6. 1942.

FREISLEBEN Albín,

nar. 1899 v Bystrém, okr. Polička, učitel pomocné třídy při Obecné škole chlapecké v Praze-Vršovicích. Byl zatčen 12. 9. 1942 pro hospodářskou sabotáž a popraven 8. 7. 1943.

FREUD Josef Dr.,

nar. 1905, učitel židovské školy v Praze. Byl odvečen do Terezína 8. 7. 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul. **

FRIDRICH Rudolf,

nar. 1882 ve Vídni, arcibiskupský notář, vikář při kolegiálním chrámu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě a učitel náboženství na školách v Praze VI. Zemřel byv zasažen při náletu 14. 2. 1945.

FRIEDL Max,

nar. 1875 v Dolních Kounicích na Moravě, vrchní kantor a učitel náboženství v Chomutově. Byl odvezen do Brna 14. 3. 1942 a deportován do Terezína a dále na východ, kde zahynul. **

FRIEDMANN Emil Dr.,

nar. 1886 ve Velkých Čakovcích, okr. Praha, rabín a učitel náboženství v Pardubicích. Byl deportován do Terezína 6. 12. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byli odvezeni a umučeni jeho manželka, dcera, syn a otec. *

FRIEDMANN Martin,

nar. 1859, rabín a učitel náboženství v Horažďovicích. Byl deportován do Terezína 9. 12. 1942, kde zemřel 24. 7. 1943. *

FRÖHLICH Jaroslav,

nar. 1890 v Příbrami, řídící učitel Obecné školy v Rokytnici, okr. Vsetín, legionář. Byl několikrát zatčen pro politickou činnost, posledně 25. 8. 1943, vězněn na Vsetíně, v Brně, v Buchenwaldu a ve Flossenbürgu, kde byl 1. 5. 1944 upálen.

FRYDRYCH Jan,

nar. 1904 v Křivém, okr. Valašské Meziříčí, výpomocný topič Masarykova státního koedukačního ústavu učitelského ve Valašském Meziříčí. Byl zatčen 12. 1. 1942 pro odbojovou činnost, vězněn na Vsetíně, v Olomouci, Brně a v Osvětimi, kde zemřel 2. 6. 1942.

FUCHS Moses,

nar. 1874 ve Škole [?], okr. Třebíč, učitel náboženství v Uherském Brodě. Byl deportován do Terezína v lednu 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul. *

FUCHS Otta Ing.

nar. 1900, profesor Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně. Byl odvezen do Terezína 27. 3. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvezena a umučena jeho manželka a dítě. *

FURCH Otakar,

nar. 1913 v Praze, smluvní dílovedoucí Státní grafické školy v Praze, učitel průmyslových škol i. m. Byl zabit při náletu na Prahu 14. 2. 1945.

FÜRTH Alfred,

nar. 1862 v Českých Budějovicích, učitel tamže. Byl deportován do Terezína 18. 4. 1942, kde zemřel 30. 4. 1943. **

GAJDOŠ Jan,

nar. 1903 v Brně-Židenicích, profesor Státního reálného gymnázia v Brně, významný sokolský pracovník, vynikající sportovec, mistr světa v tělocviku, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 18. 1. 1944 pro činnost v odboji Jindra a vězněn v Brně a Zwickau. Zemřel 19. 11. 1945 v Brně na následky vězeňských útrap. Byla po něm pojmenována ulice v Brně-Židenicích.

GAJDUŠEK Adolf,

nar. 1897 v Kopřivnici, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Brně-Králově Poli. Byl zatčen 26. 8. 1940 pro činnost v odboji, vězněn v Brně, ve Vratislavi a ve Wohlau. Zemřel 7. 5. 1945 v Praze na cestě domů.

GAJDUŠEK Josef,

nar. 1898 ve Valašském Meziříčí, štábní kapitán dělostřelectva, učitel průmyslových škol. Byl zatčen 9. 12. 1939 pro odbojovou činnost a zemřel v červnu 1944 v Halle.

GALOCZ Klement,

nar. 1904 v Karviné, okr. Fryštát, farář ve Vendryni. Byl zatčen 23. 5. 1940 a vězněn v Těšíně, Dachau a Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 26. 11. 1942.

GANS Max,

nar. 1865 v Linci, učitel v. v. v Českých Budějovicích. Byl deportován do Terezína 30. 1. 1942, kde zemřel 24. 8. 1942. **

GARGULÁK František Ing.,

nar. 1889 v Husovicích, okr. Brno, ředitel Učňovské školy v Brně, učitel průmyslových škol i. m. Byl zatčen v době prvního stanného práva 9. 10. 1941 a jako činný Sokola vězněn v Brně, kde 20. 5. 1942 zemřel.

GEBAUER Oldřich,

nar. 1908 v Levínské Olešnici, okr. Nová Paka, učitel Obecné školy ve Vysokém nad Jizerou, okr. Jilemnice. Byl zatčen 18. 3. 1940 a odsouzen pro účast v národním odboji. Uvězněn byl v Gollnowě, po osvobození se vrátil s podrytým zdravím a zemřel 27. 5. 1945.

GEISLER Josef,

nar. 1910 v Bučovicích u Brna, odborný učitel Měšťanské školy ve Rtyni, okr. Trutnov, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 1. 7. 1942 pro účast v odboji Bohdašinské skupiny (viz Schejbal) a zastřelen v Pardubicích 9. 7. 1942.

GERARD Arnošt Dr.,

nar. 1916, profesor Židovského reformovaného reálného v Brně. Byl deportován do Terezína 28. 1. 1942 a dále na východ, kde zahynul. *

GERARDOVÁ Edita Dr.,

nar. 1910, profesorka Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně. Byla odvečena do Terezína 28. 1. 1942 a dále na východ, kde zahynula. Zároveň s ní zahynuli její matka a dva bratři. **

GERLICH Karel JUDr.,

nar. 1905 v Přerově, docent československého občanského řízení soudního Právníké fakulty Masarykovy univerzity v Brně, rada Nejvyššího soudu v Brně. Zahynul 20. 11. 1944 v Brně při náletu.

GJURIĆ Alexander MUDr.,

nar. 1898 v Sarajevě v Jugoslávii, docent vnitřního lékařství, nehonorený asistent 2. interní kliniky Lékařské fakulty Karlovy univerzity, mimořádný profesor Lékařské fakulty Karlovy univerzity i. m. Byl zatčen pro účast na domácím odboji v dubnu 1942 v Bělehradě v Jugoslávii, vězněn v Bělehradě, v Praze a v Drážďanech, kde byl odsouzen k smrti stětím a 16. 8. 1944 popraven.

GLACNER Bohuslav,

nar. 1913 v Ostravě, učitel Obecné školy v Starých Hamrech, okr. Místek. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v odboji a 17. 3. 1942 popraven ve Vratislavi.

GLANSBERG Ire Dr.,

nar. 1912, učitel židovské školy v Praze. Byl odvečten do Terezína 8. 7. 1943 a dále na východ, kde zahynul. **

GLOC Edmund,

nar. 1899 v Brně-Tuřanech, učitel Obecné školy v Brně-Brněnských Ivanovicích. Vynikající osvětový pracovník. Zatčen byl 5. 8. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde byl 1. 2. 1942 na útěku zastřelen (podle jiné zprávy byl umučen plynem). Jeho památka byla uctěna pojmenováním ulice [v Brně-Tuřanech].

GNIDA František,

nar. 1908 v Lazích, okr. Fryštát, učitel náboženství na polských školách v Bystřici nad Olší. Byl zatčen v době hromadného zatýkání v Bystřici nad Olší 22. 4. 1940 a uvězněn v Dachau a Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 30. 10. 1941.

GOLDMANN Arnošt,

nar. 1894, kantor a učitel náboženství v Mladé Boleslavi. Byl deportován do Terezína 16. 1. 1943 a dále do Osvětimi, kde byl usmrcen v plynové komoře 8. 3. 1944. *

GOLUB Ilja Dimitrijevič,

nar. 1899 v Kirovogradě v SSSR, knihovník slovanského oddělení Národní a univerzitní knihovny v Praze, bibliograf a bibliolog. Byl zatčen 22. 9. 1942 a podlehl v Osvětimi 13. 1. 1943.

GOTTSCHELL Andrej,

nar. 1909 v Segedíně, vrchní kantor a učitel náboženství v Českých Budějovicích. Utekl na Slovensko a byl v táboře v Seredu; při povstání na Slovensku se pokusil o útěk, ale byl chycen a odvečen do Osvětimi, kde zahynul 1944. Také jeho manželka a dvě děti zahynuly. **

GREGOR František,

nar. 1896 v Ubušíně, okr. Nové Město na Moravě, profesor Státního reálného gymnázia v Brně, Křenová ulice, významný vědecký pracovník v entomologii, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 13. 11. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde dotrpěl 25. 5. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Novém Jičíně.

GRILL Leoš,

nar. 1914, učitel Měšťanské školy v Dobré, okr. Místek. Byl zatčen 10. 7. 1941 pro činnost v odboji a popraven v Mauthausenu 13. 7. 1942.

GROH Vladimír PhDr.,

nar. 1895 v Holešově, řádný profesor starověkých dějin Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, člen České akademie věd a umění i. m. Byl zatčen 6. 2. 1941 pro činnost v odboji Obrana národa a jako činovník Sokola a uvězněn v Brně, kde byl zastřelen 30. 9. 1941. Byla po něm pojmenována ulice v Brně.

GRÜNBAUM David,

nar. 1887, učitel náboženství na školách v Praze XVI. Byl odvečen do Terezína 20. 6. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynul. **

GRUNEL Antonín,

nar. 1905 v Hostomicích, okr. Bílina, učitel Obecné školy v Křesíně, okr. Roudnice nad Labem. Byl zatčen 11. 4. 1942 pro činnost ve vojenském odboji, odsouzen v Praze 1. 7. 1942 k smrti a téhož dne popraven.

GRÜNFELD Arnold Dr.,

nar. 1887, rabín v Jihlavě. Byl zatčen jako rukojmí 1. 9. 1938 a vězněn v Buchenwaldu, kde zemřel 19. 7. 1941. **

GRYGERA Ludvík,

nar. 1888 v Prusinovicích, okr. Holešov, řídící učitel Obecné školy dívčí v Starém Městě, okr. Uherské Hradiště. Zemřel následkem věznění 24. 12. 1945 v Uherském Hradišti.

GUTTMANN Nathan,

nar. 1881, rabín a učitel v Pacově. Byl deportován do Terezína 16. 11. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka a dcera. *

GVUZD Andělín,

nar. 1907 v Rychvaldě, okr. Fryštát, učitel Obecné školy chlapecké v Ostravě-Hrušově. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Osvětimi, kde byl umučen 27. 2. 1942.

HABĚTÍN Ferdinand,

nar. 1896 v Praze-Žižkově, učitel cvičné školy a Učňovské školy v Hořovicích, významný pracovník osvětový a samosprávný, okresní školní inspektor i. m. Byl 8. 10. 1941 zatčen jako sokolský činovník a vězněn v Plzni, v Terezíně a v Osvětimi, kde 4. 4. 1942 dotrpěl.

HÁJEČEK Jan,

nar. 1912 v Zábřehu, učitel Obecné školy v Písařově, okr. Zábřeh.
12. 4. 1944, kdy Písařov byl přepaden gestapem, utvořil partyzánskou skupinu, která později splýnula se skupinou v Cotktyli, 23. 9. 1944 byli u Drozdovské pily zaskočeni německými četníky. Kryje ústup svých druhů, byl zraněn a nechtěje padnouti do rukou pronásledovatelů, zastřelil se.

HÁJEK Eugen,

nar. 1913 v Brně, poručík pěchoty, učitel průmyslových škol na bývalé Automobilové škole v Tišnově. Byl zatčen pro odbojovou činnost 14. 12. 1940 a popraven v prosinci 1942.

HÁJEK Josef JUDr.,

nar. 1886 v Praze XII, arcibiskupský notář, kaplan senior v Praze XVI, učitel náboženství na školách v Praze XVI. Byl zatčen pro smýšlení a jednání okupantům nepřívznivé 5. 6. 1942, vězněn na Pankráci, v Terezíně a Dachau, kde zemřel 10. 11. 1942.

HALADOVÁ Božena,

nar. 1901 v Poděbradech, uklízečka Národní a univerzitní knihovny v Praze. Padla v pouličních bojích o Prahu v květnu 1945.

HALAMÁSEK Evžen,

nar. 1882 v Rusavě, řídící učitel Obecné školy v Loukově, okr. Holešov. Byl zatčen 17. 9. 1942 pro činnost v odboji, vězněn ve Zlíně, v Brně a v Osvětimi, kde 26. 2. 1943 zemřel. Jeho syn Evžen padl 2. 6. 1942 jako zahraniční voják-letec.

HALFAR Vilém,

nar. 1872 v Hlubočci, okr. Opava, řídící učitel obecné školy v. v. tamže. Zemřel 25. 7. 1945 následkem věznění v Buchenwaldu.

HALÍŘ Jan,

nar. r. 1909 ve Vítkovicích, okr. Ostrava, profesor Státního reálného gymnázia v Klatovech, významný činitel osvětový a politický, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen za heydrichiády 26. 6. 1942 pro odbojovou činnost odsouzen k smrti a 29. 6. 1942 zastřelen.

HAMBÁLEK Jaroslav,

nar. 1916 v Zašové, okr. Valašské Meziříčí, učitel Obecné školy v Novém Hrozenkově, údolí Stanovnice, okr. Vsetín. Byl zatčen 4. 2. 1941 pro činnost v odboji a vězněn ve Wohlau. Zemřel 1. 6. 1942 v nemocnici v Ostravě-Zábřehu.

HANÁK Jindřich,

nar. 1894 v Újezdsku, okr. Kroměříž, školník v Kroměříži. Padl za revolučních bojů 9. 5. 1945.

HANDSCHUH Metoděj,

nar. 1885 v Příboře, učitel obecné školy chlapecké v. v. tamže, okr. Nový Jičín. Byl zatčen 2. 2. 1945 pro účast ve vojenském odboji a pro přípravu národního výboru. Uvězněn byl v Terezíně, kde zemřel 13. 4. 1945.

HANUS Ladislav,

nar. 1890 v Poličce, ředitel Měšťanské školy v Praze-Nuslích, odborný spisovatel a redaktor, školní rada i. m. Byl zatčen 20. 1. 1943 pro ukrytí účastníků odboje, vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Mauthausenu, kde byl umučen 25. 5. 1943. Byla po něm pojmenována Pokusná měšťanská škola v Nuslích.

HANUSOVÁ Zora,

nar. 1916, učitelka 5. obecné školy chlapecké v Praze-Nuslích. Byla zastřelena v revolučních dnech v Krči 7. 5. 1945.

HAŠA František,

nar. 1910 ve Lhotce nad Bečvou, učitel Obecné školy v Hutisku, okr. Valašské Meziříčí, řídící učitel obecné školy i. m. V září 1944 navázal styky s partyzány, jimž obstarával stravu a výzbroj; později byl nucen utéci k jejich bojové jednotce. Když byli obklíčeni, zastřelil se 21. 11. 1944.

HÄUSLER Gustav,

nar. 1882 v Boskovicích, okr. Brno, profesor průmyslových škol v. v. Byl zatčen r. 1939 pro odbojovou činnost a vězněn v různých koncentračních táborech. Zemřel 23. 2. 1943 v Untermassfeldu.

HAVELKA Jan,

nar. 1887 ve Smidarech, okr. Nový Bydžov, farář v Lipnici nad Sázavou a učitel náboženství na školách farnosti Lipnice. Byl zatčen 23. 8. 1940 a poněvadž byl raněn mrtvicí, byl dán do nemocnice v Havlíčkově Brodě, kde zemřel 12. 5. 1942.

HAVELKA Ladislav,

nar. 1900 v Dolních Heřmanicích, okr. Velké Meziříčí, řídící učitel Obecné školy v Květné, okr. Uherský Brod. Byl zatčen 29. 9. 1941 pro podezření, že je ve spojení se zahraničím přes Slovensko. Po výslechu byl převezen do Mauthausenu, kde podlehl mučení 22. 7. 1942.

HAVLÁSEK Vilém,

nar. 1898 v Bartovicích, okr. Místek, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Ostravě-Radvanicích, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro sokolskou činnost a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde zemřel po velikém utrpení 28. 3. 1942.

HAVLENA Alfred,

nar. 1913 v Místku, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké ve Frenštátě pod Radhoštěm, okr. Místek, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 23. 10. 1940 pro činnost v odboji, vězněn v Ostravě, v Ratiboři, v Olomouci, ve Wohlau, ve Vratislavi a v Briegu a popraven 3. 9. 1944 ve Vratislavi.

HAVLÍČEK Josef,

nar. 1901 v Bystrci, okr. Brno-venkov, pomocný zřízenec při lékárně Vysoké školy veterinární v Brně. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 23. 3. 1942.

HAVLÍČEK Josef,

nar. 1910 v Horních Heřmanicích, učitel Obecné školy v Křižanově, okr. Velké Meziříčí. Zahynul 9. 5. 1945 při ostřelování Křižanova.

HAVLÍN Josef,

nar. 1907 v Koče v Itálii [!], odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Chlumci nad Cidlinou, okr. Nový Bydžov. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde 28. 5. 1942 dotrpěl.

HAVRLANT Josef,

nar. 1906 v Rybí, okr. Nový Jičín, učitel Pomocné školy v Ostravě-Vítkovicích. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 4. 3. 1942 umučen.

HÁZR Vladimír,

nar. 1900 v Bavorově, odborný učitel Měšťanské školy v Mirovicích, okr. Písek. 3. 11. 1944 nastoupil pracovní povinnost v Hrádku, okr. Rokycany, kde byl raněn mrtvicí z vysílení. Zemřel doma 25. 12. 1945.

HEBRON Antonín,

nar. 1907 v Sobůlkách, okr. Kyjov, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Lanžhotě, okr. Hodonín, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 15. 10. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde 17. 6. 1942 zemřel.

HEJNA Václav,

nar. 1913 ve Vojnicích, okr. Roudnice nad Labem, učitel Obecné školy chlapecké v Červeném Kostelci, okr. Náchod, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 1. 7. 1942 pro účast v odboji Bohdašínské skupiny (viz Schejbal) a zastřelen v Pardubicích 9. 7. 1942. Byla po něm pojmenována obecná škola chlapecká v Červeném Kostelci.

HEJNÝ Josef,

nar. 1896 v Košicích, okr. Tábor, odborný učitel přidělený Okresnímu školnímu výboru v Táboře, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 14. 9. 1940 a vězněn v Berlíně, v Gollnowě, v Jihlavě a v Augsburgu. Zemřel 22. 5. 1945 ve Schwabmünchenu.

HEJNÝ Ladislav,

nar. 1903 v Litovli, odborný učitel Měšťanské školy v Těšetících, okr. Olomouc-venkov. Byl zatčen 22. 10. 1941 pro účast v odboji a pro odvážné vykonávání služby u vlastní vysílací stanice. Byl vězněn v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde dočkal 29. 6. 1942.

HELPERT Vladimír PhDr.,

nar. 1886 v Plánicích, okr. Klatovy, řádný profesor hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 14. 11. 1939 pro činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau a v Barticích [!] do 2. 1. 1942. Podruhé byl zatčen 23. 6. 1944 se skupinou básníka Jaroslava Kvapila a vězněn na Pankráci a v Terezíně. Zemřel 18. 5. 1945 v Praze na skvrnitý tyfus. Byla po něm pojmenována ulice a symfonický orchestr v Brně.

HELLER Vilém,

nar. 1913 v Praze, profesor Státního reálného gymnázia v Roudnici nad Labem. Byl zatčen pro svůj původ, vězněn a umučen. Jeho matka zahynula též v koncentračním táboře.

HELLMANN Adolf,

nar. 1892 v Łęczycy v Polsku, učitel náboženství na obecné škole v Mikulově. Byl deportován do Terezína 1941 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho dcera. **

HERINK Otakar RNDr.,

nar. 1895 v Kladně, profesor Obchodní akademie v Ostravě, ředitel obchodní akademie tamže i. m. Byl zatčen 16. 6. 1940 pro odbojovou činnost v komunistické straně a vězněn v Ostravě, Vratislavi a v Ratiboři, kde zemřel 3. 4. 1944.

HERMANN Josef,

nar. 1910 v Nižních Vereckách na Podkarpatské Ukrajině, učitel náboženství v Brně. Byl odvečen do Terezína 28. 1. 1942 a odtud do Osvětimi, kde zahynul. **

HERYNK Antonín,

nar. 1884 v Butovicích u Prahy, řídící učitel Obecné školy chlapecké v Roudnici nad Labem, starosta města, odborný spisovatel a redaktor Českého učitele, významný učitelský a samosprávný pracovník, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 23. 6. 1942 pro činnost v odboji, vězněn na Kladně a popraven 30. 6. 1942 v Praze.

HESSKY Arnošt,

nar. 1895, učitel náboženství v Podivíně. Byl deportován do Terezína 26. 1. 1943 a dále do Osvětimi, kde zemřel v plynové komoře. Zároveň s ním zahynula jeho rodina. **

HIRSCHBERGER Arpád Dr.,

nar. 1885, rabín a učitel náboženství židovské školy v Praze. Byl deportován do Terezína 22. 12. 1942 a dále na východ, kde zahynul. *

HLADEČEK Karel Ing.

nar. 1908 v Mostě, profesor Obchodní akademie v Kolíně, ředitel obchodní akademie v Lounech i. m. Byl zatčen pro odbojovou činnost 14. 10. 1942, vězněn v Kutné Hoře, Mladé Boleslavi, na Pankráci, v Terezíně, v Norimberku a popraven 19. 9. 1944 v Mnichově. Byl vyznamenán Zlatým křížem Československého junáka i. m.

HLADÍK Jaroslav,

nar. 1921 ve Vršově, učitel Měšťanské školy ve Svatce, okr. Chrudim. Byl zatčen 27. 5. 1944 pro činnost v odboji KSČ, vězněn v Pardubicích, v Terezíně, na Pankráci, v Bernau, v Norimberku a v Ebrachu a zemřel na jaře 1945 na pochodu smrti ze Straubingu do Dachau.

HLADKÝ Konstantin RNDr.,

nar. 1895 v Krjukově v SSSR, profesor Státního reálného gymnázia na Starém Brně, významný pracovník vědecký, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 13. 4. 1944 pro účast na národním odboji, vězněn v Brně a v Bratislavi, kde byl zastřelen 24. 1. 1945.

HLAĎO Jan,

nar. 1882 v Lidečku, okr. Uherský Brod, školník v Novém Jičíně. Byl zatčen 18. 9. 1942 pro činnost svého syna Jaroslava, jenž byl jako plukovník-letec v zahraniční armádě, a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dočpěl 7. 3. 1943.

HLAVÁČ František,

nar. 1898 v Lubně, okr. Místek, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Kyjově, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 21. 10. 1943 jako účastník vojenského odboje a vězněn v Uherském Hradišti a v Brně, kde po krutém týrání zemřel 22. 1. 1944.

HLAVÁČ Miroslav,

nar. 1912 v Palkovicích, učitel obecné a lidové školy zemědělské tamže, okr. Místek, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 9. 10. 1941 pro činnost v Sokole a zemřel 21. 3. 1942 v Osvětimi.

HLAVÁČ Václav,

nar. 1870 v Jivně, okr. České Budějovice, profesor Státního koedukačního ústavu učitelského v Českých Budějovicích v. v., významný osvětový a sokolský pracovník, účastník 1. odboje. Byl zatčen 6. 10. 1941 jako sokolský funkcionář a vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde byl umučen 17. 3. 1942. Byla po něm pojmenována sokolská ozdravovna ve Stropnici.

HLINĚNÝ Alexandr,

nar. 1910 v Kroměříži, profesor Státního reálného gymnázia v Čáslavi, významný osvětový pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 10. 6. 1942 pro schvalování trestu nad Heydrichem a protiněmecké smýšlení, vězněn v Kolíně a v Praze a 19. 6. 1942 zastřelen v Kobylicích.

HNILICA Jan,

nar. 1887 v Bukovanech, okres Kyjov, okresní referent Veřejné osvětové služby v Jaroměři. Posmrtně byl vyznamenán Československým válečným křížem 1939. V první světové válce byl legionářem. Zatčen byl 7. 10. 1944 z důvodů odbojových, vězněn byl v Terezíně, dočpěl po převozu v Jaroměři 19. 5. 1945. Byl podplukovníkem československé armády, po jejímž rozpuštění se stal referentem státní osvětové služby v Jaroměři.

HODÍK František,

nar. 1900 v Klučenicích, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Bernarticích, okr. Milevsko, předseda revolučního národního výboru, ředitel měšťanské školy i. m. Padl 8. 5. 1945 v revolučních bojích při obraně Bernartic.

HODÍK Linhart,

nar. 1893, ve Stráži nad Nežárkou, okr. Jindřichův Hradec, farář československé církve a učitel náboženství na škole ve Kdyni. Byl zatčen pro rozvážení zbraní a letáků Odboj 11. 10. 1943 a vězněn v Klatovech, Terezíně a Buchenwaldu, kde zemřel 25. 12. 1944.

HOFMAN Bedřich,

nar. 1896 v Starém Hrozenkově, okr. Uherský Brod, učitel Obecné školy v Podolí, okr. Uherské Hradiště. Byl zatčen 31. 10. 1940 jako okrskový velitel národního odboje, vězněn v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau a opět ve Vratislavi, kde byl popraven 5. 3. 1943.

HOFMAN Jaroslav,

nar. 1886 ve Lhotě pod Hoříčkami, ředitel Měšťanské školy v České Skalici, okr. Náchod. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako župní sokolský vzdělavatel, vězněn v Hradci Králové, v Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl 28. 2. 1942.

HOFMAN Josef,

nar. 1912 v Choustníku, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Plané nad Lužnicí, okr. Tábor. Byl zatčen 29. 1. 1943 pro činnost v odbojové skupině Malesta s ústředím v Táboře, vězněn na Pankráci, v Dachau a v Drážďanech, kde byl popraven 23. 8. 1944.

HOCH Max Dr.,

rabín, profesor a učitel náboženství v Plzni. Byl vězněn v koncentračním táboře někde v Německu, kde zemřel r. 1940. *

HOCH Pavel,

nar. 1912 v Pardubicích, rabín a učitel náboženství v Pardubicích. Byl deportován do Terezína 30. 11. 1942 a dále na východ, kde zahynul. S ním byli odvezeni a umučeni jeho rodiče a sourozenci. *

HOLÁ Anna provd. Pitínová,

nar. 1900 ve Vysokém nad Jizerou, okr. Jilemnice, smluvní školnice na Vyšší rolnické škole v Chrudimi a na Zemské zimní rolnické škole ve Vysokém nad Jizerou. Byla zatčena 12. 6. 1944 pro přechovávání členů odboje, vězněna v Kartouzích a na Pankráci, kde byla popravena se svým manželem 24. 6. 1944.

HOLUB František,

nar. 1898 v Závišicích, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy v Ostravě-Mariánských Horách. Byl zatčen 19. 3. 1941 a vězněn v Opavě. 29. 3. 1941 byl propuštěn. Opět byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 3. 3. 1942 zemřel.

HOLVEK Otakar,

nar. 1896 v Jičíně, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Ostravě-Kunčičkách. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Osvětimi, kde zemřel 6. 3. 1942 umučen. V Ostravě-Kunčičkách byla po něm pojmenována ulice.

HOLZ Vítězslav,

nar. 1886, ředitel gymnázia v Ostravě. Byl odvezen do Terezína 2. 12. 1941 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvezena a umučena jeho manželka a dítě. **

HOMOLA Josef,

nar. 1909 v Komňátce, okr. Šumperk, profesor Obchodní akademie v Ostravě. Byl zatčen 6. 11. 1944 pro odbojovou činnost, vězněn v Ostravě a v Brně, zemřel po návratu z vězení 16. 5. 1945 v Jevíčku.

HOMOLA Pavel,

nar. 1898 v Kyjevě, učitel průmyslových škol na Státní odborné škole klenotnické v Turnově, významný odborník – klenotník. Byl zatčen pro odbojovou činnost 12. 10. 1944 a vězněn ve Flossenbürgu, kde patrně zemřel. Prohlášen za mrtvého 22. 10. 1945.

HONČ Rudolf,

nar. 1895 v Příboře, okr. Nový Jičín, učitel Obecné školy v Ostravě-Staré Bělé. Byl zatčen 1. 9. 1939 a vězněn jako rukojmí do 25. 9. 1939 v Ostravě. Znovu byl zatčen 8. 10. 1939 a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 27. 1. 1942 zemřel umučen.

HORA Karel MUDr.,

nar. 1901 v Brně, mimořádný profesor normální anatomie Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně, řádný profesor pro obor anatomie při téže univerzitě i. m. Byl zatčen 3. 10. 1941 pro činnost v odboji a uvězněn v Mauthausenu, kde byl 7. 5. 1942 umučen plynem.

HORÁČEK Miroslav,

nar. 1918 ve Vídni, učitel Obecné školy v Olomouci-Neředíně.
Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Olomouci,
v Brně a v Osvětimi, kde 14. 4. 1942 dočrpěl.

HORÁK Bohuslav PhDr.,

nar. 1877 v Praze-Žižkově, ředitel střední školy v. v., významný
pracovník sokolský a osvětový, tvůrce a ředitel Městského muzea
v Rokycanech, vědecký spisovatel. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako starosta
Sokolské župy Rokycanova, vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde dočrpěl
10. 2. 1942. Bylo po něm pojmenováno městské muzeum a jedna ulice
v Rokycanech.

HORÁK Vladimír,

nar. 10. 2. 1900 v Drysicích, okr. Vyškov, správce Státní školy pro
lesní hajně v Domažlicích, ředitel i. m. Byl zatčen dne 23. 3. 1944
pro zatažené přechovávání loveckých zbraní, vězněn v Klatovech
a v Praze, kde byl popraven 11. 8. 1944.

HORKÝ Josef,

nar. 1889 v Hrušovanech, okr. Litoměřice, farář v Třebenicích a učitel
náboženství na škole tamže. Byl zatčen 12. 6. 1941 pod záminkou,
že při pohřbu, který vedl, oddělil od ostatního průvodu zúčastněné
oddíly SS, a vězněn v Terezíně, na Pankráci a v Dachau, kde zemřel na
tuberkulózu po umělém infikování malárií a flegmónou 11. 1. 1943.

HORN Mořic Dr.,

rabín a učitel náboženství v Ostravě. Byl deportován do Terezína
a odtud do Osvětimi, kde zahynul. **

HORNEK Emil,

nar. 1893 ve Stockerau (Rakousko), externí učitel branné výchovy
Obchodní akademie v Chrudimi. Byl zatčen 24. 11. 1943 pro poslech
zahraničního rozhlasu a vězněn na různých místech v Rakousku.
Zemřel 5. 5. 1945 ve Straubingu (Rakousko).

HOŘÁK František,

nar. 1896 v Smrčí, řídicí učitel Obecné školy v Loučkách, okr. Semily.
Byl zatčen pro činnost v odboji 29. 1. 1943, postřelen a vězněn v Kar-
touzích. Při vyšetřování v Pečkově paláci v Praze vyskočil z okna
a zemřel prý 1. 2. 1943.

HOŘÍNEK Karel,

nar. 1900 v Šimanově, řídicí učitel Obecné školy v Zdslavicích,
okr. Humpolec. Byl zatčen 20. 2. 1945 pro činnost v odboji a vězněn
v Terezíně do 5. 5. 1945. Potom byl převezen těžce nemocem skvrnitým
tyfem do nemocnice v Humpolci, kde 8. 5. 1945 zemřel.

HOUDEK Antonín,

nar. 1900 v Litomyšli, profesor Státního reálného gymnázia na Starém
Brně, významný pracovník sokolský, ředitel střední školy i. m.
Byl zatčen 1. 9. 1939 jako sokolský pracovník a vězněn v Brně
a v Buchenwaldu. Odtud byl propuštěn s podlomeným zdravím
a zemřel 30. 11. 1944.

HOZA František,

nar. 1899 v Těškovicích, okr. Bílovec, odborný učitel Měšťanské školy
chlapecké v Ostravě-Mariánských Horách, ředitel měšťanské školy
i. m. Na tajné udání, že je členem odboje a svádí mládež k násilným
činům, byl 9. 10. 1941 v Brně zastřelen. Byla po něm pojmenována ulice
v Opavě.

HRABOVSKÝ Eduard,

nar. 1912 v Košatce, okr. Bílovec, odborný učitel Měšťanské školy
v Staré Vsi nad Ostravicí, okr. Místek. Byl zatčen 27. 3. 1940 pro čin-
nost v odboji a popraven 12. 11. 1941 v Mauthausenu.

HRADIL Alois,

nar. 1909 v Kelči, okr. Hranice, učitel Obecné školy chlapecké v Hra-
nicích. Byl zatčen 25. 10. 1941 pro činnost v Sokole a dočrpěl 6. 4. 1942
v Osvětimi.

HRADIL Jaroslav,

nar. 1906 ve Svěsedicích, okr. Olomouc, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Brodku, okr. Přerov, ředitel měšťanské školy i. m. l. 5. 1945 se zúčastnil povstání proti německým okupantům v Brodku. V noci byl zatčen, odvezen do Olomouce a tam umučen. Nalezen byl v společném hrobě u pevnosti za Olomoucí a 16. 6. 1945 pohřben ve Velké Bystřici.

HRBÁČ František,

nar. 1892 v Ostravě-Mariánských Horách, řídící učitel Obecné školy v. v. v Ostravě-Zábřehu, legionář. V roce 1942 byl zatčen a odvezen do Osvětimi, kde byl umučen 26. 2. 1943.

HRBÁČ Josef,

nar. 1890 v Ostravě, knihovník Veřejné městské knihovny v Ostravě. Byl zatčen r. 1941, vězněn v Ostravě a dotrpěl 11. 5. 1945.

HRBEK Boleslav,

nar. 1894 v Klopíně, učitel Obecné školy v Leštině, okr. Zábřeh. 7. 5. 1945 byl při ústupu Němců zajat a u Stavenice zastřelen.

HRDINA Josef,

nar. 1916 v Třeboveticích, okr. Hořice, okresní referent Veřejné osvětové služby v Ústí nad Orlicí, poručík čs. armády, štáb. kapitán čs. armády i. m. Byl zatčen 2. 7. 1942 pro odbojovou činnost a uvězněn v Pardubicích, kde byl 2. 7. 1942 popraven. Současně s ním byla zatčena a popravena jeho manželka Zdeňka.

HRDLIČKOVÁ Marie,

nar. 1911 v Šatově, okr. Znojmo, odborná učitelka Pokusné měšťanské školy v Otrokovicích, okr. Zlín, ředitelka měšťanské školy i. m. Zatčena byla 22. 6. 1942, odsouzena pro schvalování trestu nad Heydrichem k smrti a 26. 6. 1942 v Brně zastřelena.

HRNČÍŘ Jaroslav,

nar. 1885 v Bezdčíně, okr. Mladá Boleslav, profesor Městského dívčího reálného gymnázia v Hradci Králové, významný pracovník v Alliance Française, odbočka v Hradci Králové, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen poprvé 19. 4. 1939, podruhé 1. 9. 1939, protože vyvěsil v budově ústavu vlasteneckou vyhlášku k žákyním. Byl vězněn v Buchenwaldu, kde zahynul při bombardování dílen tohoto tábora spojenci 27. 8. 1944.

HRONEK Antonín,

nar. 1883 v Telči, okr. Dačice, definitivní zřízenec, školník státního reálného gymnázia Otakara Březiny tamže, sokolský pracovník. Byl zatčen 29. 8. 1940 v souvislosti s činností ředitele B. Nypla, vězněn v Jihlavě, později ze zdravotních důvodů (nevyléčitelná choroba) propuštěn. Zemřel 29. 4. 1941 ve veř. nemocnici v Počátkách (rakovina střev).

HROUDA Ferdinand ThDr.,

nar. 1874 v Deštné, okr. Dubá, farář u sv. Mikuláše v Praze III, čestný konsistorní rada a inspektor náboženství v Praze III. Byl zatčen pro pokřtění židů a napomáhání jim 17. 4. 1940, vězněn na Pankráci; zemřel v Praze na následky věznění 20. 12. 1941.

HRODOVÁ-HORÁČKOVÁ Růžena,

nar. 1915 v Jičíně, učitelka 12. obecné školy dívčí v Praze XI. Byla 5. 5. 1945 zastřelena německým vrahem ve svém bytě.

HRSTKA Augustin,

nar. 1892 v Brandýse nad Orlicí, okr. Vysoké Mýto, okresní referent Veřejné osvětové služby v Litomyšli, legionář, podplukovník československé armády, plukovník i. m. Byl zatčen 24. 11. 1944 pro odbojovou činnost, vězněn v Pardubicích a v Terezíně. Doživotně v Pardubicích 23. 5. 1945 na skvrnitý tyf, následky to svého věznění.

HRUBÁ Anna,

nar. 1913 v Mnichovicích, okr. Říčany, učitelka 2. obecné školy chlapecké v Praze-Vršovicích. Byla zatčena 23. 5. 1942 pro činnost v odboji skupiny Zelenky-Hajského a 30. 6. 1942 popravena.

HRUBÝ Josef Dr. Ing.,

nar. 1887 v Jilemnici, externí učitel na Škole uměleckých řemesel v Brně, přednosta chemicko-technologické pokusné stanice při Zemském ústavu pro zvelebování živností. Byl zatčen 26. 2. 1940 a vězněn v Brně; 16. 11. 1942 byl popraven.

HRUDIČKA Bohumil RNDr.,

nar. 1904 v Třešti, okr. Jihlava, odborný učitel Měšťanské školy v Brně, Křídlovská, mimořádný profesor meteorologie a klimatologie Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně a docent Vysoké školy technické Dr. Edvarda Beneše v Brně. Byl zatčen 27. 11. 1941 pro činnost v odboji a dotrpěl 13. 4. 1942 v Mauthausenu.

HUB Josef,

nar. 1907 v Hostašovicích, okr. Nový Jičín, učitel Obecné školy v Brušperku, okr. Místek, řídicí učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 7. 1. 1944 pro činnost v odboji a popraven 10. 10. 1944 ve Vratislavi. Sestavil několik tajných vysíláček.

HUBAČKA František,

nar. 1914 v Dolních Bojanovicích, učitel Měšťanské školy ve Velkých Bílovicích, okr. Hodonín. Byl zatčen 14. 7. 1944 v Pardubicích, kde byl v pracovním nasazení. 9. 12. 1944 byl odsouzen pro činnost v odboji k smrti a popraven ve Vratislavi 25. 1. 1945.

HUBENÝ Josef,

nar. 1909 v Lazci, okr. Příbram, učitel Obecné školy ve Vlastiboři, okr. Semily. Byl zatčen 12. 9. 1940 a 22. 11. 1940 propuštěn. 16. 6. 1944 byl opět zatčen pro vedoucí činnost v domácím odboji a vězněn v Kartouzích, na Pankráci a v Terezíně, kde byl 2. 5. 1945 zastřelen.

HUBLOVÁ Františka,

nar. 1887 v Olomouci, řídicí učitelka Obecné školy v. v. v Brně-Králově Poli. Zahynula 25. 4. 1945 při ostřelování Brna.

HUDEC František,

nar. 1891 ve Velké Tresné, okr. Boskovice, ředitel Měšťanské školy v Trhové Kamenici, okr. Chrudim, legionář, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen pro činnost v odboji Ústředního vedení odboje domácího 22. 10. 1941, vězněn v Pardubicích, v Terezíně, v Drážďanech a v Berlíně. Popraven byl 8. 9. 1943.

HUDEC Karel,

nar. 1889 v Brně, řídicí učitel Obecné školy v Brně-Medlánkách, legionář. Byl zatčen 12. 6. 1944 pro styky s parašutisty a popraven plynem 10. 4. 1945 v Mauthausenu.

HURT Vilém,

nar. 1894 ve Frenštátě pod Radhoštěm, učitel obecné školy a externí učitel učňovské školy tamže, okr. Místek. Byl zatčen 18. 4. 1941 pro činnost v Sokole, vězněn v Ostravě, ve Vídni a zemřel 13. 7. 1942 v Oranienburgu.

HUTAŘ František,

nar. 1890 v Bystřici nad Perštejnem, okr. Nové Město na Moravě, odborný učitel I. měšťanské školy dívčí v Brně-Králově Poli, ředitel měšťanské školy i. m. 29. 9. 1941 byl zatčen jako význačný sokolský a osvětový pracovník a 17. 1. 1942 dopraven do Mauthausenu, kde byl 3. 2. 1942 utýrán.

HUTTER Emil,

nar. 1882, profesor reálného gymnázia v Brně. Byl odvečen do Terezína 31. 3. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byli odvečeni a umučeni jeho manželka a syn. **

CHABERA Alois,

nar. 1873 v Krymlově, okr. Český Brod, řídicí učitel Obecné školy v. v. v Troubsku, okr. Brno-venkov. Byl zatčen 14. 4. 1943 pro činnost v odboji, vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde dotrpěl 23. 1. 1944.

CHALUPSKÝ Ladislav,

nar. 1911 v Telči, učitel Obecné školy v Dačicích. Byl zatčen 16. 12. 1939 pro účast ve vojenském odboji, vězněn v Jihlavě, v Brně a v Osvětimi, kde byl umučen 13. 8. 1942.

CHLEBIK Robert,

nar. 1899, učitel Obecné školy s vyučovacím jazykem polským v Darčově a Loukách nad Olzou. 23. 4. 1940 byl zatčen a vězněn v Dachau a v Mauthausenu-Gusenu, kde byl 15. 12. 1941 umučen v plynové komoře.

CHLEBORÁD Antonín,

nar. 1882 v Poličce, učitel v. v. v Pardubicích. Byl zatčen 28. 3. 1944 pro rozšiřování zpráv zahraničního rozhlasu a vězněn v Pardubicích, na Pankráci a v Gollnowě. Zemřel po útrapách na pochodu smrti 22. 5. 1945 v Bützově.

CHLÍBEK František,

nar. 1906 ve Vršcích, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Dolním Bousově, okr. Jičín. Byl zatčen 1. 8. 1944 jako vedoucí národního odboje pro Dolní Bousov a vězněn v Kartouzích, na Pankráci a v Terezíně, kde dočkal 8. 1. 1945.

CHLÍVENÝ Jan,

nar. 1898 v Dolních Držkovicích, okr. Bánovce, strojník Školního závodu zemědělského v Žabčicích, okr. Hustopeče. Byl zatčen 18. 7. 1940 pro odboj KSČ a vězněn v Brně, na Mírově, ve Vratislavi a v Osvětimi, kde byl umučen 30. 3. 1942.

CHLOUPEK Adolf,

nar. 1914 v Měšicích, okr. Moravské Budějovice, odborný učitel Měšťanské školy v Heřmančicích, okr. Dačice. Byl zatčen pro účast ve vojenském odboji, vězněn v Jihlavě, v Brně, ve Vratislavi a v Straubingu, kde zemřel v květnu 1945 v americké nemocnici.

CHMELA Josef,

nar. 1905 v Písku, odborný učitel, přidělený Okresnímu školnímu výboru v Jihlavě, okresní školní inspektor i. m. Zatčen byl 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde byl 17. 3. 1942 umučen.

CHMELARĚ František,

nar. 1884 v Beňově, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Přerově. Zatčen byl 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 27. 1. 1942 dočkal.

CHOCEŇSKÝ Josef,

nar. 1906 v Lounech, odborný učitel Měšťanské školy v Líbeznicích, okr. Praha-venkov. Padl 8. 5. 1945 v revolučních bojích v Praze u Čechova mostu.

CHOCHOLA Karel Ing. arch. Dr.,

nar. 1893 v Plzni, profesor průmyslových škol. Za války byl zapojen do několika revolučních skupin. Byl dvakrát zatčen a vyšetřován. Po třetím zatčení byl r. 1942 popraven.

CHRISTIÁN Vladimír,

nar. 1917 ve Lhotce nad Bečvou, okr. Valašské Meziříčí, učitel Obecné školy ve Zlíně. Byl zatčen 19. 1. 1940 pro činnost v odboji Obrana národa, vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi, ve Svidnici, v Diezu a ve Wohlau. Zemřel 24. 5. 1944 v Briegu.

CHROMIK Jan,

nar. 1875, ředitel měšťanské školy v. v. Byl zatčen 12. 4. 1940 v Doubravě a uvězněn v Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 5. 10. 1940.

CHUDOBA Josef,

nar. 1892 v Ústíně, řídicí učitel Obecné školy v Krčmani, okr. Olomouc-venkov. Zatčen byl 22. 6. 1942 pro činnost v odboji a odvezen do Olomouce. 3. 7. 1942 byl odsouzen k smrti a téhož dne popraven v Brně.

INGBER Mojžíš,

nar. 1901, rabin a učitel náboženství v Třebíči. Byl deportován do Terezína v únoru 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul v plynové komoře. Zároveň s ním zahynula jeho rodina. *

JÄGER Květoslav,

nar. 1904 v Kutné Hoře, zaměstnanec Veřejné městské knihovny v Kutné Hoře. Zatčen byl dvakrát: 6. 6. 1939 za pohanění říšské vlajky, vězněn v Kutné Hoře, Kolíně a na Pankráci, propuštěn 3. 11. 1939; 1. 11. 1943 pro zemězradu a uvězněn v Gollnowě, kde 13. 11. 1944 zemřel po amputování obou noh.

JAHODA Antonín,

nar. 1903 v Kroměříži, odborný učitel Měšťanské školy, učitel Lidové školy zemědělské a učňovské školy v Kvasicích, okr. Kroměříž, čestný občan Kvasic i. m. Byl zatčen pro činnost v odboji 4. 10. 1941 a odvezen do Mauthausenu, kde 3. 4. 1942 zemřel umučen.

JAKOB Josef,

nar. 1903 v Otnicích, okr. Vyškov, učitel Obecné školy ve Velkých Němčicích, okr. Hustopeče. Byl zatčen 30. 9. 1941. Podruhé byl zatčen 8. 5. 1942 pro činnost v národním odboji. Vězněn byl v Brně, kde byl odsouzen k smrti a zastřelen 21. 6. 1942.

JAKOBOVITZ Tobiáš Dr.,

nar. 1887, učitel náboženství na měšťanských školách v Praze, vědecký pracovník v oboru hebraistiky. Byl odvléčen do Terezína 27. 10. 1944 a dále na východ, kde zahynul. **

JANÁČEK Josef,

nar. 1898 v Jihlavě, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Pardubicích. Byl zatčen 23. 6. 1942 pro spolupráci s parašutisty, odsouzen k smrti a zastřelen 2. 7. 1942. Spolu s ním byla zatčena a zastřelena jeho manželka Ludmila.

JANDA Alois,

nar. 1885 v Loučeni, okr. Nymburk, externí učitel Učňovské školy v Nymburce. Byl zatčen jako sokolský činovník 8. 10. 1941 a vězněn v Kolíně, Terezíně a Osvětimi, kde byl umučen 11. 2. 1942 zemřel.

JANDA František Ing.,

nar. 1900 v Kajetíně, okr. Tábor, působil na Nižší rolnické škole v Holíči a po odtržení Slovenska byl ustanoven profesorem na Vyšší rolnické škole v Klatovech. Byl zatčen v květnu 1940, protože prý vyzval žáky 28. října 1939, aby povstáním uctili památku vyhlášení samostatnosti. Byl vězněn v Klatovech, Drážďanech, Berlíně, Budyšíně a odsouzen na 5 let do káznice. V lednu 1943 však zemřel a byl zpopelněn nedaleko Berlína.

JANDA Václav,

nar. 1885 v Loučeni, okr. Nymburk, ředitel Měšťanské školy v. v. v Nymburce. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Kolíně, v Terezíně a v Osvětimi, kde dočtrpěl 11. 2. 1942.

JANDÁK Rudolf,

nar. 1886 v Nymburce, externí učitel učňovské školy tamže. V době Heydrichovy akce byl zatčen 14. 6. 1942 jako starosta města a vězněn v Kolíně a na Pankráci, kde byl popraven 28. 6. 1942.

JANDÁSEK Ladislav,

nar. 1887 v Moravanech, okr. Kyjov, profesor Státního reálného gymnázia v Tišnově, zemský školní inspektor, význačný sokolský pracovník, vrchní školní rada i. m. Byl zatčen 30. 9. 1941, zemřel 15. 9. 1942 v Osvětimi. Byla po něm pojmenována ulice v Brně-Řečkovících.

JANĎOUREK František,

nar. 1893 v Dřevěnicích, okr. Jičín, ředitel 1. měšťanské školy dívčí v Prostějově. Zatčen byl 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Brně, odkud byl těžce nemocen propuštěn 28. 4. 1942. Zemřel 18. 6. 1942.

JANDOVÁ Anežka,

nar. 1898, odborná učitelka Měšťanské školy dívčí v Praze-Břevnově. Zahynula 22. 3. 1945 při náletu na Vysočany.

JANEČEK Stanislav,

nar. 1900 v Štítné, řídící učitel Obecné školy ve Vlachově Lhotě, okr. Uherský Brod. Zatčen byl 11. 11. 1940 pro účast v odboji Svazu československých důstojníků a zastřelen 29. 10. 1941 v Brně.

JANHUBA Vladimír,

nar. 1905 v Hrabové, okr. Ostrava, řídící učitel Obecné školy v Brňově, okr. Valašské Meziříčí. Byl zatčen 19. 2. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Ostravě do 22. 8. 1941. Po nemocničním léčení zemřel doma 18. 4. 1942.

JANÍČEK Karel,

nar. 1901 ve Vnorovech, okr. Hodonín, úředník Školního závodu zemědělského v Žabčicích, okr. Hustopeče. Zahynul 11. 10. 1944 při náletu ve Vranovicích u Brna.

JANKOVEC Volfgang,

nar. 1896 v Plzni, profesor Obchodní akademie v Praze X, ředitel Obchodní akademie v Teplicích i. m. Byl zatčen pro odbojovou činnost ve výboru Věrní zůstaneme 10. 12. 1941, uvězněn v Drážďanech, kde byl 20. 12. 1944 popraven.

JANKŮ František,

nar. 1904 v Janoušově, okr. Šumperk, řídící učitel Pomocné školy v Jihlavě. Byl zatčen 7. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn v Jihlavě, v Brně a v Osvětimi, kde dočkal 17. 3. 1942.

JANOŠEK Karel,

nar. 1885 v Ostravě-Hrabůvce, řídící učitel Obecné školy v. v. v Sedlišťích, okr. Místek. Byl zatčen 2. 5. 1945 a zastřelen na místě německým důstojníkem pro výrok, aby toho nechali, že je to pro ně stejně ztraceno.

JANOUŠEK Alois,

nar. 1888 v Čičově, okr. Plzeň, řídící učitel Obecné školy v. v. v Holoubkově, okr. Rokycany, legionář. Byl zatčen 8. 5. 1943 pro činnost v odboji, vězněn na Kladně, v Terezíně a v Buchenwaldu, kde zemřel pravděpodobně v dubnu 1945.

JANOUŠEK František,

nar. 1886 v Lužné, okr. Rakovník, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Rakovníku, legionář. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 18. 3. 1942.

JARO Josef,

nar. 1901 v Dolní Ředici, okr. Pardubice, učitel zpěvu na obou středních školách v Písku. Byl zatčen 5. 4. 1940 v Písku pro rozšiřování ilegálních letáků a sbírky ve prospěch vězňů v koncentračních táborech, vězněn v Písku a Mnichově, kde byl odsouzen k smrti 14. 8. 1942 a popraven sekerou 24. 9. 1942.

JAROŠ Josef,

nar. 1888 ve Velkém Vřešřově, okr. Dvůr Králové nad Labem, školník v Hořicích v Podkrkonoší. Byl zatčen 13. 2. 1942 pro činnost v odboji, vězněn v Hradci Králové, v Terezíně, na Pankráci a v Berlíně, kde byl popraven 7. 9. 1943.

JAROŠ Kamil,

nar. 1913 v Klokočově, okr. Nový Jičín, ekonom kněžského semináře v Olomouci, lektor Cyrilo-Methodějské fakulty bohoslovecké v Olomouci. Byl zatčen pro odbojovou činnost 17. 2. 1942 a vězněn v Olomouci, Briegu, Wohlau a Schülpu, kde zemřel 5. 5. 1945.

JAROŠ Ladislav,

nar. 1880 v Čechách, okr. Přerov, ředitel Státního reálného gymnázia v Holešově v. v., významný osvětový a sokolský pracovník, předseda Alliance Française v Holešově, officier de l'Académie. Byl zatčen 8. 10. 1941, vězněn ve Zlíně a Uherském Hradišti a propuštěn pro nedostatek důkazů a pro vysoký věk 19. 11. 1941. 8. 4. 1942 byl znovu zatčen pro podezření ze spolupráce v odboji a uvězněn v Brně, kde byl 18. 6. 1942 zastřelen. Při reálném gymnáziu v Holešově byl založen Fond národního mučedníka ředitele Ladislava Jaroše.

JAŘABÁČ Bedřich,

nar. 1905 v Klokočově, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy dívčí a učitel Učňovské školy v Kroměříži. Padl 4. 5. 1945 při dobývání Kroměříže.

JASNÝ Vojtěch,

nar. 1890 v Kelci, ředitel Měšťanské školy a správce Zemské pokusné školy medonosných rostlin tamže, okr. Hranice. Byl zatčen 25. 10. 1941 pro činnost v sokolském odboji a vězněn v Hranicích, v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 12. 3. 1942.

JEBAVÝ Jan MUDr.,

nar. 1908 v Brně, asistent kliniky očních nemocí Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně, mimořádný profesor očního lékařství téže fakulty i. m. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí a uvězněn na Špilberku. Podruhé byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole, vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen injekcí do srdce 1. 10. 1942.

JECELÍN Edvard,

nar. 1916 ve Velkých Karlovicích, okr. Vsetín, učitel Obecné školy v Policích, okr. Valašské Meziříčí. Byl zatčen 11. 2. 1945 pro styky s parašutisty a vězněn v Brně a snad v Mauthausenu, kde byl prý 9. nebo 10. 4. 1945 umučen plynem.

JELENECKÝ Josef,

nar. 1888 v Jelenči u Olbramovic, okr. Sedlčany, řídicí učitel Obecné školy dívčí v Benešově. Byl zatčen pro činnost v odboji 4. 9. 1944 a vězněn v Benešově a na Pankráci. Odtud byl dán do všeobecné nemocnice v Praze, kde zahynul při náletu 14. 2. 1945.

JELÍNEK František,

nar. 1888 v Chudenicích, okr. Klatovy, profesor Pelcova státního reálného gymnázia v Rychnově nad Kněžnou, významný pracovník osvětový a sokolský, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 2. 2. 1943 pro protinacistické smýšlení a vězněn v Hradci Králové, Terezíně a v Osvětimi, kde zahynul 26. 2. 1943.

JELÍNEK Josef,

nar. 1891 v Kostelci nad Orlicí, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Rychnově nad Kněžnou, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen pro činnost v odboji 13. 3. 1943, vězněn v Hradci Králové, v Terezíně, na Pankráci, v Kladně, opět v Terezíně, v Gollnowě, v Hofu a v Ebrachu, kde zemřel 14. 5. 1945.

JELÍNEK Ota,

nar. 1892, profesor Obchodní akademie v Jihlavě. Byl zatčen pro svůj původ a odvezen r. 1943 do Osvětimi, kde zemřel.

JELLINEK Bruno,

nar. 1907, rabín a učitel náboženství v Havlíčkově Brodě. Byl deportován do Terezína 5. 6. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvléčena a umučena jeho manželka. **

JEMELKA Josef,

nar. 1890 ve Lhotě u Lipníka, okr. Hranice, řídicí učitel Obecné školy v Suchdole, okr. Litovel. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a z vězení v Olomouci a v Brně převezen do Osvětimi, kde dotrpěl 26. 3. 1942.

JESENSKÝ Jan MUDr.,

nar. 1904 v Praze, asistent a soukromý docent pro obor zubního lékařství Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze, mimořádný profesor Lékařské fakulty Karlovy univerzity pro obor zubního lékařství i. m. Byl zatčen 25. 6. 1942 i se svou paní pro účast na národním odboji, vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Mauthausenu, kde byl zastřelen 24. 10. 1942. Jeho paní MUDr. Alžběta, roz. Guttmanová, odborná zubní lékařka, byla též popravena.

JESENSKÝ Jiří,

nar. 1905 v Praze, zubní technik na zubní klinice Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze. Byl zatčen 23. 6. 1942 i se svou paní pro účast na národním odboji a zastřelen 29. 9. 1942. Jeho paní byla též popravena.

JEŽEK Karel,

nar. 1902 ve Dvoře Králové nad Labem, řídící učitel obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Doubravici, okr. Dvůr Králové nad Labem. Byl 2. 7. 1942 zatčen pro účast na odboji Bohdašinské skupiny (viz Schejbal) a 9. 7. 1942 zastřelen v Pardubicích.

JEŽEK Vojtěch,

nar. 1911 v Praze, profesor Státního reálného gymnázia v Plzni, Mikulášské náměstí, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 2. 11. 1943 pro ilegální činnost, vězněn na Borech a v Drážďanech, odsouzen k smrti 8. 12. 1944 a popraven u Lipska asi 12. 4. 1945. (Podle výpovědi německého dozorce, který byl zajat Američany 19. 4. 1945, museli si vězňové vykopati hrob, postavit se k němu a byli zezadu zastřeleni.)

JÍLEK Josef,

nar. 1908 ve Výhni, okr. Kaplice, farář, učitel náboženství na Obecné škole v Katovicích, okr. Strakonice a na Státním reálném gymnáziu v Prachaticích. Byl zatčen 5. 7. 1942 v Česticích u Volyně, protože skrýval parašutisty a opatřoval jim fingované doklady. Vězněn na Borech, v Drážďanech a v Brandenburgu, kde byl štat 20. 4. 1945.

JINDŘICH Vladimír,

nar. 1910 v Slaném, řídící učitel Obecné školy v Dřetovicích, okr. Kladno. Byl zatčen pro účast v odboji KSČ 11. 4. 1945, vězněn na Kladně a v Terezíně, kde onemocněl tyfem. Po osvobození vlasti byl převezen do kladenské nemocnice, kde zemřel 14. 5. 1945.

JIRÁK František,

nar. 1901 v Ševětíně, okr. Třeboň, učitel obecné školy v Makově, okr. Tábor. Byl zatčen 14. 3. 1942 a zemřel 16. 5. 1943 v Dachau.

JIREŠ Josef,

nar. 1896 v Chomuticích, okr. Nový Bydžov, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Turnově, významný školský, sokolský, menšinový a sociální pracovník, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Kartouzích, na Pankráci a v Osvětimi, kde zemřel 29. 4. 1942.

JIROUŠEK František,

nar. 1904 v Stradouni, učitel Obecné školy v Bělé, okr. Vysoké Mýto. Padl 9. 5. 1945 při odzbrojování německé armády v Bělé jako velitel partyzánského oddílu.

JIROUŠEK Jan,

nar. 1909 v Klučově, okr. Český Brod, profesor Státního reálného gymnázia v Praze VI, ředitel střední školy i. m. Byl zastřelen Němci 8. 5. 1945 v Liblicích u Českého Brodu, když hájil vysílací stanici. Bývalí jeho spolužáci na reálném gymnáziu v Českém Brodě při příležitosti sjezdu založili fond Jana Jirouška se základem 10 000 Kč.

JIROUŠEK Václav,

nar. 1900 v Týně nad Vltavou, okresní školní inspektor v Uherském Brodě. Byl zatčen v červnu 1942 v Přerově a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dočrpěl 25. 1. 1943.

JOKL František,

nar. 1904 v Křečkovcích, okr. Vyškov, profesor Benešova státního reálného gymnázia v Kroměříži. Byl zabit pumou za osvobozovacích bojů o Vyškov 30. 4. 1945.

JOSKOVÁ Olga,

nar. 1885 v Žeranovicích, učitelka domácích nauk v. v. v Prusinovicích, okr. Holešov. Byla zatčena 8. 10. 1941 jako sokolská pracovnice a vězněna ve Zlíně, v Uherském Hradišti, v Brně a v Osvětimi, kde 25. 9. 1942 zemřela.

JUKLÍK Stanislav Ing.,

nar. 1897 ve Vliněvsi, profesor Státní vyšší lesnické školy v Písku. Byl zatčen 10. 12. 1939 po objevení hanopisů na Hitlera, rozšířených německým mladíkem a podepsaných Středoškoláci, a vězněn v Olomouci. Byl propuštěn 7. 1. 1940. Zemřel r. 1943 po operaci. Jeho nemoc vznikla následkem tělesných útrap ve vězení.

JUNGBAUER Vojtěch,

nar. 1890 v Březových Horách, okr. Příbram, učitel Obecné školy v Kunčicích nad Ostravicí, okr. Místek. Zatčen byl 8. 10. 1941 jako sokol a vězněn v Ostravě, v Brně a v Osvětimi, kde byl umučen 29. 1. 1942.

JUNKOVÁ Věra,

nar. 1917 v Pardubicích, učitelka měšťanské školy dívčí tamže. Byla zatčena 22. 6. 1942 pro spolupráci s parašutisty a zastřelena 2. 7. 1942 v Pardubicích.

JURÁNEK Jan PhDr.,

nar. 1912 v Jedlí, okr. Zábřeh, asistent románského semináře Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, profesor Státní průmyslové školy textilní tamže, doktor filozofie i. m. Byl zatčen 15. 3. 1944 pro podporování partyzánů a ruského zajatce, vězněn v Opavě, v Terezíně a v Buchenwaldu. Asi 10. 4. 1945 byl na pochodu smrti zastřelen při pokusu o útěk.

JUREČEK Jakub,

nar. 1908 v Podolí, okr. Opava, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Slavkově u Brna, okr. Vyškov, poradce pro volbu povolání u pracovního úřadu v Brně. Zatčen byl 13. 4. 1943 a vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde byl odsouzen jako velitel odbojové skupiny Legie svobody a popraven 3. 6. 1944.

JUREČEK Josef,

nar. 1898 v Děhylově, okr. Hlučín, krajský referent Státní osvětové služby v Ostravě, učitel Odborné školy pro ženská povolání v Opavě a Ostravě na dovolené, aby zastával funkci ve Státní péči osvětové, zemský osvětový inspektor i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro svůj původ, neohrožený postoj vůči okupantům a ve spojitosti s akcí protisokolskou a uvězněn v Osvětimi, kde útrapami zemřel 23. 3. 1942.

JUREK Jaroslav,

nar. 1905 ve Vranové, okr. Boskovice, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně, Na Rejdišti. Padl 23. 11. 1944 jako kapitán československé zahraniční armády u Dukly.

JURENKA Jaroslav Ing.,

nar. 1904 v Brně, ředitel Učňovské školy v Třebíči, okrskový vedoucí Sokola a osvětový pracovník, učitel průmyslových škol i. m. Byl zatčen 28. 11. 1941 pro účast na národním odboji. Po hrozném trýznění a mučení byl 16. 6. 1942 v Brně zastřelen. Byla po něm pojmenována základní odborná škola v Třebíči.

JUŘENA Štěpán,

nar. 1900 v Halenkovicích, okr. Uh. Hradiště, zahradník Státního koe-dukovaného ústavu učitelského v Olomouci. Byl zatčen pravděpodobně pro politickou činnost 1. 6. 1942 a uvězněn v Berlíně, kde byl 8. 9. 1943 popraven.

KABELKA Jan,

nar. 1903 v Jakubově, okr. Moravské Budějovice, učitel Obecné školy v Horních Starých Hamrech, okr. Místek. Byl zatčen 18. 4. 1941 pro činnost v odboji a zemřel 17. 7. 1942 doma po návratu z vězení ve Vratislavi.

KABONĚK František,

nar. 1881 v Sedlci, řídící učitel obecné školy a správce Lidové školy zemědělské ve Vladislavi, okr. Třebíč. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Jihlavě, v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 18. 3. 1942.

KADAŇKA Jan,

nar. 1886 v Příbrami, okr. Brno-venkov, ředitel Měšťanské školy dívčí v Brně-Židenicích. Zemřel 27. 8. 1944 na následky věznění.

KADLČÁK Svatomír,

nar. 1907 ve Frýdlantě nad Ostravicí, učitel Obecné školy v Brušperku, okr. Místek, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 7. 1. 1940 pro zřízení tajných vysílaček a vězněn v Ostravě, v Olomouci, ve Wohlau a ve Vratislavi, kde byl popraven 9. 4. 1943.

KADLEC František,

nar. 1887 v Borové, okr. Polička, řídící učitel Obecné školy chlapecké v Bystřici nad Perštejnem, okr. Nové Město na Moravě. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník, vězněn v Jihlavě, v Brně a v Osvětimi, kde 12. 3. 1942 dotrpěl.

KADLEC František,

nar. 1898 v Dráčově, řídící učitel obecné školy a učitel Lidové školy zemědělské v Kardašově Řečici, okr. Třeboň, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 3. 6. 1943 jako vedoucí učitelského odboje na okrese, vězněn v Českých Budějovicích, na Pankráci a v Terezíně, kde byl umučen 17. 10. 1944.

KADLEC Rudolf,

nar. 1903 v Brně, řídící učitel obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Leskovci, okr. Vsetín. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn na Vsetíně, v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 11. 4. 1942.

KAHN Beno Ing.,

nar. 1899, profesor reálného gymnázia v Ostravě. Byl odvečen do Terezína 5. 12. 1941 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním zahynuli jeho matka, sestra a bratr. **

KALIVODA Bedřich,

nar. 1891 v Strážově, okr. Klatovy, řídící učitel Obecné školy v Pocinovicích, okr. Domažlice, starosta obce. Byl zatčen 22. 6. 1942, odsouzen 29. 6. 1942 v Praze k smrti a téhož dne v Lubech u Klatov popraven.

KALLUŠ Otakar,

nar. 1909, odborný učitel V. měšťanské školy chlapecké v Praze-Žižkově. Byl pro hospodářskou sabotáž zatčen a popraven 8. 7. 1943 na Pankráci.

KAMELANDER Antonín,

nar. 1888 v Přerově, řídící učitel obecné školy chlapecké tamže. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokol a vězněn v Osvětimi, kde dotrpěl 15. 3. 1942.

KAMENICKÝ Alois,

nar. 1902 v Praze, profesor Benešova státního reálného gymnázia v Praze XIX, významný vědecký pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 7. 9. 1943 i s manželkou pro činnost v domácím odboji a přechovávání ruských parašutistů, shozených u Berouna, vězněn na Pankráci, kde byl stát v Sekyrárně 23. 2. 1944 o 16 hod. S ním zároveň byla státa jeho manželka Marie na Pankráci 23. 2. 1944 o 16:10 hod.

KARABEL František,

nar. 1905 ve Voticích, externí učitel učňovské školy tamže, významný organizátor v oboru dřevodělném. Byl zatčen pro odbojovou činnost 27. 7. 1942 a popraven 24. 10. 1942 v Mauthausenu. Pro jeho činnost byla popravena zároveň jeho manželka.

KARAS Maximilian,

nar. 1894 v Strážově, ředitel Měšťanské školy v Kdyni, okr. Domažlice. 22. 6. 1942 byl zatčen, 29. 6. 1942 odsouzen v Praze k smrti a téhož dne v Lubech u Klatov popraven.

KAREL Rudolf,

nar. 1880 v Plzni, profesor Státní konzervatoře hudby v Praze, přední hudební skladatel, legionář, řádný profesor mistrovské školy i. m. Byl zatčen 19. 3. 1943 pro činnost v odboji skupiny majora Rošického a vězněn na Pankráci a v Terezíně, kde dotrpěl 6. 3. 1945.

KASAL Josef,

nar. 1895 v Horušicích, okr. Čáslav, řídící učitel Obecné školy v Běru-
nicích, okr. Poděbrady. Byl zatčen jako sokolský pracovník 8. 10. 1941, vězněn v Kolíně, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel utýrán 21. 3. 1942.

KASTL Rudolf,

nar. 1896 v Praze, školník v Praze XIV-Svatoslavova, legionář. Byl zatčen 26. 11. 1943 pro poslouchání a rozšiřování zahraničních zpráv a vězněn na Pankráci a v Drážďanech, kde byl popraven 6. 12. 1943. Byl povýšen i. m.

KAŠÍK Karel Ing.,

nar. 1908 v Praze, konstruktér Ústavu hydrauliky, hydrologie a úprav toků Vysoké školy inženýrského stavitelství, po uzavření vysokých škol úředník Ředitelství pro stavbu vodních cest v Praze. Byl zatčen 13. 10. 1941 pro všestrannou a významnou činnost v odboji KSČ a uvězněn na Pankráci, kde byl zastřelen 22. 11. 1941.

KAŠÍK Rudolf,

nar. 1918 v Guttenbergu, USA, učitel Obecné školy v Slušovicích, okr. Zlín. Účastnil se odbojového hnutí a byl 11. 4. 1945 zabit granátem za osvobozovacích bojů v Kuželově, okr. Hodonín.

KATONA Josef,

nar. 1870 ve Velké Kopané [!], učitel náboženství v Uherském Brodě. Byl deportován do Terezína v lednu 1943 a vězněn v Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvlčena a umučena jeho dcera a vnouče.
*

KAZDA Jaroslav,

nar. 1899 v Praze, profesor Masarykova státního koedukovaného ústavu učitelského ve Valašském Meziříčí. Byl zatčen 26. 1. 1942 na udání, že poslouchá zahraniční rozhlas a šíří jeho zprávy, vězněn ve Vsetíně, v Ostravě a Briegu, kde zemřel 26. 1. 1944.

KEFURT Otomar,

nar. 1886, řídící učitel obecné školy v. v. v Praze. Byl zatčen pro skrývání pracovníků národního odboje a popraven 3. 10. 1943 v Terezíně se svou manželkou.

KEJŘ Václav,

nar. 1899 v Suchdole nad Lužnicí, okr. Třeboň, cvičný učitel Amerlingova státního mužského ústavu učitelského v Praze, autor učebnic, profesor praxe i. m. Zemřel 8. 5. 1945 po smrtelném zranění výstřelem z německého tanku v pasáži z Panské ul. na Příkopy.

KEMR Jaroslav,

nar. 1911 v Řevničově v Čechách, pomocný zřízenec neurologické kliniky Lékařské fakulty Karlovy univerzity. Zahynul při výkonu služby při náletu v Praze 14. 2. 1945.

KEPRT Antonín,

nar. 1902 v Napajedlích, učitel Obecné školy v Jalubí, okr. Uherské Hradiště. Byl zatčen 20. 5. 1941 pro účast v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde zemřel 14. 4. 1942.

KIKRLE František,

nar. 1892 v Brně-Slatině, pomocný zřízenec Státního reálného gymnázia v Brně, Křenová ul. Byl zatčen pro odbojovou činnost 25. 2. 1943, vězněn v Brně, ve Vratislavi, Berlíně a v Drážďanech, kde byl odsouzen k smrti a popraven 10. 5. 1944.

KIRCHNER Jaroslav,

nar. 1913 v Hradci Králové, odborný učitel Měšťanské školy v Kyjích u Prahy. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn na Pančákách, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 14. 3. 1942.

KLADIVO Bohumil PhDr.,

nar. 1888 v Křtinách, okr. Brno-venkov, řádný profesor vyšší a nižší geodézie Vysoké školy technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, doktor technických věd i. m. Poprvé byl zatčen 1. 8. 1939 pro svou odbornou činnost a vězněn na Špilberku, na podzim 1941 byl opět zatčen pro činnost v Sokole a později propuštěn se zlomeným zdravím. Dotrpěl 8. 2. 1943 v Brně. Byla po něm pojmenována astronomická observatoř.

KLEČKA Bohumil,

nar. 1904 v Slezské Ostravě, učitel Obecné školy v Buku, okr. Přerov, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 8. 8. 1941 pro sabotáž a vězněn v Brně, kde byl popraven 10. 10. 1941.

KLEINER František,

nar. 1886 v Polici nad Metují, ředitel Státního koedukačního ústavu učitelského na Kladně, významný pracovník osvětový, župní starosta Sokolské župy budečské, legionář. Byl zatčen 8. 10. 1941, neboť byl jedním z nejvýraznějších představitelů kulturního života Kladenska. Vězněn na Kladně, Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl umučen 5. 5. 1942. Byla po něm pojmenována ulice na Kladně.

KLICPERA Eduard,

nar. 1879 v Praze, profesor Wintrova státního reálného gymnázia v Rakovníku v. v., významný pracovník osvětový, starosta Sokolské župy rakovnické, člen vzdělávacího sboru České obce sokolské, ředitel vzdělávatelských škol ČOS a spoluredaktor Sokolského vzdělavatele. Byl zatčen v Praze 9. 10. 1941 jako předák sokolský a vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde dotrpěl 23. 1. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Rakovníku.

KLÍMA Emil,

nar. 1900 v Holešově, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně-Žabovřeskách, vědecký pracovník, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 12. 12. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen 5. 6. 1942.

KLIMECKÝ Julius,

nar. 1885 v Drnholci nad Lubinou, okr. Nový Jičín, ředitel Měšťanské školy v. v. v Olomouci-Starých Hodolanech. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole, vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 22. 3. 1942 zemřel. Jeho památka byla uctěna pojmenováním ulice [v Olomouci].

KLÍMEK Maxmilián,

nar. 1905 v Hartech, okr. Nový Jičín, učitel Učňovské školy v Kralupech nad Vltavou Byl zabit 22. 3. 1945 při náletu na Kralupy nad Vltavou

KLOFÁČ Josef,

nar. 1908 v Hurtově Lhotě, okr. Havlíčkův Brod, učitel 1. obecné školy dívčí v Jihlavě. Byl zatčen 18. 6. 1944 a vězněn v Jihlavě, v Brně, ve Flossenbürgu, v Oberstraubingu a v Dachau, kde zemřel utýrán 16. 4. 1945.

KLOUČEK Josef,

nar. 1909 v Rakovníku, profesor Masarykovy obchodní akademie tamže. Byl zatčen pro odbojovou činnost 21. 3. 1940, vězněn na Pančákách, na Kladně, Terezíně a ve Waldheimu, kde zemřel 13. 4. 1943.

KLUSÁK Robert,

nar. 1902 v Holešově, učitel Obecné školy dívčí v Tišnově, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 30. 1. 1942 zemřel.

KNOTEK Alois,

nar. 1903 v Litomyšli, profesor státního reálného gymnázia tamže, osvětový a sokolský pracovník. Byl činný v odbojovém podzemním hnutí. Aby přešel svému zatčení a pronásledování své rodiny, zemřel dobrovolnou smrtí 1. 7. 1942.

KOBLÍŽEK Josef,

nar. 1920 v Černilově, okr. Hradec Králové, učitel Obecné školy v Hradci Králové. Byl zatčen 18. 6. 1941 pro činnost v odboji, vězněn v Hradci Králové, na Pankráci, v Drážďanech, v Icherhausenu, v Berlíně a v Straubingu, kde zemřel 4. 6. 1944.

KOCVRLICH Jan,

nar. 1910 v Cholině, okr. Litovel, profesor Státního gymnázia Dr. Josefa Kudely v Brně. Byl zabit při náletu na Kuřim 25. 8. 1944.

KODÁDEK Josef,

nar. 1896 ve Vodňanech, ředitel měšťanské školy chlapecké tamže, okr. Písek, osvětový a samosprávný pracovník. V r. 1941 byl zatčen, ale pro nedostatek důkazů propuštěn. 29. 6. 1942 byl znovu zatčen a téhož dne v Táboře popraven se svou manželkou Antonií.

KODEŠ Otakar,

nar. 1904, odborný učitel Měšťanské školy ve Frýdlantě v Čechách. Při výkonu hlásné služby na hranicích byl 22. 9. 1938 u celnice Markersdorf utlučen ordnery.

KOHORA Břetislav,

nar. 1896 v Soběšíně, řídící učitel Obecné školy v Ledečku, okr. Kutná Hora. Byl zatčen pro ukrývání členů národního odboje a jako vojenský velitel Balvínovy revoluční skupiny 24. 2. 1943. Vězněn v Čáslavi, v Kolíně, v Terezíně a v Buchenwaldu, kde byl umučen 20. 12. 1943.

KOHOUT Emanuel,

nar. 1893 v Příbrami, farář v Lobkovicích a učitel náboženství na školách v Lobkovicích a Neratovicích. Byl 14. 12. 1941 gestapem zmrskán, pokopán a pošlapán a od toho chřádl a zemřel 20. 7. 1945 v Lobkovicích.

KOHOUTEK Vladimír,

nar. 1909 v Hrabí, odborný učitel měšťanské školy a učitel Učňovské a lidové školy zemědělské v Bouzově, okr. Litovel, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 3. 12. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Olomouci a v Mauthausenu, kde 15. 7. 1942 zemřel.

KOCH Jaroslav,

nar. 1890 v Klukách, řídící učitel Obecné školy v Sudoměři, okr. Písek. Byl zatčen 15. 12. 1944 jako hasičský činovník a vězněn v Klatovech a v Terezíně, kde zemřel 3. 4. 1945.

KOLÁČ Vojtěch,

nar. 1897 v Kanicích, okr. Domažlice, ředitel Měšťanské školy v Novém Hrádku, okr. Nové Město nad Metují. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Hradci Králové, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 19. 4. 1942.

KOLÁČEK František PhDr.,

nar. 1881 v Brně, řádný profesor zeměpisu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 5. 12. 1941 z politických důvodů a uvězněn v Mauthausenu, kde dočkal 7. 5. 1942.

KOLÁČEK Josef,

nar. ve Slavíči, okr. Hranice, kapitán dělostřelectva, od r. 1939 aktárský tajemník a dopisovatel Památkového úřadu v Brně pro okres Olomouc, krajně svědomitý, obětavý a horlivý spolupracovník jak při evidenci a opravách místních památek v Olomouci, tak i při soupisné akci památkové v okrese olomouckém. Byl zatčen 23. 3. 1942 a popraven 30. 6. 1942 v Brně. Byl jednou z prvních obětí heydrichiády.

KOLÁŘ Jan,

nar. 1897 v Soběslavi, řídící učitel Obecné školy ve Vrbičanech, okr. Slaný. Byl zatčen 11. 6. 1943 pro sabotáž, vězněn na Kladně, v Terezíně a v Buchenwaldu. Zemřel v březnu 1945.

KOLÁŘ Josef,

nar. 1884 v Bílé Třemešné, okr. Dvůr Králové, ředitel Státního reálného gymnázia ve Vysokém Mýtě v. v., horlivý a zasloužilý pracovník osvětový a sokolský. Byl zatčen jako člen výboru ČOS a starosta Sokolské župy východočeské Pippichovy 8. 10. 1941, vězněn v Pardubicích, Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl 22. 3. 1942.

KOLAŘÍK František,

nar. 1908 ve Vranově, okr. Brno-venkov, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně-Žabovřeskách, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 7. 4. 1942 dotrpěl.

KOLAŘÍK Josef,

nar. 1876 v Olomouci, odborný učitel na Zemském ústavu pro hluchoněmé ve Valašském Meziříčí, popraven 30. 5. 1942 v Brně. Výnosem prezidia Zemského národního výboru v Brně ze dne 17. 11. 1947, č. 47.585/47-pres. 10/9 jmenován ředitelem ústavu pro hluchoněmé i. m.

KOLKER Filip,

nar. 1905, kantor a učitel náboženství v Budyni nad Ohří. Byl deportován do Terezína 25. 2. 1942 a odtud do Izbice v Polsku, kde zahynul. *

KOLLMANN Bedřich Dr.,

nar. 1889 v Českých Budějovicích, profesor reálného gymnázia tamže. Byl odveden do Lodže 1941, kde zahynul. **

KOLOVRAT Bohumil,

nar. 1902 v Ostravě-Přívoze, odborný učitel měšťanské školy dívčí tamže. Byl zatčen 12. 4. 1940 pro spolupráci se zahraničním odbojem a vězněn v Ostravě, v Ratiboři, v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde byl 3. 9. 1943 po nelidském ztýráni otráven a roztrhán psy.

KONEČNÝ Josef,

nar. 1900 v Dolní Vsi, okr. Holešov, řídící učitel obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Kateřiněch, okr. Vsetín. Byl zatčen 5. 1. 1945 pro činnost v odboji a spolupráci s partyzány, vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde snad zahynul plynem 10. 4. 1945.

KÖNIGSMARK Hubert,

nar. 1917 v Sadové, okr. Hradec Králové, poručík čs. armády, učitel Obchodní akademie Dr. Edvarda Beneše v Táboře, štábní kapitán československé armády i. m. Byl zatčen 1. 6. 1942 pro domnělé schvalování trestu nad Heydrichem, uvězněn v Táboře a tamže zastřelen 3. 6. 1942.

KONOPIK Štěpán,

nar. 1883 v Chrastavici, okr. Domažlice, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Berouně, okresní školní inspektor i. m. 8. 10. 1941 byl jako činovník Sokola zatčen a odvezen do Osvětimi, kde zahynul 1. 3. 1942.

KONRÁD Karel,

nar. 1890 v Rybí, okr. Nový Jičín, řídící učitel 2. obecné školy dívčí v Ostravě-Hulvákách. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Ostravě, v Brně a v Osvětimi, kde byl umučen 9. 2. 1942.

KONVALINKA Alois,

nar. 1899 v Prostějově, učitel Obecné školy chlapecké v Brně-Židenicích. Byl zatčen 10. 3. 1943 a vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde byl pro styky se zahraničním odbojem 10. 8. 1944 popraven.

KOPAL Josef,

nar. 1901 v Netolicích, okr. Písek, řídící učitel Obecné školy v Habartících, okr. Klatovy, spisovatel a vědec širokého rozhledu, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 11. 5. 1942 pro poslech zahraničního rozhlasu, vězněn v Klatovech a na Pankráci. Zemřel 16. 6. 1943 v Unter-massfeldu. Byla po něm pojmenována obecná škola v Habartících.

KÖPPEL Josef RNDr.,

nar. 1905 ve Starém Postřekově, okr. Domažlice, státní profesor při státním reálném gymnáziu v Praze II, Truhlářská ul., vědecký pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 17. 12. 1941 ve škole při vyučování. Pravděpodobně proto, že dával nepokrytě a zjevně najevo ve škole i při vyučování svůj odpor proti okupantům a proti naci-smu. Dále mu asi bylo kladeno za vinu, že se pokoušel ve fyzikálním kabinetě ústavu sestrojít vysílačku. Byl vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Mauthausenu, 25. 7. 1942 bylo jeho příbuzným oznámeno z koncentračního tábora v Mauthausenu, že zemřel na otravu krve. Pravděpodobně byl ubit k smrti.

KOPPERLOVÁ-ROUBÍČKOVÁ Gizela,

nar. 1906 v Berouně, profesorka Spolkového dívčího reálného gymnázia v Praze VII. Byla odvezena koncem r. 1941 nebo počátkem roku 1942 do Terezína a později do Osvětimi pro svůj původ. Přesné datum smrti není známo, byla se svým manželem a dcerkou usmrcena v plynové komoře.

KÖPPL Josef,

nar. 1883 v Telči, řídící učitel obecné školy v. v. tamže, okr. Dačice. Byl zatčen pro činnost v odboji Telč a vězněn v Jihlavě, ve Vratislavi, v Brně a v Buchenwaldu, kde zahynul 24. 8. 1944 při náletu.

KORÁBOVÁ Marie,

nar. 1902 v Hradci Králové, učitelka obecné školy dívčí tamže, řídící učitelka obecné školy i. m. Byla zatčena 2. 6. 1942 a odsouzena 4. 6. 1942 v Praze pro skrývání člena odboje a pro činnost v odboji k smrti. Rozsudek byl vykonán téhož dne v Pardubicích. Byla po ní pojmenována Obecná škola dívčí v Hradci Králové-Pražském předměstí.

KORANDA Rudolf,

nar. 1885 v Suchdole nad Lužnicí, řídící učitel obecné školy v. v. v Třeboni, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 11. 1. 1944, vězněn v Terezíně, v Buchenwaldu a v Bergen-Belsenu, kde zemřel 3. 5. 1945.

KORBELÁŘ Josef,

nar. 1914 v Horní Sytové, okr. Jilemnice, učitel průmyslových škol na učňovské škole v Brně, štábní kapitán i. m. 1. 4. 1943 byl zatčen pro odbojovou činnost a vězněn v Brně a Vratislavi, kde byl 25. 11. 1943 popraven.

KORDA Oldřich,

nar. 1911 v Hořicích, okr. Dvůr Králové, externí učitel Učňovské školy ve Frýdku-Místku. Byl zatčen z neznámého důvodu na jaře 1944 a vězněn v Oranienburgu, kde byl v témže roce popraven.

KORDOVSKÝ Ladislav,

nar. 1912 v Písku, poručík pěchoty, učitel průmyslových škol na Automobilní škole v Plzni, major i. m. Byl zatčen 28. 5. 1940 a uvězněn v Drážďanech, kde 13. 2. 1945 byl zabit při náletu.

KOREJS Miloš,

nar. 1906 v Slatině, učitel Obecné a Učňovské školy v Libochovicích, okr. Roudnice nad Labem. Byl zatčen 11. 4. 1942 pro účast ve vojenském odboji, odsouzen v Praze 1. 7. 1942 k smrti a téhož dne popraven.

KORNFEIN Romer,

nar. 1877, rabín a učitel náboženství v Uherském Ostrohu. Byl deportován do Terezína 22. 1. 1943 a dále do Osvětimi, kde byl umučen v plynové komoře 8. 3. 1944. Zároveň s ním byla deportována a umučena jeho manželka. *

KOŘÍNEK Alois,

nar. 1916 v Holešově, poručík telegrafického praporu č. 3, od r. 1939 aktuárský tajemník a dopisovatel Památkového úřadu v Praze pro okres Náchod. Byl z trestu pracovní nasazen 29. 5. 1943 jako zemědělský dělník. Zemřel 13. 8. 1943 otravou krve následkem nedostatečného ošetření.

KOŘÍNEK Karel Ing.,

nar. 1906 ve Velké Bíteši, okres Velké Meziříčí, profesor Státní průmyslové školy v Přerově. Byl r. 1942 propuštěn pro svůj původ, což působilo na jmenovaného tak depresivním dojmem, že krátce na to těžce onemocněl, zemřel 28. 9. 1944.

KOS Josef,

nar. 1916 v Plzni, kaplan v Kolíně a učitel náboženství na školách tamže. Byl zatčen pro styky škodlivé okupantům 13. 6. 1943, vězněn v Zásmukách, na Pankráci, v Terezíně, Buchenwaldu a Dachau, kde se nakazil při dobrovolném ošetřování spoluvězňů nemocných tyfem a zemřel 3. 4. 1945.

KOSTELECKÝ Václav,

nar. 1904 ve Svratouchu, okr. Chrudim, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Hovoranech, okr. Hodonín, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 15. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Praze, Terezíně a v Mauthausenu, kde 20. 3. 1942 zemřel umučen.

KOSTIHA Václav,

nar. 1900 v Nechvalíně, okr. Kyjov, farář v Ždánicích, učitel náboženství na národních školách tamže. Byl zatčen 21. 6. 1942, že ukrýval parašutistu, a popraven 1. 7. 1942 v Brně.

KOŠEK Josef,

nar. 1904 v Hořelici, okr. Kladno, profesor Městského státního dívčího reálného gymnázia v Hradci Králové, organizátor dorostu Československého červeného kříže na ústavu. Byl zavlčen pro svůj původ i s rodinou do Osvětimi, kde pravděpodobně všichni zahynuli r. 1944.

KOŠUT Ladislav,

nar. 1892 v Nedakonicích, okr. Uherské Hradiště, řídící učitel Obecné školy v Zlíně-Mladcově, legionář. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí, vězněn v Brně, v Dachau a v Buchenwaldu, kde zemřel 29. 1. 1941.

KOTEN Jaroslav,

nar. 1896 v Mysletíně, okr. Humpolec, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Humpolci. Byl zatčen 20. 2. 1945 pro revoluční přípravu a vězněn v Terezíně do 5. 5. 1945. Potom byl převezzen těžce nemocen skvrnitým tyfem do nemocnice v Humpolci, kde 15. 5. 1945 zemřel.

KOTLÍN Jan,

nar. 1899 ve Vídni, profesor Obchodní akademie v Písku, ředitel Obchodní akademie v Táboře i. m. Byl zatčen 10. 5. 1944, vězněn v Klatovech, na různých místech v Německu a v Terezíně, kde zemřel 17. 5. 1945.

KOTOUČEK Josef,

nar. 1893 v Příboře, řídící učitel Obecné školy v Drnholci nad Lubinou a externí učitel Učňovské školy v Příboře, okr. Nový Jičín. Byl zatčen 29. 4. 1944 pro vlastenecké smýšlení a vězněn v Opavě a v Buchenwaldu. Byl zastřelen 23. 4. 1945 na pochodu smrti do Dachau u Nabburgu. S ním byla zatčena jeho manželka Josefa a byla umučena plynem 20. 2. 1945 v Ravensbrücku.

KOTRBA František,

nar. 1907 v Miličíně, okr. Tábor, učitel Obecné školy v Dubči, okr. Říčany. Byl stíhán pro podporování revolučního hnutí tiskem. Zastřelil se 21. 7. 1942, aby unikl zatčení.

KOTRBOVÁ Marie roz. Kolocová,

nar. 1904 v Praze, bývalá učitelka domácích nauk Obecné školy v Dubči, okr. Říčany. Po zatčení byla vězněna v Terezíně a umučena v Mauthausenu 24. 10. 1942.

KOUBA Theodor,

nar. 1897, štábní kapitán pěchoty, převeden r. 1939 jako vrchní aktuárský tajemník do osobního stavu zaměstnanců Zemského úřadu v Praze a přidělen službou Zemské školní radě v Praze. Legionář. Zúčastnil se organizace odbojové složky Blaník. Byl zatčen 14. 10. 1941 pro činnost v národním odboji, uvězněn na Pankráci a 31. 10. 1941 popraven.

KOVÁŘ Andělín,

nar. 1912 ve Vídni, poručík-technický zbrojíř, učitel průmyslových škol. Byl zatčen 13. 4. 1940 pro odbojovou činnost a zemřel 5. 9. 1944 v Mírově.

KOVÁŘ Josef Ing.,

nar. 1896 v Příbrami, profesor průmyslových škol, známý organizátor horního školství. Byl zatčen pro odbojovou činnost 4. 10. 1941 a zemřel 17. 1. 1942 na Kladně po útrapách ve vězení.

KOVÁŘ Josef,

nar. 1903 v Lomničce, okr. Tišnov, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Tišnově, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 13. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 24. 3. 1942 skončil.

KOVÁŘ Petr,

nar. 1889 v Bořkově, okr. Semily, řídicí učitel Obecné školy v Ůlibicích, okr. Jičín. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Kartouzích a na Pankráci. Po velkých útrapách zemřel 23. 5. 1942 v Osvětimi.

KOVÁŘ Štěpán,

nar. 1911 ve Voitsbergu (Štýrsko), odborný učitel Měšťanské školy dívčí ve Vsetíně, ředitel měšťanské školy i. m. Zatčen byl 17. 12. 1941 pro činnost v odboji Obrana národa a zemřel umučen 6. 8. 1942 v Mauthausenu.

KOVÁŘÍK Jan,

nar. 1912 v Bavorově, okr. Písek, odborný učitel, přidělený Městskému školnímu výboru v Praze, okresní školní inspektor i. m. Padl 8. 5. 1945 v Bechyni v revolučním boji.

KOVAŘÍK Jan,

nar. 1913 ve Vídni, odborný učitel Měšťanské školy v Starém Městě, okr. Uherské Hradiště. Byl zatčen 20. 11. 1940 pro přípravu národního odboje a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Wohlau, na Mírově a v Briegu, kde 27. 12. 1944 zemřel.

KOVAŘÍK Vladimír,

nar. 1906 ve Velkém Újezdě, okr. Olomouc, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Místku, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a dotrpěl 24. 3. 1942 v Osvětimi.

KOZEL Hynek,

nar. 1894 v Praze-Dejvicích, zřízenec Ministerstva zahraničních věcí, za okupace přidělen do Ministerstva školství a národní osvěty, legionář. Byl zatčen 21. 12. 1943 v Týčce pro účast v národním odboji Komunistické strany Československa v kraji zbirožském, okr. Rokycany, vězněn na Borech a v Bohnicích a zastřelen v Terezíně 16. 8. 1944.

KOZLÍK Bohumil,

nar. 1904 v Slavči, okr. České Budějovice, řídicí učitel obecné školy tamže. Byl zatčen 2. 7. 1942 na udání a téhož dne popraven v Táboře.

KOZOVÁ Marie,

nar. 1912 v Radostíně, učitelka Obecné školy v Křižanově, okr. Velké Meziříčí. Zahynula 9. 5. 1945 při ostřelování Křižanova.

KRAJINA Emanuel,

nar. 1889 v Číchově, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Třebíči. Byl zatčen 3. 3. 1942 pro činnost v odboji a vězněn v Brně, kde byl 16. 6. 1942 popraven. Byl též vyznamenán Zlatým křížem Československého junáka i. m. Jeho syn Emanuel, letec čs. armády, zahynul 23. 2. 1941 v Anglii.

KRAKAUER Emil Dr.,

nar. 1876, profesor, rabín a učitel náboženství v Chomutově. Byl deportován do Lodže 26. 10. 1941, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvléčena a umučena jeho manželka. **

KRÁL Alois,

nar. 1895 v Ohrozimí, okr. Prostějov, učitel 5. obecné školy dívčí a Učňovské školy zahradnické v Prostějově, řídicí učitel obecné školy i. m. Zatčen byl 1. 9. 1939 jako rukojmí a vězněn v Buchenwaldu do konce srpna 1940. 28. 8. 1944 byl znovu zatčen a uvězněn v Terezíně, kde dotrpěl 5. 5. 1945. Byla po něm pojmenována ulice v Prostějově.

KRÁL Jaroslav,

nar. 1883 v Malešově u Kutné Hory, externí učitel na Veřejné škole uměleckých řemesel v Brně a asistent na Vysoké škole technické v Brně. Byl zatčen 29. 3. 1941, vězněn v Brně, Mírově, Vratislavi a Osvětimi, kde zemřel 22. 3. 1942 v plynové komoře.

KRÁL Josef,

nar. 1897 ve Velké Vsi, okr. Praha-venkov, učitel obecné školy v Bohušovicích nad Ohří, okr. Roudnice nad Labem Byl zatčen 31. 10. 1942 a zemřel 25. 3. 1943 v Osvětimi.

KRÁL Stanislav,

nar. 1895 v Hroněticích, okr. Nymburk, řídicí učitel Obecné školy ve Všeborsku a učitel Lidové školy zemědělské v Obrubech, okr. Jičín. Byl zatčen 17. 6. 1944 jako hasičský činovník a vězněn v Kartouzích a v Terezíně, kde zemřel 28. 4. 1945.

KRAMPERA Jan,

nar. 1900 v Táboře, profesor Obchodní akademie Dr. Edvarda Beneše tamže. Byl zatčen 1. 6. 1942 pro domnělé schvalování trestu nad Heydrichem, uvězněn v Táboře a tamže zastřelen 3. 6. 1942.

KRAMPOL Oldřich,

nar. 1892 ve Lhotě, okr. Šternberk, major dělostřelectva, učitel průmyslových škol. Byl zatčen 7. 12. 1939 pro odbojovou činnost, popraven 4. 7. 1944 v Breslau.

KRANDA Bohumil,

nar. 1881 v Jazlovicích, okr. Říčany, řídicí učitel Obecné školy v Plzni-Doubravce, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 6. 9. 1939 jako hraničářský pracovník a vězněn v Buchenwaldu. Tam po útrapách a mučení zemřel 26. 9. 1939.

KRATINA Karel,

nar. 1881 v Olovnici, okr. Slaný, profesor v. v., působil na Státním reálném gymnáziu v Praze I a Městském státním dívčím reálném gymnáziu Charlotty Masarykové v Praze I, arcibiskupský notář, konsistorní rada, duchovní rádce Národní gardy. Zatčen byl počátkem srpna 1944 na udání a byl vězněn na Pankráci, odsouzen byl 6. 12. 1944 a 16. 2. 1945 sťat.

KRATOCHVÍL Alois,

nar. 1906 v Ruprechtově, okr. Vyškov, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně-Židenicích. Byl zabit granátem za bojů o město 27. 4. 1945 spolu se svou manželkou Marií.

KRATOCHVÍL Josef Guirin,

nar. 1881, katecheta římskokatolického náboženství Měšťanské školy v Humpolci. Byl zatčen a vězněn pro činnost v odboji. Zemřel po útrapách 10. 5. 1945.

KRATOCHVÍL Josef RNDr.,

nar. 1906 v Nedvězí, okr. Benešov, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XIII, významný pracovník tělovýchovný, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 15. 5. 1940 pro svůj neohrožený postoj (členům sboru byla známa jeho odbojová činnost v Obraně národa), vězněn na Pankráci, v Drážďanech a jinde; popraven byl 31. 8. 1943 ve Stuttgartě.

KRATOCHVÍL Rupert,

nar. 1902 ve Veselí nad Moravou, okr. Uherské Hradiště, odborný učitel měšťanské školy dívcí tamže. Byl zatčen 9. 1. 1943 pro účast v odboji a vězněn v Uherském Hradišti, ve Vratislavi, v Brně a ve Flossenbürgu. Zemřel 9. 3. 1945 na těžkých pracích v Oberstraubingu u Řezna.

KRATOCHVÍL Silvestr,

nar. 1913 ve Svatoslavi, okr. Tišnov. Učitel Obecné školy v Ostravě-Staré Bělé. Byl zatčen 1. 9. 1941 pro organizování místního odboje a 14. 7. 1942 v Mauthausenu umučen.

KRATOCHVÍL Vratislav,

nar. 1894 v Kyšperku, okr. Žamberk, topič Národního divadla v Praze. Byl zabit při náletu na Prahu 14. 2. 1945.

KRAUS Arnošt Dr.,

nar. 1859 v Třeboradicích, okr. Praha-venkov, řádný profesor německého jazyka a literatury Filozofické fakulty Karlovy univerzity v Praze v. v. Byl zatčen pro svůj původ a dotrpěl v Terezíně.

KRAUS Otakar Dr.,

nar. 1878, rabín a profesor náboženství v Praze-Libni, překládal biblické spisy a hebrejské modlitby do češtiny. Byl odvečen do Terezína r. 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. *

KRAUTSTENGL Gustav,

nar. 1896 v Praze, do r. 1939 aktivní důstojník, pak vrchní aktuárský tajemník Státní průmyslové školy strojnické v Praze XVI, legionář, plukovník i. m. Prchl do zahraničí, sloužil v zahraniční armádě, zúčastnil se bojů u Bílé Cerkve, kde 7. 6. 1944 zahynul při automobilové nehodě. Byl vyznamenán dvěma válečnými kříži, medailí Za chrabrost, medailí Za zásluhy a pamětní medailí.

KRBEC Antonín,

nar. 1911, profesor obchodní akademie v Jihlavě. Padl v září 1938 u Falknova v boji s Němci jako četař aspirant.

KREISLER Karel Dr.,

nar. 1882, profesor Masarykova gymnázia v Brně. Byl odvečen do Terezína 8. 4. 1942 a dále na východ, kde zahynul. **

KREJČÍ Bedřich,

nar. 1911 v Jabloňově, okr. Velké Meziříčí, profesor Státního reálného gymnázia ve Velkém Meziříčí, významný osvětový pracovník. Byl zatčen 10. 6. 1944 pro osvětovou činnost a národně uvědomělé smýšlení, vězněn v Jihlavě, v Brně, v Briegu, v Buchenwaldu a ve Flossenbürgu. Odtud nastoupil 17. 4. 1945 pochod smrti směrem na Dachau, zůstal však nemocen kdesi na cestě. Od 20. 4. 1945 není o něm zpráv.

KREJČÍ Jan,

nar. 1907 v Štítině, okr. Opava, učitel Obecné školy a Lidové školy zemědělské v Ptení, okr. Prostějov, řídící učitel i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Prostějově, v Olomouci, v Brně a v Osvětimi, kde byl umučen 24. 4. 1942.

KRIST Vladimír RNDr.,

nar. 1905 v Zubří, okr. Valašské Meziříčí, asistent Botanického ústavu při Masarykově univerzitě a Dendrologického ústavu Vysoké školy zemědělské v Brně, řádný člen Moravské přírodovědecké společnosti, docent systematické botaniky při Masarykově univerzitě v Brně a doktor technických věd h. c. i. m. Byl zatčen 20. 11. 1941 jako člen vojenského odboje a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen 27. 3. 1942.

KROFTA Kamil Dr.,

nar. 1876 v Plzni, řádný profesor Filozofické fakulty Karlovy univerzity, bývalý ministr zahraničních věcí Republiky československé. Byl zatčen r. 1944 v Plzni pro spolupráci se zahraničním odbojem a vězněn v Plzni, na Pankráci a v Terezíně. Zemřel 16. 8. 1945 na následky vězeňských útrap.

KROUTIL Antonín,

nar. 1900 v Nehvizdech, okr. Brandýs nad Labem, odborný učitel Měšťanské školy v Bystřici, okr. Benešov, významný osvětový a odbojový pracovník. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Benešově, na Pankráci, v Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl 6. 2. 1942.

KRUCKÝ Jaroslav,

nar. 1900 v Olešce, okr. Český Brod, učitel Obecné školy v Čelákovcích, okr. Brandýs nad Labem, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 2. 11. 1942 pro významnou činnost v odboji Věrní zůstaneme a Ústředního vedení odboje domácího a vězněn na Pankráci, v Gollnowě a v Drážďanech. Zahynul na pochodu smrti z Míšně do Lipska asi počátkem dubna 1945.

KRUPIČKA Pavel,

nar. 1905 v Morkůvkách, okr. Hustopeče, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Ždánicích, okr. Kyjov, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 2. 4. 1942, že podporoval pozůstalé po popravených vlastencích a 18. 6. 1942 v Brně zastřelen.

KRUPKA František,

nar. 1884 v Hořepníku, okr. Pelhřimov, děkan a farář v Praze-Bubenci, čestný konsistorní rada a inspektor náboženství na školách v Bubenci. Byl zatčen jako osoba nepohodlná okupantům 5. 10. 1942 a internován v Zámukách, kde zemřel 25. 11. 1942.

KRUŠ František,

nar. 1898 v Leštině, učitel Obecné školy v Moravičanech, okr. Zábřeh. Měl být zatčen 4. 12. 1939, ale podařilo se mu uprchnout. Nějaký čas se skrýval v Moravičanech a v Litovli a později jako čeledín v Ochozi, kde byl 14. 1. 1944 na útěku zastřelen.

KŘEŠŤAN Vladislav,

nar. 1899 v Rybí, okr. Nový Jičín, učitel Obecné školy chlapecké v Rožnově p. Radh., okr. Valašské Meziříčí, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 28. 10. 1941 jako vůdce slezského odboje na Těšínsku a 7. 5. 1942 popraven v Mauthausenu.

KŘIVÝ Miroslav MUDr.,

nar. 1896 v Nové Říši, okr. Nové Město na Moravě, řádný profesor psychiatrie a neurologie Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 16. 12. 1941 pro činnost v odboji a uvězněn v Mauthausenu, kde dotrpěl 24. 5. 1942.

KŘÍŽ Bohuslav,

nar. 1882 v Malenovicích, okr. Zlín, ředitel Odborné hospodářské školy ve Velké Bíteši v. v., správce muzea tamže. Byl zatčen 30. 3. 1942 pro činnost v národním odboji (též ve skupině generála Zahálky), uvězněn v Brně a 22. 6. 1942 zastřelen.

KŘÍŽKOVÁ Olga,

nar. 1907 ve Vídni, profesorka Obchodní akademie v Hodoníně. Zahynula při náletu na město Hodonín 20. 11. 1944.

KUBA Vincenc,

nar. 1900 v Boskovicích, ředitel Státního reálného gymnázia v Táboře, Masarykovo náměstí. Zatčen byl 2. 6. 1942 s označením, že schvaloval atentát na Heydricha a zastřelen 23. 6. 1942 v Táboře.

KUBAŠTA Miroslav MUC.,

nar. 1919 v Bezděkově, učitel Obecné školy v Pavlově, okr. Jihlava. Padl při národním odboji v Třešti 7. 5. 1945.

KUBEŠ Josef,

nar. 1901 v Bošilci, okr. Třeboň, odborný učitel Měšťanské školy a správce Lidové školy zemědělské v Křemži, okr. Český Krumlov. Byl 2. 7. 1942 zatčen a téhož dne popraven v Táboře.

KUBEŠ Ladislav,

nar. 1891 v Počátkách, okr. Kamenice nad Lipou, ředitel Měšťanské školy v Jindřichově Hradci, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola, vězněn v Táboře, v Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl 25. 2. 1942.

KUBICE Bedřich,

nar. 1900 ve Vídni, odborný učitel přidělený Zemské školní radě v Praze, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 18. 7. 1942 jako sokolský a hraničářský pracovník, vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Mauthausenu a popraven 24. 10. 1942 se svou manželkou Marií.

KUBÍČEK Karel,

nar. 1895 v Drnovicích, ředitel Měšťanské školy v Šaraticích, okr. Vyškov. Zemřel 22. 4. 1945 v Šaraticích.

KUBÍK Bohumil,

nar. 1914 v Senince, okr. Vsetín, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké na Vsetíně. Byl zatčen 8. 6. 1942 a popraven 11. 6. 1942 v Brně.

KUBÍK Vilím,

nar. 1914 v Přerově, učitel Učňovské školy v Lipníku. Byl 8. 5. 1945 těžce raněn při odstřelování města Lipníka nad Bečvou ustupující německou armádou a tomuto zranění podlehl 10. 5. 1945. Byl vyznamenán zlatým stupněm junáckého řádu Za vlast 1939–1945 i. m.

KUBÍN František,

nar. 1909 ve Valašském Meziříčí, učitel Obecné školy v Krhové, okr. Valašské Meziříčí, řídicí učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 24. 3. 1941 jako člen odboje KSČ a vězněn v Ratiboři a v Brně, kde byl 1. 11. 1941 zastřelen.

KUBÍN Josef,

nar. 1904 v Soběslavi, učitel 2. obecné školy chlapecké v Praze II, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen pro významnou činnost v odboji 27. 5. 1940, vězněn na Pankráci a popraven 2. 9. 1942 v Berlíně po ukrutném mučení.

KUBIŠTA Alois,

nar. 1888 v Řetové, okr. Lanškroun, učitel zpěvu na Městském dívčím reálném gymnáziu v Hradci Králové (do 31. 8. 1942) a na Reálném gymnáziu v Kostelci nad O. Byl zatčen 16. 9. 1942, protože jeho syn byl příslušníkem čs. zahraniční armády, vězněn ve Svatobořicích a v Osvětimi, kde byl umučen 17. 3. 1943.

KUBIŠTA Antonín,

nar. 1883 ve Velké Řetové, okr. Ústí nad Orlicí, ředitel měšťanské školy v. v. v Praze-Strašnicích, legionář, okresní školní inspektor i. m. a vrchní školní rada i. m. Byl zatčen 15. 3. 1941 pro významnou a mnohostrannou činnost v odboji, vězněn na Pankráci, v Drážďanech, v Ichtershausenu u Erfurtu, v Berlíně a 12. 7. 1943 popraven v Plötzen-see u Berlína se svým synem Milanem.

KUBIŠTA Oldřich,

nar. 1875 ve Vlčkovcích, učitel Obecné školy v. v. v Hradci Králové-Kuklenách. Byl zatčen 23. 9. 1940 pro činnost v odboji a vězněn v Hradci Králové, v Mnichově, v Landsbergu, v Litoměřicích a v Gollnowě, kde zemřel 19. 6. 1943.

KUČERA Bohuslav,

nar. 1916 v Rychvaldě, okr. Fryštát, učitel Obecné a Lidové školy zemědělské v Morávce, okr. Místek. Zatčen byl 8. 12. 1944 pro styky s partyzány a 15. 12. 1944 popraven v Praze se svým tchánem. Jeho matka nad tím zešílela.

KUČERA Jaroslav,

nar. 1895 v Praze, vrchní kancelářský oficiant Odborné školy pro ženskou povolání v Mladé Boleslavi. Byl zatčen pro své nepřátelské chování vůči okupantům 20. 11. 1942 a vězněn v Osvětimi, kde 20. 4. 1943 zemřel.

KUČERA Václav,

nar. 1900 v Kucínech, okr. Přeštice, řídící učitel Obecné školy v Okrouhlici, okr. Havlíčkův Brod, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde dočpěl 25. 3. 1942.

KUDELA Josef PhDr.,

nar. 1886 v Horní Lhotě, okr. Bílovec, ředitel Státního gymnázia Dr. Josefa Kudely v Brně [!], legionář, historik 1. odboje, spisovatel, významný osvětový a sokolský pracovník. Byl zatčen 30. 9. 1941 jako legionářský a sokolský pracovník a pro účast na odboji Obrana národa a vězněn v Brně a Osvětimi, kde zemřel 31. 3. 1942. Bylo po něm pojmenováno gymnázium, na němž byl ředitelem a ulice v Brně.

KUDRNA František,

nar. 1904 v Zdislavicích, řídící učitel Obecné školy v Čejově, okr. Humolec. Byl zatčen 20. 2. 1945 pro činnost v odboji a vězněn v Terezíně do 8. 5. 1945. Zemřel tyfem 23. 5. 1945.

KUCHAR Jan,

nar. 1888 v Kopřivnici, okr. Nový Jičín, řídící učitel 1. obecné školy chlapecké v. v. v Prostějově, legionář. Zatčen byl 16. 12. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde dočpěl 2. 4. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Prostějově.

KUCHYNKA Václav,

nar. 1892 v Šatově, okr. Znojmo, učitel Odborné školy pro ženská povolání v Plzni, státní učitel odborných škol v 1. platovém stupni i. m. Byl zatčen ve spojitosti s akcí protisokolskou ve své funkci vzdělavatele Sokolské župy plzeňské v noci ze 7. na 8. 10. 1941 a uvězněn v Osvětimi, kde 5. 3. 1942 zemřel.

KUKALA Antonín,

nar. 1901 v Kojeticích, okr. Kroměříž, vrchní účetní tajemník Ministerstva školství a osvěty, štábní kapitán pěchoty, zpravodajský důstojník hlavního štábu MNO, podplukovník pěchoty i. m. Byl zatčen 19. 3. 1942 pro činnost ve vojenské organizaci Obrana národa jako přímý spolupracovník zpravodajské a sabotážní skupiny plukovníka generálního štábu Hájička, podplukovníka Balabána, podplukovníka Mašina a štábního kapitána Morávka, uvězněn na Pankráci a 30. 6. 1942 zároveň s podplukovníkem Mašínem v Kobylicích zastřelen.

KULHÁNEK Ferdinand,

nar. 1889 v Slatině, okr. Moravský Krumlov, řídící učitel Obecné školy v Pavlicích, okr. Znojmo, legionář. 30. 7. 1942 byla u něho prohlídka pro podezření, že poslouchá zahraniční rozhlas a že přechovává zbraně. Pokusil se o útek, byl však pronásledován a zastřelen.

KUNC Leopold,

nar. 1906 v Doubravici nad Svitavou, řídící učitel Obecné školy v Hluboké, okr. Boskovice. Zatčen byl 20. 11. 1942 pro přechovávání členů odboje a vězněn v Brně, ve Vratislavi, v Ostravě a v Praze, kde byl popraven 22. 2. 1945.

KUNČÍK Jaroslav,

nar. 1898 v Olšanech, řídící učitel Obecné školy v Hrdibořicích, okr. Prostějov. Padl 5. 5. 1945 při ostřelování Hrdibořic.

KUNEŠ Josef,

nar. 1885 v Slaném, ředitel Měšťanské školy v. v. v Libušíně, okr. Slaný, legionář. Byl zatčen 20. 6. 1942 a propuštěn 1. 7. 1942, podruhé byl zatčen 9. 9. 1943 a propuštěn s podlomeným zdravím 26. 5. 1944. Zemřel 27. 7. 1945.

KUNŠTAR Rudolf,

nar. 1906 v Dolní Cerekvi, okr. Pelhřimov, odborný učitel Měšťanské školy v Brtnici, okr. Jihlava. Byl zatčen 13. 12. 1940 a vězněn v Jihlavě, v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 21. 12. 1941.

KUPKA Bohumír,

nar. 1900 ve Valašském Meziříčí, profesor průmyslových škol, známý architekt v oboru nábytkářství. Byl zatčen pro odbojovou činnost a uvězněn v Osvětimi, kde 19. 5. 1942 zemřel.

KURZ Josef,

nar. 1899 v Dolních Beřkovicích, řídící učitel Obecné školy ve Vehlovicích, okr. Mělník. Padl v revolučních bojích 9. 5. 1945 jako člen partyzánské skupiny Mstítel.

KURZWEIL Alois,

nar. 1908, rabín v Jindřichově Hradci. Byl deportován do Terezína 22. 5. 1942 a dále na východ, kde zahynul. **

KUSÝ Ferdinand,

nar. 1902 v Místku, řídící učitel Obecné školy v Starých Hamrech-Řečicích, okr. Místek. Zatčen byl 18. 5. 1941 pro činnost v odboji a 18. 4. 1943 popraven ve Vratislavi.

KUX Jaroslav,

nar. 1904 v Žabčicích, okr. Židlochovice, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Kloboukách u Brna, okr. Hustopeče, ředitel měšťanské školy i. m. Zatčen byl 10. 3. 1942 pro účast v odboji a vězněn v Brně; 9. 6. 1942 byl při hromadných popravách zastřelen.

KVAPIL František,

nar. 1876 v Želči, okr. Vyškov, děkan a farář v Nezamyslicích, učitel náboženství na obecných školách tamže, v Dřevnovicích a v Mořicích, okr. Přerov. Byl zatčen 3. 6. 1942 pro ukrývání zbraní a zastřelen 5. 6. 1942 v Brně.

KVARDA Antonín,

nar. 1903 v Řevničově, okr. Slaný, správce Učňovské školy v Rakovníku, vynikající odborník ve strojním oboru, učitel průmyslových škol i. m. Byl zatčen 27. 1. 1941 v Rakovníku z politických důvodů, vězněn v Kladně a v Praze, kde byl popraven zastřelením 2. 10. 1941.

KVARDA Václav,

nar. 1890 v Soběslavi, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Kolíně, vynikající přírodovědec. Byl zatčen 18. 3. 1940 pro činnost v odboji, vězněn v Kolíně, na Pankráci, v Ulmu, v Budyšině, v Litoměřicích a v Liberci. Nezvěstný.

LAFEK Jaroslav,

nar. 1891 v Kostelci nad Labem, odborný učitel Měšťanské školy a správce Učňovské školy tamže, okr. Brandýs nad Labem. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl 6. 2. 1942.

LAMAČ Václav,

nar. 1895 v Nadslavi, okr. Jičín, učitel Obecné školy chlapecké v Jičíně, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 13. 3. 1942 a propuštěn s podlomným zdravím; zemřel 23. 12. 1946.

LANČA Adolf Ing.,

nar. 1896 ve Fryčovicích, rolník a učitel lidové školy zemědělské tamže, okres Místek. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako starosta Sokola a člen odboje záložních důstojníků a vězněn v Ostravě, Brně a Osvětimi, kde byl umučen 27. 1. 1942.

LANĚ Václav,

nar. 1888 ve Velkém Boru, okr. Strakonice, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Plzni, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako významný školský a politický pracovník, vězněn v Buchenwaldu a v Eschershausenu. 5. 4. 1945 nastoupil hladový pochod do Belsenu. Onemocněl břišním tyfem a 5. 5. 1945 zemřel.

LANGE Antonín,

nar. 1889 v Ostravě, řídící učitel Obecné školy ve Frýdku-Starém Městě, okr. Místek. Zatčen byl 31. 10. 1942 pro význačnou činnost v odboji a zemřel 27. 6. 1943 v Osvětimi.

LANGER Jaroslav,

nar. 1903 v Uhřicích, okr. Boskovice, učitel Obecné školy ve Veselí nad Moravou, okr. Uherské Hradiště. Byl zatčen 11. 12. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně a v Osvětimi, kde 30. 8. 1942 zemřel.

LANGER Ladislav Ing. Dr.,

nar. 1902 v Brně-Slatině, profesor Státní vyšší ovocnicko-vinařské a zahradnické školy v Mělníku, nadporučík československé armády, ředitel vyšší zemědělské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako starosta Sokola a jako činný člen sokolského odboje. Byl vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Osvětimi, kde dočtrpěl 14. 3. 1942.

LANGROVÁ Marie,

nar. 1891 v Slezské Ostravě, učitelka mateřské školy tamže. Byla zabita při náletu 29. 8. 1944.

LAPÁČEK Josef,

nar. 1911 v Čechticích, okr. Ledec nad Sázavou, odborný učitel měšťanské školy a učitel lidové školy zemědělské tamže, ředitel měšťanské školy a okresní školní inspektor i. m. Při ústupu německé armády byl 8. 5. 1945 zastřelen spolu se svým otcem a bratrem. Byl činný v odboji.

LAUŠMAN Jaroslav,

nar. 1904 v Žumberku, okr. Chrudim, řídící učitel Obecné školy a učitel Lidové školy zemědělské v Zderadinách, okr. Kutná Hora, významný kulturní pracovník a samosprávný činovník, okresní školní inspektor i. m. Byl 2. 7. 1942 zatčen pro významnou činnost v národním odboji a vězněn v Kolíně, v Pardubicích, na Pankráci, v Terezíně a v Oranienburgu. Zemřel 8. 11. 1942 v Sachsenhausenu. V prosinci téhož roku byla umučena v Osvětimi jeho matka Rudolfa.

LEBEDA Jaroslav,

nar. 1910 v Křížlicích, okr. Jilemnice, učitel Pokusné školy v Praze-Nuslích, akademický malíř a grafik. Byl zatčen 29. 1. 1943 pro činnost v odboji, vězněn na Pankráci, v Drážďanech a opět na Pankráci, kde byl popraven 22. 3. 1944.

LEBOVITS Alois,

nar. 1908 v Csorne v Maďarsku, rabín a učitel náboženství na Měšťanské škole v Příbrami a na Obecné škole ve Strakoncích. Byl deportován do Terezína 31. 8. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byli odvečeni a umučeni jeho manželka, dva synové a dcera. *

LEDERER Artur,

nar. 1901 ve Všetatech, okr. Rakovník, učitel Obecné školy dívčí v Rakovníku. Byl pro svůj původ zbaven místa a vězněn v Terezíně, v Osvětimi a v Oranienburgu, kde byl 17. 3. 1945 zabit při náletu.

LEDERER Leoš Ing.,

nar. 1896 v Písku, profesor Československé akademie obchodní Dr. Edvarda Beneše v Praze II. Byl deportován pro svůj původ v září 1941 do Terezína a pak do Lodže v Polsku, kde v r. 1942 zahynul.

LEDERER Ota,

nar. 1890 v Bolešínách, okr. Klatovy, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XVI, U Santošky, vynikající osvětový pracovník, autor vědeckých děl a učebnic, vynikající grafolog a soudní znalec pražského soudu civilního a trestního. Byl zatčen za heydrichiády pro svůj původ, vězněn v Praze, v Terezíně a v Majdanku u Lublina v Polsku, kde byl pravděpodobně zastřelen asi ke konci první polovice června r. 1942. Devatenáctiletá dcera Věra byla zároveň s otcem zatčena a v Majdanku zastřelena.

LEHKÝ Josef,

nar. 1915 v Podlesí, okr. Příbram, učitel Obecné a Lidové školy zemědělské v Mnichu, okr. Kamenice nad Lipou. Padl 6. 5. 1945 v revolučních bojích v Mnichu jako partyzán.

LEICHTER Arnošt,

nar. 1913 v Kyjově, profesor Klvaňova státního reálného gymnázia v Kyjově. Byl odvečlen pro svůj původ do koncentračního tábora a je nezvěstný.

LÖWY Hynek,

rabín a učitel náboženství v Lovosicích. Byl odvečen do Lodže v říjnu 1941, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

LUDMILA Břetislav,

nar. 1897 v Libici, okr. Chotěboř, řídící učitel Obecné školy v Hostovicích, okr. Čáslav. Byl zatčen jako hasičský činovník a vězněn v různých koncentračních táborech. Po velkých útrapách zemřel 9. 8. 1945 v sanatoriu v Praze.

LUDVÍK Otto,

nar. 1914 ve Vsetíně, učitel Pokusné obecné školy ve Zlíně. Byl zatčen 12. 12. 1939 jako velitel odboje Obrana národa ve Zlíně a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Wohlau a ve Vratislavi, kde byl 11. 2. 1943 stát.

LUHAN Václav,

nar. 1905 v Plzni, učitel Učňovské školy v Uherském Brodě, osvětový pracovník, učitel průmyslových škol i. m. 17. 9. 1941 dostavil se jmenovaný na písemné předvolání německé státní policie v Uherském Hradišti k výslechu a od té doby se nevrátil. Později byla uveřejněná zpráva, že byl stanným soudem v Brně odsouzen k smrti zastřelením a že rozsudek byl vykonán 15. 10. 1941.

LUKEŠ Augustin,

nar. 1894 v Starém Podlesí, okr. Příbram, odborný učitel Měšťanské školy v Brandýse nad Labem, bývalý první český starosta města Štětí nad Labem, významný menšinový pracovník, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola, vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a Osvětimi, kde 25. 4. 1942 zemřel. Byly po něm pojmenovány ulice ve Štětí nad Labem a v Brandýse nad Labem

LUKEŠ Josef PhDr.,

nar. 1893 v Plzni, ředitel Státního reálného gymnázia v Příbrami, Jiráskovy sady 113, vědecký pracovník v klasické filologii. Byl zatčen 15. 6. 1942 (za heydrichiády) na udání žáka, že při výkladech řeckých dějin posiluje národní uvědomění žáků a jejich víru ve vítězství spravedlivé věci našeho národa. Byl zastřelen 21. 6. 1942 v Táboře a zpopelněn v Českých Budějovicích; jeho popel ukrylo gestapo na neznámém místě.

LUSKA František MUDr.,

nar. 1888 v Šardičkách u Bučovic, soukromý docent Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze. Byl popraven 21. 1. 1942 v Praze.

LUSTIG Vilém,

nar. 1873, učitel náboženství na obecných a měšťanských školách v Praze XII. Byl odvečen do Terezína 9. 7. 1942, kde zemřel 6. 1. 1943. **

LUTHER Ferdinand,

nar. 1909 ve Vídni, odborný učitel Měšťanské školy v České Bělé, okr. Havlíčkův Brod, ředitel měšťanské školy i. m. Za revolučních bojů padl 5. 5. 1945 ve svém působišti.

MÁČA Robert,

nar. 1896 v Radějově, okr. Pelhřimov, řídící učitel Obecné školy v Ivanovicích, okr. Brno-venkov, hraničářský pracovník. Byl zatčen 6. 11. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně, kde byl 13. 6. 1942 zastřelen.

MACÁK František,

nar. 1908 v Křivoklátě, odborný učitel přidělený Okresnímu školnímu výboru v Lounech, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen jako činovník Sokola 8. 10. 1941 a vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde doopravdy 7. 3. 1942.

MACKŮ Alois,

nar. 1886 v Lysicích, okr. Boskovice, profesor Státního reálného gymnázia v Tišnově, významný pracovník osvětový a sokolský, ředitel Březinova státního reálného gymnázia v Telči i. m. Byl zatčen 9. 10. 1941 pro činnost v odboji Sokolské župy pernstýnské a uvězněn v Brně, kde dočtrpěl, byv umučen 8. 12. 1941.

MACOUN František,

nar. 1877 v Sobotce, učitel Obecné školy v. v. ve Velkých Hamrech, okr. Semily. Byl zatčen 10. 2. 1940 a vězněn v Sachsenhausenu, v Oranienburgu a v Mauthausenu. Zemřel na pochodu smrti 24. 2. 1945.

MÁDL Jan,

nar. 1896 v Černovicích, učitel obecné a lidové školy zemědělské a správce učňovské školy tamže, okr. Kamenice nad Lipou, legionář. Byl zatčen 26. 7. 1939 pro vydávání letáků a vězněn v Táboře, na Pankráci, v Drážďanech a v Oranienburgu, kde zemřel 20. 3. 1942.

MAHOVSKÝ Rudolf,

nar. 1887 v Těšanech, okr. Hustopeče, farář českobratrské církve evangelické v Humpolci a učitel náboženství na školách v Humpolci, významný kazatel, vědecký a osvětový pracovník. Byl zatčen 6. 6. 1942 pro protinacistické smýšlení a kázání a pro členství ve Svazu přátel SSSR, vězněn v Kolíně, na Pankráci a zastřelen v Kobylicích 3. 7. 1942.

MACH Cyril,

nar. 1888, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Praze-Vyšehradě. Padl v revolučních bojích při hájení budovy Československého rozhlasu v Praze 6. 5. 1945.

MÁCHA Ladislav,

nar. 1903 v Ostravě-Nové Bělé, štábní kapitán dělostřelectva, v době nesvobody vrchní aktuárský tajemník Státního gymnázia v Ostravě. Byl zatčen 1. 12. 1939 pro účast na národním odboji, odsouzen k smrti a popraven 24. 9. 1942 v Plötzensee u Berlína.

MÁCHA Vojtěch,

nar. 1888 v Krmelíně, okr. Ostrava, řídící učitel Obecné školy v. v. v Dalešicích, okr. Moravský Krumlov, legionář. Zatčen byl 8. 10. 1941 jako činník Sokola a vězněn v Jihlavě a v Osvětimi, kde utýrán dočtrpěl 15. 3. 1942.

MACHAŘ Miroslav,

nar. 1913 v Ivanovicích, okr. Vyškov, profesor Blahoslavova státního reálného gymnázia v Ivančicích. Byl zatčen pro odbojovou činnost ve skupině docenta Dr. Uhra 1939, vězněn na Mírově a v Untermassfeldu, kde zemřel na následky věznění 2. 3. 1943.

MACHOVEC František Ing.,

nar. 1892 v Praze, profesor Obchodní akademie v Písku, ředitel obchodní akademie i. m. Byl zatčen 29. 6. 1942, vězněn v Písku a v Táboře, kde byl zastřelen 1. 7. 1942.

MACHOVEC Jan,

nar. 1895 v Cehnicích, okr. Strakonice, profesor Státního reálného gymnázia v Přerově, významný pracovník osvětový, národohospodářský a politický, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 1. 5. 1945 pro účast na povstání v Přerově a zastřelen 2. 5. 1945 v Lazcích u Olomouce.

MAJER Jindřich,

nar. 1895 v Obecnici, řídící učitel Obecné školy v Březových Horách, okr. Příbram, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen pro významnou činnost v odboji a jako partyzán 18. 11. 1943, vězněn v Písku, v Táboře, v Terezíně, na Pankráci, v Gollnowě, v Berlíně a v Brandenburgu, kde byl popraven 19. 2. 1945.

MAKUŠ Jaroslav,

nar. 1891 v Červeném Újezdě, okr. Sedlčany, ředitel Měšťanské školy dívčí v Praze XVI, spisovatel. Byl zatčen 27. 10. 1944 jako hasičský činník a pro poslouchání zahraničního rozhlasu a vězněn na Pankráci a v Terezíně. Po osvobození vlasti se vrátil do Prahy, kde zemřel 28. 5. 1945 na skvrnitý tyfus.

MALÁ Lidmila,

nar. 1908 v Lánech na Důlku, okr. Pardubice, učitelka domácích nauk při Obecné škole dívčí v Pardubicích. Byla zatčena 20. 6. 1942 pro spolupráci s parašutisty. Při zatčení požila jedu a zemřela cestou do vězení.

MALÁT Jan,

nar. 1888, ředitel Měšťanské školy v Humpolci. Je neznámý od revolučních květnových dnů 1945. Zúčastnil se přípravných prací národního výboru.

MALÍK František,

nar. 1891 v Rožďalovicích, okr. Jičín, praporčík československé armády, potom vrchní kancelářský oficiant Státního reálného gymnázia v Praze VIII. Padl při vzplanutí revoluce 5. 5. 1945 v Praze-Libni při plnění vojenské povinnosti za útoku na pozici, hájenou Hitlerovou mládeží v budově Grabovka v Libni [!].

MALOUŠEK František,

nar. 1905 v Oslavici, řídící učitel Obecné školy v Kadolci, okr. Velké Meziříčí. Byl zatčen 7. 7. 1944 pro vedoucí činnost v odboji Obrana národa a odvezen do Jihlavy, kde byl 11. 7. 1944 po velkém mučení ubit.

MALÚŠEK Josef,

nar. 1897 v Malých Olkovicích, okr. Znojmo, školník v Hranicích. Byl zatčen 6. 10. 1939 pro přechovávání zbraní a uvězněn v Briegu, kde zemřel 26. 8. 1943.

MALÝ Ladislav,

nar. 1886 v Žabčicích, topič školního závodu zemědělského tamže, okr. Hustopeče. Byl zabit granátem v revolučních bojích 16. 4. 1945 v Žabčicích.

MALÝ Otakar,

nar. 1901 v Železnici, okr. Jičín, odborný učitel měšťanské školy tamže. Byl zatčen 9. 4. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a vězněn v Kartouzích, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 13. 8. 1942.

MALÝ Stanislav,

nar. 1888 v Buštěhradě, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Mnichově Hradišti. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 22. 3. 1942.

MANDÍK František,

nar. 1890 v Praze, zřízenec Ministerstva školství a osvěty, legionář, podúředník i. m. Byl zatčen 28. 6. 1941 jako člen ilegálních skupin Obrana národa a Ústředního vedení odboje domácího pro odbojovou činnost (vysílačka v bytě) a 3. 10. 1941 zároveň s plukovníkem Balábem v Ruzyni popraven zastřelením.

MÁNEK Václav RNDr.,

nar. 1908 v Ohnišanech, okr. Nový Bydžov, profesor Státního reálného gymnázia v Turnově, předseda místního národního výboru v Turnově. Byl zatčen 23. 9. 1941 pro poslech cizího rozhlasu, vězněn v Kartouzích, na Pankráci, v Brucku a Mariboru, zemřel 11. 4. 1946 v ústavě pro choromyslné v Kosmonosích na následky týrání v německých žalářích.

MAŇOVSKÝ Vilém,

nar. 1894 v Ostravě, řídící učitel Obecné školy a učitel Učňovské školy v Šenově, okr. Místek. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Ostravě, v Brně a v Osvětimi, kde doopravdy 9. 2. 1942.

MARCALÍK Alois,

nar. 1900 v Rychvaldě, okr. Fryštát, řídící učitel Obecné školy a učitel Lidové školy zemědělské v Míloticích, okr. Kyjov. Byl zatčen 29. 5. 1941 pro národní odboj a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně a v Osvětimi, kde byl 9. 12. 1941 ubit. Jeho manželka zešílela a zemřela v ústavu choromyslných v Praze 31. 10. 1941.

MAREK Oldřich PhDr.,

nar. 1902 v Častolovicích nad Orlicí, okr. Rychnov nad Kněžnou, profesor Státního reálného gymnázia v České Třebové, významný pracovník osvětový, ředitel střední školy i. m., PhDr. i. m. Byl zatčen 22. 10. 1941 pro činnost v odboji Ústředního vedení odboje domácího, vězněn a mučen v Pardubicích, v Drážďanech, kde byl odsouzen k smrti a popraven sekerou 15. 9. 1943.

MAROSZ Jan,

nar. 1907 ve Vendryni, okr. Český Těšín, administrátor v Petřvaldě. Byl zatčen 13. 1. 1940 a vězněn ve Fryštátě, Těšíně a Mauthausenu-Gusenu. Zemřel na následky věznění v Bystřici nad Olzou 26. 6. 1944.

MAROSZ Karel,

nar. 1890, ředitel Měšťanské školy s vyučovacím jazykem polským ve Fryštátě. Byl zatčen 12. 4. 1940 ve Fryštátě a uvězněn v Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 27. 4. 1942.

MARŠÁLEK Antonín,

nar. 1898 v Praze, školník v Praze XIV-Svatoslavova, legionář. Byl zatčen 26. 11. 1943 pro poslouchání a rozšiřování zahraničních zpráv a vězněn na Pankráci a v Drážďanech. Byl popraven 6. 12. 1943. Byl povýšen i. m.

MÁŠKA František,

nar. 1898 ve Smrkovicích, okr. Písek, stálý dělník ve školním polesí Státní vyšší lesnické školy v Písku. Byl zatčen 23. 11. 1943 pro přechovávání zbraní, vězněn v Klatovech a na Pankráci, kde byl popraven 11. 8. 1944.

MATĚJ Jaroslav,

nar. 1902 v Proskovicích, okr. Místek, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Ostravě-Zábřehu, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 9. 3. 1940 pro činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Ostravě, v Ratiboří, v Gollnowě a v Berlíně, kde byl popraven 24. 9. 1942.

MATĚJ Václav,

nar. 1909 ve Výškovicích, učitel obecné školy v Ostravě-Hulvákách. Byl zatčen 3. 9. 1941 jako člen odboje a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde dotrpěl 30. 4. 1942.

MATĚJO Josef,

nar. 1901 v Dlouhém, okr. Semily, řídící učitel Obecné školy v Přepěřích, okr. Turnov. Byl zatčen 10. 11. 1942 jako účastník domácího odboje, vězněn v Kartouzích, na Pankráci a v Drážďanech a 19. 4. 1943 popraven v Praze.

MATERNA Zdeněk PhDr.,

profesor Státního gymnázia v Ostravě, vědecký pracovník ve staroindičtině a obětavý sociální referent ústavu, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 12. 1. 1940 pro ilegální komunistickou činnost a vězněn ve Vratislavi, kde byl odsouzen na 15 let do káznice v Ratiboří. Zemřel 23. 3. 1944 ve vězeňské nemocnici následkem útrap a vysílení vězením na zápal plic a pohrudnice (při úmrtí vážil 33 kg).

MATHAUSER Bohumil,

nar. 1886 v Praze, ředitel 1. měšťanské školy chlapecké v Praze-Karlíně. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl 8. 2. 1942.

MATOUŠEK Jan,

nar. 1905 v Borotíně, okr. Moravská Třebová, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Ostravě-Přívoze. Byl zatčen 19. 9. 1940 pro účast v domácím odboji a vězněn v Mauthausenu, kde dotrpěl 18. 7. 1942.

MATOUŠEK Robert,

nar. 1898 v Dubu, okr. Olomouc-venkov, řídící učitel Obecné školy dívčí v Brně-Židenicích. Byl zabit při náletu 25. 4. 1945 ve svém bytě v Židenicích se svou rodinou (manželka a 2 dcery).

MAULE Václav Stanislav PhDr.,

nar. 1884 v Sušici, odborný přednosta Ministerstva školství a osvěty (odbor vysokých škol), zasloužilý osvětový pracovník na Slovensku. Byl zatčen 15. 12. 1944 pro odbojovou činnost informační (od r. 1939, napřed ve skupině podplukovníka V. Krajíčka, později ve skupině Jaroslava Kvapila), vězněn a týrán na Pankráci a v Terezíně. 1. 5. 1945 byl propuštěn Mezinárodním červeným křížem, ale podlehl 29. 5. 1945 náказе skvrnitého tyfu.

MAXIMOVIČ Karel,

nar. 1887 v Golčově Jeníkově, okr. Čáslav, řídící učitel Obecné školy v. v. v Ondřejově, okr. Český Brod, dlouholetý ředitel dětské ozdravnovny v Černovicích, okr. Kamenice nad Lipou. Byl se svou manželkou Antonií zatčen 6. 11. 1942 pro podporu rodin pronásledovaných osob a pro účast v sokolském odboji. Byli vězněni v Táboře, na Pankráci a v Osvětimi, kde dotrpěli 31. 3. 1943 umučením plynem.

MAZAL Emil Ing. Dr.,

nar. 1915 ve Svatém Hyppolitu [= St. Pölten] v Rakousku, chemik výzkumného ústavu firmy Bata. Byl zatčen 23. 6. 1941 a popraven 3. 5. 1943.

MENDL Bedřich PhDr.,

nar. 1892 v Břežanech, okr. Český Brod, mimořádný profesor obecných dějin hospodářských a sociálních Filozofické fakulty Karlovy univerzity v Praze, rada Správní osvětové služby, ředitel Státního historického ústavu, vrchní rada správní osvětové služby i. m. Usmrtil se 28. 9. 1940, aby zachránil svou rodinu.

MENŠÍK Václav,

nar. 1900 v Čechách pod Kosířem, řídící učitel obecné školy v Malém Hradisku, okr. Prostějov. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Olomouci, v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 20. 3. 1942.

MENŠÍK Vladimír,

nar. 1884, okresní školní inspektor v. v. ve Fryštátě. Byl zatčen 6. 1. 1943 pro činnost v odboji, vězněn v Ostravě, v Osvětimi a v Buchenwaldu. Zahynul asi na pochodu smrti v dubnu 1945.

MERTA Oldřich,

nar. 1900 v Hrabové, okr. Zábřeh, učitel Obecné školy v Lipově, okr. Holešov. Zemřel 3. 1. 1946 v Litovli následkem útrap ve vězení.

MĚŘÍNSKÝ Karel,

nar. 1886 ve Vyškově na Moravě, okres Vyškov na Moravu. Profesor na Státním reálném gymnáziu ve Vyškově. Významný sokolský a pokrokově kulturní pracovník, spisovatelsky činný a výborný řečník. Ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako župní vzdělavatel Československé obce sokolské a vězněn v koncentračním táboře Osvětimi, kde dotrpěl dne 8. ledna 1942.

METLICKÝ Jaroslav,

nar. 1893 v Dolních Jirčanech, okr. Praha-venkov, major dělostřelctva, od r. 1939 vrchní aktuárský tajemník a dopisovatel Památkového úřadu v Praze pro okres Plzeň. Zatčen pro chování německé říši nepřátelské a odsouzen výrokem lidového soudu dne 29. 10. 1942 k smrti. Popraven v Berlíně dne 23. 3. 1943.

MICKA Přemysl,

nar. 1900 v Praze, řídící učitel Obecné školy v Třebětině, okr. Boskovice. Byl zatčen 21. 11. 1942 pro činnost v odboji a vězněn v Brně. Zemřel po útrapách 20. 11. 1943.

MIČOLA Metoděj Dr.,

nar. 1911 v Rožnově pod Radhoštěm, okr. Valašské Meziříčí, člen řádu Salvatoriánů, kaplan a katecheta v Prostějově, učitel náboženství na školách v Prostějově. Byl zatčen pro vlasteneckou činnost ve škole a na kazatelně 24. 6. 1942, vězněn v Brně a tam zastřelen 3. 7. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Prostějově.

MICHÁLEK Jiří,

nar. 1903 v Slezské Ostravě, odborný učitel Měšťanské školy ve Velkých Pavlovicích, okr. Hustopeče. Byl zatčen 14. 4. 1942 pro účast ve vojenském odboji a vězněn v Brně, kde byl zastřelen 3. 7. 1942.

MIKŠ Josef,

nar. 1900 v Ostravě-Radvanicích, odborný učitel měšťanské školy chla-
pecké tamže. Byl zatčen a vězněn v Osvětimi, kde dočrpěl 9. 7. 1942.

MIKUNDA Albín,

nar. 1893 v Horních Heřmanicích, řídící učitel Obecné školy
v Radostíně, okr. Velké Meziříčí. Byl zatčen 31. 3. 1942 pro vedoucí
činnost v odboji Obrana národa a 19. 6. 1942 popraven v Brně.

MILIČKA František,

nar. 1885 v Bojkovicích, okr. Uherský Brod, řídící učitel Obecné školy
v Olomouci-Nových Hodolanech. Byl zatčen 3. 12. 1941 jako legionář
a sokol, vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl 23. 3. 1942 umučen.

MILOSTNÝ Bohuslav,

nar. 1882 v Horních Borech, řídící učitel Obecné školy v. v. v Rudíkově,
okr. Velké Meziříčí. Byl zatčen 6. 7. 1944 pro účast v odboji a vězněn
v Jihlavě, v Brně, v Gross-Rosenu a v Nordhausenu-Dora, kde zemřel
17. 2. 1945. Jeho syn MUDr. Karel Milostný, lékař veřejné nemocnice
v Hradci Králové, byl popraven 8. 9. 1943 v Berlíně-Plötzensee.

MINÁŘ Bohumír,

nar. 1897 v Dolních Studénkách, okr. Šumperk, řídící učitel Obecné
školy v Olomouci-Řepčíně. Poprvé byl vězněn od 4. 11. do 20. 12. 1942
jako činník Národní jednoty v Olomouci, podruhé od 16. 10. 1944
v Bayreuthu, kde zahynul 11. 4. 1945 při náletu.

MIRTES Oldřich Ing. Dr.,

nar. 1915 v Hovorčovicích, okr. Brandýs nad Labem, asistent Ústavu
technické mechaniky na Vysoké škole strojního a elektrotechnického
inženýrství v Praze, inženýr a doktor technických věd i. m. Byl zatčen
v dubnu 1942 ve Zbrojovce v Brně pro činnost v odboji prof. Dr. Fel-
bera a vězněn na Pankráci a v Osvětimi, kde dočrpěl 20. 3. 1943. Byla
po něm pojmenována velká rýsozna v hlavní budově českého vysokého
učení technického v Praze.

MISAŘ František,

nar. 1892 v Dobré Vodě, okr. Dačice, řídící učitel Obecné školy
v Skryjích, okr. Moravský Krumlov. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost
v Sokole a vězněn v Jihlavě, v Bayreuthu, v Dortmundu, v Münsteru
a opět v Bayreuthu, odkud byl 16. 4. 1944 propuštěn. Po útrapách
a mukách ve vězení se vrátil tak nervově zničen, že skončil 27. 5. 1945
sebevraždou.

MIŠKEŘÍK Martin,

nar. 1915 ve Velké nad Veličkou, odborný učitel měšťanské školy
tamže, okr. Hodonín. Byl zatčen 13. 7. 1943, poněvadž skrýval zbraně.
Byl vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi a v Bayreuthu.
Onemocněl a po osvobození americkou armádou zemřel 27. 4. 1945.

MOJŽÍŠEK Vladislav,

nar. 1909 v Malenovicích, okr. Místek, odborný učitel Měšťanské školy
a učitel Učňovské a lidové školy zemědělské ve Vratimově, okr. Místek.
Byl zatčen 20. 6. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Ostravě,
Olomouci, Wohlau a Vratislavi, kde byl popraven 20. 5. 1943.

MOLÁK Václav,

nar. 1888 v Količíně, okr. Holešov, řídící učitel Obecné školy v. v.
v Hvozdné, okr. Zlín, legionář. Byl zatčen 19. 11. 1940 pro účast
v odboji, vězněn v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau, v Diezu a v Briegu,
kde zemřel 20. 3. 1944.

MORÁVEK Josef,

nar. 1888 v Brně-Bohunicích, řídící učitel Obecné školy v Brně-
-Horních Heršpicích. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí a vězněn
v Brně, v Dachau a v Buchenwaldu. 7. 8. 1941 dočrpěl.

MORÁVEK Karel,

nar. 1906 v Pastvinách, učitel Obecné školy v Jablonném nad Orlicí,
okr. Žamberk. Byl zatčen 26. 7. 1942 pro politickou činnost, vězněn
v Hradci Králové, v Praze a v Osvětimi, kde dočrpěl 19. 12. 1942.

MORGENSTERN Abraham Dr.,

nar. 1869, rabin a učitel náboženství v Litoměřicích. Byl deportován do Terezína 9. 7. 1942 a dále do Malého Trostince v Polsku [dnes Bělorusko], kde zahynul. Zároveň s ním zahynula i jeho manželka. **

MORGENSTERN Julius Dr.,

nar. 1888, profesor Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně. Byl deportován do Terezína 2. 12. 1941 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

MRÁKAVA Bohuslav,

nar. 1886 v Malenách, ředitel Měšťanské školy, správce Lidové školy zemědělské a učňovské v Konicích, okr. Litovel. Byl zatčen 4. 7. 1944 pro přípravu národního výboru a vězněn v Olomouci, v Brně a ve Vratislavě, kde byl popraven 24. 1. 1945.

MRKOS Jaroslav RNDr.,

nar. 1901 v Praze, profesor 1. Státní průmyslové školy, asistent Stalice vyšší geodesie a vedoucí geodetického semináře při Vysoké škole technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, mimořádný profesor téže vysoké školy i. m. Byl zatčen 17. 10. 1941 pro odboj profesorské skupiny a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde dočrpěl 13. 7. 1942.

MRŠTÍK Josef,

nar. 1905 v Starkoči, okr. Čáslav, odborný učitel Měšťanské školy v Jimramově, okr. Nové Město na Moravě, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 25. 11. 1941 pro činnost v Sokole a v Jihlavě vězněn do 28. 3. 1942. Zúčastnil se odzbrojování německého a maďarského vojska v Jimramově a osvobozovacích bojů. Byl těžce raněn a shozen do řeky Svratky. Dočrpěl 9. 5. 1945 v nemocnici v Poličce.

MUDROCH Rudolf PhDr.,

nar. 1904 v Praze, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XIX, Sládkova ul., a Ústavu lidské práce v Praze, významný pracovník osvětový, spisovatel, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 24. 6. 1940 pro ilegální činnost a vězněn ve Flossenbürgu, kde dočrpěl dne 1. 10. 1942.

MÜLLER František

nar. 1897 v Jaroměři, štábní rotmistr Ministerstva národní obrany, hlavního štábu, 2. oddělení, vrchní oficiant koncipientské služby Ministerstva informací, službu konal: Památník osvobození, Ministerstvo školství, Ministerstvo informací – kde byl jmenován i. m. vrchním tajemníkem, Ministerstvem národní obrany byl jmenován i. m. na štábního praporčíka. Za první Republiky československé byl vyznamenán Válečným křížem, za druhé Republiky československé byl vyznamenán Válečným křížem též. Zatčen byl 9. března 1944 pro činnost v odboji a přechovávání nepřátel říše, a hlavně proto, že konal službu ve zpravodajském oddělení hlavního štábu. Vězněn na Pankráci, tam též popraven 26. června 1944.

MÜLLER Hynek,

nar. 1898 v Plzni, externí učitel učňovské školy tamže. Přechovával osoby našeho národního odboje, kterého se též aktivně zúčastnil. Byl proto zatčen 22. 6. 1944 a 7. 11. 1944 v Terezíně utýrán.

MÜLLER Josef,

nar. 1900 v Lovčicích, okr. Kyjov, knihovník Veřejné městské knihovny v Kyjově, kapitán československé armády, legionář, major československé armády i. m. Byl zatčen 13. 6. 1942 pro odbojovou činnost a uvězněn v Brně, kde byl 1. 7. 1942 zastřelen. Současně s ním byla zatčena jeho manželka Anna, vězněna v Brně a v Osvětimi, kde dočrpěla v plynové komoře v listopadu 1942.

MÜLLER Vladimír,

nar. 1906 v Praze, učitel 1. Státní průmyslové školy strojnické v Praze. Zemřel 10. 5. 1945 po těžkém zranění z bojů na barikádách u pan-krácké vozovny v Praze.

MÜLLER Mořic Dr.,

nar. 1877, rabin a učitel náboženství na Kladně. Byl deportován do Lodže 31. 10. 1941, kde zahynul. *

MÜLLEROVÁ Elsa,

nar. 1907 ve Strážnici, okr. Hodonín, profesorka Státního reálného gymnázia ve Strážnici a Spolkového židovského reálného gymnázia v Brně, Hybešova ul. Byla zatčena 23. 1. 1943 pro svůj původ, vězněna v Terezíně a Osvětimi, kde dotrpěla; přesné datum smrti neznáme. S ní zároveň byli zatčeni její rodiče, kteří taktéž zahynuli.

MUSIL Karel,

nar. 1909 v Kroměříži, učitel Obecné školy v Majetíně, okr. Olomouc-venkov. Byl zatčen 3. 10. 1941 na udání, vězněn v Olomouci, v Brně a v Osvětimi, kde 25. 4. 1942 dotrpěl.

MUSÍLEK Antonín,

nar. 1902 v Čechkovicích, řídící učitel Obecné školy v Chloumku, okr. Chotěboř, významný odbojový pracovník. Byl zatčen 12. 2. 1945 jako partyzán v brigádě Jana Koziny a vězněn v Pardubicích a Terezíně, kde po útrapách zemřel 13. 5. 1945 na skvrnitý tyfus.

MUŽÍK Richard,

nar. 1875 v Březníku, okr. Třebíč, řídící učitel Obecné školy v. v. v Třebíči. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Jihlavě do 28. 11. 1941, kdy jej ranila mrtvice. Po převozu domů zemřel 15. 12. 1941.

MUŽNÝ Augustin,

nar. 1905 v Kopřivnici, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Učňovské školy ve Vratimově, okr. Místek. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v odboji a v Sokole, vězněn v Brně a Osvětimi, kde dotrpěl 12. 3. 1942.

MYŠÁK Rudolf,

nar. 1897 v Mladé Boleslavi, odborný učitel I. měšťanské školy dívčí tamže, okresní školní inspektor i. m. 1. 9. 1939 byl zatčen jako rukojmí a vězněn v Žitavě a v Buchenwaldu. Vrátil se 21. 11. 1941, ale 13. 2. 1942 po prožitých útrapách zemřel.

NÁHLÍK Josef,

nar. 1904 ve Vanovicích, okr. Boskovice, řídící učitel obecné školy tamže, okr. Boskovice. Byl zatčen 10. 11. 1943 jako vedoucí partyzánské skupiny a vězněn v Brně, ve Vratislavi a v Drážďanech. Byl popraven 17. 8. 1944.

NAHODILOVÁ Marie,

nar. 1889 v Ostrovačicích, okr. Brno-venkov, učitelka Obecné školy chlapecké v Brně-Žabovřeskách. Byla zabita granátem v Brně-Králově Poli za osvobozovacích bojů.

NACHMILNER Zdeněk,

nar. 1909 ve Valašském Meziříčí, učitel Obecné školy v Janovicích, okr. Nový Jičín, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 a propuštěn 9. 11. 1941. Dne 1. 8. 1942 byl znovu zatčen a 3. 6. 1942 v Brně popraven pro spolupráci s tajnou vysílačkou a pro přechovávání pronásledovaných osob ze zahraničí.

NACHTIGAL Augustin,

nar. 1884 v Šanově, okr. Rakovník, ředitel Obecné a měšťanské školy v. v. v Čisté, okr. Kralovice, legionář. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a zemřel 20. 2. 1942 v Osvětimi.

NAJBRT Václav PhDr.,

nar. 1886, ředitel Obchodní akademie v Uherském Hradišti, inspektor obchodních učilišť i. m. Byl zatčen jako rukojmí v době nacistického tažení do Polska 1. 9. 1939, vězněn v Brně, Uherském Hradišti, ve Vratislavi a v Berlíně, kde zemřel 22. 10. 1942.

NAJZAR Josef,

nar. 1886 v Ostravě-Hrabůvce, ředitel Měšťanské školy v Slezské Ostravě. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 19. 2. 1942 umučen.

NAKLÁDAL Josef,

nar. 1887 v Hodoníně, profesor Zimní rolnické školy v Zábřehu.
Byl zatčen 5. 4. 1944 pro odbojovou činnost, vězněn v Šumperku, Opavě a Terezíně, v dubnu 1945 byl propuštěn s infekcí břišního tyfu, na který zemřel 15. 5. 1945.

NEČAS František,

nar. 1913 v Týně, okr. Třebíč, profesor Státního reálného gymnázia v Třebíči. Byl zabit při náletu na Brno 20. 11. 1944.

NEČESANÝ František,

nar. 1919 v Ostravě, učitel Obecné školy dívčí v Ostravě-Mariánských Horách. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 15. 7. 1942 dočrpěl.

NEDBÁLEK František,

nar. 1889 ve Velkých Těšanech, okr. Kroměříž, ředitel Palackého státního reálného gymnázia ve Valašském Meziříčí. Byl zatčen 6. 12. 1940 pro odbojovou činnost, vězněn v Ostravě, Wohlaui a Vratislavi, kde byl popraven 22. 1. 1943.

NEDĚLE Karel,

nar. 1919 v Zdislavicích, okr. Vlašim, učitel obecné a lidové školy zemědělské tamže. V revolučních dnech byl zastřelen 7. 5. 1945 na strážní za místních bojů v Zdislavicích se svým bratrem Zdislavem.

NEDVĚD Miloš MUDr.,

nar. 1908 v Praze-Karlíně, asistent Propedeutické kliniky Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze, primář pomocné nemocnice v Praze-Vysočanech, vědecký pracovník v oboru krevních bílkovin, docent Lékařské fakulty Karlovy univerzity i. m. Byl zatčen 29. 4. 1942 jako funkcionář ilegální komunistické strany, vězněn v Praze, Terezíně a Osvětimi, kde zemřel 24. 3. 1943. Laboratoře 4. interní kliniky Karlovy univerzity byly pojmenovány jeho jménem.

NEKOLA Josef,

nar. 1901 v Lišově, okr. České Budějovice, profesor obchodní akademie v Ostravě. Byl zatčen 10. 4. 1942 pro poslušání zahraničního rozhlasu a šíření jeho zpráv a vězněn v Ostravě a Osvětimi, kde zemřel 9. 10. 1942.

NĚMEC František Ing.,

nar. 1891 v Plzni, externí učitel učňovské školy elektrotechnické tamže. Byl zatčen 12. 6. 1944 pro odbojovou činnost a vězněn v Terezíně, Drážďanech, Budyšíně a v Ebrachu, kde asi 12. 4. 1945 podlehl útrapám svých trýznitelů.

NĚMEC Rudolf,

nar. 1902 v Chrlcích, okr. Brno, profesor Státního reálného gymnázia v Moravských Budějovicích, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 24. 2. 1942, odsouzen k smrti a popraven 16. 6. 1942 v Brně.

NĚMEC Vladimír Ing. Dr.,

nar. 1900 v Brně, docent chemické technologie tříslavin a kůže Vysoké školy technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, řádný profesor téže vysoké školy i. m. Byl zatčen pro činnost v odboji 8. 10. 1941 a zastřelen v Mauthausenu 7. 5. 1942.

NEMEŠKAL Arnošt,

nar. 1905 v Praze, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XVI, U Santošky. Od r. 1939 člen partyzánské skupiny Černý lev, mimo jiné opatroval partyzánům falešné policejní přihlášky. Ředitel střední školy i. m. Byl zastřelen u branických leďáren skupinou německých vojáků z druhého břehu, když se vracel po hájení Braníka dne 9. 5. 1945 k rodině.

NEORAL Karel Ing. Dr.,

nar. 1889 v Poličkách, okr. Přerov, docent vinařství při Vysoké škole zemědělské v Brně, vrchní rada a přednosta vinařsko-ovocnické sekce Zemských výzkumných ústavů zemědělských v Brně, člen patentního soudu, legionář, doktor technických věd h. c. i. m. Byl zatčen 28. 11. 1939 pro činnost v odboji a jako legionář, a vězněn v Brně a v Oranienburgu. Zemřel 20. 1. 1945 v Praze následkem vězeňských útrap.

NEUMAN Vladimír,

nar. 1909 ve Vídni, externí učitel Učňovské školy ve Velkém Meziříčí. Byl zatčen 6. 5. 1945 pro účast na povstání proti okupantům a zastřelen 7. 5. 1945.

NEVRKLA Siard František,

nar. 1911 v Nové Říši, okr. Dačice, kooperátor v Brně-Židenicích, učitel náboženství na Pokusné škole v Brně-Židenicích, významný vědecký pracovník v oboru vychovatelství. Byl zatčen pro odbojovou činnost 14. 6. 1942, vězněn na Pankráci, v Bavorsku, Brně a Osvětimi, kde byl ubit 25. 2. 1943. Byla po něm pojmenována ulice v Brně-Židenicích.

NIESNER Jan,

nar. 1900 v Lomnici nad Popelkou, odborný učitel měšťanské školy chlapecké tamže, okr. Semily. Byl zatčen 10. 5. 1940 jako velitel rot vojenského odboje Obrana národa, vězněn ve Vrchlabí, v Maršově, v Drážďanech, v Lipsku, v Gollnowě, v Berlíně a v Briegu, kde zemřel 8. 4. 1944.

NOGA František,

nar. 1902 v Doubravě, okr. Fryštát, učitel Obecné školy v Ostravě-Kunčicích nad Ostravicí, řídicí učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokol a vězněn v Ostravě, v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 24. 3. 1942 umučen.

NOHEL Karel,

nar. 1880 v Nošovicích, v Těšínském Slezsku, farář v Jílovicích u Českých Budějovic, učitel náboženství na školách v Jílovicích. Byl internován v Zásmukách, protože užíval úředních tiskopisů českých. Zemřel v Zásmukách.

NOP František,

nar. 1890 v Morkovicích, okr. Kroměříž, řídicí učitel Obecné školy v Žopec, okr. Holešov. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Uherském Hradišti a v Osvětimi, kde 11. 3. 1942 dotrpěl.

NOVÁČEK Radim RNDr.,

nar. 1905 v Ústí nad Orlicí, docent mineralogie Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity v Praze, řádný profesor Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity pro obor mineralogie i. m. Byl zatčen koncem září 1941 pro činnost v odboji Ústředního vedení odboje domácího a vězněn na Pankráci a v Mauthausenu, kde dotrpěl 13. 2. 1942.

NOVÁK Jan,

nar. 1873 v Letovicích, okr. Boskovice, řídicí učitel Obecné školy v. v. v Sebranicích, okr. Brno-venkov. Byl zatčen 10. 8. 1943 pro účast v odboji, vězněn v Brně a v Štýrském Hradci, kde zemřel 29. 5. 1944.

NOVÁK Jaroslav,

nar. 1893 v Šeberově, okr. Říčany, profesor Obchodní akademie Dr. Edvarda Beneše v Táboře. Byl zatčen 8. 6. 1942 pro domnělé schvalování trestu nad Heydrichem, uvězněn v Táboře a tamže zastřelen 10. 6. 1942.

NOVÁK Jaroslav,

nar. 1914 v Menharticích, okr. Moravské Budějovice, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Nové Říši, okr. Dačice. V revolučních dnech byl postřelen a zemřel 14. 5. 1945.

NOVÁK Josef,

nar. 1889 v Dlouhé Lhotě, řídicí učitel Obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Řitonicích, okr. Jičín. Byl zatčen 1. 12. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a rozšiřování jeho zpráv a vězněn v Osvětimi, kde dotrpěl 21. 2. 1943.

NOVÁK Josef,

nar. 1911 v Kyselově, okr. Olomouc, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Bystřici pod Hostýnem, okr. Holešov. Byl zatčen 28. 2. 1945 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl asi 10. 4. 1945 umučen plynem.

NOVÁK Václav,

nar. 1909 v Opočnici, okr. Poděbrady, externí učitel Učňovské školy v Libochovicích. Byl jako člen Sokola zatčen 11. 4. 1942 a popraven 1. 7. 1942.

NOVÁKOVÁ Albína,

nar. 1892 v Náchodě, řídící učitelka Obecné školy chlapecké v Hronově, okr. Náchod. Byla zatčena 24. 2. 1943 pro účast v odboji a vězněna v Hradci Králové, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřela 1. 6. 1943 na tyfus.

NOVOBILSKÝ Jaroslav,

nar. 1903 v Závišicích, okr. Nový Jičín, ředitel Měšťanské školy v Pňovicích, okr. Litovel. Byl zatčen 23. 10. 1941 pro účast v odboji, vězněn v Olomouci, v Brně a 7. 5. 1942 popraven v Mauthausenu.

NOVOTNÝ František,

nar. 1906 ve Vrchoslavicích, okr. Přerov, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Místku, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a dotrpěl 15. 4. 1942 v Osvětimi.

NOVOTNÝ František,

nar. 1906 ve Zvěroticích, okr. Tábor, odborný učitel Měšťanské školy v Polné, okr. Havlíčkův Brod. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Jihlavě a v Osvětimi, kde zemřel 14. 3. 1942.

NOVOTNÝ Jan,

nar. 1876 ve Vladislavi, okr. Třebíč, řídící učitel Obecné školy v. v. v Třebíči. Byl zatčen 27. 9. 1942 jako pokladník české pravoslavné církve a vězněn v Jihlavě a v Brně, kde byl 26. 11. 1942 ubit.

NOVOTNÝ Jaroslav,

nar. 1907 ve Vrbátkách, okr. Prostějov, profesor Státního reálného gymnázia ve Velkém Meziříčí, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen ve Velkém Meziříčí 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole, vězněn v Jihlavě a Osvětimi, kde zemřel 6. 4. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v jeho rodišti Vrbátkách.

NOVOTNÝ Josef,

nar. 1896 v Lužné, okr. Vsetín, řídící učitel Obecné školy v Kunovicích, okr. Valašské Meziříčí. Byl zatčen 4. 2. 1940 pro účast v odboji a pro nemoc propuštěn 1. 9. 1940. Opět byl zatčen 3. 4. 1941, vězněn na Vsetíně, v Uherském Hradišti, v Brně, v Ostravě, ve Wohlau a popraven 22. 1. 1943 ve Vratislavi.

NOVOTNÝ Josef,

nar. 1911 v Jilemnici, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Hradci Králové, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 22. 3. 1945 jako partyzán a vězněn v Hradci Králové a v Terezíně. 13. 5. 1945 byl převezen do Prahy na Bulovku, kde v horečce se zabil skokem z okna.

NOVOTNÝ Václav,

nar. 1886 v Chržíně, ředitel Měšťanské školy v. v. ve Veltrusích, okr. Kralupy nad Vltavou, člen Zemského zastupitelstva v Praze. Byl zatčen 12. 11. 1942 pro význačnou politickou a sokolskou činnost a vězněn v Kladně, na Pankráci, v Berlíně a v Königsteinu, kde byl popraven 8. 9. 1943.

NÜRNBERGER Kalman Dr.,

nar. 1882 v Brzesku, rabín a učitel náboženství v Uherském Brodě, spisovatel. Byl deportován do Terezína 26. 1. 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul.*

NYPL Bohumil,

nar. 1887 v Kozojídkách, okr. Nový Bydžov, ředitel Březinova státního reálného gymnázia v Telči, legionář, významný osvětový a sociální pracovník. Byl zatčen 3. 9. 1940 v Telči pro odbojovou činnost, vězněn v Jihlavě, Brně, Vratislavi, Oranienburgu, Sachsenhausenu a Bergen-Belsenu, kde pravděpodobně v dubnu 1945 zemřel. Československá obec legionářská, jednota v Olomouci, byla pojmenována Jednotou Bohumila Nypla.

ODEHNAL Karel Ing. C. [= kandidát inženýrství],

nar. 1913 v Brně, do r. 1939 poručík ženijního vojska, potom učitel průmyslových škol, štábní kapitán i. m. Byl zatčen 29. 6. 1943 ve škole pro odbojovou činnost, vězněn v Brně, Vratislavi a Briegu. V lednu 1945 nastoupil pochod smrti z Briegu do západního Německa a 2. 3. 1945 zemřel na útrapy v Könderitz u Zeitzu.

OLSZAK Jindřich,

nar. 1887 v Šenově, okr. Frýdek, farář v Třinci. Byl zatčen 2. 9. 1939 a vězněn v Buchenwaldu a Mauthausenu, kde zemřel 1. 4. 1940.

ONDERKOVÁ Bronislava,

nar. 1912 v Karviné, okr. Fryštát, profesorka Spolkového reálného gymnázia s vyučovacím jazykem polským v Orlové, významná osvětová pracovníce. Byla zatčena 7. 4. 1943 pro členství v tajné organizaci a vězněna v Těšíně a Osvětimi, kde dotrpěla 18. 12. 1943.

OPIAL František,

nar. 1898 v Kunčicích nad Ostravicí, odborný učitel Měšťanské školy v Ostravě. Byl zatčen 2. 9. 1941 a vězněn v Mauthausenu, kde byl umučen plynem 5. 2. 1942.

OPÍCHAL Vojtěch,

nar. 1906 v Moravské Huzové, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Štěpánově, okr. Šternberk, významný pracovník osvětový a sokolský, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 22. 10. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Olomouci, Brně a Mauthausenu, kde byl utýrán 5. 9. 1942.

OPOČENSKÝ Jiří,

nar. 1897 v Klášteře, okr. Nové Město nad Metují, řídicí učitel Obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Růžďce, okr. Vsetín. Jako sokol byl zatčen v srpnu 1940 a po 2 léta vězněn asi ve 14 koncentračních táborech v Německu. Po propuštění byl přeložen do Růžďky, podruhé zatčen 5. 1. 1945 pro účast v revoluční skupině Sousedík Vsetín a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde zahynul plynem asi 10. 4. 1945.

OPPENHEIM Berthold Dr.,

nar. 1867, rabín a učitel náboženství na středních školách v Olomouci. Byl deportován do Terezína 8. 7. 1942 a dále do Treblinky, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

OPPENHEIMER Viktor Arch.,

nar. 1877, státní profesor průmyslových škol. Byl zatčen 28. 1. 1942 pro svůj původ, vězněn v Terezíně do 25. 4. 1942, odtud odvezen patrně do Osvětimi, datum a místo úmrtí není známo.

OPPENHEIMEROVÁ Edita Dr. provd. Geradová,

nar. 1910 v Brně, profesorka Státního reálného gymnázia ve Vyškově. 28. 1. 1942 byla pro svůj původ odvečena do Terezína a pak do Osvětimi, odkud se nevrátila.

OPRŠAL Břetislav,

nar. 1911 v Rakvicích, okr. Hustopeče, učitel Obecné školy v Podivíně, okr. Hodonín. Byl zatčen 8. 11. 1940 a propuštěn v červenci 1941. V září 1941 byl znovu zatčen pro ukrývání zbraní a pro převádění osob do Polska a vězněn v Mauthausenu, kde 10. 4. 1942 zemřel utýrán.

ORLT Karel,

nar. 1911 v Praze, ředitel Obecné a měšťanské školy v Žihobcích, okr. Sušice. Byl zatčen 6. 11. 1941 pro činnost v odboji, vězněn v Klatovech a v Osvětimi, kde 18. 3. 1943 podlehl útrapám.

OTÁHAL Václav,

nar. 1908 v Horní Moštěnici, okr. Přerov, kaplan v Drahotuších, učitel náboženství na školách tamže. Byl zatčen jako rukojmí pro svou vlasteneckou činnost 1. 9. 1939 a vězněn v Buchenwaldu a Dachau, kde zemřel 1. 12. 1942.

OTRUBA Emil,

nar. 1897, učitel obchodní akademie v Kolíně. Byl zatčen jako štábní kapitán československé armády 2. 3. 1943 a vězněn v Kolíně, v Kutné Hoře a v Terezíně. Zemřel na následky vězeňských útrap 5. 5. 1945 v Kolíně.

OŽANA Gustav,

nar. 1909 v Prostřední Suché, okr. Fryštát, učitel náboženství na polských školách v Třinci. Byl zatčen pro odbojovou činnost 12. 4. 1943, vězněn ve Vídni a Steinu a tam popraven 15. 4. 1945.

PACÁK František,

nar. 1901 ve Dvoře Králové nad Labem, odborný učitel Měšťanské školy v Kloboukách u Brna, okr. Hustopeče, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 10. 3. 1942 pro činnost v sokolském odboji a vězněn v Brně, kde byl zastřelen 11. 6. 1942.

PACÁK Jaroslav,

nar. 1905 ve Velkém Poříčí nad Metují, okr. Náchod, profesor Státního reálného gymnázia v Čáslavi, významný osvětový pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 10. 6. 1942 pro schvalování trestu nad Heydrichem a protiněmecké smýšlení, vězněn v Kolíně a v Praze, odsouzen 18. 6. 1942 k smrti a 19. 6. 1942 v Kobyliších zastřelen.

PADĚLEK Josef,

nar. 1915 v Újezdě, učitel Obecné školy v Biskupicích, okr. Moravský Krumlov, řídicí učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 19. 7. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde byl 15. 3. 1942 umučen.

PACHL Antonín,

nar. 1910 v Uherském Hradišti, odborný učitel Pokusné měšťanské školy ve Zlíně, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 18. 12. 1939 pro účast v odboji Obrana národa a vězněn v Brně, ve Svidnici, ve Vratislavi, v Diezu, ve Wohlau, v Briegu a na Mírově, kde zemřel 4. 8. 1944.

PALÁN Stanislav,

nar. 1907 v Mysletíně, řídicí učitel Obecné školy a správce Lidové školy zemědělské ve Světlici, okr. Humpolec. Byl zatčen 20. 2. 1945 pro přípravné práce v odbojovém hnutí a uvězněn v Terezíně. Po prožitých útrapách zemřel 16. 5. 1945.

PALKOVSKÝ Adolf,

nar. 1897 v Brně, odborný učitel Pokusné měšťanské školy ve Zlíně, tajemník okresní péče o mládež tamže. Byl zatčen 3. 8. 1942 pro význačnou činnost v odboji a vězněn v Brně. Zemřel 15. 2. 1943 v Osvětimi.

PALUCH Stanislav,

nar. 1882, řídicí učitel Obecné školy s vyučovacím jazykem polským v Orlové na Těšínsku. Byl zatčen 12. 4. 1940 v Orlové a vězněn v Dachau a Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 13. 12. 1941 v plynové komoře.

PÁNEK Bohumil,

nar. 1894 v Popovicích na Moravě, do r. 1939 štábní kapitán, pak přidělen jako učitel průmyslových škol na Státní odbornou školu pro průmysl textilní v Ústí nad Orlicí. Byl totálně nasazen 20. 9. 1944, zatčen 8. 12. 1944 a vězněn v Terezíně; od března 1945 je nezvěstný. Podle zpráv svědků onemocněl v březnu 1945 tyfem a pravděpodobně ještě zemřel před osvobozením.

PÁNEK František,

nar. 1881 v Želči, okr. Tábor, katecheta římskokatolického náboženství Měšťanské školy chlapecké ve Velvarech, okr. Kralupy nad Vltavou. Byl zatčen na udání 25. 5. 1940, vězněn na Pankráci, v Oranienburgu a v Dachau, kde zemřel 14. 1. 1941.

PANOŠ Stanislav,

nar. 1902 v Čimicích, řídící učitel Obecné školy v Čepicích, okr. Sušice. Byl zatčen 27. 10. 1941 pro činnost v odboji, vězněn v Klatovech, odsouzen v Berlíně k smrti a 18. 3. 1943 popraven.

PAPOUŠEK Zdeněk,

nar. 1901 ve Zlíně, řídící učitel Obecné školy v Slavíkovcích, okr. Moravské Budějovice. Byl zatčen 3. 3. 1941 pro vůdčí činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Brně, ve Vratislavi a ve Wohlau. Zemřel 1. 3. 1944 v Kasselu. V obci Báňovicích, kde po léta velmi úspěšně působil, byl mu 15. 9. 1946 odhalen pomník před školní budovou.

PÁRAL Josef,

nar. 1882 v Třešti, okr. Jihlava, řídící učitel Obecné školy v. v. v Bašce, okr. Místek. Byl zatčen 13. 1. 1943 pro účast v odboji generála Eliáše, vězněn v Ostravě a v Osvětimi, kde dočkal 15. 2. 1943.

PARKÁN Jan,

nar. 1905 ve Dvorcích, okr. Havlíčkův Brod, katecheta československého náboženství Měšťanské školy dívčí v Kolíně. Byl zatčen 25. 3. 1943 pro činnost v odboji, vězněn v Kutné Hoře, v Terezíně, na Pankráci, v Gollnowě, v Berlíně, v Litoměřicích, v Drážďanech, v Míšni a v Lipsku, kde byl prý popraven 15. 4. 1945.

PASTEJŘÍK Miloš,

nar. 1906 ve Velkém Boru, okr. Sušice, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Učňovské školy a lidové školy zemědělské v Štěkni, okr. Strakonice, významný pracovník osvětový a sokolský, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 27. 2. 1942 pro činnost v odboji Ústředního vedení odboje domácího a vězněn v Klatovech, na Borech u Plzně, v Bayreuthu a v Berlíně, kde byl 13. 7. 1943 popraven. Na Měšťanské škole v Štěkni byl založen Pastejříkův fond.

PASTYŘÍK Jan,

nar. 1912 ve Zhoří, okr. Jihlava, odborný učitel 2. měšťanské školy chlapecké v Jihlavě-Dřevěných Mlýnech. Byl zatčen 29. 7. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Jihlavě, v Brně, ve Wohlau, ve Vratislavi, ve Velkých Střelících a v Esterwegenu, kde těžce onemocněl. Zemřel v Brandenburgu nad Havolou 25. 7. 1944.

PAŠEK Josef,

nar. 1889 v Cepu, okr. Třeboň, farář v Olešnici u Českých Budějovic, učitel náboženství na školách v Olešnici, Bukové a Petříkově. Byl zatčen pro nepřátelský postoj k okupantům, vězněn v Dachau, kde zemřel 26. 7. 1942.

PÁTA Josef Dr.,

nar. 1886 v Litomyšli, mimořádný profesor jazyka a literatury lužicko-srbské Filozofické fakulty Karlovy univerzity v Praze, vynikající zastánce práv Lužických Srbů, řádný profesor Filozofické fakulty Karlovy univerzity pro obor jazyka a literatury lužicko-srbské i. m. Byl odsouzen k smrti a popraven 24. 6. 1942.

PATA Václav,

nar. 1896 v Starém Podlesí, okr. Příbram, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké a učitel Učňovské a lidové školy zemědělské v Libochovicích, okr. Roudnice nad Labem, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 11. 4. 1942 pro činnost ve vojenském odboji, odsouzen v Praze 1. 7. 1942 k smrti a téhož dne popraven.

PATERA Josef,

nar. 1894, řídící učitel Obecné školy v. v. v Otročiněvsi, okr. Beroun, legionář. Byl zatčen 1. 7. 1940 a umučen 21. 5. 1943 v Gräffentunně.

PATERA Václav,

nar. 1891 v Praze, profesor Masarykova státního reálného gymnázia v Plzni, nyní Benešova třída č. 51, významný sokolský pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 6. 3. 1944 pro podezření ze špionáže a pro činnost v odboji Petičního výboru Věrní zůstaneme a Ústředního vedení odboje domácího, vězněn v Plzni a v Drážďanech, kde byl odsouzen k smrti 8. 12. 1944. Po leteckém bombardování a zničení Drážďan se na pochodu smrti do Míšně úplně fyzicky vyčerpal. Asi po kilometrovém pochodu se vrátil do trosek vězení, kde zemřel 25. 2. 1945.

PAUČEK Stanislav,

nar. 1908 v Ostravě-Vítkovicích, zatímni státní profesor Obchodní akademie a Gymnázia v Ostravě, definitivní profesor obchodních učilišť i. m. Byl zatčen 31. 7. 1940 pro organizování vojenské skupiny odboje a vězněn v Ostravě a ve Vratislavi, kde byl sťat 19. 2. 1943.

PAUL Jan Msgre.,

nar. 1869 v Pelhřimově, apoštolský protonotář, kanovník, vikář a arciděkan v Praze XVI a inspektor náboženství na školách v Praze XVI. Byl zatčen jako osoba nepohodlná okupantům 13. 5. 1942 a internován v Zásmukách, kde zemřel 21. 12. 1944.

PAULÍK Jan Jaroslav PhDr.,

nar. 1895 v Pelhřimově, profesor Obchodní akademie v Praze X. Byl zatčen pro členství v odbojové organizaci Petičního výboru Věrní zůstaneme 14. 10. 1942, vězněn v Plötzensee a zemřel 13. 5. 1945 v Dreiberge.

PAVLÁN Josef,

nar. 1907 v Ostravě-Vítkovicích, učitel Obecné školy chlapecké a Učňovské školy v Přerově. Byl zatčen 20. 6. 1942 pro účast v odboji a vězněn v Přerově, Brně a v Osvětimi, kde 20. 11. 1942 dotrpěl.

PAVLÍK Antonín,

nar. 1915 v Starém Městě, učitel obecné školy tamže, okr. Uherské Hradiště. Zatčen byl 21. 11. 1940 pro účast v odboji a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Wohlau a ve Vratislavi. Zemřel ve Wohlau 18. 11. 1942.

PAVLÍK Gorazd,

nar. 1879 v Hrubé Vrbce, okr. Strážnice na Moravě, biskup české pravoslavné eparchie, církevní inspektor náboženství v Zemích české a moravskoslezské, spisovatel knih a statí náboženských, právních a politických. Byl zatčen pro ukrývání parašutistů, kteří provedli atentát na Heydricha, a popraven 4. 9. 1942. Bylo po něm pojmenováno náměstí v Olomouci, Třebíči, ulice v Brně a zasazena mu pamětní deska v Hrubé Vrbce a v Praze.

PAVLÍK Václav,

nar. 1904 v Nové Vsi, ředitel Měšťanské školy a správce Lidové školy zemědělské v Miličíně, okr. Tábor. Padl v revolučních bojích 6. 5. 1945.

PAVLIS Antonín,

nar. 1890 na Kladně, odborný učitel 1. měšťanské školy dívčí a ředitel učňovské školy tamže. Byl zatčen o Božím Těle r. 1939 jako člen obecního zastupitelstva při odvetném opatření okupačních úřadů za zastřelení německého policisty a vězněn na Špilberku a v Dachau. Zemřel po návratu z vězení po těžkých útrapách 7. 11. 1940. Byla po něm pojmenována ulice v Kladně.

PAVLISKA Oldřich,

nar. 1913 v Čeladné, učitel obecné a lidové školy zemědělské tamže, okr. Místek. Byl zatčen 7. 9. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Ostravě, v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 21. 3. 1942.

PAZDERA Svatopluk,

nar. 1904 v Daskabátě, řídící učitel Obecné školy v Olšovci, okr. Hranice. Byl zatčen 7. 9. 1940 pro činnost v odboji a vězněn v Brně, ve Svidnici a ve Wohlau. Zemřel 17. 3. 1944 v Briegu.

PAZDERSKÝ Karel,

nar. 1894 v Krchlebech, okr. Čáslav, učitel Pomocné školy v Čáslavi. Byl zatčen 16. 1. 1943 pro účast v odboji, vězněn v Kolíně, v Terezíně, v Oranienburgu a v Mauthausenu, kde 12. 3. 1945 zemřel.

PAŽDZIORA Augustin,

nar. 1886 v Horní Suché, okr. Fryštát, farář v Konské. Byl zatčen 15. 4. 1940 a vězněn v Těšíně, Dachau a Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 13. 9. 1940.

PECÁNEK Miloslav,

nar. 1909 ve Felbabce-Rpetách, okr. Hořovice, poručík, učitel průmyslových škol na bývalé Automobilní škole v Klatovech. Byl zatčen pro odbojovou činnost 6. 3. 1940 a popraven 21. 4. 1943 v Berlíně.

PECINA Josef,

nar. 1897 v Pěnčíně, řídící učitel Obecné školy v Javoříčku, okr. Litovel. Byl popraven 5. 5. 1945 v Javoříčku.

PEČÍNKA Josef,

nar. 1907 v Zlatkově, okr. Nové Město na Moravě, odborný učitel Měšťanské školy v Starém Městě, okr. Uherské Hradiště. Byl zatčen 20. 11. 1940 pro činnost v odboji a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Wohlau a ve Vratislavi. Zemřel 22. 7. 1943 ve Wohlau.

PEKAŘ Augustin,

nar. 1895 v Brně, ředitel Veřejné obchodní školy ve Znojmě, ředitel Obchodní akademie v Moravských Budějovicích i. m. Byl zatčen 3. 3. 1941 pro činnost v odboji Obrana národa, vězněn v Brně, Vratislavi, Wohlau a v Briegu, kde zemřel 4. 5. 1944.

PELANT Josef,

nar. 1906 v Mnichově Hradišti, důstojník československé armády, od r. 1939 aktuárský tajemník a dopisovatel Památkového úřadu v Brně pro politický okres Uherský Brod. Byl zatčen 10. 2. 1945 a od té doby není o něm zpráv.

PELC Hynek MUDr.,

nar. 1895 ve Strakonících, mimořádný profesor sociálního lékařství Lékařské fakulty Karlovy univerzity. Byl zatčen 13. 6. 1942, vězněn na Pankráci, kde byl popraven asi 2. 7. 1942.

PELIKÁN Karel,

nar. 1907 v Bukovanech, okr. Kyjov, odborný učitel přidělený Okresnímu školnímu výboru v Kyjově a učitel Lidové školy zemědělské v Bukovanech, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 10. 10. 1944 pro činnost v odboji a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Flossenbürgu a v Dachau, kde doopravdy asi 24. 4. 1945.

PEŇÁZ Vladimír,

nar. 1914 v Brtnici, učitel obecné školy tamže, okr. Jihlava. Byl zatčen v r. 1941 pro vedoucí činnost v odboji Obrana národa a zastřelen 20. 4. 1945 u Kamence při ústupu německého vojska.

PENK Jan,

nar. 1903 v Telči, okr. Dačice, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Jemnici, okr. Moravské Budějovice. Byl zatčen 27. 3. 1941 pro účast v odboji Obrana národa a vězněn v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau a v Briegu, kde doopravdy 28. 1. 1944.

PEŠEK Josef,

nar. 1881 v Mečichově, okr. Strakonice, řídící učitel Obecné školy v Praze-Podolí, starosta Zemského ústředního spolku jednot učitelů v Čechách, vynikající učitelský pracovník a redaktor, vrchní školní rada i. m. Byl zatčen 30. 1. 1942 pro činnost v národním odboji a vězněn na Pankráci, v Gollnowě, v Drážďanech, v Ebrachu a v Straubingu, odkud byl 25. 5. 1945 převezen do Prahy. Zemřel 29. 5. 1945 po těžkých útrapách.

PEŠKAŘ Jan,

nar. 1892 v Kobyli, odborný učitel Měšťanské školy v Rajhradě, okr. Hustopeče, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 14. 4. 1942 pro účast v odboji a zastřelen 14. 6. 1942 v Brně.

PEŠULA Josef,

nar. 1903 v Praze, profesor Státního reálného gymnázia v Třeboni, tělovýchovný pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 27. 11. 1941 pro svůj nesmlouvavý protiněmecký postoj a vězněn v Českých Budějovicích, v Praze, v Terezíně a v Osvětimi, kde dotrpěl 21. 3. 1942.

PĚTA Antonín,

nar. 1907 v Borském Svätém Júru, okr. Malacky, řídící učitel Obecné školy v Nýrově, okr. Boskovice. Byl zatčen 4. 3. 1943 pro skrývání členů odboje a vězněn v Brně, ve Vratislavi, v Ostravě a na Pankráci, kde byl popraven 22. 2. 1945.

PETÁK Jaromír,

nar. 1914 v Příbrami, učitel Obecné školy v Dobrovízu, okr. Praha-venkov. Byl zatčen 10. 6. 1941 pro činnost v odboji a v Berlíně odsouzen 12. 1. 1943 k trestu smrti. Byl popraven 26. 1. 1945 v Drážďanech.

PETR František,

nar. 1894 v Javornici, řídící učitel Obecné školy v Malé Čermné nad Orlicí, okr. Rychnov nad Kněžnou, legionář. Zúčastnil se odboje jako organizátor partyzánského hnutí v kraji. 31. 5. 1945 byl ve svém bytě úkladně zavražděn.

PETRÁŠ Josef,

nar. 1895 v Štramberku, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy v Plumlově, okr. Prostějov. Byl zatčen 3. 10. 1941 jako činovník Sokola a vězněn v Olomouci, v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 6. 7. 1942.

PETŘEK Josef,

nar. 1881 v Rožnově pod Radhoštěm, okr. Valašské Meziříčí, řídící učitel Obecné školy v. v. v Olomouci-Pavlovičkách. 2. 7. 1942 po prozrazení úkrytu mstitelů na Heydrichovi v Praze byl s celou svou devítičlennou rodinou zatčen jako otec Dr. Vladimíra Petřka. Po šestiměsíčním žalářování v Olomouci byl v Osvětimi 7. 2. 1943 umučen. Byla po něm pojmenována ulice v Olomouci. Jeho manželka Marie byla umučena 4. 5. 1943 v Osvětimi. Vedle syna Dr. Vladimíra a dcery Milady byl ještě umučen syn Ing. Jaroslav 4. 3. 1943 v Osvětimi a syn MUC. Miroslav zastřelen 13. 7. 1944 ve Francii na útěku k americké armádě.

PETŘEK Vladimír ThDr.,

nar. 1908 v Olomouci, pravoslavný duchovní v Praze, učitel náboženství na školách v Praze, nadporučík duchovní služby i. m. Byl odsouzen 3. 9. 1942 k smrti pro podporování a ukrývání parašutistů-vlastenců, kteří odstranili Heydricha, a popraven 4. 9. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Olomouci a jeho jméno uvedeno na pamětní desce v Praze II.

PETŘÍK Zdeněk,

nar. 1913 na Kladně, učitel Obecné školy v Lidicích, okr. Kladno. Při zničení Lidic 9. 6. 1942 byl s ostatními občany zastřelen.

PETŘKOVÁ Milada,

nar. 1911 v Olomouci, odborná učitelka Měšťanské školy v Holici, okr. Olomouc-venkov. Při zatýkání 10. 7. 1942 byla postřelena a zranění podlehl v Osvětimi neznámo kdy.

PICKOVÁ Jiřina,

nar. 1912 v Jaroměřicích nad Rokytnou, okr. Moravské Budějovice, profesorka Státního reálného gymnázia v Mělníku, významná pracovníce osvětová, též literárně činná (dcera spisovatelky Gisy Pickové-Saudkové). Pro účast na odbojovém hnutí byla zastřelena v Osvětimi 16. 11. 1943. *

PILNÝ Stanislav,

nar. 1905 v Jičíně, profesor Městského dívčího reálného gymnázia Ch. G. Masarykové v Praze I, pracovník v oboru astronomie při Astronomickém ústavu Karlovy univerzity, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 28. 3. 1941 pro odbojovou činnost, vězněn v Dráždanech, Gollnowě a ve Štětíně a popraven stětím 11. 6. 1943 v Berlíně.

PISKÁČEK Jaroslav,

nar. 1897 v Praze, externí učitel Učňovské školy kovářské v Praze IX. V souvislosti s provedením trestu nad Heydrichem byl zatčen s celou svou rodinou, tj. s manželkou, synem a tchyní, a 24. 10. 1942 byli společně v Mauthausenu popraveni.

PITRA Jan,

nar. 1915, učitel Obecné školy v Českém Meziříčí, okr. Dobruška. Byl zatčen 3. 6. 1940 jako člen odboje a odsouzen v Litoměřicích 30. 3. 1942. Zemřel ve vězení ve Zwickau 25. 7. 1943.

PLAMÍNKOVÁ Františka,

nar. 1875 v Praze, odborná učitelka měšťanské školy v. v. v Praze, senátorka Národního shromáždění ČSR, zakladatelka a předsedkyně Ženské národní rady, představitelka českého ženského hnutí, neúnavná bojovnice za práva žen a socialismus. 14. 9. 1938 napsala otevřený protest Hitlerovi proti urážce, kterou se dotkl presidenta Dr. Beneše. Byla zatčena 1. 9. 1939, později propuštěna. 11. 6. 1942 byla podruhé zatčena, vězněna na Pankráci a v Terezíně, kde byla 30. 6. 1942 popravena. V Praze VII byla po ní pojmenována ulice.

PLAŇANSKÝ Miloš,

nar. 1911 v Mníšku, okr. Praha-venkov, učitel průmyslových škol na Učňovské škole v Rokycanech. Při náletu bombardovacích letadel na město Plzeň byl udušen 27. 4. 1945 při léčbě svého plicního neduhu v nemocnici.

PLESCHINGER František,

nar. 1891 v Plzni, školník v Praze I, Dušní, legionář. Byl zatčen 13. 1. 1943 pro poslouchání a rozšiřování zahraničních zpráv a vězněn na Pankráci a v Osvětimi, kde dotrpěl 18. 3. 1943. Byl povýšen i. m.

PLESKAČ Jan,

nar. 1909 v Moravských Knínicích, okr. Tišnov, učitel Obecné školy v Brně-Husovicích. Byl zabit granátem 9. 5. 1945 v Brně-Řečkovcích.

PLEVA Silvestr,

nar. 1882 v Přerově, řídící učitel obecné školy v. v. tamže. Byl zatčen jako starosta Sokola v Přerově 1. 9. 1939 a vězněn na Mírově, kde 8. 11. 1941 dotrpěl.

PLÍTEK Josef,

nar. 1906 v Kamenici, okr. Jičín, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké a učitel Učňovské a lidové školy zemědělské v Chlumci nad Cidlinou, okr. Nový Bydžov. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola, vězněn v Kolíně, v Terezíně a v Osvětimi, kde 14. 3. 1942 zemřel umučen.

PLOC Vojtěch,

nar. 1893 v České Třebové, topič Vysoké školy věd hospodářských v Praze. Byl zatčen 20. 6. 1942 a zastřelen 1. 7. 1942.

PODRUH Tomáš,

nar. 1896 v Třeboni, do r. 1939 podplukovník dělostřelectva, potom učitel Vyšší průmyslové školy v Brně. Byl zatčen 23. 11. 1939 pro odbojovou činnost, vězněn v Berlíně a tam popraven 26. 8. 1942.

PODSEDNÍK Vladislav,

nar. 1898, major, vrchní aktuárský tajemník u hospodářské správy Provozu vysokých škol v Brně. Byl zatčen v lednu 1940 a vězněn ve Wohlaue a v Berlíně, kde byl 5. 3. 1943 popraven.

POHL Jaroslav,

nar. 1893 v Praze, kancelářský oficiant Národní a univerzitní knihovny v Praze. Od 1. 4. 1940 zařaděn do společného osobního stavu všech vysokých škol. Za služební působiště mu byla určena Přírodovědecká fakulta Karlovy univerzity. Legionář. Oficiál i. m. Byl zatčen 21. 3. 1940 v nemocnici na Bulovce v Praze VIII pro činnost v odboji a v Berlíně odsouzen k smrti; zemřel 15. 4. 1943 v Berlíně-Plötzensee.

POKORA Josef,

nar. 1873 v Tišnově, profesor Státního reálného gymnázia v Brně, Křenová ul. v. v., významný sokolský a tělovýchovný pracovník. Byl zabit při bombardování nádraží při leteckém útoku Američanů na Brno 20. 11. 1944.

POKORNÝ Emil,

nar. 1886 ve Vsetíně, farář Českobratrské církve evangelické v Sázavě, senior novoměstského seniorátu, učitel náboženství na školách v Sázavě a přífařených obcí. Byl zatčen pro ukrývání osoby, pronásledované gestapem 18. 2. 1942, vězněn v Drážďanech, v Litoměřicích a tam po útrapách ve věznicí zemřel 3. 7. 1943.

POKORNÝ Oldřich,

nar. 1909 v Horní Bobrově, okr. Nové Město na Moravě, profesor Státního reálného gymnázia v Třebíči, významný sokolský a tělovýchovný pracovník, ředitel Státního reálného gymnázia ve Vyškově i. m. Byl zatčen jako sokolský činovník při tzv. sokolské akci 8. 10. 1941, vězněn v Jihlavě a Osvětimi, kde dočkal 31. 3. 1942.

POLÁK Josef JUDr.,

nar. 1886 v Praze, rada správní osvětové služby při Fotoměřickém ústavě v Praze, pověřen organizací židovského muzea v Praze. Byl vynikajícím znalcem slovenského lidového umění a židovských památek. Jako státní inspektor muzeí na Slovensku má velkou zásluhu o jejich organizaci, vrchní rada správní osvětové služby i. m. Byl zatčen 18. 8. 1944 a vězněn v Terezíně a Osvětimi. Pravděpodobně zahynul 20. 1. 1945 při transportu přestárlých z Osvětimi.

POLÁŠEK František,

nar. 1886 ve Valašské Bystřici, okr. Valašské Meziříčí, výpomocný topič Masarykova státního koedukačního ústavu učitelského ve Valašském Meziříčí. Byl zatčen 5. 4. 1941 pro odbojovou činnost, vězněn na různých místech a zemřel v Dachau 26. 11. 1942.

POLÁŠEK Ignác,

nar. 1908 v Dřevohosticích, okr. Holešov, učitel Obecné školy v Zádveřicích, okr. Zlín. Byl zatčen 10. 10. 1940 pro účast v odboji Obrana národa a vězněn ve Zlíně, v Uherském Hradišti, v Brně, ve Wohlau, ve Vratislavi, v Diezu a v Kasselu, kde byl umučen 16. 6. 1943.

POLÁŠEK Josef,

nar. 1918 v Hájově, okr. Nový Jičín, učitelský praktikant v Rychalticích, okr. Místek. Byl zatčen 23. 4. 1941 a vězněn v Moravské Ostravě, v Olomouci, ve Wohlau, ve Vratislavi a v Ratiboři. Po těžké chorobě byl propuštěn 21. 12. 1942 a zemřel doma 23. 4. 1943.

POLÁŠEK Ladislav,

nar. 1904 v Prchalově, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy v Strážnici, okr. Hodonín. Byl zatčen 29. 10. 1940 pro účast ve vojenském odboji a vězněn v Brně a ve Wohlau. Zemřel prý 27. 5. 1945 v nemocnici v Ambergu.

POLICKÝ Jakub,

nar. 1895 v Blatnici, řídící učitel Obecné školy v Budkově, okr. Moravské Budějovice. Byl zatčen 13. 3. 1941 jako člen odboje Obrana národa a vězněn v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau a v Kasselu, kde byl zabit při náletu 22. 9. 1944.

POLLAK Alfred Ing. Dr.,

nar. 1886 v Třiklasovicích, okr. Tábor, profesor Státní průmyslové školy stavební v Praze v. v. Byl zatčen pro svůj původ a vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde v prosinci 1942 zemřel.

POPPER Emil,

nar. 1880 v Bechyni, učitel náboženství v Dobříši a v Příbrami.
Byl deportován do Terezína 20. 8. 1942 a dále na východ, kde zahynul.
Zároveň s ním byla odvléčena a umučena jeho manželka. *

PORUBA František,

nar. 1895 v Juřince, řídící učitel Obecné školy v Podolí, okr. Valašské
Meziříčí. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn
v Brně, kde zemřel 27. 12. 1941.

POSPÍCHAL Metoděj,

nar. 1907 v Blížkově, okr. Velké Meziříčí, řídící učitel Obecné školy ve
Výrovicích a učitel Lidové školy zemědělské v Tvořihrázi, okr. Znojmo.
Byl zatčen 26. 7. 1941 pro účast na národním odboji a vězněn v Brně
a v Osvětimi, kde 22. 11. 1941 zemřel.

POSPÍŠIL Antonín,

nar. 1910 v Jičíně, řídící učitel Obecné školy a správce Lidové školy
zemědělské ve Vřesníku, okr. Hořice v Podkrkonoší. Padl jako par-
tyzán 7. 5. 1945 za osvobozovacích bojů u Miletína, a to zákeřným
způsobem při vyjednávání o příměří.

POSPÍŠIL Bedřich RNDr.,

nar. 1912 v Bučovicích, okr. Vyškov, profesor Státního reálného gym-
názia na Starém Brně, asistent Ústavu matematiky při Vysoké škole
technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, autor četných článků z oboru
matematiky a fyziky, doktor technických věd a docent matematiky při
Masarykově univerzitě i. m. Byl zatčen 29. 4. 1941 pro činnost v odboji
a vězněn v Brně, na Mírově, ve Vratislavi, ve Wohlau, v Ambergu
a v Diezu do 17. 5. 1944. Zemřel na následky vězeňského týrání
27. 10. 1944 v Brně.

POSPÍŠIL Rudolf,

nar. 1900 v Čechovicích, pomocný zřízenec dermato-venerologické
kliniky Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Zahynul
23. 12. 1943 při náletu v Berlíně, kam byl přikázán k nucené práci.

POTOČEK Jaroslav Ing. Dr.,

nar. 1906 v Křivici, okr. Dobruška, asistent Ústavu vyšší geodesie při
Vysoké škole technické Dr. Edvarda Beneše a profesor Státní průmy-
slové školy stavební v Brně, doktor technických věd i. m. Byl zatčen
30. 9. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde
dopřel 27. 3. 1942.

POTŮČEK Bohumil,

nar. 1907 v Českém Dubu, okr. Turnov, odborný učitel Měšťan-
ské školy v Čtyřech Dvorech, okres České Budějovice. Byl zatčen
8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Českých Budějovicích,
v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 10. 3. 1942 utýrán.

POUZAR Václav,

nar. 1913 ve Zvoleněvsi, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké
v Hnidousích, okr. Slaný. Zemřel 9. 5. 1945 v Kladně po těžkém zra-
nění, které utrpěl v boji o obec Brandýsek.

PRAJZLER Josef,

nar. 1889 ve Vysokém nad Jizerou, okr. Jilemnice, ředitel Měšťanské
školy chlapecké v Roudnici nad Labem, okresní školní inspektor i. m.
Byl zatčen 16. 11. 1942 pro podporování rodin zatčených a pronásledo-
vaných Čechů, vězněn v Kladně, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel
1. 3. 1943.

PRAVDA Karel,

nar. 1892 ve Zruči nad Sázavou, okr. Ledeč nad Sázavou, řídící učitel
Obecné školy chlapecké v Jihlavě-Dřevěných mlýnech. Byl zatčen jako
sokolský pracovník a vězněn v Osvětimi, kde zemřel 15. 3. 1942.

PRAXL Václav,

nar. 1904 ve Valašském Meziříčí, řídící učitel Obecné školy v Žele-
chovicích, okr. Zlín. Byl zatčen 2. 3. 1945 pro účast v odboji a vězněn
v Mauthausenu, kde byl popraven v dubnu 1945.

PREČ Otakar,

nar. 1913 ve Frenštátě pod Radhoštěm, učitel obchodních učilišť na obchodní akademii tamže. Byl zatčen 21. 10. 1940 pro odbojovou činnost ve skupině Richarda Webra a vězněn ve Vratislavi, kde byl 8. 1. 1943 popraven.

PREISSIG Vojtěch,

nar. 1873 ve Světcí, okr. Bílina, akademický malíř a grafik, od r. 1931 umělecký poradce Památníku osvobození a od r. 1939 smluvní úředník Národní galerie v Praze, vynikající průkopník a zakladatel nové české užité grafiky, zvláště v oboru knihtisku a knižního umění, legionář. Zúčastnil se národního odboje, opatroval peníze na akce a vydával časopis V boj se svou dcerou Irenou. Byl však s ní s rodinou 21. 9. 1940 zatčen a zemřel 11. 6. 1944 v Dachau. Jeho dcera Irena byla 26. 8. 1940 v Berlíně sřata.

PRESSER Otto,

nar. 1912, rabín a učitel v Táboře. Byl deportován do Terezína 16. 11. 1942 a dále na východ, kde zahynul. **

PRCHLÍK Pavel,

nar. 1895 v Drslavicích, okr. Uherský Brod, školník ve Zlíně. Byl popraven 18. 11. 1942 ve Vratislavi.

PROCHÁZKA František MUDr.,

nar. 1908 v Praze, asistent 2. interní kliniky Lékařské fakulty Karlovy univerzity, byl vědecky činný zejména v oboru poruch výměny látkové, docent Lékařské fakulty Karlovy univerzity i. m. Byl zatčen pro odbojovou činnost v březnu 1941 v Praze, vězněn v Praze a v Drážďanech, kde byl popraven 10. 7. 1944.

PROCHÁZKA František,

nar. 1887 v Poličce, řídící učitel Obecné školy v. v. a správce Lidové školy zemědělské v Čestíně, okr. Kutná Hora. 12. 9. 1944 byl zatčen jako starosta České zemské hasičské jednoty v Čechách, vězněn na Pankráci a v Terezíně, kde 2. 3. 1945 zemřel.

PROCHÁZKA František,

nar. 1890 ve Mšeně, ředitel měšťanské školy a učitel lidové školy zemědělské tamže, okr. Mělník. Byl zatčen 9. 10. 1941 jako činovník Sokola, vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 23. 1. 1942.

PROCHÁZKA František,

nar. 1906 v Jobově Lhotě, okr. Polička, odborný učitel Měšťanské školy dívčí ve Zbraslavi. V bojích za svobodu 7. 5. 1945 v Lahovicích byl zajat a zastřelen.

PROCHÁZKA Jan,

nar. 1887 ve Starém Kamení, okr. Polička, farář v Červených Janovicích a učitel náboženství na školách farnosti Červené Janovice. Byl zatčen pro výroky proti nacistickému režimu a nadřování židům 29. 6. 1941 a vězněn v Bruchsale, kde zemřel 23. 3. 1943.

PROCHÁZKA Jaroslav,

nar. 1896 v Prostějově, zřízenec Slovanského státního reálného gymnázia v Olomouci, legionář, podúředník i. m. Byl zabit 7. 5. 1945 při osvobozovacích bojích o Olomouc.

PROCHÁZKA Karel,

nar. 1903 v Chříví, okr. Kralovice, štábní kapitán dělostřelectva, vrchní aktuárský tajemník Odborné školy pro ženská povolání v Praze I, podplukovník dělostřelectva i. m. Padl 6. 5. 1945 při hájení budovy Československého rozhlasu v Praze.

PROCHÁZKA Václav,

nar. 1917 ve Zbraslavi, učitel Obecné školy v Lipanech, okr. Praha-venkov. V revolučních bojích 6. 5. 1945 byl zastřelen Němci v Modřanech.

PROKEŠ Antonín Ing. Dr.,

nar. 1889 v Praze, ministerský rada Ministerstva zemědělství, honorovaný docent Českého vysokého učení technického v Praze, vědecký pracovník, odborový přednosta i. m. Byl zatčen na udání 2. 7. 1941 a uvězněn v Mauthausenu, kde byl umučen 21. 12. 1941. S ním zároveň byla zatčena jeho manželka Františka, roz. Jirsíková. Byla vězněna v Ravensbrücku a následkem útrap zemřela 16. 6. 1945 v Praze.

PROKOP Ferdinand,

nar. 1886 ve Vlachově Březí, okr. Prachatice, farář ve Vetlé a učitel náboženství na škole ve Vetlé. Byl na nátlak okupantů penzionován r. 1940 a později zatčen, vězněn na Pankráci, v Terezíně, Dachau a tam usmrčen v plynové komoře 20. 5. 1942.

PROKOP František,

nar. 1911 v Turovci, odborný učitel Měšťanské školy v Miličíně, okr. Tábor. Byl zajat 7. 5. 1945 v revolučních bojích při přepadení obce Sedlce a zastřelen.

PROKŮPEK Jaroslav Ing. agr.,

nar. 1899 ve Staré Pace, okr. Nová Paka, odborný rada a přednosta pobočky agronomické služby Zemědělské jednoty v Benešově, externí učitel družstevnictví Zemské zimní rolnické školy v Benešově, významný pracovník zemědělsko-odborářský. Byl zatčen 28. 6. 1942 v Benešově pro protiněmeckou a sabotážní činnost, odvezen do Tábora a tam údajně 2. 7. 1942 na dvoře kasáren zastřelen.

PROŠEK Jaroslav,

nar. 1898 v Příboře, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Ústí nad Orlicí, spisovatel. Byl zatčen 12. 5. 1944, vězněn v Pardubicích, v Praze a v Dráždanech, kde byl pro činnost v odboji 12. 10. 1944 popraven.

PROUZA Roman Ing.

nar. 1897 v Hronově nad Metují, profesor Státní vyšší rolnické školy v Čáslavi, významný pracovník osvětový, politický i odborový. Odborně pracoval hlavně v zelinářství a ovocnictví. Ředitel vyšší zemědělské školy i. m. Pro politickou a odbojovou činnost byl zatčen 10. 6. 1942, vězněn v Praze a tam 17. 6. 1942 zastřelen.

PRUDÍK Oldřich,

nar. 1913 ve Velkém Meziříčí, externí učitel učňovské školy tamže. Byl zatčen 6. 5. 1945 pro účast na ozbrojeném povstání proti okupantům a zastřelen 7. 5. 1945.

PRŮCHA Václav,

nar. 1914, učitel Obecné školy dívčí v Plzni. Byl zatčen 23. 10. 1940 a vězněn v Plzni, v Bayreuthu a v Berlíně, kde byl popraven 4. 9. 1942 pro účast v ilegálním hnutí KSČ.

PRUŠKA Bedřich,

nar. 1884 v Táboře, laborant zemské vyšší rolnické školy v. v. tamže, významný sokolský pracovník (župní místonáčelník, župní vedoucí dorostu Sokolské župy Jana Žižky z Trocnova). Byl zatčen 7. 11. 1942 pro činnost v sokolském odboji Jindra a vězněn v Osvětimi, kde dopřel umučením 13. 4. 1943.

PŘIBYL Alois,

nar. 1906 v Háji, okr. Opava, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Ostravě I. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn v Osvětimi, kde dopřel 17. 2. 1942.

PŘÍHONSKÝ Karel,

nar. 1890 ve Valdicích, okr. Jičín, učitel Měšťanské školy chlapecké v Čáslavi, řídicí učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník, vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde 29. 3. 1942 zemřel. Jeho manželka Žofie byla umučena plynem 20. 10. 1942 v Polsku.

PŘIVŘEL Josef,

nar. 1902 v Pravčicích, okr. Kroměříž, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Hodoníně, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 13. 12. 1939 a vězněn v Uherském Hradišti, ve Vratislavi, v Brně a opět ve Vratislavi pro přechovávání zbraní a pro činnost v odboji. 27. 11. 1942 byl sťat.

PTÁČEK Jaroslav,

nar. 1886 v Kutné Hoře, řídící učitel Obecné školy v. v. v Uhlířských Janovicích. Byl zatčen 27. 10. 1944 jako hasičský činovník, vězněn v Kutné Hoře, na Pankráci a v Terezíně, kde 24. 4. 1945 zemřel. Jeho syn Ladislav padl 5. 5. 1945 na barikádách.

PUKL Jaromír,

nar. 1899 v Mysločovicích, okr. Holešov, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Hranicích. Byl zatčen 22. 12. 1944 pro vůdčí činnost v odboji, vězněn v Přerově a v Brně a snad zemřel v květnu 1945 v Mauthausenu.

PUKL Václav,

nar. 1898 v Mysločovicích, okr. Holešov, učitel zemědělských škol (dříve aktivní důstojník), přidělen po demobilizaci na Státní vyšší lesnickou školu v Hranicích. Byl zatčen 6. 12. 1939 pro letákovou aféru a propuštěn 5. 1. 1940. Podruhé byl zatčen 26. 2. 1940 jako vedoucí a organizátor vojenské organizace Obrana národa a vězněn v Ostravě, v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau, v Neumünsteru u Kielu a opět ve Vratislavi, kde byl 19. 2. 1942 popraven stětím.

PURKYNĚ Jiří,

nar. 1898 v Lounech, profesor Obchodní akademie v Hradci Králové, ředitel Obchodní akademie ve Dvoře Králové i. m. Byl zatčen pro činnost v odboji 5. 3. 1940, vězněn v mnoha věznicích a popraven 15. 9. 1942 v Mnichově. Byla po něm pojmenována obchodní akademie v Hradci Králové.

RABINOVSKÝ Smil,

nar. 1901, rabín a učitel v Pelhřimově. Byl deportován do Terezína 16. 11. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka a děti. *

RADIMĚŘSKÝ František,

nar. 1900 v Poličce, odborný učitel měšťanské školy chlapecké tamže, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 28. 8. 1942 pro činnost v odboji a vězněn v Pardubicích, v Terezíně, v Litoměřicích a v Drážďanech. Zemřel umučen 10. 11. 1944 v Bayreuthu.

RACHMUTH Michal Dr.,

nar. 1865, rabín a učitel náboženství v Jindřichově Hradci. Byl deportován do Terezína 20. 6. 1942, a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním odvečena jeho manželka, která zemřela v Terezíně. *

RAMBOUSEK Antonín,

nar. 1889 ve Vysoké, okr. Mělník, ředitel Měšťanské školy v Suchdole, okr. Litovel. Byl zatčen 29. 9. 1943 pro činnost v odboji a vězněn v Olo-mouci, v Brně a v Dachau, kde 14. 1. 1945 zemřel. Jeho manželka Jana skončila sebevraždou po nervovém otřesu.

RANOCHA Alois,

nar. 1914 v Proskovicích, okr. Místek, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Ostravě-Vítkovicích. O prázdninách r. 1941 pracoval jako dělník na stavbě silnice, při práci byl zatčen pro činnost v odboji a vězněn v Mauthausenu, kde byl umučen 2. 11. 1941.

RAŠKA Karel,

nar. 1904 v Kopřivnici, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy dívčí ve Frenštátě pod Radhoštěm, okr. Místek, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 7. 4. 1941 pro činnost v odboji a 8. 1. 1943 ve Vratislavi popraven.

RATHAUSKÝ Bedřich,

nar. 1910 v Uherském Ostrohu, okr. Uherské Hradiště, učitel průmyslových škol na Učňovské škole v Napajedlích. Byl zatčen 27. 12. 1939 v Seredu při pokusu o přechod hranic a vězněn v Bratislavě; 4. 6. 1940 byl propuštěn. 15. 6. 1940 odešel opět z domova s úmyslem dostat se do Ruska. Od té doby je nezvěstný.

REGNER Vladimír,

nar. 1911 v Mladé Boleslavi, odborný učitel 1. měšťanské školy chla-
pecké tamže, malíř. Byl zatčen 2. 11. 1942 jako sokolský činovník, věz-
něn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Osvětimi, kde 19. 4. 1943 zemřel.

REICH Arnošt Dr.,

nar. 1888, rabín v Olomouci. Byl deportován do Terezína 8. 7. 1942
a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byli odvečeni a umučeni
jeho manželka a dva synové. *

REINER Josef,

nar. 1872, vrchní kantor v Žatci, učitel náboženství na měšťanských
a obecných školách tamže. Byl deportován do Terezína 15. 5. 1942, kde
zemřel 4. 6. 1942. **

REISSOVÁ Helena,

nar. 1907 ve Strážnici, okr. Hodonín, profesorka Státního reálného
gymnázia v Přerově, ředitelka střední školy i. m. Byla pro svůj původ
odvečena do koncentračního tábora a zemřela v červenci 1943 v Osvě-
timi.

REITZER Karel,

nar. 1913, odborný učitel židovské školy v Praze. Byl odvečen do Tere-
zína 24. 10. 1942 a dále na východ, kde zahynul. **

REJDA Karel,

nar. 1901 ve Skutči, okr. Vysoké Mýto, externí učitel učňovské školy
tamže. Byl zatčen 6. 11. 1944 jako hasičský pracovník a uvězněn
v Terezíně, kde zemřel 24. 4. 1945.

REMEŠ Jaroslav,

nar. 1909 v Chroustovicích, okr. Vysoké Mýto, profesor Státního
reálného gymnázia v Náchodě, horlivý sokolský a sportovní pracovník,
ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 13. 3. 1943 v Náchodě, pravděpo-
dobně pro svou dřívější činnost v Sokole, vězněn v Osvětimi a Buchen-
waldu, kde zemřel na hnisavou anginu 7. 1. 1944.

RESKA Hynek,

nar. 1910 v Blatničce, okr. Uherské Hradiště, učitel 2. obecné školy
dívčí v Brně-Židenicích. Zahynul 25. 8. 1944 při náletu.

REZEK Hynek,

nar. 1908 v Košťanech, okr. Teplice-Šanov, externí učitel Učňovské
školy v Libochovicích. Byl zatčen jako člen Sokola a funkcionář čet-
ných spolků 11. 4. 1942 a popraven 1. 7. 1942.

REZEK Josef,

nar. 1887 ve Volyni, okr. Strakonice, pravoslavný farář v Olomouci,
předseda církevního odboru eparchiální rady a okružní protopres-
byter pravoslavné církve, učitel náboženství na školách v Olomouci.
Byl zatčen v souvislosti s politickou perzekucí pravoslavné církve
26. 9. 1942, vězněn v Olomouci, potom převezen na nucené práce do
Německa; zemřel následkem útrap v Olomouci r. 1945.

REZEK Josef,

nar. 1890 v Nesvačilech, okr. Benešov, ředitel Koedukačního ústavu
učitelského v Čáslavi, osvětový pracovník. Byl zatčen 7. 8. 1944 jako
manžel židovky, vězněn v Bystřici u Benešova, kde zemřel vysílením
1. 4. 1945.

REŽNÝ Vojtěch,

nar. 1893 ve Mšeně, okr. Mělník, učitel Československé doplňo-
vací školy v Sarajevu. Byl zatčen 9. 5. 1944 pro odbojovou činnost
v Jugoslávii a vězněn v Dachau, kde 11. 2. 1945 dotrpěl.

RIESENFELD Felix,

nar. 1890 v Šafově, okr. Znojmo, vedlejší učitel Měšťanské školy chla-
pecké v Moravských Budějovicích. Byl zatčen 19. 9. 1942 pro styky se
zahraničím a vězněn v Jihlavě, v Brně a v Osvětimi, kde byl 22. 2. 1943
asi umučen plynem.

RIESS Teodor Dr.,

nar. 1888, profesor gymnázia v Brně. Byl odvečen do Terezína 23. 3. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

RICHTR Stanislav,

nar. 1912 v České Třebové, učitel Měšťanské školy chlapecké v Ústí nad Orlicí. Byl zatčen 17. 12. 1941 jako člen odboje skupiny Parník u České Třebové, vězněn v Pardubicích a v Drážďanech, kde byl 15. 9. 1943 popraven.

ROD Stanislav,

nar. 1910 v Kovářově, okr. Milevsko, okresní referent Veřejné osvětové služby v Sušici, nadporučík československé armády, štábní kapitán československé armády i. m. Byl zatčen 2. 3. 1944 pro velezradu a vězněn v Českých Budějovicích, Klatovech, na Pankráci, v Terezíně, Gollnowě a v Brandenburgu, kde byl popraven 15. 1. 1945.

RÖHRER Alfréd RNDr.,

nar. 1902 ve Valašském Meziříčí, profesor Státního reálného gymnázia ve Frýdku-Místku. Byl zatčen 7. 10. 1941 při akci pro zrušení reálného gymnázia ve Frýdku-Místku a vězněn v Ostravě. Zemřel 23. 1. 1942 doma ve Valašském Meziříčí na následky věznění.

ROLNÝ Alois,

nar. 1898 v Určicích, řídící učitel Obecné školy v Dětkovicích a učitel Lidové školy zemědělské ve Vranovicích, okr. Prostějov. 4. 9. 1940 byl zatčen pro činnost v odboji a vězněn v Prostějově, v Olomouci, ve Vratislavi, v Landsbergu a ve Wohlau, kde po těžkých útrapách zemřel 7. 3. 1943.

ROMPART František Ing.,

nar. 1877 v Českých Budějovicích, ředitel Polívkova státního reálného gymnázia v Olomouci, významný sokolský a osvětový pracovník. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako starosta Sokolské župy olomoucké a vězněn v Mauthausenu, kde podlehl útrapám 27. 12. 1941.

ROPP Ladislav,

nar. 1905 v Plzni, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Staňkově, okr. Horšovský Týn. Byl zatčen 29. 4. 1943 pro účast v odboji a vězněn v Klatovech a v Terezíně. V Drážďanech byl odsouzen k trestu smrti. Dalších bezpečných zpráv není.

ROSENBAUM Bohumil,

nar. 1893 ve Skryjích, okr. Moravský Krumlov, ředitel Státní zimní rolnicko-ovocnické školy ve Vizovicích, člen výboru Sokola, legionář. Byl zatčen 9. 10. 1940 jako člen odbojové organizace Obrana národa, pro ukrývání zbraní a stavbu tajné vysílačky, vězněn v Brně, Wohlau, Landsbergu u Mnichova a ve Vratislavi, kde byl 27. 8. 1942 popraven stětím.

ROSENZWEIGOVÁ Anna,

nar. 1917, sociální sestra židovské školy v Praze. Byla odvečena do Terezína 22. 12. 1942 a dále na východ, kde zahynula. **

ROSENZWEIGOVÁ Jenny,

nar. 1918, učitelka židovské školy v Praze. Byla odvečena do Terezína 13. 7. 1943 a dále na východ, kde zahynula. **

ROSICKÝ Vojtěch PhDr.,

nar. 1880 v Praze, řádný profesor mineralogie a petrografie Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 17. 12. 1941 z politických důvodů a uvězněn v Mauthausenu, kde dočrpěl 9. 2. 1942.

RÖSSLER Bohumil,

nar. 1891 v Koroužné, okr. Nové Město na Moravě, ředitel Měšťanské školy chlapecké ve Zbraslavi. Padl v revolučních bojích na silnici z Vraného do Měchenic 6. 5. 1945.

ROTH M.,

kantor a učitel náboženství v Rakovníku. Byl vězněn v koncentračním táboře někde v Německu, kde zemřel r. 1940. *

ROTREKL Josef,

nar. 1903 v Letovicích, okr. Boskovice, řídící učitel Obecné školy v Lačnově, okr. Uherský Brod. Byl zatčen 17. 2. 1941, poněvadž pracoval ve vojenském odboji, a popraven 29. 10. 1941 v Brně.

ROTT Antonín,

nar. 1904 v Hromnici, okr. Plzeň, ředitel Obecné a měšťanské školy, správce Lidové školy zemědělské a učňovské ve Zbiroze, okr. Rokycany. Byl zatčen 17. 2. 1944 pro skrývání člena národního odboje, vězněn v Plzni a na Pankráci, kde byl popraven 12. 7. 1944.

ROTTER Alois,

nar. 1890 v Ostravě, odborný učitel Měšťanské školy dívčí a správce Učňovské školy v Ostravě-Vítkovicích. Poprvé byl zatčen v květnu 1941 a vrátil se v červnu t. r. Podruhé byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a v národním odboji. Byl vězněn v Ostravě, v Brně a v Osvětimi, kde zemřel 21. 3. 1942, surově ubit při namáhavé práci.

ROUBÍČEK Jan,

nar. 1882 v Ovčářích u Kolína nad Labem, kancelářský oficiál 1. státní průmyslové školy strojnické v Praze. Byl zatčen 15. 12. 1942 z politických a rasových důvodů, vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde patrně zahynul v plynové komoře.

ROUPEC Antonín,

nar. 1888 v Ratibořicích, řídící učitel Obecné školy v Blížkovicích, okr. Moravské Budějovice, starosta Ústředního spolku jednot učitelů na Moravě, vynikající učitelský pracovník. Po útrapách v koncentračních táborech zemřel 31. 3. 1946 v Moravských Budějovicích.

ROVINSKÝ Jakob,

nar. 1892 v Alexandrovce [= Oleksandrivka] na Ukrajině, vrchní kantor a učitel náboženství v Trutnově. Byl deportovaný z Dolních Kounic do Brna 14. 3. 1942 a dále do Terezína a na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka a dcera. **

ROZEHNAL Jan,

nar. 1906 v Hodoníně, ředitel Učňovské školy v Hrotovicích, okr. Hranice. Zahynul 8. 5. 1945 při ústupu okupantů, kteří bombardovali civilní obyvatelstvo, shromážděné na prostranství před místím zámkem k uvítání Rudé armády.

RUNA Otakar Ing. Dr.,

nar. 1915 v České Třebové, asistent Ústavu technické mechaniky na Vysoké škole strojního a elektrotechnického inženýrství v Praze a Státní průmyslové školy strojnické v Praze XVI, doktor technických věd i. m. Byl zatčen počátkem roku 1942 pro činnost v odboji KSČ a popraven v červenci 1942. Byla po něm pojmenována velká rýsovna v budově Elektrotechnického ústavu Českého vysokého učení technického v Praze.

RUNCZIK Václav,

nar. 1898 v Praze, učitel Pomocné a učňovské školy v Praze-Nuslích, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 25. 4. 1941 pro skrývání členů odboje, vězněn na Pankráci a v Mauthausenu, kde byl 7. 2. 1942 umučen.

RŮŽIČKA Josef,

nar. 1893 v Strážově, okr. České Budějovice, ředitel Měšťanské školy a správce Lidové školy zemědělské ve Velešíně, okr. Český Krumlov. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Českých Budějovicích, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 24. 2. 1942.

RŮŽIČKA Ladislav,

nar. 1888 v Ronově nad Doubravou, okr. Čáslav, řídící učitel Obecné školy v. v. v Semilech, legionář. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník, vězněn v Kartouzích, na Pankráci a v Osvětimi, kde zemřel 15. 5. 1942.

RŮŽIČKA Zdeněk,

nar. 1917 v Pňovicích, okr. Litovel, vedlejší učitel Měšťanské školy dívčí na Vsetíně. Byl zatčen 21. 12. 1939 z politických důvodů a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi, na Mírově a ve Wolfenbüttelu. Zemřel 21. 1. 1942 v Brunšviku.

RYCHTALÍK Jan,

nar. 1902 v Přerově, odborný učitel Měšťanské školy v Uherském Brodě, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 22. 1. 1942, poněvadž organizoval odboj v Uherském Brodě a okolí, a popraven 23. 10. 1942 ve Vratislavi.

RYS Hanuš MVDr.,

nar. 1889 v Olešniku, okr. České Budějovice, veterinární rada a externí učitel Učňovské školy v Českých Budějovicích. Byl zatčen v akci Heydrichově 23. 6. 1942 a týž den popraven.

RYŠÁNEK František,

nar. 1896 v Podomí, okr. Vyškov, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Brně-Králově Poli. Odborný spisovatel, redaktor Tělesné výchovy mládeže, tajemník Zemské péče o mládež v Brně. Byl zatčen 9. 10. 1941 jako sokolský pracovník a člen odboje, vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 23. 5. 1943 dotrpěl.

RYŠÁNEK Maxmilián PhDr. et JUDr.,

nar. 1890 v Olomouci-Hejčíně, profesor Státního reálného gymnázia v Brně-Husovicích, významný osvětový a politický pracovník, vrchní školní rada i. m. Byl zatčen třikrát, naposled 27. 11. 1941, pro činnost v odboji Obrana národa, uvězněn v Brně, kde byl popraven zastřelením 11. 6. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Masarykově čtvrti v Brně.

RZYMAN Josef,

nar. 1895, ředitel Měšťanské školy s vyučovacím jazykem polským v Lazích u Orlové na Těšínsku. Byl zatčen 12. 4. 1940 v Lazích, vězněn v Dachau a Mauthausenu-Gusenu, kde zahynul v plynové komoře 13. 12. 1941.

ŘEHOŘ František,

nar. 1899 v Mlakách u Písku, učitel Odborné školy pro ženská povolání v Rokycanech, ředitel odborné školy i. m. Byl zatčen pro účast na národním odboji 23. 2. 1940, vězněn v Německu a po svém návratu zemřel 7. 6. 1945 ve Všeobecné nemocnici v Plzni.

ŘEPKA František,

nar. 1890 v Železnici, okr. Jičín, řídicí učitel Obecné školy ve Svitávce, okr. Boskovice. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a člen odboje a vězněn v Osvětimi, kde byl 15. 2. 1942 umučen. Byla po něm pojmenována ulice ve Svitávce.

ŘEZANINA Augustin,

nar. 1909 ve Vídni, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně, Mendlovo náměstí, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 7. 10. 1944 pro činnost v odboji a vězněn v Brně, ve Flossenbürgu a v Plattlingu, kde byl 10. 4. 1945 umučen.

ŘEZNÍČEK Augustin,

nar. 1886 v Domoušicích, okr. Louny, ředitel Měšťanské školy chlapecké na Kladně. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 25. 2. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Kladně.

ŘEZNÍČEK Stanislav,

nar. 1907 v Dolních Otaslavicích, učitel Obecné školy a Lidové školy zemědělské v Brodce u Nezamyslic, okr. Prostějov. Zemřel za osvobozovacích bojů při ostřelování obce 2. 5. 1945.

ŘÍHA Jan,

nar. 1902 v Cerhovicích, okr. Hořovice, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Králově Dvoře, okr. Beroun. Byl 30. 6. 1942 zatčen a 3. 7. 1942 v Praze zastřelen.

ŘÍKOVSKÝ František RNDr.,

nar. 1901 v Přerově, bezplatný mimořádný profesor Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně, asistent Zeměpisného ústavu. Byl zatčen 11. 12. 1941 z politických důvodů a uvězněn v Mauthausenu, kde dotrpěl 5. 12. 1942.

ŘÍMAN Teofil,

nar. 1914 v Karviné, okr. Fryštát, učitel Měšťanské školy v Šenově, okr. Místek. Byl zatčen 7. 10. 1941 a umučen 10. 4. 1942 v Osvětimi.

SADÍLEK František,

nar. 1905 v Horním Poli, okr. Dačice, odborný učitel Měšťanské školy v Kamenici nad Lipou. Byl zatčen 23. 3. 1942 pro účast v odboji, vězněn v Táboře, v Terezíně a v Mauthausenu, kde zemřel 26. 9. 1942.

SAHÁNEK Josef RNDr.,

nar. 1896 v Praze, mimořádný profesor technické fyziky Vysoké školy technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, doktor technických věd a řádný profesor téže vysoké školy i. m. Byl zatčen 9. 12. 1941 pro svou vědeckou činnost a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde zemřel utýrán 23. 3. 1942.

SAHÁNEK Stanislav PhDr.,

nar. 1883 v Trávníku, okr. Kroměříž, docent germanistiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, docent Komenského univerzity v Bratislavě, profesor Státního reálného gymnázia v Brně, ředitel reálného gymnázia v Brně a řádný profesor Filozofické fakulty Masarykovy univerzity pro obor dějin německé literatury i. m. Byl zatčen 23. 12. 1941 pro činnost v odboji vysokoškolských profesorů a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen 27. 2. 1942.

SALUS Miloš Ing.,

nar. 1896 v Kladně, profesor Obchodní akademie v Praze X. Byl zatčen pro svůj původ, vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde zemřel neznámo kdy.

SANDER Walter,

nar. 1911, ředitel Židovské měšťanské školy v Praze V. Byl deportován do Terezína 22. 12. 1942 a dále na východ, kde zahynul. **

SANETŘÍK Alois,

nar. 1889 v Jaktarži, okr. Opava, řídící učitel Obecné školy v. v. v Ostravě-Mariánských Horách, legionář, okresní školní inspektor i. m. Od 16. 1. 1943 byl pro podporování uvězněných osob a protinacistickou činnost vězněn v koncentračních táborech, posledně ve Výmaru, kde při náletu 9. 2. 1945 zahynul.

SATRAN Ladislav,

nar. 1914 v Semonicích, okr. Dvůr Králové nad Labem, řídící učitel Obecné školy v Bohdašíně, okr. Náchod. Byl zatčen 29. 6. 1942 pro účast v národním odboji Bohdašínské skupiny (viz Schejbal) a zastřelen 9. 7. 1942 v Pardubicích s manželkou Zdeňkou, s otcem, s bratrem a se švagrovou.

SATRAN Miroslav Ing.,

nar. 1903 v Praze, výpomocný učitel Obchodní akademie v Praze X. Byl zatčen pro ilegální činnost v organizaci národního odboje Český kurýr 20. 12. 1941, vězněn od 20. 12. 1941 do 31. 12. 1941, utekl a při novém zatýkání byl zastřelen 17. 7. 1942 v Kyjích u Prahy.

SEDLÁČEK Jaromír JUDr.,

nar. 1885 ve Slavkově u Brna, řádný profesor občanského práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Zahynul 12. 4. 1945 při náletu v Brně.

SEDLÁČEK Josef,

nar. 1914 v Brně, učitel Obecné školy ve Vémyslicích, okr. Moravský Krumlov, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 8. 7. 1941 pro činnost v odboji, vězněn v Brně a na různých místech v Německu. Zemřel 16. 2. 1945 na Mírově utýrán.

SEDLÁČEK Václav,

nar. 1906 v Šardičkách, okr. Vyškov, profesor Benešova státního reálného gymnázia v Kroměříži, významný sokolský a osvětový pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 9. 10. 1941 jako náčelník kroměřížského Sokola při hromadné akci proti sokolským činovníkům, vězněn v Brně a Osvětimi, kde dotrpěl umučen 6. 2. 1942.

SEDLÁČEK Vavřinec,

nar. 1897 v Kralupech nad Vltavou, externí učitel učňovské školy tamže. Byl zatčen 7. 10. 1941 jako náčelník Sokolské župy podřípské a vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde zemřel umučen 19. 4. 1942.

SEIGE Emil,

nar. 1914 ve Valašském Meziříčí, odborný učitel Měšťanské školy v Rožnově pod Radhoštěm, okr. Valašské Meziříčí. Byl zatčen 1. 3. 1945 pro styky s partyzány a vězněn ve Valašském Meziříčí a v Brně. Zahynul asi v Mauthausenu v dubnu 1945 umučen plynem.

SEKERA Hubert,

nar. 1891 v Přerově, odborný učitel měšťanské školy chlapecké tamže. Byl zatčen poprvé 5. 4. 1941 a vězněn do 16. 5. 1941 v Olomouci. Podruhé byl zatčen 4. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 24. 3. 1942 dočtrpěl.

SELIGEROVÁ Stella,

nar. 1909 v Prostějově, profesorka Klvaňova státního reálného gymnázia v Kyjově. Byla odvečena pro svůj původ do koncentračního tábora a je neznámá.

SEMRÁD Karel,

nar. 1891 v Meziříčku, okr. Jihlava, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Koryčanech, okr. Kyjov, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 22. 6. 1942 pro význačnou účast v odboji a 1. 7. 1942 zastřelen v Brně. Jeho manželka Marie byla s ním zatčena a dočtrpěla v listopadu 1942 v Osvětimi.

SCHAP Ludvík,

nar. 1875 v Tovačově, výpomocný rabín a učitel náboženství na obecných školách v Prostějově. Byl zatčen 29. 6. 1942 a deportován do Terezína, kde zahynul 20. 1. 1945. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka a 9 dětí. **

SCHEJBAL Josef,

nar. 1905 ve Velichovkách, okr. Jaroměř, odborný učitel Měšťanské školy v Malých Svatoňovicích, okr. Trutnov, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 30. 6. 1942 a zastřelen 9. 7. 1942 v Pardubicích pro vůdčí činnost v odboji Bohdašinské skupiny S-21-B [= Satran - 21 - Bohdašín], jež zřídila tajnou vysílačku a pracovala s parašutisty, kteří měli za úkol odstranit Heydricha. Bylo po něm pojmenováno koupaliště v Malých Svatoňovicích.

SCHÖN Albert,

nar. 1913 v Ostravě, výpomocný učitel židovského náboženství na středních školách v Prostějově. Byl zatčen 1. 9. 1939 pro svůj původ, podruhé r. 1942, vězněn v Dachau, Buchenwaldu, Terezíně, Osvětimi a v Německu, kde zahynul r. 1944. *

SCHÖN Robert,

nar. 1906, učitel židovské obecné školy v Brně. Byl deportován do Terezína 28. 1. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynul. **

SCHRECKER Zikmund,

nar. 1869, rabín a učitel náboženství na školách v Praze-Žižkově. Byl odvečen do Terezína 20. 7. 1942 a dále na východ, kde zahynul. *

SCHREIER Josef,

nar. 1898 v Ostravě, učitel Obecné školy v Ostravě-Hrabůvce. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dočtrpěl 6. 3. 1942.

SCHUBERT Augustin OSA [= augustinián], ThDr.,

nar. 1902 v Praze XI, převor a administrátor fary u sv. Tomáše v Praze III, významný tělovýchovný pracovník a generální vzdělavatel Československého orla. Byl zatčen pro svou činnost nábožensko-kulturní 28. 8. 1940 a vězněn na Pankráci, v Terezíně, Oranienburgu a Dachau, kde po utýrání zemřel 28. 7. 1942.

SCHÜCK Vojtěch,

nar. 1917 v Pardubicích, pomocný duchovní československé církve a učitel náboženství na školách v okrese Havlíčkův Brod, Jihlava, Humpolec a Chotěboř. Byl zastřelen při osvobozovacích bojích v Havlíčkově Brodě 5. 5. 1945.

SCHULSINGER Jindřich Dr.,

nar. 1887, rabín a učitel náboženství na školách v Hodoníně. Byl deportován do Terezína 23. 1. 1943 a dále na východ, kde zahynul. *

SCHULZ Felix Dr.,

nar. 1885, profesor Obchodní akademie v Brně. Byl odvezen do Terezína 2. 12. 1941 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byli odvezeni a umučeni jeho manželka a syn. **

SCHUSTER Bruno,

nar. 1914 v Rábu v Maďarsku, učitel Obecné školy v Solanci pod Soláněm, okr. Valašské Meziříčí. Zahynul v bojích o Rožnov pod Radhoštěm 4. 5. 1945.

SCHÜTZ Josef,

nar. 1905 v Kostelci nad Orlicí, okr. Rychnov nad Kněžnou, profesor Pelcova státního reálného gymnázia v Rychnově nad Kněžnou, významný pracovník osvětový a sportovní, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 29. 1. 1943 pro protinacistické smýšlení a vězněn v Hradci Králové, Terezíně a v Osvětimi, kde zahynul 23. 4. 1943.

SCHWANGMEIEROVÁ Zdeňka,

nar. 1904 ve Spělově, okr. Jihlava, učitelka domácích nauk Měšťanské školy dívčí ve Velkém Meziříčí. Zahynula při ostřelování Velkého Meziříčí 9. 5. 1945.

SCHWENGER Jindřich Dr.,

nar. 1879, rabín a profesor náboženství na gymnáziu v Žatci. Byl odvezen z Prahy do Lodže 21. 10. 1941, kde zahynul. **

SCHWIMMER Evžen,

nar. 1908, učitel náboženství v Novém Bydžově. Byl deportován do Terezína 13. 6. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

SIBLÍK Vladimír,

nar. 1900 v Příbrami, externí učitel Učňovské školy v Brandýse nad Labem. Byl zatčen v lednu 1940 pro politické hovory. Po věznění v několika koncentračních táborech v Německu byl dopraven do Flossenbürgu, kde 12. 3. 1945 utýráním zemřel.

SÍDL Jan,

nar. 1907 v Hrotovicích, externí učitel učňovské školy tamže, okr. Hranice. Zahynul 8. 5. 1945, kdy okupanti bombardovali civilní obyvatelstvo města, shromážděné před zámkem k uvítání Rudé armády.

SIEGELOVÁ Margita,

nar. 1907, učitelka Židovské obecné školy v Brně. Byla deportována do Terezína 28. 1. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynula. Zároveň s ním byli odvečeni a umučeni její manžel a dítě. **

SIGMUND Stanislav,

nar. 1917 v Předklášteří, okr. Tišnov, učitel Obecné školy v Hrotovicích, okr. Moravský Krumlov. Zemřel 7. 3. 1945 v Třebíči na otravu po zranění v pracovním nasazení.

SIROTEK Karel,

nar. 1890 v Starém Kníně, okr. Příbram, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Brně-Žabovřeskách, pedagogický spisovatel a osvětový pracovník, vrchní školní rada i. m. Byl zatčen 30. 9. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl popraven 7. 5. 1942.

SIROVÝ Jaroslav,

nar. 1901 v Mezné, okr. Tábor, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Benešově. Byl zatčen 8. 8. 1944 pro význačnou činnost v odboji, vězněn v Benešově, v Terezíně a na Pankráci a 13. 12. 1944 popraven.

SITAŘ Ludvík,

nar. 1903 v Brně, profesor Státního reálného gymnázia v Tišnově, významný sokolský pracovník, ředitel Reálného gymnázia v Hranicích i. m. Byl zatčen 14. 2. 1942 pro činnost v odboji Sokolské župy pernštejnské, uvězněn v Brně, kde byl zastřelen 14. 6. 1942.

SKALICKÝ Jaroslav,

nar. 1897 v Písku, učitel Státní průmyslové školy v Praze I, významný vědecký pracovník v oboru optiky, povýšen i. m. do 2. platové stupnice učitelů průmyslových škol. Byl zatčen pro svůj neohrožený postoj 10. 6. 1941 a uvězněn ve Flossenbürgu, kde patrně v květnu 1945 zemřel. (Prohlášen za mrtvého 31. 1. 1946.)

SKOŘEPA Miloslav,

nar. 1895 v Kutné Hoře, okresní školní inspektor v Praze, vědecký a pedagogický spisovatel, starosta spolku Dědictví Komenského. Byl zatčen a jako oběť heydrichiády zastřelen 15. 6. 1942 v Praze-Kobylisích.

SKOUMAL František,

nar. 1901 v Lukové, okr. Holešov, profesor Státního reálného gymnázia v Přerově, tělovýchovný pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen jako spojka mezi skupinou Obrana národa a Junákem 3. 10. 1941 a vězněn v Přerově, Brně a Osvětimi, kde dočtrpěl 17. 3. 1942.

SKRYJA Jaroslav,

nar. 1895 v Bohdalci, okr. Nové Město na Moravě, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně-Žabovřeskách. Byl zatčen 15. 12. 1939 pro přípravu odboje, vězněn v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau a v Berlíně, kde byl 27. 10. 1942 sťat.

SLABÝ Josef,

nar. 1922 v Rousínově, okr. Rakovník, pomocný duchovní Českobratrské církve evangelické v Rokycanech a učitel náboženství z duchovní správy na školách v Rokycanech a přířařených obcích. Byl zatčen pro odbojovou činnost, vězněn na různých neznámých místech a popraven na neznámém místě v Německu 18. 8. 1944.

SLÁMA Bohumil,

nar. 1915 v České Třebové, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně, Křídlovská. Byl zatčen 1. 4. 1943 pro činnost v odboji a vězněn ve Vratislavi, kde byl 10. 8. 1944 popraven.

SLAVÍČEK Jan,

nar. 1902 v Hrochově, řídicí učitel Obecné školy v Milkově, okr. Litovel. Zemřel 18. 9. 1946 po útrapách věznění.

SLAVÍK Jan,

nar. 1877 v Chlístově, okr. Nové Město nad Metují, profesor Státního Polívkova reálného gymnázia v Olomouci v. v. Byl zatčen 7. 3. 1944, poněvadž věnoval veliký obnos peněžní na podporu vdov a sirotků po popravených, jakož i celou tuto akci organizoval. Byl vězněn v Olomouci, Brně a Vratislavi, kde byl odsouzen k smrti a 25. 10. 1944 popraven.

SLOUKA Theodor,

nar. 1884 v Adamově, řídicí učitel Obecné školy v. v. v Šlapanicích, okr. Brno-venkov, dlouholetý starosta obce. Zúčastnil se odboje, byl zatčen 28. 4. 1943 a vězněn v Brně, ve Vratislavi a v Bayreuthu, kde 26. 11. 1944 dočtrpěl.

SMETANA Oldřich Arch.,

nar. 1896 ve Slaném, externí učitel učňovské školy tamže. Byl zatčen z politických důvodů 24. 8. 1942 a zemřel v Osvětimi 6. 3. 1943.

SMOLÍK Alois,

nar. 1897 v Býšovci, okr. Nové Město na Moravě, odborný učitel Měšťanské dívčí školy v Brně, okresní školní inspektor i. m. 14. 9. 1943 byl zatčen, vězněn v Brně, v Bernau, v Haagu a v Norimberku, odkud se vrátil s otřeseným zdravím 20. 5. 1945. Byl přidělen k Zemské školní radě v Brně, ale již 28. 7. 1945 podlehl srdečnímu záchvatu. Jeho manželka Františka zahynula při náletu na Brno 12. 4. 1945.

SOCHOR Jaroslav,

nar. 1885 v Přistoupimi, okr. Český Brod, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XII, Na Smetance, autor učebnic, významný osvětový pracovník a vychovatel dělnické mládeže i dospělých v Dělnické akademii, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 5. 6. 1941, protože skrýval tajnou vysílačku. Ilegálně pracoval ve skupině Zbyňkově [!], která byla složkou ústředí skupin odborářů. Byl vězněn na Pankráci a v Terezíně a byl ubit při práci 1. 12. 1941 v Mauthausenu.

SOCHOR Karel,

nar. 1907 v Dlouhé Brtnici, okr. Jihlava, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně-Žabovřeskách. Zemřel 24. 4. 1945 v Plattlingu.

SOUČEK Antonín,

nar. 1888 v Červeném Újezdě, okr. Písek, zatímní správce Státního reálného gymnázia v Bučovicích, významný osvětový a sokolský pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen pro ilegální činnost 8. 1. 1942 a uvězněn v Brně, kde byl odsouzen k smrti a zastřelen 14. 6. 1942.

SOVOVÁ Marie,

nar. 1877 v Slavkově u Brna, okr. Vyškov, řídící učitelka Obecné školy v. v. v Brně-Králově Poli. Zemřela za osvobozovacích bojů ve Veverské Bítýšce 8. 5. 1945.

SPÁČIL Vlastimil,

nar. 1908 v Čekyni, okr. Přerov, učitel Obecné školy v Drahanovicích, okr. Olomouc-venkov. V březnu 1940 byl zatčen a 6 týdnů vězněn v Olomouci. 3. 9. 1941 byl jako sokolský pracovník opět zatčen a vězněn v Olomouci, v Brně a v Osvětimi, kde 25. 2. 1942 dotrpěl.

SPITZER David Dr.,

nar. 1874 ve Vídni, rabín a učitel náboženství ve Františkových Lázních. Byl deportován do Terezína 6. 7. 1942, kde zemřel 22. 2. 1943. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

SPRINGER Evžen,

nar. 1911, učitel náboženství na židovské škole v Praze. Byl odvečen do Terezína 6. 3. 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynul. **

SPRINGEROVÁ Margita,

nar. 1913, učitelka židovské školy v Praze. Byla odvečena do Terezína 6. 3. 1943 a dále na východ, kde zahynula. **

STACH Zdenko,

nar. 1884 v Praze, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XII, Slovenská ul., v. v., významný pracovník vědecký a osvětový, spisovatel a bakteriolog. Byl zatčen v lednu 1941 pro protiněmecké smýšlení a srážku s německým vojákem a umučen v Mauthausenu 18. 12. 1941.

STALLICH Antonín,

nar. 1887 v Praze, ředitel 4. měšťanské školy chlapecké v Praze-Nuslích. 7. 5. 1945 byl ve své vile přepaden, zajat a zastřelen na Pankráci.

STANĚK Jaroslav,

nar. 1920 v Chlumci, učitel Obecné školy v Rozseči, okr. Dačice. Zemřel v pracovním nasazení v Kuřimi u Brna 9. 8. 1944.

STANĚK Josef,

nar. 1897 v Přívoze, okr. Ostrava, profesor tělesné a branné výchovy Zemské vyšší rolnické školy v Roudnici nad Labem po propuštění ze svazku branné moci od r. 1939, významný pracovník při výchově poddůstojníků a při šíření brannosti, legionář, podplukovník i. m. Byl zatčen 10. 3. 1940 přímo ve škole pro činnost v odboji vojenské organizace Obrana národa generála Kraváka a vězněn na Kladně, kde se energickým vystupováním stal vedoucím vězňů a dovedl jim přinést neuvěřitelné výhody. Když zrádný vlajkař vše vyzradil, byl hrozným způsobem ztýrán, převezen do Terezína, souzen na Pankráci, vězněn v Gollnowě, znovu souzen v Berlíně a odsouzen k smrti. Ve věznici Plötzensee očekával vykonání rozsudku, který byl 8. 9. 1943 proveden po náletu spojenců na Berlín (4. 9. 1943). Zároveň bylo 280 jiných vězňů popraveno.

STANĚK Karel Ing.,

nar. 1907 v Želetavě, okr. Dačice, statkář a učitel lidové školy zemědělské tamže a ve Staré Říši. Pro činnost v odboji byl zatčen 20. 12. 1940 a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dočkal umučení 11. 11. 1941.

STANICZEK Leopold,

nar. 1894, zatímni ředitel Měšťanské školy s vyučovacím jazykem polským v Karviné-Solci, okr. Fryštát. 12. 4. 1940 byl zatčen a vězněn v Dachau do 12. 10. 1940. Se zničeným zdravím se vrátil domů, kde zemřel 3. 1. 1941.

STANOVSKÝ Otto Msgre. ThDr.,

nar. 1882 v Slatině na Moravě, papežský prelát, metropolitní kanovník u sv. Víta, předseda Svazu katolické charity v ČSR, arcibiskupský komisař gymnázia v Praze XII a XIII. Byl zatčen v souvislosti s atentátem na Heydricha 3. 7. 1942 a vězněn na Pankráci, v Terezíně a Berlíně, kde byl odsouzen k smrti. Zákrokem Vatikánu byl mu trest smrti změněn ve vězení ve Straubingu. Po návratu z vězení zemřel v Praze na následky těžkého utrpení 5. 12. 1945.

STARÁ-HRŮZOVÁ Marie,

nar. 1902, řídicí učitelka v. v. v Šestajovicích, okr. Brandýs nad Labem. Zatčena byla 31. 8. 1942, vězněna v Praze, v Terezíně a v Mauthausenu, kde byla umučena 24. 10. 1942 plynem. Stejný osud stihl i jejího manžela Jaroslava.

STEHLÍK Alois RNDr.,

nar. 1877 v Brně, ředitel měšťanské školy v. v., docent zoopaleontologie Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Zahynul při náletu na Brno 24. 4. 1945.

STEHLÍKOVÁ Anna,

nar. 1895 v Jičíně, učitelka Obecné školy v Kostelci nad Labem, okr. Brandýs nad Labem. Byla zatčena 23. 7. 1942 pro sokolskou činnost a účast v odboji, vězněna v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Mauthausenu, kde byla umučena 24. 10. 1942 plynem.

STEHLÍKOVÁ Hermína,

nar. 1872 v Brně, řídicí učitelka Obecné školy v. v. v Brně-Králově Poli. Zemřela 20. 5. 1945 po zranění granátem za osvobozovacích bojů.

STEIN Evžen Dr.,

nar. 1902 v Praze, profesor Státního reálného gymnázia v Praze XVI, U Santošky, významný historický pracovník. Byl zatčen 17. 1. 1941 při zatčení bratrů, ale propuštěn. 10. 8. 1941 byl pro svůj původ odtransportován do Terezína, v únoru 1943 do Osvětimi, kde zahynul. Bratři JUDr. Viktor Stein a JUDr. Felix Stein byli zatčeni 17. 1. 1941 pro ilegální činnost, věznění na Pankráci a v Terezíně, kde byli oba za několik měsíců popraveni. Sestra MUDr. Otilie Steinová byla odtransportována do Terezína začátkem r. 1942 a je nezvěstná.

STEIN Arnošt,

nar. 1913, učitel náboženství židovské školy v Praze. Byl odvezen do Terezína 8. 7. 1943 a dále na východ, kde zahynul. **

STEINER Josef,

nar. 1902, odborný učitel Měšťanské školy v Dobřanech, okr. Nové Město nad Metují. Pro svůj původ byl 1. 2. 1941 dán do výslužby a odvezen do Terezína. Zemřel v r. 1944 umučen plynem v Osvětimi.

STEINOVÁ Milada,

nar. 1907, učitelka židovské školy v Praze. Byla odvečena do Terezína 15. 7. 1943 a dále do Osvětimi, kde zahynula. Zároveň s ní byla odvečena a umučena její dcera. **

STEJSKAL Josef PhDr.,

nar. 1897 v Ledenicích, okr. Lišov, profesor Státního reformovaného reálného gymnázia v Českých Budějovicích, významný pracovník osvětový a samosprávný, dramaturg a šéf činohry Jihočeského národního divadla tamže, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 4. 6. 1942 z politických důvodů, vězněn v Českých Budějovicích a popraven 16. 6. 1942 v Táboře. Byla po něm pojmenována ulice v Českých Budějovicích.

STERN Heřman,

nar. 1883 v Havasmezö [= Poienile de sub Munte, Rumunsko], učitel náboženství v Ostravě - Hrušově. Byl deportován do Terezína 29. 9. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka a dcera. **

STOKLÁSKOVÁ Růžena,

nar. 1901 v Ljubušce, Jugoslávie, odborná učitelka Měšťanské školy dívčí a správkyně Městských mateřských škol v Přerově, vrchní školní radová i. m. Byla zatčena 16. 12. 1941 pro zpravodajskou službu do Londýna a uvězněna v Brně, kde byla zastřelena 10. 6. 1942.

STÖSSLER Jan Dr.,

nar. 1880, rabín a učitel náboženství v Ústí nad Labem. Byl deportován do Terezína 18. 5. 1942 a dále na východ, kde zahynul. *

STÖSSLER Josef Dr.,

nar. 1910, profesor židovské školy v Praze. Byl odvečen do Terezína 10. 6. 1942 a dále do Ujazdówa u Lublina, kde zahynul. **

STRAHAL Ludvík,

nar. 1907 ve Frenštátě pod Radhoštěm, učitel Obecné školy v Horní Čeladné, okr. Místek, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 18. 4. 1941 pro činnost v Sokole a zemřel doma 19. 4. 1942 po návratu z vězení v Ostravě, ve Wohlau a ve Vratislavi.

STRAKA Antonín,

nar. 1906 v Kvačicích, učitel Obecné školy chlapecké v Bzenci, okr. Uherské Hradiště. Byl zatčen pro činnost ve vojenském odboji 29. 3. 1945 a cestou do Uherského Hradiště se otrávil.

STRAKA Valdemar,

nar. 1900 v Dubňanech, řídící učitel Obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Moravském Žižkově, okr. Hodonín. Byl zatčen 29. 10. 1940 pro činnost v odboji a vězněn v Hodoníně, v Brně, ve Wohlau a ve Vratislavi, kde byl 29. 4. 1943 popraven.

STRAKOŠ Vojtěch,

nar. 1911 v Příboře, okr. Nový Jičín, učitel Obecné školy v Kozlovicích, okr. Místek. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a dotrpěl 19. 5. 1942 v Osvětimi.

STRASS Oskar Dr.,

nar. 1886 v Jirkově, profesor reálného gymnázia v Českých Budějovicích. Byl odvečen z Prahy do Lodže r. 1941, kde v prosinci 1941 zemřel. Zároveň s ním byli odvečeni a umučeni jeho manželka a syn. **

STRNAD Rudolf,

nar. 1891 v Českých Budějovicích, profesor státního reformovaného reálného gymnázia tamže, významný pracovník osvětový, menšinový a samosprávný, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 23. 5. 1942 pro svou menšinovou a kulturní činnost, vězněn v Českých Budějovicích, na Pankráci, v Terezíně a Osvětimi, kde dotrpěl 5. 9. 1942. Byl po něm pojmenován sad v Jaroníně, okr. Kaplice.

SUCHÁNEK Bohumil,

nar. 1912 v Trnávce, okr. Pardubice, učitel průmyslových škol na Učňovské škole ve Vysokém Mýtě, osvětový pracovník. Byl zatčen 7. 3. 1943 jako člen skupiny generála Svatoně a vězněn v Pardubicích, Terezíně a Drážďanech, kde byl 18. 10. 1944 popraven.

SUCHOMEL Josef,

nar. 1914 v Cotkytli, učitel Obecné školy v Postřelmůvku, okr. Zábřeh. Byl zabit vybuchlým granátem 14. 6. 1945 v Moravském Karlově, okr. Zábřeh, při vykonávání vojenské služby.

SULDOVSKÝ František,

nar. 1886 v Kroměříži, řídící učitel 2. obecné školy dívčí ve Vsetíně. Byl zatčen jako rukojmí 1. 9. 1939 a vězněn v Ostravě, ve Vídni, v Oranienburgu, v Buchenwaldu a ve Flossenbürgu. Zemřel asi ubit na pochodu smrti v dubnu 1945. Byl členem odboje Obrana národa.

SVOBODA Jindřich PhDr.,

nar. 1884 ve Volyni, řádný profesor sférické astronomie Vysoké školy speciálních nauk při Českém vysokém učení technickém v Praze. Byl zatčen 6. 6. 1940 pro činnost v odboji skupiny redaktora Jošta a vězněn na Pankráci do 16. 8. 1940. Zemřel na následky věznění 12. 5. 1941.

SVOBODA Josef,

nar. 1898 v Podbořanech, externí učitel Učňovské školy ve Vysokém Mýtě. Byl zatčen pro odbojovou činnost 13. 3. 1943 a vězněn v Terezíně a Drážďanech, kde byl popraven 29. 9. 1944.

SVOZIL František,

nar. 1882 v Tučapech, okr. Olomouc, učitel Obecné školy dívčí v Polné, okr. Havlíčkův Brod. Byl zatčen 31. 10. 1941 a vězněn v Osvětimi, kde dotrpěl 14. 7. 1942. Stejný osud stihl i jeho manželku Alici pro židovský původ.

SVOZIL Miroslav MUDr.,

nar. 1913 v Olomouci, asistent Porodnicko-gynekologické kliniky Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen v listopadu 1941 pro pomoc parašutistům a uvězněn v Mauthausenu, kde byl 7. 5. 1942 umučen plynem.

SYROVÁTKA František,

nar. 1899, řídící učitel v Skalici a správce Lidové školy zemědělské v Maršově, okr. Tábor. Byl zatčen 14. 12. 1944 jako hasičský činovník a vězněn v Táboře, na Pankráci a v Terezíně, kde zemřel 11. 5. 1945.

SZ NAPKA Alois,

nar. 1896, odborný učitel Jubilejní měšťanské školy s vyučovacím jazykem polským v Horní Suché. Byl zatčen 13. 10. 1939 a vězněn v Skrochovicích a Oranienburgu do 31. 1. 1940. S těžkou srdeční nemocí se vrátil domů do Horní Suché, kde podlehl této nemoci 9. 10. 1942.

SZTEMON Josef,

nar. 1917 v Karviné, učitel Obecné školy s vyučovacím jazykem polským v Karviné-Solci. V době nesvobody nepůsobil na škole a byl zaměstnán v ústředním závodě jámy Barbora v Karviné jako stavební dělník. 29. 3. 1943 byl přímo z práce zatčen a vězněn v Karviné, v Mysłowicích a v Osvětimi, kde byl 2. 6. 1943 zastřelen.

SZYMECZEK Bedřich,

nar. 1911 v Petrovicích, okr. Fryštát, kaplan v Rychvaldě. Byl zatčen pro odbojovou činnost 25. 8. 1943, vězněn v Těšíně, Mysłowicích, Osvětimi a tam oběšen 23. 11. 1943.

ŠABRŠULA Jan,

nar. 1892 v Uherském Brodě, ředitel Veřejné obchodní školy v Havlíčkově Brodě, ředitel obchodní akademie tamže i. m. Byl zatčen jako sokolský pracovník 8. 10. 1941, vězněn v Kolíně nad Labem, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 12. 2. 1942.

ŠÁMAL Jaromír RNDr.,

nar. 1900 v Praze, mimořádný profesor obecné zoologie zemědělské a lesnické Vysoké školy zemědělského a lesního inženýrství při Českém vysokém učení technickém v Praze, řádný profesor téže vysoké školy i. m. Byl zatčen 5. 6. 1942 pro činnost v odboji skupiny svého otce a téhož dne zastřelen v Kobyliších. Byla po něm pojmenována posluchárna Vysoké školy zemědělského a lesního inženýrství v Praze. Jeho otec kancléř Dr. Přemysl Šámal byl zatčen 26. 1. 1940 a dotrpěl v Berlíně 9. 3. 1941.

ŠAŠKOVÁ Gertruda PhDr.,

nar. 1896 v Březně, okr. Louny, profesorka Městského dívčího reálného gymnázia Krásnohorská v Praze II, Lazarská ul. Byla zatčena 17. 6. 1942 a odsouzena k smrti 3. 7. 1942.

ŠATAL Karel,

nar. 1915 v Praze, profesor Jirsíkova státního gymnázia v Českých Budějovicích. Byl zatčen 17. 3. 1941 pro ilegální činnost, 17. 7. 1942 v Mnichově odsouzen k smrti a 8. 10. 1942 popraven.

ŠEBÁNEK Antonín Ing.,

nar. 1908 v Kutné Hoře, profesor Státní průmyslové školy ve Vsetíně. Byl zatčen pro odbojovou činnost 8. 10. 1941 a uvězněn v Osvětimi, kde 21. 2. 1942 zemřel.

ŠEBESTA Václav,

nar. 1911 v Hnačově, okr. Klatovy, řídící učitel Obecné školy ve Vránově, okr. Horšovský Týn. Byl zatčen 11. 12. 1942 pro poslouchání zahraničního rozhlasu, vězněn v Klatovech a v Osvětimi, kde zemřel 27. 2. 1943.

ŠEBESTA Vladimír,

nar. 1909 v Sušici, ředitel Učňovské školy v Dobříši, učitel průmyslových škol i. m. Byl zatčen pro odbojovou činnost 16. 11. 1943, vězněn v různých koncentračních táborech, odsouzen k smrti a snad 23. 2. 1945 v Brandenburku zastřelen.

ŠEBKOVÁ Emilie,

nar. 1912 v Rzeszowě, Polsko, smluvní kancelářská síla Československé národní rady badatelské. Byla zatčena z 28. na 29. 10. 1941 v souvislosti se zatčeným a popraveným generálním sekretářem profesorem Dr. Františkem Ulrichem, vězněna na Pankráci a v Ravensbrücku, kde zemřela již po osvobození 11. 5. 1945 na střevní tyfus.

ŠELEPA František,

nar. 1883 ve Věrovanech, okr. Přerov, učitel Obecné školy v. v. Rohatci, okr. Hodonín, legionář. Byl zatčen 1. 3. 1940 a vězněn v Hodoníně, na Pankráci, v Drážďanech, v Gollnowě a v Berlíně, kde byl pro činnost v odboji sťat 16. 6. 1943.

ŠENK Jan,

nar. 1890 v Bukovanech, okr. Olomouc, řídící učitel Obecné školy a správce Učňovských škol v Kojetíně, okr. Přerov, legionář. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činnovník a vězněn v Kroměříži, Brně a Osvětimi, kde zemřel utýrán 13. 6. 1942.

ŠEVČÍKOVÁ Marie,

nar. 1895 v Bystřici pod Hostýnem, odborná učitelka měšťanské školy chlapecké tamže, okr. Holešov. Byla zatčena 8. 3. 1945 pro činnost v odboji a vězněna v Brně a v Mauthausenu, kde asi byla umučena plynem 10. 4. 1945.

ŠILHAN Václav doc. MUDr.,

nar. 1898 v Plumlově, okr. Prostějov, 1. asistent Porodnicko-gynekologické kliniky Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně, vedoucí lékař Porodnického a gynekologického sanatoria v Brně, vědecký pracovník, soukromý docent pro obor porodnictví a ženského lékařství Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně i. m. Byl zatčen v rámci zatýkání brněnských vysokoškolských profesorů 5. 1. 1942 a vězněn v Mauthausenu, Hamburku-Neuengamme a v Hannoveru. Při transportu smrti zemřel v Belsenu 30. 4. 1945 na skvrnitý tyfus.

ŠILHÁNEK Josef,

nar. 1900 v Novém Městě na Moravě, podúředník při Vysoké škole veterinární v Brně a při Odborné škole pro ženská povolání v Hodoníně, praporčík i. m. Byl zatčen 4. 8. 1941 pro činnost v národním odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl umučen plynem 11. 5. 1942.

ŠIMEK Antonín PhDr.,

nar. 1887 v Nových Hradech, řádný profesor teoretické a fyzikální chemie Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 17. 12. 1941 z politických důvodů a uvězněn v Mauthausenu, kde dotrpěl 7. 5. 1942.

ŠIMKOVÁ Anna,

nar. 1891 v Roštíně, okr. Kroměříž, řídící učitelka Obecné školy dívčí v Přerově. Byla zatčena 30. 5. 1942 pro spojení s parašutisty a pro zpravodajskou službu do zahraničí, uvězněna v Brně a 3. června 1942 popravena. Stejný osud s ní sdílel manžel František.

ŠIMURDA Alois,

nar. 1905 v Zubří, okr. Valašské Meziříčí, odborný učitel Měšťanské školy dívčí na Vsetíně, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 21. 12. 1939 pro činnost v odboji Obrana národa, vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi, na Mírově a ve Wolfenbüttelu. 29. 4. 1943 byl popraven ve Vratislavi.

ŠINDELKA Emil,

nar. 1884 v Brně-Husovicích, řídící učitel Obecné školy v. v. a učitel Lidové školy zemědělské v Sokolnicích, okr. Brno-venkov. Měl být zatčen pro vůdčí činnost v odboji, ale uprchl do Prahy. Tam byl vyzrazen 29. 10. 1941 a uvězněn v Brně, kde byl 14. 6. 1942 popraven.

ŠINDLER Bohuslav,

nar. 1920 v Krásně nad Bečvou, okr. Valašské Meziříčí, učitel Učňovské školy v Ostravě. Byl zatčen pro rozmnožování letáků ve školní budově v prosinci 1944 a umučen na cestě do Buchenwaldu v březnu 1945.

ŠÍRL Miroslav,

nar. 1921 v Mutějovicích, okr. Rakovník, učitel Obecné školy v Dřetovicích, okr. Kladno. Padl v revolučních bojích 7. 5. 1945.

ŠKARKA Václav,

nar. 1907 v Hraběšíně, okr. Čáslav, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Učňovské školy v Polné, okr. Havlíčkův Brod, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Jihlavě a v Osvětimi, kde 7. 3. 1942 zemřel utyrán.

ŠKODA Jindřich,

nar. 1908 v Českém Herálci, okr. Chrudim, řídící učitel Obecné školy v Labutech, okr. Kyjov. Byl zatčen 23. 6. 1942 pro účast v odboji a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 13. 3. 1943 dotrpěl.

ŠKODA Josef,

nar. 1892 v Proseči, řídící učitel Obecné školy v Modřišicích, okr. Turnov, legionář. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako náčelník Sokolské župy ještědské a vězněn v Kartouzích, na Pankráci a v Osvětimi, kde zemřel 21. 8. 1942.

ŠKRÉTA Václav,

nar. 1892 v Radimovicích, okr. Turnov, řídící učitel Obecné školy chlapecké v Turnově, legionář. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí a vězněn v Buchenwaldu. Zemřel 21. 7. 1941. Organizoval národní odboj v Turnově a okolí.

ŠKROBÁLEK Antonín,

nar. 1901 v Opatovicích, okr. Hranice, učitel Obecné školy chlapecké v Ostravě-Kunčičkách, starosta obce, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v odboji a v Sokole a uvězněn v Osvětimi, kde byl umučen 15. 3. 1942. Byla po něm pojmenována hlavní ulice.

ŠLOSAR Josef,

nar. 1902 v Hájově, okr. Nový Jičín, učitel Obecné školy ve Sviadnově, okr. Místek, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 15. 4. 1941 pro činnost v odboji, vězněn v Ostravě a ve Vratislavi a zemřel 16. 3. 1943 v Ratiboři.

ŠMAKAL Josef,

nar. 1906 v Sobáčově, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Litovli, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Olomouci a v Osvětimi, kde 18. 3. 1942 dotrpěl. Byla po něm pojmenována ulice v Litovli.

ŠMUDLA Vladimír,

nar. 1913 v Pustoměři, okr. Vyškov, učitel Obecné školy v Podolí, okr. Valašské Meziříčí, řídící učitel obecné školy i. m. Udán byl dvěma žáky a vězněn ve Vsetíně, v Brně, ve Vídni, v Dachau a Hamburku-Neuengamme, kde byl 18. 1. 1943 na útěku zastřelen.

ŠNAJDAR Fridolín Ing. Dr. techn.,

nar. 1908 v Šenově, okr. Frýdek, asistent Vysoké školy zemědělské v Brně. Byl vědecky činný. Dr. techn. h. c. i. m. Byl zabit při náletu ve Křtinách u Brna 25. 4. 1945.

ŠOBORA Vojtěch,

nar. 1908 ve Lhotce nad Bečvou, okr. Hranice, profesor Masarykova státního koedukačního ústavu učitelského ve Valašském Meziříčí, sokolský činovník, ředitel učitelského ústavu i. m. Byl zatčen 2. 2. 1940 jako organizátor národního odboje, vězněn ve Vsetíně, v Uherském Hradišti, v Brně, Ratiboři, Ostravě, Wohlau a Vratislavi, kde byl popraven 8. 1. 1943.

ŠONKA Antonín,

nar. 1895 v Dolních Heřmanicích, okr. Lanškroun, učitel Obecné školy chlapecké v České Třebové, legionář. Byl zatčen 10. 7. 1941 pro činnost v odboji Ústředního vedení odboje domácího, vězněn v Pardubicích, na Pankráci, v Drážďanech a v Ichterhausenu, kde 5. 1. 1943 skončil po velkém utrpení sebevraždou.

ŠOUREK Otto,

nar. 1879 v Praze, člen orchestru Národního divadla a profesor Státní konzervatoře hudby v. v. Byl zatčen 29. 3. 1942 pro ilegální činnost ve vojenské organizaci (přechovávání vysilačky, zbraní a výbušnin) a 30. 6. 1942 i se svým synem Jiřím v Kobylisích popraven. Jeho paní zemřela r. 1947 na podzim. Byla utýraná nepřetržitými výslechy ještě z doby, kdy její manžel byl zatčen a zesláblá podvýchivou z doby okupace.

ŠPALA Jaroslav,

nar. 1915 v Plzni, úředník Veřejné městské knihovny v Plzni, poručík československé armády, štábní kapitán československé armády i. m. Byl zatčen 15. 8. 1941 pro odbojovou činnost a vězněn v Plzni, Ebrachu, Bayreuthu, Bischofsgrünu, Drážďanech, Ořavě, Briegu a na Mírově, kde dotrpěl 2. 2. 1944.

ŠPALA Stanislav,

nar. 1898 v Soběšicích, řídící učitel Obecné školy v Dobrušíně, okr. Sušice. Byl zatčen 7. 2. 1942 pro odbojovou činnost, vězněn v Klatovech a v Osvětimi, kde podlehl útrapám 17. 3. 1943.

ŠPIČKA Leopold,

nar. 1914 ve Vysokých Studnicích, okr. Jihlava, učitel Obecné školy a Lidové školy zemědělské v Blížkovicích, okr. Moravské Budějovice. Byl zatčen 16. 12. 1940 pro činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde dotrpěl 9. 1. 1942.

ŠPRYSL Václav,

nar. 1889 v Budislavicích, okr. Strakonice, ředitel 2. měšťanské školy divčív v Praze-Vršovicích, bývalý okresní školní inspektor v Třeboni, přední organizační učitelský pracovník, vrchní školní rada i. m. Byl zatčen 30. 6. 1942 a jako oběť heydrichiády zastřelen 3. 7. 1942 v Klatovech.

ŠRÁMEK Leopold Ing. Dr.,

nar. 1882 ve Vrbátkách, okr. Prostějov, řádný profesor obecné elektrotechniky Vysoké školy strojního a elektrotechnického inženýrství při Českém vysokém učení technickém v Praze. Byl zatčen v červnu 1942 se svou manželkou Annou, poněvadž ukrývali mstitele na Heydrichovi. Byli popraveni 29. 9. 1942 v Mauthausenu. Byla po něm pojmenována jedna z největších poslucháren v budově Českého vysokého učení technického v Praze I, Husova 5.

ŠROM Josef Ing.,

nar. 1888 v Kojetíně, okr. Přerov, vrchní rada Ministerstva zahraničních věcí, za okupace přidělen nejdříve Národní a univerzitní knihovně a pak Masarykově akademii práce. Byl zatčen 16. 6. 1942 a popraven 20. 6. 1942.

ŠTASTNÝ Bohuslav,

nar. 1900 v Kosticích, okr. Hodonín, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Hodoníně. Byl zatčen 9. 8. 1941 pro účast v odboji a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 8. 11. 1941 dotrpěl.

ŠTEFAN Josef,

nar. 1909 v Prostějově, řídící učitel Obecné školy v Martínkově, okr. Moravské Budějovice. Byl zatčen 11. 3. 1942 jako vedoucí skupiny odboje Obrana národa a popraven 19. 6. 1942 v Brně.

ŠTEFKOVÁ Marie,

nar. 1889 ve Zlíně-Prštném, ředitelka Měšťanské školy v. v. ve Veselí nad Moravou, okr. Uherské Hradiště. Byla zatčena 7. 12. 1942 pro činnost v odboji KSČ a vězněna v Moravské Ostravě, ve Vratislavě a v Osvětimi, kde dotrpěla 27. 4. 1943.

ŠTĚCH Josef,

nar. 1887 v Lutové, okr. Třeboň, profesor Státního koedukačního ústavu učitelského v Příbrami, okresní školní inspektor v. v. tamže, pedagogický a vlastivědný spisovatel. Byl zatčen 16. 11. 1943 pro činnost v odbojové učitelské skupině pro Příbram a okolí a vězněn v Písku, Táboře, Terezíně, na Pankráci, v Gollnowě, Berlíně a Brandenburgu, kde byl zastřelen 19. 2. 1945.

ŠTEMBERKA Josef,

nar. 1869 v Pecce, okr. Nová Paka, čestný konsistorní rada, farář v Lidicích, učitel náboženství na školách v Lidicích a Hřebčích. Byl popraven při vyhlazení Lidic 10. 6. 1942.

ŠTĚPÁNEK Alois,

nar. 1886 v Chrástu, okr. Kutná Hora, řídící učitel Obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Dolanech, okr. Olomouc-venkov. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Olomouci, v Brně a v Osvětimi, kde 4. 4. 1942 dotrpěl.

ŠTĚPÁNEK František,

nar. 1903 ve Víceměřicích, okr. Přerov, řídící učitel Obecné školy ve Velkých Karlovicích, údolí Léskové, okr. Vsetín. Byl zatčen 28. 10. 1941 pro činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Ostravě, v Brně a v Mauthausenu, kde byl 7. 5. 1942 popraven.

ŠTĚRBA Oldřich,

nar. 1902 v Šlapanicích, okr. Brno-venkov, okresní školní inspektor, přidělený Zemské školní radě v Brně. Byl zatčen 25. 2. 1942 pro vedoucí činnost v odboji a zastřelen 16. 6. 1942 v Brně.

ŠTĚRBÁČEK Klement,

nar. 1896 v Čermákovcích, okr. Moravský Krumlov, vrchní aktuárský tajemník Státního reformovaného reálného gymnázia v Českých Budějovicích a reálky Adolfa Heyduka v Písku (původně major československé armády), legionář, podplukovník i. m. Byl zatčen 4. 6. 1942 v době heydrichiády pro podezření z utvoření podzemní vojenské organizace s bývalými důstojníky v Písku, uvězněn v Klatovech a 22. 6. 1942 zastřelen spolu se 6 jinými důstojníky na střelnici v Lubech u Klatov.

ŠTĚTINA Jaroslav Ing.,

nar. 1888 v Kozárovicích, okr. Písek, profesor Zimní rolnické školy ve Vodňanech. Pracoval na zušlechťovacím výběru prachatického žita a staral se o jeho množení i rozšíření. Byl činný i publicisticky. Byl zatčen 7. 1. 1943 v Českých Budějovicích pro výroky o válečné síle Ruska a o příští porážce Německa. Byl uvězněn v Osvětimi, kde zemřel 2. 4. 1943.

ŠTĚTINA Ladislav,

nar. 1894 v Kyšperku, okr. Žamberk, odborný učitel, přidělený okresnímu školnímu výboru v Nymburce. Byl zatčen pro přechovávání zbraní a popraven 12. 6. 1942 snad v Kobyliších.

ŠTOL Alfons,

nar. 1913 v Břeclavi, okr. Hodonín, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Hradci Králové. Byl zatčen 15. 4. 1942 pro účast v odboji, vězněn v Hradci Králové, v Terezíně, v Linci, ve Vídni, v Brně a v Osvětimi, kde byl umučen 28. 7. 1942.

ŠTORKÁN Jaroslav Dr.,

nar. 1890 v Příbrami, mimořádný profesor všeobecné a systematické zoologie Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity v Praze, řádný profesor Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity pro obor systematické zoologie i. m. Byl zatčen 1. 6. 1942 pro činnost v odboji a téhož dne zastřelen v Kobyliších.

ŠTOUDA Jaroslav,

nar. 1895 v Nové Vsi, okr. Semily, odborný učitel Měšťanské školy v Zásnukách, okr. Kolín. 21. 4. 1945 byl zatčen ve škole a odvezen do Terezína, odkud se 9. 5. 1945 vrátil a nastoupil školní službu. V několika dnech onemocněl skvrnitým tyfem a zemřel 23. 5. 1945 v okresní nemocnici v Kolíně.

ŠTULÍK Josef JUC.,

nar. 1913 v Tuřanech, okr. Slaný, učitel Pokusné reformní obecné školy v Praze-Nuslích. Byl zatčen 29. 1. 1943 pro činnost v odboji, vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 5. 6. 1943.

ŠTURSA František,

nar. 1882 v Horní Libochové, okr. Velké Meziříčí, ředitel Měšťanské školy v. v. v Jevišovicích, okr. Znojmo, starosta města. Byl zatčen 27. 5. 1941 pro činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Brně, ve Wohlau, ve Vratislavi a v Kasselu, kde dotrpěl 17. 6. 1943.

ŠTUSÁK Miloslav,

nar. 1911 v České Třebové, okr. Ústí nad Orlicí, učitel Učňovské školy v Napajedlích. Ve vyučování setrval do 26. 12. 1939. Poté odejel do ciziny, aby na březích Francie a Anglie jako letec hájil svou vlast. Přidělen 313. peruti, mnoho úspěšného zde vykonal. V boji při náletu na přístav a pevnost Brest ve Francii zahynul 27. 2. 1943.

ŠTVÁN Ondřej,

nar. 1883 v Příbrami, externí učitel učňovské školy tamže. 20. 6. 1942 byl při vyučování zatčen, odvezen do Tábora a tam 29. 6. 1942 popraven.

ŠULA Oldřich,

nar. 1918 v Radvanicích, okr. Slezská Ostrava, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Kunvaldě, okr. Žamberk. Byl zatčen 16. 12. 1943 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a vězněn v Hradci Králové. Ve vězení onemocněl a byl dán do ústavu choromyslných v Kosmonosích, kde zemřel 18. 6. 1945.

ŠULC Josef,

nar. 27. října 1895 v Nymburce, major československé armády, vrchní aktuárský tajemník při Masarykově obchodní akademii v Rakovníku. Zatčen 16. března 1940 z politických důvodů, vězněn v Kladně, Terezíně a v Berlíně, popraven v září 1943 v Berlíně. Jeho památka uctěna pietní úpravou stěny haly v budově školy. Byl vyznamenán Válečným křížem 1939 i. m.

ŠUMŠAL Jaroslav ThDr.,

nar. 1905 v Opatovicích, okr. Hranice, vicesuperior kněžského semináře v Olomouci, spisovatel, lektor Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty, ThDr. i. m. Byl zatčen pro odbojovou činnost 17. 2. 1942 a vězněn v Olomouci, Brně a Osvětimi, kde zemřel 4. 12. 1942.

ŠUMŠAL Josef,

nar. 1890 v Soběchlebích, okr. Hranice, katecheta 1. dívčí měšťanské školy v Olomouci. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí a vězněn v Štěpánově, v Dachau, v Buchenwaldu a opět v Dachau, kde 9. 2. 1945 zemřel.

ŠUSTEK Arnošt,

nar. 1914 v Místku, učitel měšťanské školy chlapecké tamže, řídící učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 23. 9. 1944 a vězněn ve Flossenbürgu. V červnu 1945 byl na cestě domů zavražděn u Drážďan.

ŠVÁBENÍK Jan PhDr.,

nar. 1886 v Kdousově, okr. Moravské Budějovice, ředitel Státního koedukačního ústavu učitelského v Olomouci, vědecký pracovník, člen Královské české společnosti nauk v Praze. Byl zatčen pravděpodobně pro politickou činnost 3. 10. 1941 a uvězněn v Osvětimi, kde 16. 3. 1942 dotrpěl, pravděpodobně umučen v plynové komoře.

ŠVÁBOVÁ Valburga,

nar. 1909 ve Vídni, profesorka Březinova státního reálného gymnázia v Telči. Byla zatčena 13. 9. 1940 pro spolupráci s ilegální skupinou ředitele B. Nypla a vězněna v Jihlavě do 21. 9. 1940. Zemřela 11. 4. 1943 v Brně na následky věznění.

TÁJEK Karel,

nar. 1903 ve Veselí nad Lužnicí, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brandýse nad Labem. Byl zatčen 11. 1. 1943 pro podporování rodin politických vězňů a vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 11. 4. 1943.

TAUSSIG Leo MUDr.,

nar. 1884, řádný profesor Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze. Zahynul v Osvětimi r. 1944.

TAUSSIGOVÁ Ludvika,

nar. 1904 v Golčově Jeníkové, okr. Čáslav, profesorka Státního reálného gymnázia Františka Lepaře v Jičíně. 10. 1. 1943 byla pro svůj původ odvezena do Terezína a odtud 20. 1. 1943 do Osvětimi, kde zahynula v plynové komoře 7. 3. 1943. Její matka zemřela za stejných okolností později.

TEFELNER Rudolf,

nar. 1894 v Kateřinkách, okr. Opava, pomocný zřízenec Státního reálného gymnázia v Boskovicích, legionář. Byl zatčen 22. 6. 1943 pro odbojovou činnost, vězněn v Brně, odsouzen k smrti a popraven 18. 8. 1944 na Pankráci.

TEJKAL Jan,

nar. 1893 ve Veverské Bítýšce, okr. Tišnov, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Tišnově, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 8. 3. 1942 skonal.

TELLER Emil MVDr.,

nar. 1901 v Cetorazi, okr. Pelhřimov, zvěrolékař a učitel Lidové školy zemědělské v Černovicích u Tábora. Byl zatčen pro svůj původ 26. 7. 1939 a vězněn v Táboře, Praze, Drážďanech, Oranienburgu a Ravensbrücku, kde zemřel umučen 3. 12. 1941.

TELLER A. H. Dr.,

rabín a učitel náboženství v Bílině. Byl deportován z Prahy do Lodže v říjnu 1941, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvezena a umučena jeho manželka a děti. *

TELLER Karel. Dr.,

nar. 1888, profesor Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně. Byl deportován do Terezína 2. 12. 1941 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvezena a umučena jeho manželka. **

TESAŘ Adolf,

nar. 1885 ve Stínově, okr. Prostějov, farář v Ivančicích, učitel náboženství na obecné škole tamže. Byl zatčen pro odbojovou činnost 3. 2. 1942 a uvězněn v Brně, kde byl popraven 16. 6. 1942.

TETOUR Jan,

nar. 1904 v Mrákotíně, odborný učitel Měšťanské školy v Telči, okr. Dačice. Zemřel 13. 6. 1946 v Jihlavě na následky věznění.

TICHOTA Josef,

nar. 1900 v Merklíně, řídící učitel Obecné školy a učitel Lidové školy zemědělské v Bukové, okr. Přeštice. Byl zatčen 27. 5. 1940 pro urážku Hitlera a vězněn v Klatovech, Plzni, na Pankráci, v Drážďanech a ve Zwickau. 1. 4. 1942 byl propuštěn a po útrapách zemřel v nemocnici v Plzni 5. 10. 1942.

TICHÝ Josef,

nar. 1897 v Blšanech, okr. Louny, externí učitel Učňovské školy v Lounech, předseda odbočky Svazu přátel SSSR v Černčicích. Zatčen byl 10. 9. 1941 pro politickou činnost a nesmlouvavý postoj vůči okupantům, vězněn v Terezíně a Mauthausenu, kde byl zastřelen 17. 6. 1942.

TICHÝ Karel,

nar. 1887 v Husí Lhotě, okr. Mladá Boleslav, ředitel Státního koe-dukačního ústavu učitelského v Hradci Králové, člen městského zastupitelstva tamže. Byl zatčen 28. 8. 1944 a vězněn v Terezíně a v Dachau do 22. 5. 1945. Pravděpodobný důvod zatčení: aktivní činnost ve straně sociálně-demokratické a účast na zájezdu do SSSR. Zemřel po útrapách z koncentračních táborů 17. 6. 1946 v Libiši u Neratovic. Byl po něm pojmenován Učitelský dům v Mělníku, kde působil dříve jako okresní školní inspektor.

TILL Alois,

nar. 1894 v Novém Jičíně, školník v Praze XI, Husova, legionář. Byl zatčen 27. 2. 1942 pro činnost v odboji skupiny Balabánovy a vězněn na Pankráci, v Gollnowě a v Berlíně, kde byl popraven 8. 9. 1943. Byl povýšen i. m.

TITELMANN Max,

nar. 1913, učitel židovské školy v Praze. Byl odvečen do Terezína 22. 12. 1942 a dále na východ, kde zahynul. **

TLAPÁK Rudolf,

nar. 1884 v Zaječicích, okr. Chrudim, ředitel Státního gymnázia v Ostravě, významný veřejný a osvětový pracovník, člen zemského zastupitelstva, legionář (předseda Československé obce legionářské), zemský inspektor Státní osvětové péče i. m. Byl zatčen 4. 9. 1939 pro významnou osvětovou činnost za 1. republiky a vězněn v Oranienburgu, kde zemřel 31. 10. 1940. Byl vyznamenán Štefánikovým pamětním odznakem 1. stupně a státní zemskou osvětovou cenou za rok 1946 i. m. Byla po něm pojmenována ulice v Ostravě.

TLUSTÝ Antonín,

nar. 1911 v Beřovicích, okr. Slaný, odborný učitel Měšťanské školy dívčí na Kladně. Byl zatčen 10. 6. 1939 jako člen obecního zastupitelstva města Kladna a odvezen na Špilberk, potom do Dachau. Vrátil se na své učitelské místo 1. 11. 1939 s podlomeným zdravím. Zemřel 5. 5. 1945. Byla po něm pojmenována ulice v Kladně.

TOLAR Alois,

nar. 1915 v Ořechově, okr. Brno-venkov, poručík letectva, učitel průmyslových škol na Učňovské škole v Rousínově. 15. 5. 1940 opustil školu a odešel do zahraničí. Bojoval jako letec pozorovatel v československé západní armádě a padl v boji za náletu na Paříž 6. 3. 1943.

TOMANČÍK Alois,

nar. 1900 v Rychalticích, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské ve Fryčovicích, okr. Místek, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole, vězněn v Ostravě, Brně a Osvětimi, kde dočkal 26. 3. 1942.

TOMANDL Jaromír,

nar. 1904 ve Slavětíně, okr. Litovel, profesor Státního reálného gymnázia ve Vyškově, dlouholetý sokolský činovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 při hromadné akci proti sokolským činovníkům a dočkal 14. 3. 1942 v Osvětimi.

TOMEČEK Emil,

nar. 1912 v Karlovicích na Moravě, profesor Obchodní akademie v Lounech. Byl zatčen pro účast na národním odboji 21. 11. 1942 a uvězněn v Osvětimi, kde zemřel 13. 3. 1943.

TOMEK Norbert,

nar. 1890 v Brně, československý důstojník, který učil na Měšťanské škole chlapecké v Brně-Žabovřeskách, major i. m. Byl zatčen 13. 12. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde 23. 4. 1942 zemřel.

TOMŠŮ Josef,

nar. 1922 ve Velkých Karlovicích, učitel Obecné školy v Lužné, okr. Vsetín. Byl zatčen 6. 11. 1944 pro činnost v odboji ve spojení s partyzány a vězněn v Bílé, v Ostravě, v Brně, ve Flossenbürgu a v Tannacheru [?]. Zemřel asi na pochodu smrti 15. 3. 1945. Jeho matka byla po jeho zatčení raněna mrtvicí a brzy zemřela.

TOPINKA Václav,

nar. 1868 v Křeči, okr. Pacov, řídící učitel Obecné školy v. v. v Chráštaněch, okr. Slaný. Byl zatčen 15. 12. 1944 v Novém Strašecí jako hasičský činovník a vězněn v Kladně a v Terezíně, kde zemřel 12. 2. 1945.

TOPOL Václav Ing. Dr.,

nar. 1884 v Dřevčicích, okr. Brandýs nad L., odborový přednosta Ministerstva zemědělství, člen komise pro 2. státní zkoušku inženýrského stavitelství, doktor technických věd i. m. Byl zatčen koncem června 1942 pro svou úřední činnost a popraven v Kobylicích 2. 7. 1942.

TOUFAR Matěj,

nar. 1894 v Chlumu, ředitel Měšťanské školy v Okříškách, okr. Třebíč. Poprvé byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn do 21. 10. 1941. Podruhé byl zatčen 4. 3. 1942 pro podezření z účasti v odboji a propuštěn 18. 4. 1942. Potom ještě dvakrát byl volán k výsledku do Brna. Nervovým napětím se zhoršila jeho choroba a 24. 6. 1942 zemřel.

TRAUB Hugo PhDr.,

nar. 1879 v Čáslavi, profesor Státního reálného gymnázia v Brně, Křenová ulice, docent československého a kulturního dějepisu Vysoké školy technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, autor učebnic, vědecký spisovatel, ředitel Střední školy při Opletalově reálném gymnáziu v Litovli i. m. Byl zatčen pro svůj původ 24. 3. 1942 a vězněn v Terezíně do 27. 4. 1942. Pak byl odvezen, pravděpodobně do Polska, kde zemřel. Byl prohlášen za mrtvého ke dni 27. 10. 1942. Jeho manželka Ela sdílela s ním stejný osud. *

TRAVĚNEC Vojtěch,

nar. 1898 v Moravských Málkovicích, okr. Vyškov, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Benešově. Byl zatčen 14. 6. 1944 pro vedoucí činnost v odboji, vězněn v Benešově, v Terezíně a na Pankráci, kde byl 13. 12. 1944 popraven.

TRMAL František,

nar. 1866 v Nymburce, ministerský inspektor a ředitel Veřejné obchodní školy v. v. v Praze XII. Byl zastřelen 5. 5. 1945 při vyvěšování československé státní vlajky.

TRNKA František,

nar. 1900 v Praze, profesor Amerlingova státního mužského ústavu učitelského v Praze, ředitel učitelského ústavu i. m. Byl zatčen 9. 11. 1942 pro přechovávání osob stíhaných gestapem, vězněn na Pankráci a popraven 25. 2. 1943.

TRTÍLEK Arnošt,

nar. 1898 v Brně, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Brně, Kotlářská. Byl zatčen 12. 12. 1939 pro činnost v odboji ve skupině generála Všetického a vězněn v Brně, ve Vratislavi a ve Frankfurtu nad Mohanem, kde byl sťat 3. 3. 1943.

TRUBAČ František,

nar. 1893 v Urbanicích, řídící učitel Obecné školy v Lodině, okr. Hradec Králové. Byl zatčen 12. 10. 1944 pro činnost v odboji, vězněn v Hradci Králové a v Terezíně, kde zemřel po útrapách 11. 5. 1945.

TRUSOV Alexander Pavlovič,

nar. 1892 v Alapajevsku-Mostové (SSSR), smluvní učitel Obchodní akademie v Olomouci. Byl zatčen 29. 6. 1940 pro nepřátelské chování vůči okupantům a vězněn v Olomouci, na Mírově, ve Vratislavi, ve Wohlau a v Briegu. Zahynul při pochodu smrti ve vesnici Kenderitz blíže města Zeitz 19. 3. 1945.

TŘENECKÝ Ladislav,

nar. 1902 v Slezské Ostravě, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Ostravě-Radvanicích, spisovatel, ředitel měšťanské školy a okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Osvětimi, kde dočrpěl 2. 4. 1942.

TŘÍSKALA Rostislav,

nar. 1905 v Hovězí, okr. Vsetín, profesor Státního reálného gymnázia v Brně-Husovicích, politický pracovník, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 12. 12. 1942 v Brně pro činnost v odboji KSČ a vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde byl popraven stětím 29. 10. 1943.

TUČEK Petr,

nar. 1896, školník v Klatovech. Byl zatčen 25. 6. 1943, že přechovával zbraně, vězněn v Klatovech, v Terezíně, v Gollnowě a v Drážďanech, kde byl 26. 1. 1945 popraven.

TUHÁČEK Alois,

nar. 1883 v Březových Horách, okr. Příbram, profesor Městského dívčího reálného gymnázia v Plzni, významný pracovník osvětový, zvláště v církvi československé, kde byl předsedou rady starších, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen 28. 4. 1944 pro rozšiřování zpráv zahraničního rozhlasu, vězněn v Plzni, na Pankráci a v Gollnowě. 16. 2. 1945 zemřel v Hamburku.

TŮMA Josef,

nar. 1904 v Jablonci nad Nisou, odborný učitel, přidělený okresnímu školnímu výboru a učitel Lidové školy zemědělské v Nové Pace, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 15. 1. 1943 pro činnost v odboji a pomoc parašutistům, vězněn v Jičíně, na Pankráci a v Terezíně. 6. 5. 1945 byl osvobozen, zemřel však 20. 5. 1945 v roudnické nemocnici na skvrnitý tyfus.

TŮMA Vladimír MUDr. Ing.,

nar. 1897 v Plzni, úředník Výzkumných ústavů zemědělských v Praze XIX, soukromý docent Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze, mimořádný profesor Vysoké školy zemědělského a lesního inženýrství při Českém vysokém učení technickém v Praze i. m. Byl zatčen 23. 2. 1945 pro činnost v odboji a uvězněn na Pankráci, kde byl umučen 19. 4. 1945. Byla po něm pojmenována jedna posluchárna Vysoké školy zemědělského a lesního inženýrství v Praze.

TUPÁ Marie roz. Smolíková,

nar. 1912 v Českých Budějovicích, učitelka Obecné školy v Purkarcí, okr. České Budějovice. Byla zatčena 24. 6. 1942 při pohřbu svého otce v Českých Budějovicích, odsouzena z neznámých důvodů k smrti a 29. 6. 1942 spolu se svým manželem Viktorem v Táboře zastřelena.

TUTTER Václav,

nar. 1880 ve Velkém Bednárci, okr. Jindřichův Hradec, řídicí učitel Obecné školy v. v. a správce Lidové školy zemědělské v Kamenném Újezdě, okr. České Budějovice, významný pracovník družstevní a sokolský. 2. 7. 1942 byl zatčen a téhož dne zastřelen v Táboře pro schvalování trestu nad Heydrichem.

TUŽIL František,

nar. 1894 v Býšti, okr. Pardubice, definitivní zřízenec Státního reálného gymnázia (bývalé reálky) v Hradci Králové, legionář. Zatčen byl 10. 2. 1941 pro kolportáž odbojového časopisu, vězněn v Gollnowě, odtud převezen do Prahy a tam odsouzen k 15 měsícům káznice. Trest odpykával v Českých Budějovicích, odkud se měl vrátit po odpykání trestu 10. 5. 1942 domů. Byl však převezen do Terezína a potom do Flossenbürgu, kde dočrpěl 13. 9. 1942.

TVRDÝ Josef PhDr.,

nar. 1877 v Tuři, okr. Jičín, řádný profesor systematické filozofie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 18. 12. 1941 pro činnost v odboji docenta Dr. Krajiny a pro podporování osob prchajících do ciziny a vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde dočrpěl 13. 3. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Brně.

TVRDÝ Miloslav,

nar. 1914 v Ostravě-Michálkovicích, učitel obecné školy tamže.
Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dočpěl 11. 4. 1942.

TÝML Jan,

nar. 1905 v Plzni-Skvrňanech, odborný učitel Pokusné diferencované měšťanské školy v Praze-Nuslích, školní rada i. m., spisovatel a básník.
25. 9. 1940 byl zatčen pro činnost v odboji a vězněn na Pankráci, v Terezíně, v Gollnowě, v Drážďanech, ve Flossenbürgu, v Stutthofu a v Gdaňsku, odkud se mu podařilo uprchnouti do Malmö ve Švédsku.
Tam zemřel v květnu 1945 na skvrnitý tyfus.

UHER Jan PhDr.,

nar. 1891 v Prostějově, mimořádný profesor pedagogiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, řádný profesor pedagogiky téže univerzity i. m. Byl zatčen 20. 11. 1939 pro vedoucí činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Brně, ve Vratislavi, v Diezu a v Berlíně, kde byl popraven 27. 10. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Brně.

UHLOVÁ Jarmila,

nar. 1905 v Sušici, profesorka Obchodní akademie v Praze XII. Zahynula 14. 2. 1945 v budově školy při náletu.

UHROVÁ Ela,

nar. 1910 v Přerově, profesorka Státního reálného gymnázia v Brně-Žabovřeskách, ředitelka střední školy i. m. Byla odvečena pro svůj původ do Osvětimi, kde zemřela 26. 11. 1942.

ULDRICH Václav,

nar. 1896 v Opálce, řídicí učitel Obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Číhani, okr. Klatovy, starosta obce. Byl zatčen 22. 5. 1942 pro činnost v odboji, vězněn v Klatovech, na Pankráci, v Terezíně a ve Flossenbürgu, kde 2. 10. 1942 dočpěl.

ÚLEHLA František,

nar. 1885 v Těšeticích, okr. Hodonín, okresní školní inspektor v. v. v Místku, pedagogický spisovatel. Byl vězněn v Osvětimi a v Mauthausenu, kde byl umučen asi 10. 4. 1945.

ULLRICH Stanislav,

nar. 1895 v Praze, podplukovník tankových vojsk, učitel na bývalé Automobilní škole v Nymburce. Byl zatčen 22. 2. 1940 pro odbojovou činnost a popraven 20. 5. 1943 v Berlíně.

ULRICH František RNDr.,

nar. 1899 v Boharyni, okr. Hradec Králové, mimořádný profesor experimentální mineralogie Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity v Praze, řádný profesor Přírodovědecké fakulty univerzity Karlovy pro obor experimentální mineralogie i. m. Byl zatčen 9. 10. 1941 pro účast v odboji a uvězněn na Pankráci, kde dočpěl 21. 10. 1941.

ULRICH Karel,

nar. 1895 v Praze, zřízenec Památkového úřadu v Praze, legionář, podúředník 1. třídy i. m. Byl zatčen 1. 10. 1941 pro činnost v národním odboji a odvezen do Mauthausenu, kde zemřel 2. 2. 1942.

ULVR Josef,

nar. 1899 v Levínské Olešnici, okr. Nová Paka, řídicí učitel Obecné školy v Kruhu, okr. Jilemnice. Byl zatčen 28. 2. 1940 pro účast v národním odboji a vězněn na různých místech, naposled v Kasselu. Zemřel na pochodu smrti 7. 4. 1945.

UNGAR Otta,

nar. 1901, profesor Židovského reformovaného reálného gymnázia v Brně, akademický malíř. Byl s rodinou deportován do Terezína 28. 1. 1942 a později do Osvětimi, kde zahynul. *

UNGER Zikmund,

nar. 1883, rabín v Brně. Byl deportován do Terezína 2. 12. 1941 a dále do Osvětimi, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. *

UNGERMANN Samuel,

rabín a učitel náboženství v Postoloprtech. Byl deportován do Lodže v říjnu 1941, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

URBAN František,

nar. 1907 v Praze, profesor Obchodní akademie v Berouně. Byl zatčen pro činnost v skupině národního odboje Obrana národa 8. 12. 1943 a vězněn na Pankráci, v Terezíně, v Norimberku a Mnichově-Stadelheimu, kde 5. 9. 1944 byl popraven.

URBAN Matěj,

nar. 1885 v Kracovicích, okr. Třebíč, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Kyjově. Byl zatčen 21. 6. 1942 pro činnost v odboji a vězněn v Brně, kde byl 1. 7. 1942 zastřelen. Tých osud sdílela s ním manželka Antonie. Byla po něm pojmenována ulice v Kyjově.

URIE Josef,

nar. 1882 ve Slaném, externí učitel učňovské školy tamže. Byl zatčen 29. 9. 1941 z politických důvodů a zemřel umučen v Mauthausenu 14. 12. 1941.

VACEK Tomáš MVDr.,

nar. 1899 v Klatovech, řádný profesor Vysoké školy veterinární a suplující profesor fyziologie domácích zvířat při Vysoké škole zemědělské v Brně. Byl zatčen pro činnost v odboji 17. 12. 1941 a vězněn v Brně a Mauthausenu, kde byl umučen 14. 4. 1942. Byla po něm pojmenována ulice v Brně-Králově Poli, Fyziologický ústav a fond Vysoké školy veterinární v Brně.

VACEK Vladimír MUDr.,

nar. 1910 ve Velkém Meziříčí, asistent 2. interní kliniky Lékařské fakulty Karlovy univerzity, později primář nemocnice v Táboře, vědecky činný v odboru farmakologie, docent Lékařské fakulty Karlovy univerzity i. m. Byl zatčen pro účast na domácím odboji v březnu 1941 v Táboře, vězněn v Praze a v Drážďanech, kde byl popraven 10. 7. 1944.

VACÍN Josef Ing.,

nar. 1902 v Kladně, ředitel Učňovské školy v Turnově. Snášel těžko okupaci a okupantské zásahy do školství až konečně truchlivými poměry uštvan skončil dobrovolně svůj život 29. 6. 1941 v Turnově.

VÁCLAVEK Bedřich PhDr.,

nar. 1897 v Časlavicích, okr. Třebíč, docent dějin české literatury při Masarykově univerzitě v Brně, komisař Studijní knihovny v Olomouci, řádný profesor filozofické fakulty téže univerzity pro obor české literatury a čestný občan obce Pitína i. m. Byl zatčen 29. 4. 1942 v Praze pro činnost v odboji KSČ a vězněn v Praze a v Osvětimi, kde dotrpěl 5. 3. 1943. Byla po něm pojmenována ulice v Olomouci a v Brně.

VÁCLAVÍK Miloslav,

nar. 1906 v Olomouci, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Olomouci-Nových Hodolanech. Byl zatčen v srpnu 1940 pro účast v sokolském odboji, vězněn v Olomouci, ve Wohlau, na Mírově a ve Vratislavi, kde byl 12. 3. 1943 popraven.

VACULÍK František,

nar. 1905 v Kvasicích, okr. Kroměříž, externí učitel Učňovské školy ve Zlíně. Byl zatčen pro odbojovou činnost 2. 3. 1945 a umučen v Mauthausenu v dubnu 1945.

VÁGNER Josef,

nar. 1897 v Dobroměřicích, okr. Louny, externí učitel Učňovské školy v Lounech. Byl zatčen 30. 7. 1941 pro svůj postoj vůči okupantům a pro odbojovou činnost a vězněn v Terezíně a Mauthausenu, kde nelidskému týrání podlehl 16. 12. 1941.

VÁCHOVÁ Věra,

nar. 1915 v Náchodě, externí učitelka Učňovské školy v Kralupech nad Vltavou. Byla zabita při náletu na město Kralupy nad Vltavou 22. 3. 1945.

VÁLEK Jaroslav,

nar. 1907 v Pernštejnských Janovicích, okr. Nové Město na Moravě, učitel Obecné školy v Července, okr. Litovel. Byl zatčen 6. 12. 1941 pro význačnou účast v odboji a vězněn v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde byl 2. 8. 1942 utýrán.

VÁLEK Josef,

nar. 1906 v Krumvíři, okr. Hustopeče, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Hodoníně. Zahynul 20. 11. 1944 při náletu.

VALENTA František,

nar. 1894 ve Smrčí, okr. Týn nad Vltavou, ředitel Měšťanské školy a správce Lidové školy zemědělské ve Mšeci, okr. Slaný. Byl zatčen 29. 8. 1944 pro podporování rodin politických vězňů a pro odbojovou činnost ve škole, vězněn na Kladně, v Terezíně a ve Flossenbürgu, kde zemřel vysílením 24. 11. 1944.

VALENTA Josef,

nar. 1890 v Dobřichovicích, okr. Praha-venkov, ředitel Měšťanské školy v Bohutíně, okr. Příbram, okresní školní inspektor i. m. 10. 12. 1943 byl zatčen pro podporování rodin politických vězňů a vězněn v Táboře, v Terezíně, na Pankráci, v Gollnowě a v Drážďanech, kde asi zahynul při náletu z 13. na 14. 2. 1945. Od té doby je neznámý.

VALENTA Matěj,

nar. 1884 v Měčíně, okr. Přeštice, okresní školní inspektor v Písku. Byl zatčen 11. 4. 1940, že nehlásil připravovaný odboj, a vězněn v Písku, v Českých Budějovicích, v Budyšíně, ve Zhořelci, v Drážďanech, v Ulmu, na Pankráci, v Terezíně, v Oranienburgu a v Dachau, kde zemřel 7. 12. 1942. Jeho manželka Anna týrána neustálými výslechy dotrpěla 1. 11. 1943.

VÁLKOVÁ Zdeňka,

nar. 1908 v Dubňanech, okr. Hodonín, odborná učitelka Měšťanské školy chlapecké v Hodoníně. Zahynula 20. 11. 1944 při náletu.

VÁŇA František,

nar. 1896 v Čelivě, okr. Benešov, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Praze-Břevnově. Byl zatčen 11. 1. 1945, vězněn na Pankráci a v Terezíně, kde zemřel 6. 2. 1945.

VAŇATA Jan Dr. techn. Ing.

nar. 1899 ve Zlukově, okr. Třeboň, ředitel Zemské vyšší rolnické školy v Litomyšli, významný zemědělský organizátor a veřejný pracovník, povýšen na nadporučíka v záloze a Dr. techn. věd na vysoké škole zemědělské v Brně i. m. Organizoval venkov pro případ revoluce a pracoval ve skupině generála Svatoně. Byl zatčen 6. 5. 1944 na udání zrádce spolu s 5 jinými vynikajícími pracovníky. V červenci 1944 byl odsouzen v Drážďanech k smrti a 12. 10. 1944 popraven.

VANČURA Jaroslav,

nar. 1908 v Starém Bezděkově, okr. Roudnice nad Labem, odborný učitel Měšťanské školy, učitel Učňovské a lidové školy zemědělské v Kostelci nad Labem, okr. Brandýs nad Labem. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně a v Osvětimi, kde zemřel 3. 4. 1942.

VANĚK František,

nar. 1872 v Stádleci, okr. Tábor, papežský prelát, děkan a spisovatel v Pelhřimově, katecheta na školách tamže a přífařených obcích. Byl zatčen pro svá kázání a uvězněn v Dachau, kde zemřel 1. 4. 1943.

VANÍČEK Václav,

nar. 1894 v Liběšicích, okr. Jičín, okresní školní inspektor a učitel Lidové školy zemědělské v Nové Pace, pedagogický spisovatel a všestranný lidový pracovník. Poprvé byl vězněn od 13. 1. 1940 do 20. 4. 1940, protože neoznačil školní úřadovnu v Nové Pace německou tabulkou. Podruhé byl zatčen 8. 9. 1944 pro činnost v odboji, vězněn v Kartouzích, v Terezíně, na Pankráci a opět v Terezíně. Po osvobození byl převezen do jičínské nemocnice, kde zemřel 24. 5. 1945.

VAŇOUREK Vojtěch,

nar. 1893 v Hrabnově, okr. Šumperk, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Náměšti na Hané, okr. Olomouc-venkov. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Olomouci a v Brně, kde dotrpěl 1. 1. 1942.

VARHULÍKOVÁ Zdeňka,

nar. 1914, učitelka 2. obecné školy chlapecké v Praze-Dejvicích. Byla zatčena 30. 1. 1943 pro činnost v odboji a vězněna na Pankráci, potom v Německu, kde byla popravena v červnu 1944.

VAŘÍLEK Bohumil,

nar. 1900 ve Svatoslavi, řídicí učitel Obecné školy ve Svinošicích, okr. Tišnov. Byl zatčen 28. 11. 1941 jako člen odboje, vězněn v Brně a v Mauthausenu, kde byl 25. 4. 1942 utýrán.

VAŠEK Josef,

nar. 1883 v Košinově, okr. Chrudim, ředitel Měšťanské školy chlapecké v. v. v Hodoníně. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně a v Osvětimi, kde 5. 3. 1943 dotrpěl.

VAŠTA Ladislav,

nar. 1914 ve Lžíně, okr. Tábor, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Benešově. Byl zatčen 8. 8. 1944 pro význačnou činnost v odboji, vězněn v Benešově, v Terezíně a na Pankráci, kde byl popraven 13. 12. 1944.

VÁVRA Josef,

nar. 1903 v Obrubech, řídicí učitel Obecné školy a správce Lidové školy zemědělské v Ledcích, okr. Jičín. Byl zatčen 5. 10. 1944 pro zřízení tajné vysílací stanice a vězněn v Kartouzích, v Terezíně a ve Flossenbürgu, kde zemřel 15. 4. 1945 na skvrnitý tyfus.

VAVREČKA František,

nar. 1892 v Klimkovicích, okr. Bílovec, řídicí učitel Obecné školy v Ostravě-Hrabůvce. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 20. 4. 1942 dotrpěl.

VÁŽNÝ Jan JUDr.,

nar. 1891 v Praze, řádný profesor římského práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Byl zatčen 23. 12. 1941 pro odboj ve skupině profesorů Masarykovy univerzity a uvězněn v Mauthausenu, kde byl 18. 4. 1942 umučen. Byla po něm pojmenována ulice v Brně-Řečkovících.

VEISFEIT Rudolf,

nar. 1876 v Cetorazi, okr. Pelhřimov, farář v Habartcích u Klatov, učitel náboženství na škole tamže. Byl zatčen pro poslušání cizího rozhlasu a proto, že neudal jiné posluchače. Vězněn v Halle, kde zemřel 1. 3. 1944.

VESELÁK Josef,

nar. 1886 ve Lhotě, okr. Domažlice, ředitel Měšťanské školy chlapecké v Staňkově, okr. Horšovský Týn. Byl 7. 5. 1943 zatčen pro činnost v odboji a vězněn v Klatovech, v Terezíně a v Buchenwaldu, kde 22. 1. 1944 zemřel.

VESELÝ Bohumil,

nar. 1917 v Praze, učitel 1. obecné školy v Praze-Michli. Zemřel v káznici - den a místo neznámo.

VESELÝ František,

nar. 1894 v Budišově, odborný učitel Měšťanské školy v Náměšti nad Oslavou, okr. Třebíč, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 15. 4. 1942 pro činnost v odboji a uvězněn v Brně, kde byl 19. 6. 1942 popraven.

VESELÝ Ivan,

nar. 1905 v Praze, výpomocný učitel Obchodní akademie Tomáše Bati pro zahraniční obchod ve Zlíně a externí učitel průmyslové školy tamže. Byl zatčen 3. 6. 1942 a zastřelen 4. 6. 1942 v Brně.

VESELÝ Jan,

nar. 1904 v Českých Budějovicích, odborný učitel Měšťanské školy v Rožnově, okr. České Budějovice. Byl zatčen 13. 4. 1943 pro poslouchání zahraničního rozhlasu a zemřel 24. 2. 1944 v Buchenwaldu.

VESELÝ Jan,

nar. 1905 v Praze, výpomocný učitel Obchodní akademie Tomáše Bati pro zahraniční obchod ve Zlíně. Byl zatčen 26. 5. 1942 pro domnělé schvalování atentátu na Heydricha, vězněn v Brně a zastřelen 4. 6. 1942.

VESELÝ Vladimír PhDr.,

nar. 1914 v Litovli, profesor Státního reálného gymnázia v Jičíně, nám. Komenského, významný pracovník osvětový a sokolský. Byl zatčen 18. 4. 1942 pro odbojovou činnost (sbíral vojenské zprávy a udržoval spojení s odbojovými složkami na Moravě), vězněn v Kartouzích, v Praze a v Brně, kde byl popraven 16. 6. 1942.

VETEŠNÍK František,

nar. 1902 v Dlouhé Vsi, okr. Přerov, učitel 1. obecné školy chlapecké v Prostějově. Byl zatčen 22. 10. 1941 pro činnost v odboji a vězněn v Olomouci, v Brně a v Mauthausenu, kde byl zastřelen 7. 5. 1942.

VETEŠNÍK Josef,

nar. 1920 v Osikách, učitel Obecné školy v Kuřimském Jestřabí, okr. Tišnov. Byl zatčen 5. 10. 1944 z politických důvodů a vězněn v Brně a ve Flossenbürgu, kde 26. 2. 1945 zemřel. Jeho bratr Ladislav zemřel rovněž ve Flossenbürgu 10. 3. 1945.

VĚTVIČKA Václav,

nar. 1888 v Paceřicích, okr. Turnov, řídicí učitel Obecné školy chlapecké a správce Lidové školy zemědělské v Bakově nad Jizerou, přidělený Okresnímu školnímu výboru v Mnichově Hradišti, významný pracovník osvětový. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Mladé Boleslavi, v Terezíně, na Pankráci a v Osvětimi, kde 11. 5. 1942 dotrpěl.

VIDOMUS František,

nar. 1902 v Příboře, okr. Nový Jičín, odborný učitel Měšťanské školy dívčí a učitel Lidové školy zemědělské v Moravských Budějovicích. Byl zatčen 26. 3. 1941 jako vedoucí skupiny odboje Obrana národa a vězněn v Brně, v Briegu a na Mírově, kde dotrpěl 20. 12. 1944.

VÍT Konrád,

nar. 1916 v Brně-Židenicích, učitel obecné školy tamže. Byl zatčen 18. 6. 1943 pro činnost v odboji a vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde byl popraven 3. 6. 1944.

VLÁŠEK Josef,

nar. 1912 v Dražiči, okr. Milevsko, kancelářský pomocník Národní a univerzitní knihovny v Praze. Padl v květnové revoluci v bojích o rozhlas.

VLK Josef,

nar. 1921 v Holušicích, učitel Obecné školy v Králově Lhotě, okr. Písek. 12. 5. 1945 byl zákeřně ubit německými vrahy při strážní službě v zajateckém táboře Lety u Mirovic.

VOBR František,

nar. 1888 v Dívčicích, řídicí učitel 3. obecné školy chlapecké v Českých Budějovicích. Byl zatčen 13. 4. 1943 a vězněn v Terezíně, v Osvětimi a v Buchenwaldu. Nezvěstný.

VOCELKA Ladislav,

nar. 1905 v Dětmarovicích, okr. Fryštát, učitel Obecné školy v Ostravě-Radvanicích. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dočkal 29. 4. 1942.

VODÁK Bedřich,

nar. 1892 v Čáslavi, učitel obecné školy chlapecké tamže, malíř a výtvarný kritik. Byl zatčen 18. 8. 1942 pro účast v odboji a vězněn v Kolíně, na Pankráci, v Litoměřicích, v Ebrachu, v Gubenu u Pasova, v Terezíně, ve Flossenbürgu a v Dachau, kde 6. 5. 1945 zemřel po pochodu smrti.

VODRÁŽKA Karel,

nar. 1880 v Soběslavi, okr. Tábor, ředitel Obchodní akademie v Táboře. Byl zatčen 1. 9. 1939 jako rukojmí, vězněn na Pankráci, těžce nemocen převezen do Tábora, kde zemřel 2. 9. 1940.

VOHRADSKÝ Josef,

nar. 1902 v Hájích, okr. Příbram, krajský referent Státní osvětové služby v Klatovech, ředitel Měšťanské školy v Strážově, okr. Klatovy, na dovolené, aby zastával funkci ve Státní péči osvětové, menšinový pracovník, zemský inspektor Státní osvětové služby i. m. a první čestný občan města Šluknova i. m. Byl zatčen 8. 7. 1943 pro činnost v odboji a vězněn v Klatovech a na Pankráci. V den hlavního přelíčení 6. 12. 1943 skočil z okna a zabil se. Byla po něm pojmenována ulice v České Lípě.

VOJTĚCHOVÁ Růžena,

nar. 1903 v Holicích, okr. Pardubice, učitelka Obecné školy chlapecké v Pardubicích. Byla zatčena 14. 10. 1941 pro spolupráci s parašutisty a v Berlíně 26. 3. 1943 popravena.

VOKÁČ Karel,

nar. 1903 v Zbiroze, učitel Obecné školy v Strašicích, okr. Rokycany, nadějný literát mladé generace. Byl zatčen 1. 3. 1944 pro činnost v odboji a vězněn v Plzni a na Pankráci, kde byl popraven 12. 7. 1944. Byla po něm pojmenována mateřská škola ve Zbiroze.

VOLF Jaroslav,

nar. 1910 ve Vysoké Peci, okr. Příbram, učitel Obecné školy chlapecké v Rokycanech. Byl zatčen 28. 5. 1940 jako člen vojenského odboje, vězněn v Plzni, v Terezíně, v Bayreuthu, v Ebrachu, v Bischofsgrünu, v Drážďanech, ve Wohlau a v Briegu, kde zemřel 1. 4. 1944.

VOLFOVÁ Markéta,

výpomocná zřízenkyně Vysoké školy architektury a pozemního stavitelství v Praze. Zahynula při náletu na Prahu 14. 2. 1945.

VOLKMANN Izák Dr.,

nar. 1858, rabín v. v. v Heřmanově Městci. Byl deportován do Terezína 3. 12. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvlčena a umučena jeho manželka Arnoštka. *

VONDRÁŠEK Emanuel,

nar. 1894 v Březových Horách, odborný učitel přidělený Okresnímu školnímu výboru v Táboře, okresní školní inspektor i. m. Byl zatčen 14. 9. 1941 pro účast v odboji, vězněn v Táboře, v Terezíně, na Pankráci, v Gollnowě a ve Flossenbürgu, kde zemřel 26. 2. 1945.

VONDROUŠ Josef,

nar. 1913 v Čeperce u Hradce Králové, učitel Učňovské školy ve Vsetíně, organizátor československého odboje na Vsetínsku. Byl zatčen 23. 1. 1940, vězněn v Brně, Mírově, Wolfenbüttelu a ve Vratislavi, kde byl 29. 4. 1943 sťat.

VONEŠ František,

nar. 1913 ve Strítěži, okr. Nové Město na Moravě, kaplan ve Ždánicích, učitel náboženství na školách tamže. Byl zatčen pro odbojovou činnost 26. 6. 1942 a vězněn v Brně, kde byl popraven 1. 7. 1942.

VORÁLEK Karel,

nar. 1879 v Otradově, okr. Vlašim, řídicí učitel Obecné školy v. v. v Měšicích, okr. Tábor. Byl zatčen 29. 4. 1942 pro účast v odboji a zemřel 4. 9. 1942 v Mauthausenu.

VORÁLEK Vojtěch,

nar. 1891 v Lešanech, okr. Prostějov, odborný učitel Měšťanské školy v Ostravě I. Byl zatčen 25. 7. 1940 jako vynikající osvětový pracovník a vězněn v Mauthausenu, kde byl krutě mučen a 9. 12. 1941 popraven.

VOŠTA František,

nar. 1888 v Drhovicích, okr. Tábor, farář v Opařanech, učitel náboženství na školách v Opařanech a Řepči. Byl zatčen pro dopis zaslaný bývalým farníkem v Klenčí pod Čerchovem, v němž psal, aby doufali, že zase budeme osvobozeni, a uvězněn v Dachau, kde zemřel 26. 6. 1942.

VOZÁB Jaroslav,

nar. 1888 v Kozlově, učitel Obecné školy v Třešti, okr. Jihlava. Byl zatčen 1. 9. 1939 a vězněn do 28. 7. 1943 v Buchenwaldu. Jako člen národního výboru v Třešti byl zmučen a zastřelen 7. 5. 1945.

VRBA Josef,

nar. 1914 v Tihavě, okr. Hořovice, učitel Zemské zimní rolnické školy v Hořovicích. Byl pracovníkem v partyzánské skupině Kar na Hořovicu. Ve dnech revolučních na výzvu Československého rozhlasu odejel na pomoc v Praze a účastnil se bojů o Staroměstskou radnici. Byl zastřelen 8. 5. 1945 v boji s Němci na Staroměstském náměstí v Praze. Místo, kde padl, je označeno pamětním kamenem.

VRBA Arnošt,

nar. 1886 v Čihošti, okr. Ledec nad Sázavou, profesor Státního reálného gymnázia v Brně, ředitel střední školy i. m. Byl zatčen koncem roku 1941 pro svůj původ a vězněn v Polsku, kde zemřel 23. 10. 1942. S ním byla zároveň zatčena jeho manželka, která byla umučena v Polsku pravděpodobně 23. 10. 1942. *

VŠETIČKA Bohuslav Ing. Dr.,

nar. 1893 v Náchodě, brigádní generál, zemský velitel dělostřelectva, člen komise pro 2. státní zkoušku odboru zeměměřického inženýrství při Vysoké škole technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, legionář, doktor technických věd i. m. Byl zatčen 19. 2. 1940 jako zemský velitel odboje Obrany národa a vězněn v Brně a v Berlíně, kde byl popraven 19. 8. 1942.

VYHNIS Vladimír,

nar. 1911 v Kaznějově, okr. Kralovice, řídící učitel Obecné školy v Dračkově, okr. Sedlčany. Byl zatčen 28. 7. 1942 pro pomoc parašutistovi a popraven 24. 10. 1942 v Mauthausenu se svou manželkou Annou.

VYMĚTAL Josef,

nar. 1888 v Skrbeni, okr. Olomouc, řídící učitel Obecné školy v Chudobíně, okr. Litovel, legionář. Již v roce 1939 byl vězněn 6 týdnů a podruhé zatčen 10. 2. 1944 pro účast v odboji, vězněn v Olomouci a ve Vratislavi, kde byl sťat 21. 12. 1944.

VYNAHLOVSKÝ Jan,

nar. 1916 v Rané, okr. Louny, učitel Obecné školy v Straškově, okr. Roudnice nad Labem. Byl zatčen 11. 4. 1942 pro účast ve vojenském odboji, odsouzen v Praze 1. 7. 1942 k smrti a téhož dne popraven.

VYSKOČIL Václav,

nar. 1890 v Lochovicích, okr. Hořovice, školník v Lounech, legionář. Byl zatčen 2. 7. 1942 z politických důvodů a vězněn v Kladně, v Terezíně a ve Flossenbürgu, kde byl utýrán 23. 8. 1944.

VYSTRČIL Karel,

nar. 1906 v Dolních Dubňanech, okr. Moravský Krumlov, odborný učitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Slavičíně, okr. Uherský Brod, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 29. 9. 1941 pro účast v sokolském odboji a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně a Mauthausenu, kde dočrpěl 15. 7. 1942.

WAISSER František,

nar. 1894 v Kroměříži, řídící učitel pomocné školy tamže. Byl zatčen pro činnost v odboji 5. 10. 1941 a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde byl 26. 2. 1942 umučen.

WEBER Otto,

nar. 1893 v Liberci, profesor Státní konzervatoře hudby v Praze, legionář. Byl zastřelen v revolučních bojích 7. 5. 1945.

WEIGNER Karel,

nar. 1882 v Třebíči, ředitel Blahoslavova státního reálného gymnázia v Ivančicích v. v., významný osvětový pracovník, starosta Sokolské župy Vaničkovy v Brně. Byl zatčen v druhé polovině dubna 1941 pro osvětovou činnost v Sokole a uvězněn v Osvětimi, kde zemřel 22. 1. 1942.

WEINER Erich,

nar. 1911, rabín v Plzni. Byl deportován do Terezína 25. 1. 1942 a dále do Osvětimi, kde zahynul. *

WEINERT Jan PhDr. i. m.,

nar. 1914 v Praze, zatímní státní profesor při Státním reálném gymnáziu v Praze XIV, a na Spolkovém pokusném reálném gymnáziu s právem veřejnosti v Praze II, dřívějším Anglickém gymnáziu, předseda Ústředního svazu vysokoškolského studentstva, pracoval ve Středoškolské sociální péči, byl spolupracovníkem Slovníku jazyka českého. Byl vyznamenán pamětním odznakem druhého národního odboje i. m., Křížem akademické legie i. m. Byl zatčen dne 16. 11. 1939 v místnostech Ústředního svazu vysokoškolského studentstva a druhého dne 17. 11. 1939 v 7 hod. ráno v Ruzyni spolu s dalšími 8 studentskými pracovníky zastřelen.

WEISS Karel,

nar. r. 1887 v Náchodě, učitel průmyslových škol v. v., významný pracovník v oboru textilním. Byl zatčen pro odbojovou činnost 21. 8. 1942 a uvězněn v Mauthausenu, kde 24. 10. 1942 zemřel.

WEISSOVÁ Edita,

nar. 1899 v Žabokrekách nad Nitrou, profesorka Drtinova městského dívčího reálného gymnázia v Praze XVI, Husova do 6. 3. 1939, kdy byla s okamžitou platností poslána z rasových důvodů na dovolenou, 12. 5. 1942 odvezena do Terezína, odkudž 12. 10. 1944 do Osvětimi, kde zahynula.

WENZL František Dr. h. c.,

nar. 1889 v Unerázce, okr. Moravská Třebová, docent zemědělského družstevnictví při Vysoké škole zemědělské v Brně, rolník a vynikající družstevní odborník, doktor technických věd h. c. i. m. Byl zatčen 7. 6. 1942 pro činnost v odboji a zastřelen 9. 6. 1942.

WENZL Jiří,

nar. 1923 v Unerázce, okr. Moravská Třebová, pomocný asistent Zimní rolnické školy v Jevíčku. Pro spolupráci s partyzány byl po dvouhodinovém výslechu, spojeném s týráním, u obce Petrůvky zastřelen 15. 4. 1945. Jeho otec František byl popraven 9. 6. 1942. Byl vyznamenán zlatou medailí Junáka a medailí Za chrabrost.

WERNER Alexander Dr.,

nar. 1866, profesor reálky v Brně. Byl odvečen do Terezína 27. 3. 1942 a dále na východ, kde zahynul. Zároveň s ním byla odvečena a umučena jeho manželka. **

WILLINGER Ota,

nar. 1890 v Bonreposu, okr. Mladá Boleslav, ředitel Měšťanské školy chlapecké a správce Lidové školy zemědělské v Týnci nad Labem, okr. Kolín. Byl zatčen 27. 10. 1944 jako hasičský činovník, vězněn v Kolíně, v Kutné Hoře, na Pankráci a v Terezíně. Po osvobození se vrátil, onemocněl však skvrnitým tyfem a zemřel v kolínské nemocnici 20. 5. 1945.

WINKLER Josef,

nar. 1885 v Praze, kapelník opery Národního divadla v Praze. Byl zatčen 30. 9. 1941 jako obecní funkcionář, vězněn na Pankráci a v Mauthausenu, kde dočtrpěl 25. 3. 1942.

WINTER Antonín,

nar. 1902 v Železnici, okr. Jičín, učitel Obecné školy v Lomnici nad Popelkou, okr. Semily. Byl zatčen 10. 10. 1940 pro činnost ve vojenském odboji, vězněn v Jičíně, ve Vrchlabí, v Maršově, na Pankráci, v Drážďanech, v Kamenci, v Litoměřicích a v Bruchsale, kde dočtrpěl 2. 1. 1943.

WINTERNITZ Pavel,

nar. 1906 v Čenkově, okr. Hořovice, profesor Obchodní akademie v Plzni. Byl zatčen na podzim roku 1941 pro svůj původ zároveň se svou matkou a sestrou, vězněn v Terezíně a Osvětimi, kde byl zastřelen 23. 2. 1944.

WÓJCIK Vladislav,

nar. 1882, ředitel Státní měšťanské školy s polským jazykem vyučovacím v Lazích u Orlové a okresní školní inspektor v Českém Těšíně. Zatčen ve svém domě v Orlové na Těšínsku dne 12. 4. 1940. Vězněn v Dachau a v Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 17. 11. 1940. Uctění dosud žádné.

WOLF Ludvík,

nar. 1909 v Zaječí, odborný učitel Měšťanské školy v Kloboukách u Brna, okr. Hustopeče, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 10. 3. 1942 pro účast v odboji a uvězněn v Brně, kde byl 11. 6. 1942 zastřelen.

WOLFF Bernhard Dr.,

rabín a učitel náboženství v České Lípě. Byl zatčen 1940 a vězněn v koncentračním táboře někde v Německu, kde zahynul. Zároveň s ním byla deportována a zahynula jeho manželka a dvě děti. *

WRZO Ludvík Msgre. ThDr.,

nar. 1881 v Zabrze, okr. Bílsko, v Polsku, ředitel Arcibiskupského kněžského semináře ve Vidnavě a profesor filozofie. Byl zatčen v Zabrze 12. 5. 1940 a vězněn v Bílsku, Těšíně, Dachau, Mauthausenu-Gusenu, kde zemřel 30. 9. 1940.

ZÁBRANA František,

nar. 1904 v Čejově, ředitel Měšťanské školy v Herálcích, okr. Humpolec. Byl zatčen 20. 2. 1945 pro přípravu národního výboru, vězněn v Terezíně do 9. 5. 1945 a převezen těžce nemocen skvrnitým tyfem do nemocnice v Humpolci, kde zemřel 19. 5. 1945.

ZADINA Milan JUDr.,

nar. 1878 v Poděbradech, učitel zákonovědy Vyšší rolnické školy v Poděbradech. Byl zatčen 23. 3. 1940 pro konflikt při schůzi lázeňské rady města a okresního úřadu s vrchním zemským radou Eckoltem z Kolína, vězněn v Kolíně, na Pankráci, v Drážďanech a v Buchenwaldu, kde zemřel 11. 4. 1945 na otravu krve v levé noze, která pro slabost srdce a podvýživu nemohla být amputována.

ZADRAŽIL Alfons,

nar. 1900 v Břeclavi, výpomocný učitel římskokatolického náboženství Státního reálného gymnázia v Brně-Žabovřeskách. Byl zastřelen 9. 1945 v Brně pro účast na osvobození činnosti.

ZAHÁLKA Václav,

nar. 1895 v Kuklenách, učitel Pomocné školy v Hradci Králové. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský činovník a pracovník v odboji Jitřenka, vězněn v Hradci Králové, v Terezíně a v Osvětimi, kde dožítel 9. 3. 1942. Byla po něm pojmenována Pomocná škola v Hradci Králové.

ZÁHORSKÝ Gustav Dr.,

nar. 1892 v Nové Pace, odborný rada Ministerstva zahraničních věcí, od r. 1939 přidělen službou do Ministerstva školství a národní osvěty, vrchní odborový rada i. m. Byl zatčen 29. 6. 1942 pro styk s parašutisty, uvězněn na Pankráci a 2. 7. 1942 zastřelen v Kobylicích.

ZAHRADNÍČEK Jan,

nar. 1902 v Dřevnovicích, okr. Přerov, učitel Obecné školy chlapecké a Učňovské školy v Kroměříži. Byl zatčen pro činnost v Sokole 8. 10. 1941 a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde byl 15. 1. 1942 umučen.

ZACH Česlav,

nar. 1923 v Hroubovicích, okr. Chrudim, zahradnický příručí v zahradách Ovocnicko-zahradnické školy v Chrudimi. Byl partyzánem a padl v boji proti Němcům 5. 5. 1945 v lese u obce Včelákov-Mířetice, okres Chrudim. Na místě, kde padl, byl mu vystaven pamětní pomník.

ZAJÍC Engelbert,

nar. 1907, odborný učitel Jubilejní měšťanské školy s vyučovacím jazykem polským v Horní Suché. Byl zavlčen v polovině r. 1941 do Osvětimi. Podle úředně nepotvrzených zpráv byl pověšen v Krakově.

ZÁMEČNÍK Jaroslav ThDr.,

nar. 1913 v Bučovicích na Moravě, kaplan u Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Praze XII, učitel náboženství na školách v Praze XII, ThDr. i. m. Zatčen byl pro projev nepřívětivě vůči okupantům 16. 7. 1942, vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Dachau, kde zemřel jako oběť německého lékařského pokusnictví 22. 11. 1942.

ZAORÁLEK Jaromír,

nar. 1910 ve Vídni, učitel 2. obecné školy chlapecké v Ostravě-Mariánských Horách. Byl zatčen 8. 10. 1941 jako sokolský pracovník a vězněn v Osvětimi, kde 8. 5. 1942 dotrpěl.

ZAPART Ladislav,

výpomocný učitel v Návsi u Jablunkova. Byl zatčen 27. 1. 1943 ve Fryštátě a vězněn v Těšíně, Mysłowicích a Osvětimi kde byl zastřelen 2. 6. 1943.

ZAPLETAL Bohuslav,

nar. 1911 v Uherském Hradišti, učitel Obecné školy v Starém Městě, okr. Uherské Hradiště. Byl zatčen 9. 8. 1940 jako člen odboje a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi, ve Wohlau a opět ve Vratislavi, kde byl popraven 6. 5. 1943.

ZAPLETAL Josef,

nar. 1899 v Kroužku, okr. Vyškov, učitel Obecné školy v Bílovicích nad Svitavou, okr. Brno-venkov, řídicí učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 2. 11. 1942, vězněn v Brně a v Osvětimi, kde 23. 2. 1943 dotrpěl.

ZÁRUBA František,

nar. 1895 v Předhvozdí, okr. Český Brod, vrchní aktuárský tajemník Státního reálného gymnázia v Českém Brodě v. v., legionář, v aktivní službě vojenské štábní kapitán pěchoty, major. i. m. Byl zatčen 5. 2. 1943 v Českém Brodě jako okresní vedoucí skupiny Ústředního vedení odboje domácího ve spojení s generálem Pavlíkem v Kolíně. Byl vězněn na Pankráci, v Dráždanech, Budyšíně a Vratislavi, kde byl popraven 29. 10. 1943. V Českém Brodě ulice, v níž bydlil, byla pojmenována ul. Fr. Záruby.

ZATLOUKAL Jan,

nar. 1890 ve Věrovanech, okr. Přerov, ředitel Měšťanské školy a učitel Lidové školy zemědělské v Luhačovicích, okr. Uherský Brod. Byl zatčen 8. 10. 1941 pro činnost v Sokole a vězněn v Brně a v Osvětimi, kde dotrpěl 22. 7. 1942.

ZÁTOPEK Dionysius,

nar. 1909 v Dolní Bečvě, okr. Valašské Meziříčí, odborný učitel Měšťanské školy dívčí v Místku, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen 15. 4. 1941 pro činnost v odboji. Z vězení na Mírově byl propuštěn a dotrpěl 9. 11. 1942 v Sklenově, okr. Místek.

ZÁTOPEK Karel,

nar. 1914 v Lichnově, externí učitel Učňovské školy tamže, okr. Místek. Byl zatčen 7. 4. 1941 pro přechovávání zbraní a vězněn v Ostravě a Wohlau, kde byl popraven 8. 1. 1943.

ZÁVADA Bohuslav Ing.,

nar. 1890 v Býškovcích, okr. Holešov, do r. 1939 plukovník čs. armády a velitel pěšího pluku Aloise Jiráka ve Vysokém Mýtě, profesor Státní průmyslové školy v Hradci Králové, legionář. Byl zatčen 8. 2. 1940 pro odbojovou činnost. Vězněn v Lipsku, Gollnowě a Hannoveru a v Berlíně popraven 26. 8. 1942.

ZÁVIŠKA František PhDr.,

nar. 1879 ve Velkém Meziříčí, řádný profesor teoretické fyziky Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity v Praze. Byl zatčen 21. 1. 1944 a vězněn v Praze, v Brně, v Mauthausenu a v Osterodě. Zemřel 17. 4. 1945 na pochodu smrti v Gifhornu u Brunšviku.

ZÁVODNÝ František,

nar. 1908 v Milonicích, odborný učitel Měšťanské školy v Brankovicích, okr. Vyškov, osvětový pracovník. Byl zatčen 12. 5. 1942 pro styky se zahraničním odbojem a pro činnost v Rumunsku, kde působil na české škole v Šumici od r. 1937 do r. 1941. Vězněn byl v Brně a v Osvěticích, kde 11. 1. 1943 zemřel.

ZAVŘEL Stanislav,

nar. 1910 v Skašticích, odborný učitel Měšťanské školy, učitel Učňovské a lidové školy zemědělské v Morkovicích, okr. Kroměříž, ředitel měšťanské školy i. m. Byl zatčen pro činnost v odboji 15. 11. 1942 a vězněn v Brně, ve Vratislavi, v Ostravě a na Pankráci, kde byl štat 22. 2. 1945.

ZBOŘIL František,

nar. 1912 v Drnovicích, okr. Vyškov, pomocný zřízenec Odborné školy pro průmysl textilní v Ústí nad Orlicí. Byl zatčen pro odbojovou činnost 21. 2. 1943 a uvězněn v Mnichově, kde zemřel 3. 10. 1944.

ZBOŘILOVÁ Anna PhDr.,

nar. 1907 v Přelouči, okr. Pardubice, komisařka Národní a univerzitní knihovny v Praze, koncertní pěvkyně a hudební referentka. Byla zatčena v době heydrichiády 14. 6. 1942 a popravena 20. 6. 1942. Současně s ní byli popraveni její rodiče.

ZEIBERLICH Jaroslav,

nar. 1914 v Brně-Žabovřeskách, učitel Obecné školy v Soběšicích, okr. Brno-venkov. Byl zatčen 14. 7. 1943 pro činnost v odboji Legie svobody a vězněn v Brně a ve Vratislavi, kde byl 2. 11. 1944 popraven.

ZELENKA Jan,

nar. 1895 v Kamenném Újezdě, okr. České Budějovice, řídicí učitel 5. obecné školy chlapecké v Praze-Vršovicích, okresní školní inspektor i. m. Známý pracovník sokolský a menšinový a přední činitel národního odboje při rozsudku nad Heydrichem pod krycím jménem Hajský. 17. 6. 1942 při zatýkání na Žižkově se bránil střelbou a byl raněn, sám se zastřelil. Jeho syn Jan před zatčením uprchl a otrávil se. Manželka Františka byla zatčena a popravena 24. 10. 1942 v Mauthausenu. Byly po něm pojmenovány ulice a Obecná škola v Hájí, okr. Duchcov.

ZEŤÁK Antonín,

nar. 1902 ve Lhotě, učitel Obecné školy v Rokytnici, okr. Vsetín, řídicí učitel obecné školy i. m. Byl zatčen 21. 12. 1939 pro činnost v odboji Obrana národa a vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, ve Vratislavi, na Mírově, ve Wolfenbüttelu a v Brunšviku, kde dotrpěl 4. 3. 1942.

ZEYVAL František,

nar. 1896 v Mratíně, ředitel Měšťanské školy, učitel Učňovské školy a starosta města v Kostelci nad Labem, okr. Brandýs nad Labem Byl zatčen 24. 7. 1942 pro podporování parašutistů potravinovými lístky a pro činnost v odboji, vězněn v Praze, v Terezíně a v Mauthausenu, kde byl popraven 24. 10. 1942. Jeho manželka Božena byla zatčena pro spolupřevahu a popravena 20. 1. 1943 v Mauthausenu.

ZIKMUND Emil MUDr.,

nar. 1874 v Praze, řádný profesor Lékařské fakulty Karlovy univerzity, přednosta gynekologického oddělení polikliniky. Byl zabit při náletu na Prahu 14. 2. 1945 při odchodu z 1. gynekologické kliniky.

ZÍMA Alois,

nar. 1897 v Bzové, okr. Hořovice, pedel právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, podúředník 1. platové stupnice i. m. Byl zatčen 28. 4. 1942, poněvadž převáděl členy odboje přes Slovensko do zahraničí, a uvězněn v Brně, kde byl 13. 6. 1942 zastřelen.

ZLÁMAL Jaroslav,

nar. 1889 v Kvasicích, okr. Kroměříž, ředitel Měšťanské školy ve Valašských Kloboukách, okr. Uherský Brod. Byl zatčen 5. 10. 1941 jako sokolský pracovník a dotrpěl 14. 7. 1942 v Osvětimi. Byla po něm pojmenována ulice v Mikulově.

ZMEŠKAL Václav,

nar. 1923 v Nižních Verečkách [= Nyžni Vorota], okr. Svaljava, vystudoval Učitelství v Kroměříži. Protože nebyl přijat do školní služby, byl zaměstnán na dráze. Byl zatčen 1. 5. 1945 jako účastník povstání v Přerově, mučen v Olomouci a zastřelen 2. 5. 1945.

ZMETY Adolf,

nar. 1913 v Záblatí, okr. Fryštát, učitel náboženství na polských školách v Těšíně. Byl zatčen za hromadného zatýkání v Záblatí 24. 4. 1940, vězněn v Dachau, Mauthausenu-Gusenu a opět v Dachau, kde zemřel 29. 4. 1941.

ZOBAČ Adolf Ing. Dr.,

nar. 1911 ve Lhotě, okr. Nové Město na Moravě, asistent Ústavu analytické chemie při Vysoké škole technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, doktor technických věd i. m. V revolučních dnech byl zajat a 24. 4. 1945 zastřelen v Brně-Medlánkách.

ZOUBEK Josef,

nar. 1889 v Otrokovcích, okr. Zlín, řídicí učitel Obecné školy v Brně-Novém Lískovci. Byl zatčen 3. 2. 1940 pro účast v odboji a vězněn v Brně, ve Vratislavi, v Bytomí, ve Zhořelci, v Diezu, v Hamelnu a ve Waldheimu, kde 29. 3. 1943 zemřel.

ZVÁNOVEC Richard,

nar. 1895 v Hluboké u Borovan, okr. České Budějovice, ředitel Měšťanské školy, učitel Lidové školy zemědělské a správce Učňovské školy v Počátkách, okr. Kamenice nad Lipou. Byl zatčen 4. 3. 1942 na udání, že žije se svou manželkou Zdeňkou židovského původu, s níž byl rozveden. Vězněn byl v Táboře, v Terezíně a v Mauthausenu, kde zemřel 18. 9. 1942. Jeho manželka Zdeňka byla umučena 1. 4. 1942 v Osvětimi.

ZWICKER Bruno PhDr.,

nar. 1907 v Knínicích, okr. Boskovice, výpomocný učitel židovského náboženství Státního reálného gymnázia v Brně Žabovřeskách a asistent sociologického a pedagogického semináře při Masarykově univerzitě v Brně, autor vědeckých prací ze svého oboru. Byl zatčen pro svůj původ 27. 3. 1942 a vězněn v Brně, v Terezíně a v Osvětimi, kde byl 30. 9. 1944 umučen plynem. *

ŽABOKRTSKÝ Josef,

nar. 1899 v Bílém Újezdě, okr. Dobruška, odborný učitel Měšťanské školy chlapecké v Dobrušce. Byl zatčen 14. 2. 1940 jako velitel vojenského odboje a popraven 1. 6. 1943 v Stuttgartu.

ŽÁČEK Bohuslav,

nar. 1885 v Dubňanech, okr. Hodonín, řídicí učitel Obecné školy v. v. v Hodoníně, legionář. Byl zatčen 3. 8. 1941, vězněn v Uherském Hradišti, v Brně, v Mauthausenu a v Dachau, kde 3. 5. 1944 podlehl útrapám.

ŽÁDNÍK Miloslav,

nar. 1913 v Szczakově, okr. Chrzanów v Polsku, výpomocný učitel Blahoslavova státního reálného gymnázia v Ivančicích. Byl zatčen v Brně asi r. 1941 pro poslech zahraničního rozhlasu a uvězněn v Osvětimi, kde zemřel 7. 2. 1942. S ním byl zatčen i jeho otec, který byl umučen též v Osvětimi.

ŽÁDNÍK Viktor,

nar. 1886 ve Vsetíně, řídicí učitel obecné školy v. v. tamže. Byl zatčen 24. 5. 1940 v Praze pro činnost v odboji a dotrpěl 10. 8. 1941 na Pančrácí.

ŽÁK Rudolf,

nar. 1888 v Třebíči, učitel Obecné školy dívčí a Učňovské školy v Moravských Budějovicích. Byl zatčen 24. 2. 1942 jako vedoucí skupiny odboje Obrana národa, vězněn v Brně a zastřelen 14. 6. 1942.

ŽEBRÁK Josef,

nar. 1887 v Ostravě-Heřmanicích, řídicí učitel obecné školy v. v. tamže. Byl zatčen a vězněn od 1. do 24. 9. 1939 v Ostravě. Znovu byl zatčen 8. 10. 1941 jako činovník Sokola, vězněn v Brně a v Osvětimi, kde byl 28. 3. 1942 umučen.

ŽÍDEK Arnošt,

nar. 1892 ve Valašském Meziříčí, odborný učitel zemského ústavu pro hluchoněmé tamže, ředitel ústavu pro hluchoněmé i. m. Zemřel 19. 11. 1943 na Mírově.

ŽIŽKA Jan,

nar. 1896 v Krčmani, okr. Olomouc, do r. 1939 vojenský gážista, pak vrchní aktuárský tajemník Státní grafické školy v Praze. Padl 9. května 1945 při dobývání nové Techniky v Dejvicích.

ŽIŽLAVSKÝ Cyril,

nar. 1908 ve Vřesovicích, odborný učitel Měšťanské školy a správce Lidové školy zemědělské v Koryčanech, okr. Kyjov, ředitel měšťanské školy i. m. 15. 4. 1942 byl zatčen pro činnost v odboji, ale podařilo se mu uprchnouti. Skrýval se jako partyzán, posledně v Mouchnicích, okr. Vyškov, kde byl prozrazen. 5. 3. 1943 se zastřelil, aby unikl novému zatčení.

SEZNAM OBĚTÍ ZE SLOVENSKA

BAKOSS Ján,

nar. 1895 v Pukanci, okr. Banská Štiavnica, ev. a. v. farár – senior v Banskej Bystrici, viacročný predseda zvolenského seniorátneho výboru SEM, členom ev. a. v. synody. Bol utýraný a zavraždený 31. 1. 1945. Najdený bol v masovom hrobe pri Turč. Sv. Martine 21. 4. 1945. Bola po ňom pomenovaná ulica v Banskej Bystrici.

BALAJTY Efraim,

nar. 1863 v Tornali, hl. rabín Žid. náb. obce v Tornali. Bol deportovaný 1944 do Oswiecizmi, kde zahynul s celou rodinou v plynovej komore.

BÁLINT Július,

nar. 1905 v Melechedi, okr. Rimav. Sobota, odb. učiteľ na Št. meštianskej škole v Levoči. V časoch Slov. nár. povstania ho gestapo zadržalo, odvieďlo do koncentračného tábora v Nemecku, kde zahynul 20. 7. 1946 bol vyhlásený za mŕtveho.

BELZ Emanuel,

nar. 1910 v Ladomíre, rabín Žid. náb. obce v Michalovciach. Bol zatknutý a deportovaný 1942 do Lukova a zastrelený s manželkou a 3 deťmi r. 1942.

BERKOVIČ Izrael,

nar. 1907 v Čepe, okr. Sevljuš, rabín Žid. náb. obce v Ilave. Bol deportovaný 1942 do Oswiecizmi, kde zahynul. Toho roku bola deportovaná i jeho rodina.

BODO Július,

nar. 1901 v Rakovom, okr. Turč. Sv. Martin, riaditeľ Št. obchodnej školy v Dobšinej, vládny komisár mesta Dobšinej. Ako aktívneho účastníka Slov. nár. povstania ho Nemci odvliekli 16. 12. 1944; dosiaľ je nezvestný.

BRADOVKA Ondrej,

nar. 1913 v Repištiach, okr. Revúca, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Hodruši-Hornej. Dobrovoľne narukoval začiatkom Slov. nár. povstania a dosiaľ sa nevrátil.

BRODY Izrael,

nar. 1866 v Užhorode, hl. rabín Žid. náb. obce Michalovce. Bol zatknutý a deportovaný 1942 do Lukova (Poľsko) kde zahynul hladom 1942. Manželka a deti v počte 4 zahynuli násilnou smrťou v Lukove.

BRONNER Ladislav,

nar. 1904 v Žiline, okr. Žilina, riaditeľ Žid. ľudovej školy v Žiline. Bol roku 1945 deportovaný a je doposiaľ nezvestný.

BUČKO Jozef,

nar. 1907 v Slatine nad Bebr., okr. Bánovce n. Bebravou, ev. a. v. farár a seniorálny predseda SEM v Turč. Sv. Martine, popredný pracovník odboja. Po čiastočnom potlačení Slov. nár. povstania bol 2. 11. 1944 ako aktívny účastník povstania v Slov. Ľupči Nemcami chytený a zaistený. Bol väznený v Banskej Bystrici, v Bratislave a odvlečený do Nemecka. Zomrel v Ebensee 6. 5. 1945.

BUŠNIAK Jozef,

nar. 1923 v Hornej Lehote, okr. Brezno n. Hronom, učiteľ Št. ľudovej školy v Pružinej. Ako účastník povstania bol službou pridelený na partizánskom stanovišti v Slavošovciach. Zahynul 23. 10. 1944 následkom výbuchu traskavín.

BUXBAUM Jozef,

nar. vo Veľkom Mágeri, rabín Žid. náb. obce v Galante. Bol deportovaný 1944 do Oswiecimi, kde zahynul v plynových komorách v Oswiecimi 1944. Celá rodina zahynula v koncentráku.

BUXBAUM Jožua,

nar. v Pápe, okr. hl. rabín Žid. náb. obce v Galante. Bol zatknutý a deportovaný 1944 do Oswiecimi, kde zahynul 1944. 27 členov rodiny zahynulo v koncentráku a 2 žijú v Palestíne.

BYSTRIC Chajim,

nar. 1900 v Chuste (SSSR), rabín Žid. náb. obce vo Feledinciach. Bol deportovaný 1940 s celou rodinou do Poľska.

ČAMBAL Pavel,

nar. 1910 v Abraháme, okr. Trnava, učiteľ na Št. ľudovej škole v Boro-vej. Bol zaistený nemeckou armádou 7. 3. 1945 a zastrelený.

DAUDA František,

nar. 1909 v Beckove, okr. Nové Město n. Váhom, učiteľ na Št. ľudovej škole v Kálnici. Odvlečený gestapom 3. 12. 1944 a od toho času nezvestný.

DEVEČKA Ján,

nar. 1906 v Lipt. Sv. Mikuláši, okr. Lipt. Sv. Mikuláš, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Jamníku. Ako účastník povstania bol pre zásluhu vyznamenaný vojnovým krížom. Dátum jeho nezvestnosti neznámy.

ĎURIŠIN Pavol,

nar. 1920 v Čelovciach, okr. Trebišov, profesor na Št. gymn. v Michalovciach, pridelený za evakuácie na Št. gym. v Ružomberku. 5. 3. 1945 bol o 23. hod. nemeckou vojenskou strážou ťažko postrelený do brucha a podľahol svojmu zraneniu 6. 3. 1945 o 11. hod. predpoludním v Štát. nemocnici v Ružomberku.

DZURÁNYI Ladislav,

nar. 1919 v Pondelku, okr. Hnúšťa, profesor na Št. obchodnej akadémii v Turč. Sv. Martine, osvetový pracovník, prekladateľ z angličtiny. Padol za Slov. nár. povstania v bojoch pri Strečne začiatkom septembra 1944.

ECKSTEIN Mozes,

rabín Žid. náb. obce v Seredi. Bol deportovaný 1942 do Lublina (Poľsko), kde zahynul roku 1942.

EDLIS Samuel

hlavný rabín Žid. náb. obce v Sečovciach. Bol deportovaný 1942 do Poľska, kde zahynul i so svojou rodinou.

ESSNER Jicchak

36 ročný pomocný rabín – dajan Žid. náb. obce v Prešove. Bol deportovaný s celou rodinou 1942 a všetci zahynuli v Lubline (Poľsko).

FELCÁN Arpád,

nar. 1900 v Hlohovci, učiteľ na Št. meštianskej škole v Novej Bani. Nemcami umučený 24. 12. 1944. 4. 5. 1945 exhumovaný.

FIŤMA Pavol,

nar. 1904 v Muráni, okr. Revúca, učiteľ na Št. ľudovej škole v Bravacom. Padol ako poručík v boji proti Nemcom pri Telgárte 5. 9. 1944.

FRIEDMANN Izidor,

nar. 1895, hl. rabín Žid. náb. obce v Trnave. Bol zatknutý 1942 a deportovaný 1942 do Majdánku (Poľsko), kde bol zabitý 1942. Manželka a 3 nezletilé deti zahynuli v Poľsku.

FÜREDI Hugo,

nar. 1901 v Prešove, profesor na Št. gymn. v Bardejove. Z rasových dôvodov deportovaný z Prešova 12. 5. 1942, doteraz nezvestný. Pravdepodobne zahynul v koncentračnom tábore. Vyhlásený bol za mŕtveho 23. 11. 1944.

FÜRST Leo,

nar. 1888 v Topoľčanoch, hl. rabín Žid. náb. obce v Čúnovce. Bol zatknutý, dôvod podľa gestapa bol, že bol vodcom komunistov. Bol väznený v Komárne a deportovaný 1944 do Oswiecizmi, kde zahynul aj s rodinou mimo manželky, ktorá žije v Palestíne.

GALICA Peter,

nar. 1908 v Lipt. Matiašovciach, okr. Lipt. Sv. Mikuláš, riaditeľ Št. ľudovej škole v Kvačanoch. Nemci ho zastrelili v Kvačanoch 2. 4. 1945.

GAŠPAROVIČ Ľudovít,

nar. 1911 vo Veľkej Lehote, okr. Prievidza, učiteľ na Št. ľudovej škole v Novákoch. Padol pri povstaní v bojoch o Bačovany 13. 9. 1944.

GIEREC Ján,

nar. 1908 v Hostišovciach – Hnúšťa, okr. Zvolen, učiteľ na Št. ľudovej škole v Madačke – Skálie. Ako organizátor ilegálneho hnutia pred povstaním v okolí Revúca – Muráň bol po čiastočnom potlačení povstania ustavične sledovaný príslušníkmi zbrane SS a pri Revúcej na úteku zastrelený.

GOLDMANN Izák,

nar. v Zborove, hl. rabín Žid. náb. obce v Medzilaborciach. Bol deportovaný 1942 do Konskej Woly, okres Lublin (Poľsko), kde bol zastrelený spolu s manželkou, 5 synmi a jednou dcérou.

GRÜNBERGER Šimon,

nar. 1914 v Michalovciach, rabín Žid. náb. obce Michalovce. Bol zatknutý a deportovaný 1942 do Lukova, kde bol zastrelený s manželkou a 1 dieťaťom 1942.

GRÜNBERG Nátan,

nar. 1884 v Kežmarku, hl. rabín Žid. náb. obce v Kežmarku, bol zatknutý 1944 v Kežmarku a odtransportovaný do Zakopaného Plašov, kde bol so 4 rodinnými príslušníkmi zastrelený.

GRÜNFELD Efraim,

nar. 1860 v Putnoku, hlavný rabín Žid. náb. obce v Rimavskej Seči. Deportovaný do Oswiecizmi 12. 6. 1944 a tam toho istého roku popravený. S ním bola popravená i manželka s deťmi.

GRÜNFELD Dr.,

nar. asi 1885 v Trebišove, hl. rabín Žid. náb. obce v Brne. r. 1939 bol vypovedaný a vrátil sa do svojej rodnej obce Trebišov. Bol deportovaný do koncentračného tábora Lublin (Poľsko), kde zomrel aj so svojou rodinou 1942.

GULLER Ondrej,

nar. 1912 v Ďubákove, okr. Rim. Sobota, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Dol. Plachtinciach. Zahynul pri Slov. nár. povstaní 10. 10. 1944.

GUTTMANN Dávid

65 ročný, pomocný rabín – dajan Žid. náb. obce v Prešove, bol deportovaný so svojou rodinou 1942 do Lubline (Poľsko), kde všetci zahynuli.

GWERKOVÁ – GÖLLNEROVÁ Alžběta Dr.,

nar. 1905 v Čiernom Balogu, okr. Brezno n. Hronom, profesor na Št. gymn. v Banskej Štiavnici. Po čiastočnom potlačení Slov. nár. povstania 10. 11. 1944 zatknutá gestapom. 16. 11. 1944 odtransportovaná na neznáme miesto. Po oslobodení ju našli v masovom hrobe pri Kremničke.

HABERFELD Marek,

nar. 1870 na Turej Lúke, rabín Žid. náb. obce v Brezovej pod Bradlom, bol dodaný do Žiliny a deportovaný 1942 do Oswiecizmi, kde zahynul 1942.

HABERFELD Martin,

nar. 1912 ve Veľkom Keveždi, okres Kráľ. Chlumec, hl. rabín Žid. náb. obce v Zlatých Moravciach. Bol zatknutý 1944 a väznený v Seredi, potom deportovaný 4. 12. 1944 do Feldafígu, kde zahynul 1945.

HACKENBERG Anton,

nar. 1909 v Pruskom, okr. Púchov, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Dolnej Breznici. 19. 4. 1945 bol odvečený a zavraždený príslušníkmi SS v chotári obce Lidečko na Morave.

HALBERŠTAM Chaskel,

nar. 1902 v Bardejove, rabín Žid. náb. obce v Trebišove. Celá rodina bola deportovaná 1942 do Lublina a tam zahynuli.

HIRSCH Armin Kamil Ing.,

nar. 1899 v Dubkovej, okr. Púchov, profesor na št. obchodnej akadémii v Nitre. Od 26. 9. 1944 nezvestný.

HLUBOCKÝ Stanislav,

nar. 1908 v Starej Turej, okr. Nové Mesto n. Váhom, učiteľ na Št. meštianskej škole v Starej Turej. Od 24. 12. 1944 do 28. 12. 1944 väznený v Ilave, pre ukrývanie švagra partizána A. Chorvátha a amerického letca Jamesa Kirchhoffa. Po štyrdňovom väzení bol 28. 12. 1944 gestapom zastrelený.

HOLLÄNDER Jozef,

nar. 1903 v Nyiregyháze, rabín Žid. náb. obce v Bardejove. Bol zatknutý a väznený v Nitre a deportovaný 1944 do Oswiecizmi, kde zahynul s manželkou a 8 nezletilými deťmi.

HRONEC Ondrej,

nar. 1916 v Gočove, okr. Rožňava, učiteľ na Št. meštianskej škole v Novom Meste n. Váhom. Od 29. 8. 1944 zúčastnil sa Slov. nár. povstania v úsekoch: Strečno, Vrútky, Turč. Sv. Martin a Hor. Štubňa. Bol zajatý Nemcami a 19. 10. 1944 ranený na úteku z nemeckého zajatia. 2. 11. 1944 bol Nemcami znovu zajatý pri Korytnici. Bol väznený v Bratislave a 12. 12. 1944 bol zavlečený do Kaisersteinbuchu. Ze zajatia sa vrátil 6. 6. 1956 so skupinou pl. Čániho. Zomrel 17. 5. 1946 na následky choroby získanej v zajatí.

HRUŠKA Ján,

nar. 1913 vo Vieske, okr. Turč. Sv. Martin, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Diviakoch. Ako účastník Slov. nár. povstania bol zabitý po jeho potlačení Nemcami 12. 12. 1944.

CHORVÁT Andrej,

nar. 1910 v Starej Turej, okr. Nové Mesto n. Váhom, učiteľ na Št. ľudovej škole na Myjave-Rudníku. Zavraždený gestapom v Trenčíne 28. 12. 1944.

JUNAŠKA Jozef,

nar. 1912 v Rudne, okr. Turč. Sv. Martin, učiteľ na Št. ľudovej škole v Slovenskom Pravne. Po potlačení povstania bol Nemcami odvečený a dosiaľ je nezvestný.

JUNGREIS Jechezkel,

nar. 1893 v Košiciach, rabín – dajan Žid. náb. obce v Prešove. Bol deportovaný 1942 do Deblina (Poľsko), kde bol zastrelený 1942. Rodinní príslušníci tiež boli deportovaní, ale sa nevrátili.

KAČÁNI Ján,

nar. 1911 v Mladzove, okr. Lučenec, učiteľ na Št. meštianskej škole v Klenovci. Ako účastník Slov. nár. povstania bol 20. 3. 1945 v Trenčíne Nemcami zastrelený.

KALICKÝ Štefan,

nar. 1911 vo Valašskej, okr. Brezno n. Hronom, učiteľ na Št. meštianskej škole v Dobšinej. Bol aktívnym účastníkom Slov. nár. povstania ako dôstojník. Cestou z Dobšinej do Brezna bol Nemcami zavraždený 3. 9. 1944.

KALISCH Alexander,

nar. 1882 v Diosegu, rabín Žid. náb. obce v Bratislave, bol väznený v Bratislave a v Sereďi 1944 a deportovaný do Oswieczimi, kde zahynul aj s rodinnými príslušníkmi 1944.

KAĽAVSKÝ Ján,

nar. 1913 v Poľanoviciach, okr. Levoča, učiteľ na Št. ľudovej škole v Kubachoch. Padol v boji v Slov. nár. povstani.

KAPALIN Anton Ing. arch.,

nar. 1905 v Krucenburku v Čechách, profesor na Št. priemyselnej škole v Bratislave. Zatvorili ho po Slov. nár. povstani. Bol väznený na Krajskom súde v Bratislave, odkiaľ bol odvezený na neznáme miesto; je nezvestný.

KARPATY Jozef,

nar. 1893 v Ulmanke, okr. Ban. Bystrica, učiteľ rk. ľudovej školy na trvalom odpočinku v Budči. V Slov. nár. povstani zúčastnil sa na bojoch pri Kremničke začiatkom septembra 1944 a potom pri Brezne v skupine gen. Širicu ako vel. roty. Po čiastočnom potlačení povstania pracoval v ilegálite a 28. 1. 1945 bol gestapom odvečený do zvolenskej väznice a odtiaľ po troch dňoch na neznáme miesto. Okresným súdom vo Zvolene bol vyhlásený za mŕtveho.

KAŠJAK Karol,

nar. 1912 v Lipníku nad Bečvou, okr. Hranice na Morave, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Rajeckých Tepliciach. Padol v boji u Lipovca ako bojovník – partizán 6. 9. 1944 pri obrane strečnianskej sútežky.

KERTÉSZ Gabriel,

nar. 1911 v Turianoch, okr. Stropkov, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Detve – Krnč. Padol 2. 9. 1944 ako vojak Slov. nár. povstanie.

KLEIN Henrich,

nar. v Mukačeve, hlavný rabín Žid. náb. obce v Snine. Po väznení v Humennom bol deportovaný 1942 do Lublina, kde zahynul i so svojou manželkou.

KLIMENT Emil,

nar. 1919 v Šalkovej, okr. Banská Bystrica, učiteľ na Št. ľudovej škole v Zubrici. Zahynul pri prechode frontu po dopade granátu pri voj. veliteľstve v Banskej Bystrici.

KNAP Adam,

nar. 1917 vo Sveržove, okr. Bardejov, učiteľ na Št. ľudovej škole vo Finticiach. Hrdinsky padol 15. 4. 1945 v boji nad Kuneradom.

KOHN Samuel

rabín Žid. náb. obce v Sečovciach bol deportovaný 1942 do Poľska aj s rodinou, kde zahynuli v koncentračnom tábore v roku 1942.

KONKOL Štefan,

nar. 1912 v Novej Lubovni, okr. Stará Lubovňa, profesor na Št. gymn. v Kežmarku. Prihlásil sa do povstaleckej armády a padol v prvých dňoch povstania v bojoch pri Kežmarku.

KORIM Ján,

nar. 1920 v Cinobani, okr. Lučenec, učiteľ na Št. ľudovej škole v Opave. Ako účastník povstania padol v bojoch o Priekopu pri Vrútkach.

KOSTKOVÁ Margita,

nar. 1918 v Starých Horách, okr. Banská Bystrica, učiteľka na II. Št. meštianskej škole dievč. v Nitre. Umrela 8. 1. 1947 na chorobu, nadobudnutú pri účasti na Slov. nár. povstaní.

KOŽUCH Ondrej Ing.,

nar. 1911 v Sučanoch, okr. Turč. Sv. Martin, prednosta ústavu agropedologického štátnych výskumných ústavov poľnohospodárskych v Košiciach. Padol ako nadporučík hrdinnou smrťou počas Slovenského národného povstania 5. IX. 1944 pri Spišskej Novej Vsi.

KRAJČOVIČ Juraj Ing.,

nar. 1898 v Bošaci, okr. Trenčín, riaditeľ na Št. priemyselnej škole v Banskej Bystrici. Zatvorili ho po Slov. nár. povstaní v Banskej Bystrici a väznili ho na Krajskom súde v Banskej Bystrici a v Bratislave. Odtiaľ bol odtransportovaný na neznáme miesto; je nezvestný. Bola mu odhalená pamätná tabuľa na Št. priemyselnej škole v Banskej Bystrici.

KRASNEC Ľudovít,

nar. 1913 v Dražkovicach, okr. Turč. Sv. Martin, riaditeľ na Št. ľudovej škole vo Folkušovej. Ako účastník Slov. nár. povstania bol zastrelený Nemcami 20. 10. 1944.

KRAUS Dávid,

nar. 1898 v Snine, hlavný rabín Žid. náb. obce v Ubli, okr. Snina. Bol väznený v Humennom a v apríli 1942 deportovaný do Sajcsijc, kde zahynul. Matka jeho bola deportovaná v júni 1942.

KROPÁČ Imrich,

nar. 1916 v Lipt. Sv. Petre, okr. Lipt. Sv. Mikuláš, učiteľ na Št. ľudovej škole v Podolinci. Padol ako účastník bojov Slov. nár. povstania.

KUBÁNI Valér,

nar. 1913 na Myjave, učiteľ na IX. Št. meštianskej škole v Bratislave. Bol zpravodajcom CPO v Bratislave, odkiaľ podáva zprávy partizánom; dodával zbrane pre odboj; bol zapojený na skupinu „Ivan“ so sídlom v Bratislave, Palisády. Keď mu táto činnosť bola zistená, bol Nemcami zaistený, väznený a pred príchodom ČA odtransportovaný do Nemecka. Od marca 1945 je nezvestný.

KÚDELA Jaroslav,

nar. 1906 v Jirikovciach na Morave, profesor na Št. gymn. v Brezne n. Hronom. Ako aktívny účastník – dôstojník v zál. – Slov. nár. povstania padol v boji proti Nemcom 27. 10. 1944 pri Čremošnom.

KUPEC Pavol,

nar. 1922 v Gecelovciach, okr. Rožňava, učiteľ na Št. ľudovej škole v Chmeľove. Ako účastník povstania zahynul pri mýnovaní a vyhadzovaní mostov pred Nemcami v Slavošovciach.

KUSÝ Emil,

nar. 1907 v Partizánskej Lupči, okr. Lipt. Sv. Mikuláš, učiteľ na Št. ľudovej škole v Dobšinej. 10. 12. 1944 ho Nemci odvliekli a od tých čias je nezvestný.

LAUER Henrich Chaim,

nar. 1888 v Prešove, pomocný rabín – dajan Žid. náb. obce v Prešove. Celá rodina bola na území Slov. národného povstania, kde sa aktívne zúčastnili bojov, boli chytení Nemcami 1944 a zastrelení, 2 dcéry boli deportované a vrátili sa.

LAUFER Maxmilian,

nar. 1888 v Šale n. Váhom, riaditeľ na Žid. ľudovej škole v Poprade. Padol ako účastník bojov Slov. nár. povstania.

LEFKOVIČ Jožua

hlavný rabín býv. Aut. orth. Žid. náb. obce v Komárne. Bol zaistený ako rukojemca 27. 3. 1944 v Györi (Maďarsko). Je nezvestný. Jeho rodina bola deportovaná 12. 6. 1944 do Nemecka.

LICHTENSTEIN Armin Dr.,

nar. v Urmíne, rabín, vykonával rabínske funkcie v Žiline, Kremnici a Zvolene, zatknutý bol 1944 a veznený v Ilave, Seredi, deportovaný bol do Oswiecizmi, kde zahynul aj so svojou rodinou.

LICHTENŠTERN Aron,

nar. 1895 v Urmíne, okr. Nitra, riad. na Žid. ľud. škole v Košiciach, neskôršie výpomocný uč. na Žid. ľud. škole v Humennom a v Hlohovci. 15. 9. 1944 bol odvečený do Oswiecizmi a tam zahynul.

LICHTENSTERN Eduard,

nar. 1900 v Urmíne, hl. rabín Žid. náb. obce v Kremnici. Bol deportovaný spolu s rodinou do Žiliny, potom do Poľska a tam zahynuli.

LÖWY Arnold,

nar. asi 1912 v Alba Julia (Rumunsko), rabín obce Ješurun v Piešťanoch. Bol deportovaný 1944 s celou rodinou do Oswiecizmi, kde zahynuli 1944.

MADERA Michal,

nar. 1891 v Istebnom, okr. Dolný Kubín, ev. a. v. farár v Lipt. Sv. Mikuláši. Po potlačení povstania ho Nemci uväznili v Bratislave. Zomrel následkom útrap v žalároch 25. 4. 1945 v Lipt. Sv. Mikuláši.

MAGDOLEN Jozef,

nar. 1901 v Chynoranoch, okr. Topoľčany, riaditeľ na Št. meštianskej škole v Novej Bani, prepustený zo školských služieb za účasť na povstaní. Po potlačení Slov. nár. povstania bol gestapom väznený a 18. 11. 1944 bol odvečený do Nitry a odtiaľ do Nemecka. Dosiaľ sa nevrátil. Usnesením súdu bol dňom 4. 8. 1942 vyhlásený za mŕtveho.

MARKUŠ Alexander,

nar. 1913 v Šuranoch, okr. Nové Zámky, profesor na Št. slovenskom gymn. v Bardejove. Bol Min. škol. a osvety v Bratislave prepustený zo školskej služby 7. 5. 1939. 24. 6. 1939 bol dodaný do zaisťovacieho tábora v Ilave. Krajským súdom v Bratislave bol odsúdený pre zločin podvratnej činnosti, pre pokus zločinu záškodníckej činnosti a zločin nedovoleného držania zbrane na 2 roky a 6 mesiacov trestnice. V tejto trestnej veci bol býv. ÚŠB v Bratislave 17. 7. 1942 zadržaný a 5. 2. 1945 odvečený gestapom z väznice Krajského súdu. Podľa hlásenia SD v Bratislave 13. 3. 1945, poslaného Št. zastupiteľstvu, bol 19. 2. 1945 pri leteckom útoku blízko Melku smrteľne zranený a umrel.

MARTÁK Ján,

nar. 1912 v Mor. Lieskovom, okr. Nové Mesto n. Váhom, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Hor. Bzinciach-Hrevušovej. Väznený gestapom od 3. 12. 1944. 16. 1. 1945 odtransportovaný do Sachsenhausenu odkiaľ sa nevrátil.

MARTINKO Matej,

nar. 1898 v Štiavniku, okr. Poprad, riaditeľ školy, pridelený službou na bývalé Min. škol. a nár. osvety v Bratislave, veľmi dobrý školský a kultúrny pracovník a svedomitý administratívny úradník na ústrednom úrade, hlavný adm. riaditeľ i. m. r. 1943 a 1944 bol zaistený a väznený pre ilegálnu politickú činnosť na Krajskom súde v Bratislave. Súčasne bol suspendovaný od vykonávania služby. Za Slov. nár. povstania sa mu podarilo utiecť na povstalecké územie. Bol redaktorom v časopise - PRAVDA - v Banskej Bystrici. Po znovuoobsadení Banskej Bystrice Nemcami ukrýval sa na okolí. V novembri 1944 bol nemeckými vojenskými orgánmi chytený a odvečnený do Sachsenhausenu, kde pravdepodobne zahynul.

MASARYK Vojtech,

nar. 1911 v Uhrovci, okr. Bánovce n. Bebravou, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Omastinej. Významný osvetový pracovník, obecný knihovník a predseda miestnej osvetovej komisie. Po potlačení Slov. nár. povstania bol gestapom chytený a zastrelený 14. 12. 1944.

MATUĽA Jozef,

nar. 1910 vo Valči, okr. Turč. Sv. Martin, učiteľ na Št. ľudovej škole vo Valči. Za Slov. nár. povstanie bol v bojoch ranený. Zraneniu podľahol 8. 10. 1944.

MATZNER Henrich Ing.,

nar. 1892 v Moravskom Sv. Jáne, okr. Malacky, profesor na Št. priemyselnej škole v Banskej Bystrici. Autor viacerých odborných učebníc pre priemyselné školy. Z rasových dôvodov ho po Slov. nár. povstaní väznili na Krajskom súde v Banskej Bystrici a to aj s manželkou a neploletým synom. Z väznice ho i s rodinnými príslušníkmi odviezli na Mičinskú cestu, kde ich postrelili v novembri 1944. Bola mu odhalená pamätná tabuľa na Št. priemyselnej škole v Banskej Bystrici.

MOLČÁN Teodor,

nar. 1903 v Lomnej, okr. Giraltovce, gr. kat. farár v Renčišove. 5. 11. 1944 - ako aktívneho účastníka povstania - ho Nemci zadržali a väznili v Prešove, kde pri bombardovaní 20. 12. 1944 tragicky zahynul.

NAGEL Jozef,

nar. 1913 v Topoľčanoch, okr. hl. rabín Žid. náb. obce v Prievidzi. Bol zatknutý 1944 v Banskej Bystrici a zastrelený 20. 11. 1944 v Kremničke.

NÁLEPKA Ján Kpt.,

nar. 1912 v Smižanoch, okr. Spišská Nová Ves, učiteľ na Št. ľudovej škole v Nemeckej Porube, od 1. 10. 1939 dôstojníkom slovenskej armády z povolania, zakladateľ Československého partizánskeho práporu, hrdina SSSR a hrdina Slov. nár. povstania. Padol v boji o Ovruč 16. 11. 1943. Bola po ňom pomenovaná ulica v Bratislave a námestie v Ovrúči (Ukrajina).

NEUPAUER Martin,

nar. 1908 v Letanovciach, okr. Spiš. Nová Ves, riaditeľ na Št. ľudovej škole vo Farkašovciach. Padol v boji pri Strečno 20. 4. 1945.

NEUSCHL Jozef,

nar. 1919 v Piargu, okr. Banská Štiavnica, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Novej Bystrici - Vychylovke. Ako vojak povstania padol v boji začiatkom septembra 1944.

OBRCIAN Pavol,

nar. 1903 v Trnovci, okr. Šála nad Váhom, profesor na II. Št. gymn. v Bratislave. V auguste bol so svojou rodinou u svojich rodičov v Lipt. Sv. Mikuláši na prázdninách. Keď slovenskí vlastenci obsadili Lipt. Sv. Mikuláš, zablúdila strela miestneho Nemca a zasiahla ho v obchode pri nakupovaní do čela; na mieste skonal 28. 8. 1944.

ONDRAŠÍK Alexander,

nar. 1902 v Budapešti, riaditeľ na Št. meštianskej škole v Bošanoch. Umrel 22. 2. 1945 na nákazlivú chorobu, ktorú dostal ako účastník Slov. nár. povstania.

ONDREJČÁK Ján,

nar. 1915 v Youngstone – Ohio, USA, učiteľ na Št. ľudovej škole v Slovinkách. Padol v oslobodzovacom boji pri Turč. Sv. Martine 12. 4. 1945 ako príslušník 4. čs. samostatnej brigády.

ORSZÁGH Ján Ing.,

nar. 1898 v Lačlovej, okr. Turč. Sv. Martin, člen profesorského sboru a Kuratória Vysokej školy obchodnej v Bratislave, legačný radca Ib. služ. treidy Ministerstva zahraničných vecí v Bratislave. Zatvorili ho začiatkom februára 1945 pro činnosť v odboji a väznili ho na Krajskom súde v Bratislave, odkiaľ ho v druhej polovici marca 1945 odviezli do Mauthausenu, kde zahynul.

PAGÁČ Karol,

nar. 1916 v Krasne nad Kysucou, okr. Kys. Nové Mesto, učiteľ na Št. ľudovej škole vo Vyskej nad Kysucou. Padol na Dukle 15. 9. 1944.

PAGÁČ Timotej,

nar. 1921 v Hlohovci, učiteľ na Št. ľudovej škole v Zlatníkoch. 1. 12. 1944 ho Nemci odvliekli; je nezvestný.

PAVLÍK Jozef,

nar. 1899 v Betliari, okr. Rožňava, riaditeľ na Št. meštianskej škole v Dobšinej, agilny mimoškolský pracovník. Bol aktívnym účastníkom Slov. nár. povstania. Po potlačení povstania ho Nemci chytili a 16. 12. 1944 odvliekli na neznáme miesto. Doteraz sa nevrátil.

PAVLÍK Pavol,

nar. 1916 vo Zvolenskej Slatine, okr. Zvolen, učiteľ Ev. a. v. ľudovej školy v Párnici. V bojoch Slov. nár. povstania bol zranený a ku koncu povstania pravdepodobne lietadlom prevezený do SSSR. Je nezvestný.

PISKUŇ Benjamin Ing.,

nar. 20. marca 1904 v Baturinskej v SSSR, profesor Štát. vyššej lesníckej školy v Banskej Štiavnici. Od prechodu frontu je nezvestný.

POBIECKY Karol,

nar. 9. februára 1906 v Smoleniciach. Padol ako poručík del. v zálohe v bojoch na východnom Slovensku 11. marca 1945.

POLLÁK Tibor,

nar. 1911 v Novom Meste n. Váhom, učiteľ na Žid. ľudovej škole v Prešove. Umrrel v koncentračnom tábore 11. 10. 1943.

POSPÍŠIL Adolf,

nar. 1907 v Bosonohách, okr. Brno-venkov, učiteľ na Št. meštianskej škole v Oslanoch. Bol tajným organizátorom partizánskeho hnutia v Oslanoch. Po povstaní bol gestapom chytený a odvečený na neznáme miesto. Je nezvestný.

PSOTNÝ Ján,

nar. 1919 v Hanzlíkovej, okr. Trenčín, učiteľ na Št. ľudovej škole v Bec-kove. Zahynul ako účastník Slov. nár. povstania v Banskej Bystrici.

PUPÁK Jozef,

nar. 1912 v Malinci, okr. Lučenec, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Detvianskej Hute. Padol 5. 5. 1945 na Morave ako kpt. IV. čs. brigády.

RAJNIAK Michal,

nar. 1922 vo Vyšnom Hrušove, okr. Humenné, učiteľ na Št. ľudovej škole v Malej Udiči. Pri leteckom útoku zahynul 12. 12. 1944 za vyučova-nia na uvedenej škole.

REICH Eduard,

nar. 1870 v Sobotišti, rabín Žid. náb. obce v Trnave. Bol zatknutý a väznený v Sereďi a deportovaný 1944 do Oswiecimi, kde zahynul 1944. 4 deti a manželka zahynuli v Poľsku.

REICH Filip

rabín Žid. náb. v Bánovciach n. B. Bol zatknutý a väznený v tábore Nováky. 1942 bol deportovaný do Oswiecizimi, kde zahynul spolu s manželkou a dieťaťom.

REICH Moric,

nar. 1861 v Bánovciach n. Bebr., hl. rabín Žid. náb. obce v Bánovciach n. Bebravou, bol deportovaný s manželkou 1942 do Oswiecizimi, kde zahynuli.

REICHARD Mór,

nar. v Kolte, hl. rabín Žid. náb. obce v Kolte. Bol deportovaný zo Šurian 1944 do Oswiecizimi, kde zahynul v plyn. komorách. 1 syn a 1 dcéra zahynuli v Poľsku a 1 syn žije v Palestíne.

REICHARDT Markus,

nar. 1857 v Kolte, hl. rabín v penzii u Žid. náb. obce v Kremnici, deportovaný bol 1942; ďalšie údaje nie sú známe.

REINITZ Samuel,

nar. 1896, rabín Žid. náb. obce v Tornali. Bol deportovaný 1944 do Oswiecizimi, kde zahynul 1944 s celou rodinou.

RESCHOVSKÝ Artur Dr.

hl. rabín Žid. náb. obce v Lučenci. Bol zatknutý a deportovaný 1944 do Oswiecizimi, kde zahynul. Manželka zomrela po oslobodení následkom choroby v Maďarsku.

ROSENBLÜTH Emanuel Dr.,

nar. 1905 v Trebišove, rabín Žid. náb. obce v Trebišove. Bol väznený 1942 v Novákoch a 1944 v Budapešti. Deportovaný bol 1944 do koncentračného tábora v Poľsku, kde zahynul aj s rodinou.

ROSENSTEIN Bertoldy Dr.,

nar. 1880 v Sásváre (Maďarsko), hl. rabín Žid. náb. obce v Spišskej Novej Vsi, zomrel na skornatenie ciev 1942, manželka a dcéra boli deportované a zomreli v koncentračnom tábore Majdanek v Poľsku.

ROTENBERG Mojžiš,

nar. v Medzilaborciach, rabín Žid. náb. obce v Medzilaborciach. Bol deportovaný 1942 do Oswiecizimi, kde zahynul, manželka a dcéra s ním spolu zahynuli.

RUBIN Aron

46 ročný, pomocný rabín Žid. náb. obce v Prešove. Bol deportovaný s celou rodinou 1942 do Lubline (Poľsko) a všetci zahynuli.

RUPP Samuel

rabín Žid. náb. obce v Jelšave. Bol zatknutý 1944, uväznený v Plešivci a potom deportovaný do Oswiecizimi, kde zahynul i so svojou rodinou.

RYBAN Rudolf,

nar. 1913 v Nitrianskej Strede, okr. Topoľčany, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Závade, predseda miestnej osvetovej komisie. Po potlačení povstania bol ako účastník povstania chytený gestapom a 28. 11. 1944 zavraždený.

SÁRA Ladislav,

nar. 1913 v Lopeji, okr. Brezno n. Hronom, učiteľ, pridelený službou na Št. priemyselnú školu v Banskej Bystrici, osvetový pracovník. Zatvorili ho po Slov. nár. povstaní a väznili ho na Krajskom súde v Banskej Bystrici a v Bratislave. Z Bratislavy bol vo februári 1945 odtransportovaný do koncentračného tábora. Pri tomto transportovaní v meste Melk na Dunaji v Rakúsku pri leteckom nálete zahynul. Na Št. priemyselnej škole v Banskej Bystrici a Evanjelickom spolku v Banskej Bystrici bola mu odhalená pamätná tabuľa.

SEIDL Bernát,

nar. 1910 v Galante, hl. rabín Žid. náb. obce v Galante. Bol zatknutý a deportovaný 1944 do Oswiecizimi, kde zahynul. Celá rodina zahynula v koncentráku.

SCHATTIN Herman,

nar. 1884 v Novom Meste pod Šiatrom, hlavný rabín Žid. náb. obce v Bátorových Kesochoch. Bol zatknutý 9. 5. 1944 a deportovaný 1944 do Oswiecizimi pre rasový pôvod, kde i zahynul so svojou rodinou 16. 6. 1944.

SCHILL Jozua Löb,

nar. 1885 v Bratislave, hl. rabín Žid. náb. obce v Pezinku, bol väznený v Bratislave a v Seredi, deportovaný bol 1944 do Oswiecizima aj so svojou rodinou, kde boli usmrtení plynom. Len jedna dcéra sa vrátila.

SCHILLER Pavol,

nar. 1917 v Čabradskom Vrbovku, okr. Krupina, profesor na Št. priemyselnej škole v Banskej Štiavnici. Za bojov v Slov. nár. povstaní bol ranený, lietadlom prevezený do nemocnice do Lvova, kde 1. 5. 1945 umrel.

SCHREIBER Eugen Jakub,

nar. 1900 vo Svalave, rabín Žid. náb. obce v Spiš. Podhradí. Bol zatknutý a väznený v Levoči a potom 1942 deportovaný do Izbici (Poľsko), kde zahynul. Manželka a 10 detí zahynuli v Lubline (Poľsko).

SCHREIBER Šimon,

nar. 1898, ort. hlavný rabín Žid. náb. obce v Novom Meste n. V. Z rasových dôvodov bol 26. 4. 1942 deportovaný do Lubartova v Poľsku, kde zahynul so šesťčlennou rodinou následkom epidemických chorôb.

SCHWEIGER Lázar Dr.,

nar. v Topoľčanoch, hlavný rabín Žid. náb. obce v Nitre. Bol deportovaný 1944 do Oswiecizimi a tam popravený. Jeho rodina zahynula následkom deportácie.

SINGER Geršon

34 ročný, pomoc. rabín ŽNO, Prešov. Bol deportovaný s celou rodinou 1942 a všetci zahynuli.

SINGER Jakub,

nar. 1888 v Bratislave, hl. rabín Žid. náb. obce v Šamoríne. Bol zatknutý a väznený v gette Veľký Máger, Dunajská Streda a deportovaný bol 1944 do Oswiecizimi, kde zahynul spolu s manželkou a 4 deťmi. 2 deti sa zachránili.

SINGER Rudolf,

nar. v Rimavskej Sobote, hl. rabín Žid. náb. obce v Rim. Sobote. Bol zatknutý a internovaný do geta 1944. Deportovaný bol do Oswiecizimi, kde v plynových komorách zahynul i so svojou rodinou 1944.

SLÁVIK Milan,

nar. 1913 v Horných Bzinciach, okr. Nové Mesto n. Váhom, učiteľ na Št. ľudovej škole v Horných Bzinciach. Bol jedným z organizátorov „Podjavorinského hnutia“. Odvlečený bol gestapom a väznený v koncentračnom tábore, kde umrel na útrapy väzby 8. 5. 1945.

SLOTA Rudolf,

nar. 1910 v Tepličke n. Váhom, okr. Žilina, učiteľ na Št. ľudovej škole v Tepličke n. Váhom. Umrel po zranení ako účastník Slov. nár. povstania.

SPITZER Leopold,

nar. 1886 vo Vrbovom, hl. rabín Žid. náb. obce v Spišskom Podhradí. Bol zatknutý v Nitre 1944 a deportovaný zo Seredi 1944 do Oswiecizimi, kde zahynul. Celá rodina zahynula časť 1942 a časť v 1944 v rôznych koncentračných táborech.

STRASSER Marek,

nar. 1884 v Myjave, hlavný rabín Žid. náb. obce v Šali n. V. Deportovaný i s rodinou 14. 6. 1944 do Oswiecimi a tam všetci popravení 17. 6. 1944.

STREIT Bruno,

nar. 1902 vo Vareši, okr. Sarajevo – Juhoslávia, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Belej n. Cirochou. Ako príslušník Čs. armádneho sboru padol 8. 4. 1945 v boji proti Nemcom pri Kuneráde.

SULOVSKÝ Rudolf,

nar. 1910 v Rajeckých Tepliciach, okr. Žilina, učiteľ na Št. ľudovej škole v Kamennej Porube. Bol zavraždený gestapom cez Slov. nár. povstanie a našli ho v hromadnom hrobe v máji 1945 na židovskom cintoríne v Žiline.

ŠEVCA Martin,

nar. 1906 v Brezovej p. Bradlom, okr. Myjava, učiteľ na Št. meštianskej škole chlapč. v Hlohovci. Bol zaistený gestapom a HG a odvedený na neznáme miesto začiatkom decembra 1944. Je nezvestný.

ŠIKURA Ján Dr.,

nar. 1898 v Mošovciach, okr. Turč. Sv. Martin, prof. na Št. gymn. v Turč. Sv. Martine. Účastnil sa na prípravách Slov. nár. povstania a po čiastočnom potlačení povstania bol nemeckou vojenskou políciou SD väznený. Umrel predčasne 31. 3. 1945, pravdepodobne následkom väznenia.

ŠIMKO Štefan,

nar. 1920 v Banskej Štiavnici, učiteľ na Št. ľudovej škole v Krásne n. Kysucou – Vlčov. Bol v boji za oslobodenie ČSR zabitý črepinou bomby 16. 2. 1945.

ŠIMOVEC Alexander,

nar. 1911 v Novom Meste n. Váhom, od 1. 10. 1936 bol ev. a. v. misijným farárom vo Francii, hlásateľom čs. vysielania v parížskom rozhlase. Po okupácii Francie organizoval medzi čs. vojakmi zahraničný odboj. Po 4 ročnom skrývaní sa a útrapách zomrel v r. 1945.

ŠKOTKO Pavol,

nar. 1915 v Baharovciach, okr. Levoča, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Spiš. Tomášovciach. Bol ranený v boji za Slov. nár. povstania 15. 9. 1944. Nemci ho odviezli do Košíc a odtiaľ do Viedne, kde 12. 11. 1944 podľahol zraneniu.

ŠPITZ Ľudovít,

nar. 1907 v Budapešti, riaditeľ na Žid. ľudovej škole v Humennom. Zúčastnil sa na povstaní ako poručík pechoty v zálohe. 10. 1. 1945 bol zajatý Nemcami a odvedený pravdepodobne do koncentračného tábora, kde zahynul. Usnesením súdu bol vyhlásený za mŕtveho.

ŠTARKE Milan,

nar. 1907 v Turč. Sv. Martine, profesor na Št. gymnáziu v Kremnici. Ilegálny pracovník a aktívny účastník na Slov. nár. povstaní bol zatknutý gestapom a zavraždený 12. 12. 1944 v priestore Turček – Sklenné. Bol nájdený v masovom hrobe a úradne zistený 11. 4. 1945.

ŠTERN Abrahám,

nar. 1880 v Pápe (Maďarsko), rabín Žid. náb. obce v Nových Zámkoch, bol deportovaný 14. 6. 1944 s rodinou do Oswiecimi, kde zahynul 17. 6. 1944.

ŠTERN Dávid,

nar. 1890 v Sabadke, pomocný rabín v Žid. náb. obci Farkažd. Bol väznený z rasových dôvodov od 10. 5. 1944 v Šali n. V., v Nových Zámkoch a v Oswiecime, kde bol popravený 17. 6. 1944. S ním bola popravená celá jeho rodina okrem dvoch dcier.

ŠTUNDA Štefan,

nar. 1891 v Lekarte, okr. Sobrance, hlavný odborový radca na býv. Referáte Ministerstva školstva a národnej osvety v Bratislave, bol dlhý čas poslancom Národného zhromaždenia Československej republiky. V tejto funkcii bol činný politicky a publicisticky, ministerský radca i. m. Pre svoj známy nekompromisný pomer k demokratickej ČSR a pre svoje československé smýšľanie bol hneď po nastolení fašistického režimu na Slovensku degradovaný. Boly mu súčasne snížené služobné požitky a sverená podradná funkcia v úrade. So zreteľom na smýšľanie, negatívny postoj k fašistickému režimu a politickú činnosť v podzemnom hnutí na Slovensku, menovaný bol v marci roku 1945 nemeckými orgánmi gestapa chytený a odvečený na neznáme miesto. Je nezvestný. Menovanému bol udelený i. m. Čs. vojnový kríž 1939.

ŠVARC Ján,

nar. 1917 v Dolnej Nive, okr. Zvolen, učiteľ na Št. Ľudovej škole v Gánovciach. Padol v boji ako účastník Slov. nár. povstania 8. 3. 1945.

TEICHTHAL Salamon,

nar. asi 1875 v Hajduböszörmény, hl. rabín Žid. náb. obce vo Veľkých Kostolanoch. Bol zatknutý v Bratislave a deportovaný cez Sered do Oswiecizima, kde zahynul mučením. Rodinní príslušníci boli deportovaní do Nemecka a sa zachránili.

TIGERMANN Jozef

hlavný rabín Žid. náb. obce v Nových Zámkoch bol deportovaný aj s rodinou 14. 6. 1944 do Oscieczima, kde zahynul 17. 6. 1944.

TÖRÖK František,

nar. 1911 v Bratislave, profesor na Št. gymn. vo Zvolene. Na Slov. nár. povstaní zúčastnil sa so zbraňou v ruke ako poručík del. v zálohe. V boji proti jednotkám SS padol v dňoch 11. - 16. 11. 1944 na Sihle, okr. Brezno n. Hronom.

TRNKA Jozef,

nar. 1913 vo Zvolenskej Slatine, okr. Zvolen, profesor na Št. gymn. vo Zvolene. Bol zatknutý HG 20. 12. 1944 pre činnosť za Slov. nár. povstania na Povereníctve školstva a osvety v Banskej Bystrici. Vydaný do rúk gestapa, ktoré ho uväznilo. 28. 12. 1944 bol zavraždený v Kováčovej pri Zvolene.

UNGÁR S. D.,

nar. v Piešťanoch, hlavný rabín Žid. náb. obce v Nitre. Zomrel v lese pri Banskej Bystrici. Celá rodina okrem štyroch detí zahynula v koncentračnom tábore.

UNGÁR Jozef,

nar. asi 1912 v Krompachoch, hl. rabín Žid. náb. obce v Piešťanoch. Bol zastrelený v koncentračnom tábore v Seredi. Rodinní príslušníci zahynuli 1944 v Oswiecizimi.

UNGER Herš Naftali,

nar. 1880 v Dombrovej, podrabín Žid. náb. obce v Bardejove. Bol väznený v Bardejove a deportovaný 1942 do Oswiecizimi, kde zahynul. Dcéra a dvaja synovia boli deportovaní a zahynuli.

UNSDORFER Hilel

hl. rabín Žid. náb. obce v Lučenci. Bol zatknutý a deportovaný do Oswiecizimi, kde zahynul aj s rodinou.

URBANEC Ľudovít,

nar. 1919 v Nandraži, okr. Revúca, učiteľ na Št. Ľudovej škole v Muránskej Dlhej Lúke, okr. Revúca. Padol v odputávacích bojoch tankovej brigády ako veliteľ tanku pri Obyšovciach v októbri 1944.

URBLÍK Július,

nar. 1914 v Budapešti, učiteľ na Št. meštianskej škole v Krompachoch. Bol príslušníkom čs. zahraničného vojska v SSSR a padol v septembri 1944 v bojoch o Duklu.

VÁLENT Jozef,

nar. 1915 v Levoči, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Jesenovciach. Ako poručík čs. armádneho sboru podľahol 10. 4. 1945 ťažkému zraneniu v boji proti Nemcom u Bobrovca.

VERHAND Marek,

nar. v Nitre, rabín Žid. náb. obce v Nitre. Deportovaný v septembri 1944 do Oswiecizmi, kde bol popravený. Rodinní príslušníci zahynuli v Nemecku.

VESELÝ Ľudovít,

nar. 1910 v Budapešti, býv. rím. kat. správca fary vo Zvolenskej Slatine, býv. katechéta rím. kat. náb. na Št. ľudovej škole vo Zvolenskej Slatine, npor. zprav. služby čs. armády. Zaistili ho 2. 12. 1944 v kňazskom seminári v Banskej Bystrici, kde sa ukrýval pro účasť v odboji a väznili ho v Banskej Bystrici. Bol zastrelený asi v januári 1945 pri Kováčovej a najdený v masovom hrobe v Kováčovej.

VIŠŇOVSKÝ Július,

nar. 1903 v Banskej Bystrici, učiteľ na Št. ľudovej škole v Beluji. Bol Nemcami odvedený v r. 1944 a pravdepodobne zastrelený.

VNUK František,

nar. 1892 v Jalovci, okr. Lipt. Sv. Mikuláš, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Lučenci, na dočasnom odpočinku v Ábelovej. Význačný osvetový, národný a politický pracovník v Lučenci, legionár. Ako účastník Slov. nár. povstania, podpredseda ONV v Lovinobani, význačný organizátor partizánskej činnosti v Ábelovej a okolí, bol 28. 1. 1945 chytený gestapom v Ábelovej a hneď za dedinou zastrelený.

VONDROVÁ Ružena,

nar. 1920 v Bučanoch, okr. Hlohovec, učiteľka na Št. ľudovej škole v Malej Udiči. Zahynula pri leteckom útoku na obec Mala Udiča za vyučovania 12. 12. 1944.

WALDMANN Arnošt Dr.,

nar. v Batorových Kesoch, okr. Parkán, hlavný rabín Žid. náb. obce v Komárne. Bol uväznený 27. 3. 1944 v Györi (Maďarsko) a je nezvestný.

WEISS Alexander (Šlomo),

nar. 1896 v Topoľčanoch, hl. rabín Žid. náb. obce v Senici. Bol deportovaný 1942 do Oswiecizmi, kde zahynul s manželkou.

WETZLER Vladimír,

nar. 1906 v Nitre, profesor na I. Št. gymn. v Prešove. Pre politickú činnosť v komunistickej strane zavretý r. 1942 a odsúdený na 10 rokov väzenia. Vo februári 1945 odvedený do Nemecka, odkiaľ sa nevrátil.

WINTER Max,

nar. 1900 v Kežmarku, profesor na Št. obchodnej škole v Trnave. Roku 1942 odvedený do koncentračného tábora v Nemecku je nezvestný.

ZAJAC Ján,

nar. 1886 v Tisovci, riaditeľ na Št. ľudovej škole v Dobšinej. 10. 12. 1944 ho Nemci odvliekli a od tých čias je nezvestný.

ZÁVODNÝ Miloš,

nar. 1909 v Brezovej pod Bradlom, okr. Myjava, učiteľ na Št. meštianskej škole v Topoľčanoch. Zahynul v marci 1945 ako vojak Čs. zahraničnej armády.

ZLATOIDSKÝ Vladimír,

nar. 1924 v Zlatej Ide pri Košiciach, učiteľ, padol počas prechodu frontu 5. februára 1945.

ŽUFFA Ján,

nar. 1909 v Ploštine, okr. Lipt. Sv. Mikuláš, učiteľ na Št. meštianskej škole dievč. v Lipt. Sv. Mikuláši, kapitán i. m. Bol zpravodajským dôstojníkom v revolučnej posádke v Lipt. Sv. Mikuláši, 5. 11. 1944 bol Nemcami zastrelený v Demänovskej doline. Jeho telo ležalo v potoku Demänovka dva týždne. Pochovaný bol 25. 11. 1944 v Lipt. Sv. Mikuláši.

SEZNAM PRAMENŮ
A LITERATURY

Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury (NAD 994), [1918]–1967, kart. 1713 – přípravné materiály (redakční porady, korespondence, seznamy, rukopisné karty)

Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury (NAD 994), [1918]–1967, kart. 1714 – kartotéka se záznamy obětí z českých zemí (písmena A–K); záznamy židovských obětí; záznamy obětí ze Slovenska

Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury (NAD 994), [1918]–1967, kart. 1715 – kartotéka se záznamy obětí z českých zemí (písmena K–Ž)

Národní archiv, fond Ministerstvo školství a kultury (NAD 994), [1918]–1967, kart. 1716 – přípravné materiály (seznamy obětí po roce 1945, podklady k udělení titulu *hrdina české školy*)

Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského, podsběrka Písemnosti a tisky, fond 35 P.

DUNDR, Vojtěch; FILIPÍNSKÝ, Jan (eds.). Padlým hrdinům. Památník obětí československé sociální demokracie v osvobozeném boji 1939–1945, Brno: Zář, 1947.

GÁLA, Antonín (ed.). Daň krve moravskoslezských škol 1939–1945. Památník popravených a zahynulých příslušníků Svazu zaměstnanců školství a osvěty v zemi Moravskoslezské, Brno: Krajský a zemský výbor Svazu zaměstnanců školství a osvěty v Komeniu, učitelském nakladatelství, 1947.

Památce padlých poštovních zaměstnanců. Listina poštovních zaměstnanců, kteří položili své životy za osvobození vlasti, Praha: Ministerstvo pošt, 1946.

ŠIMŮNEK, Michal; KOSTLÁN, Antonín. Biografický slovník obětí nacistické perzekuce z řad vědecké obce v českých zemích 1939–1945. Svazek I, (A–K). Praha: Karolinum, 2019.

Zákon č. 255/1946 Sb. o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození z 31. 12. 1946.

Vydavatel: Národní pedagogické muzeum a knihovna
J. A. Komenského, Valdštejnská 20, 118 00 Praha 1,
www.npmk.cz

© Jan Šimek (ed.), 2026

Jazyková korektura: Mgr. Marie Chrobáková

Grafická úprava a sazba: Artbureau (Kateřina Havelková & Ondřej Kramer)

Tisk: Tiskárna H.R.G., spol. s r. o., Svitavská 1203, 570 01 Litomyšl

Náklad: 300 ks

Praha 2026

Tištěné vydání

ISBN 978-80-86935-70-6

Elektronické vydání

ISBN 978-80-86935-68-3

NÁRODNÍ PEDAGOGICKÉ
MUZEUM A KNIHOVNA
J. A. KOMENSKÉHO

